

ПЕТА СЕДНИЦА
ДРУГОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
(Пети дан рада)
9. децембар 2016. године

(Седница је почела у 10.05 часова. Председава Маја Гојковић,
председник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДНИК: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Пете седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2016. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика, констатујем да седници присуствују 93 народна посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаците своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутан 91 народни посланик и да имамо услове за наставак рада.

Обавештавам вас да је данас спречен да седници присуствује посланик Владимир Маринковић.

Настављамо рад.

Прелазимо на 6. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О БУЏЕТУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЗА 2017. ГОДИНУ (појединости).

На члан 8. амандман је поднео посланик Марко Парезановић.

Да ли желите реч? (Да.)

МАРКО ПАРЕЗАНОВИЋ: Захваљујем, председнице.

Када погледам ове удружене реакције појединих медија и опозиције током синоћне расправе имам утисак да смо дирнули у сам осињак.

Мој амандман се односи на плату Повереника за заштиту информација од јавног значаја. Током синоћне расправе ја сам покушавао више пута да добијем реч и када је у питању Заштитник грађана, па бих сада, ако ми дозволите, сагледао те две теме, с обзиром на то да мислим да су јако повезане.

Направићу само мали увод. Пре извесног времена ја сам поставио посланичко питање Заштитнику грађана у коме сам осудио његову срамну злоупотребу деце у политичке сврхе. Добио сам одговор на то питање у коме он каже да је он и пре 2012. године указивао на тежак положај деце. Ја то заиста не спорим. Међутим, он никада до сада, није оптужио ниједну Владу да својим мерама угрожава децу, као што је то урадио пре пар недеља.

Моја прва намера јесте била да поднесем амандман који се односи на Заштитника грађана, али како су то моје колеге већ урадиле, сматрао сам да Родољуб Шабић, Повереник за информацију од јавног значаја, не треба никако да буде запостављен и да њих двојицу никако не треба раздвајати.

Штавише, мислим да је јако некоректно што је чак сто грађана Србије предложило Сашу Јанковића за председника Србије, а не и Родољуба Шабића. То није фер, јер се човек поштено трудио да се допадне опозицији и да се допадне различитим страним амбасадама, да свакодневно излази изван својих ингеренција и користи функцију у политичке сврхе.

Ако реално погледамо, ко је у овој земљи пре 2012. године знао за њих двојицу? Били су готово неприметни. После 2012. године њих двојица постају праве медијске личности. Готово сваки дан можемо чути неку и то пре свега политичку изјаву од њих двојице.

Постоји једна јако важна ствар коју сад хоћу да кажем везано за лечење болесне деце. Само у првих десет месеци ове године Републички фонд за здравствено осигурање на лечење у иностранство послао је 449 деце, док је у 2012. години та цифра била 49 деце, скоро десет пута мања.

Ако сагледамо да постоје помаци у смислу да су обухваћене неке нове дијагнозе, да постоје нове клинике у иностранству на којима лечимо децу, да је Влада 2014. године основала буџет за лечење тешко болесне деце, потпуно је јасно да из године у годину све више средстава одвајамо у ту намену. И у таквој атмосфери Заштитник грађана каже да Влада својим мерама угрожава болесну децу, ја мислим да је то апсолутно срамно понашање.

Мој је предлог, пре свега, овај амандман треба да наведе Владу Републике Србије да размотри ове високе плате и не само ове двојице јавних личности. Има ту још доста плата, с обзиром на то да се ради о озбиљним цифрама. Мислим да ту можемо да направимо озбиљне уштеде, а исто тако да наведем и Заштитника и Повереника да и сами размисле, с обзиром на то да им је јако стало до положаја деце, да буду солидарни, поготово када је у питању Заштитник грађана, који је откако је ступио на дужност на име плате примио преко 300.000 евра, па мислим да он јесте у могућности да и на сопственом примеру покаже бригу о деци. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Горан Ћирић.

ГОРАН ЋИРИЋ: По амандману, користим време шефа посланичке групе.

Имамо предлагача амандмана који је предложио амандман у вези са Повереником за заштиту информација, а све време је говорио о Заштитнику грађана. Ово је трећи амандман од синоћ који се односи на ову тему. Имамо, очигледно, јединствен приступ. Имамо јединствен приступ у коме се покушава да се дисквалификују сви они који би представљали могуће политичке противнике, озбиљне политичке противнике актуелној већини.

Апсурдно је да је амандман усмерен на заштитника информација, а да се све време говори о Заштитнику грађана. Да би се добио одговор на ово питање, пре свега, мислим да треба да позовете и Заштитника грађана и заштитника информација у Скупштину да поднесу свој извештај, по мени, то је тема за ову скупштину. Међутим, очигледно је да се понавља оно што данима гледамо у Скупштини, да се сваки потенцијални политички противник напада лично, дисквалификује лично, дакле, то слушамо из дана у дан.

И још једна апсурдна ствар. Чули смо предлагаче амандмана који предлажу и образлажу овакве предлоге, а сами знају и већ су рекли да њихова већина то неће усвојити, јер се о томе изјаснио и носилац листе и председник Владе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Реч има народни посланик Марко Парезановић, реплика.

МАРКО ПАРЕЗАНОВИЋ: Разумем потребу да колега Горан Ћирић брани Заштитника грађана, с обзиром на то да се ради о њиховом кадру. Ја сам говорио и о Заштитнику и о Поверенику, јер ту примећујем један исти модел понашања.

Сад, оно на шта нисмо добили одговор у ова два дана јесте – да ли ви сматрате да је у реду да било један, било други злоупотребљавају своју функцију за политичку промоцију? Да ли ви стварно не препознајете политичку промоцију у понашању пре свега Саше Јанковића?

Поставља се питање – да ли њима двојици овде било ко шта сме да каже? Ако се добро сећам, да ли 2013. или 2014. године када су били у овој скупштини на неке оштрије критике, чини ми се, господина Ристичевића хтели су да напусте Скупштину?

Ја мислим да је ово тема о којој може да се говори. Не видим шта је спорно у томе. Рекао сам да је циљ амандмана да Влада размисли у будућности да ли може да направи ту уштеде и уштеде на многим другим примера, јер сигурно знамо да има још функционера који имају изузетно високе плате и да можемо у мерама штедње да направимо једну рационализацију. Али хтели смо да видимо да ли је стварно могуће да о неким људима може стално да се говори, да се стално прича колике су плате и то пре свега када су у питању функционери власти, а да о

Поверенику и Заштитнику никада ништа не сме да се каже, а да притом они објективно не раде своју функцију како треба.

Очигледно постоје озбиљне злоупотребе у том правцу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Горан Ћирић.

ГОРАН ЋИРИЋ: Очигледна је опседнутост именом и презименом Повереника и Заштитника, и многих других људи, али мислим да је важно рећи оно што понављамо овде у Скупштини и у расправи о буџету, јер овде говоримо и о буџету и амандманима, да ДС инсистира на поштовању закона.

Позивали смо и премијера и министре и читаву Владу на поштовање закона о роковима, у вези предлагања буџета, о предлагању мера за санирање висине јавног дуга, онако како и по овој теми инсистирамо на поштовању закона. Закон дефинише примања тих поменутих људи у висини примања председника Уставног суда. Оног тренутка када променимо законе, о томе можемо да разговарамо и предложите у вези тога законе које Скупштина треба да усвоји. То је оно на чему ДС инсистира. А о томе да ли ти људи раде добро свој посао, мислим да раде, то је моје мишљење, јер имају довољно и храбрости и стручности да отварају све теме у нашој Републици, и што посебно инсистирају на поштовању људских права, поштовању законитости и поштовању институција које ова држава треба да гради.

Још једном, позовите те људе, ионако је наша законска обавеза да у Скупштини расправљамо о њиховим извештајима и о њиховом раду, и мислим да је ово место на коме на такав начин, цивилизовано, можемо да разговарамо о њима, а када добију прилику да одговоре и вама и свим посланицима који имају питања о њиховом раду, примедбе на њихов рад и о свему ономе што се могло чути у овој расправи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману, народни посланик Маја Гојковић.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Желим да узмем дискусију поводом овог амандмана посланика Марка Парезановића.

Опет поједини посланици неће да дискутују очигледно о суштини овог амандмана. Суштина амандмана, морам да поновим, слична је оној о којој смо говорили јуче када је било питање смањења плата Заштитника грађана. И овог пута се ради у овом амандману о врло јасној ствари. Посланик Парезановић је тражио да се плата, дакле, да се месечна примања Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности умање. Његова плата је сада, овако како је овде наведено, што стоји *de facto* и *de iure*, јер он тај новац месечно прима, исправио нас је јуче министар Вулин и он ће нам дати тачну информацију, али нешто мало мање од 400.000 динара. Шта кажете? Извињавам се Поверенику, у питању је

376.000 динара, а не 400.000. Ја се дубоко извињавам због грешке од 25.000 динара.

(Народни посланици причају углас.)

Молим вас, само немојте мене да ометате.

Колега, 'оћете бити љубазни?

Дакле, шта посланик Парезановић тражи овим амандманом? Он сматра да Повереник за информације од јавног значаја може свој посао ваљано и адекватно да обавља за плату која би била примеренија и која је отприлике у износу плате председника Републике Србије, а то је нешто око 130.000 динара. Морамо се и можемо се сложити, а можда нећете да се сложите да плата од 130.000 динара уопште није мала у Републици Србији, да премијер Владе Републике...

Ја заиста не могу да говорим ако посланици вичу и добацују.

(Председавајући: Господине Красићу, молим вас да се умирите.)

Не добацују мени, него добацују једни другима, ал' то просто омета посланика. Ништа, сачекаћу ја, имам ја времена колико хоћете, није проблем. Ја сам дошла да радим за моју плату од, колико смо јуче рекли да посланици имају, 65,66 хиљада динара, плус паушал. Ја ћу поштено да радим свој посао, не треба ми плата од 397.000 динара да би овде слушала добацивања и вику. Мени то не смета.

Значи, ако председник Владе Републике Србије има једнако неких 120, 130 хиљада динара, за посланике се зна да имају 65 хиљада динара, поставља се велико питање и једна морална дилема пред свим посланицима у овом пленуму – шта то они бране када посланици траже да плата од 396 - 397 хиљада динара буде много мања, да плата за овај важан посао буде неких 130 хиљада динара, и шта то спречава повереника, у овом случају је у питању Повереник за информације од јавног значаја, дакле, шта то спречава Повереника за 130 хиљада динара да добро, ваљано, посвећено ради свој посао и да грађанима Србије пружи све информације од јавног значаја, и да заштити податке о личности?

Дакле, ми тај аргумент нисмо чули. Ми смо чули како Српској напредној странци смета ова или она личност. Није истина. Нама не смета функција, нама смета количина новца и те огромне плате, а не видимо шта све то суштински значи. Не видимо шта сељак у Горњој Трепчи има од Повереника за заштиту личности и оних који имају плате скоро 400 хиљада динара, шта је он то конкретно учинио обичном грађанину ове државе за тај огроман износ новца и зашто то не може да му пружи за 130 хиљада динара. О томе се овде ради. Немојте да продајете маглу грађанима Србије, па – јао, ми смо против некога. Па ми не укидамо функције.

Овде поједини посланици који неће да гласају за овај амандман, неће гласати само зато да ви не бисте говорили да смо ми против увођења ових важних функција за грађане Србије, а они који ће гласати –

за, они сматрају да то може да се ради за сасвим примерену плату од 120, 130 хиљада динара. Хајде да видимо колико неурохирурги у овој држави зарађују. Па немојте да ми кажете да је њихов посао неки безвезан посао и да они могу да раде и да оперишу људе за 120, 130 хиљада динара, а повереници за 400 хиљада динара, и да им ми угрожавамо њихову самосталност и њихов посао. Читав буџет је неких 203 милиона динара. Нама ће министар Вулин сигурно рећи, ја бих вас молила, министре, да кажете колики износ од 203 милиона динара овог буџета иде на плате, а колики износ иде за неке друге неопходне ствари да би Повереник за информације могао да обавља своју делатност? И то је суштина. Све остало је продавање магле. Све остало је дискусија и „Утицај гама зрака на сабласне немене“.

Значи, ми нећемо да говоримо о суштини. Да ли неко треба у овој држави, у овој економској ситуацији, када се штеди, да има плату од 397 хиљада динара и да ли може свој посао да обавља часно, добро, суштински за 120, 130 хиљада динара и да се ничим не угрози његова функција Повереника? Хирург може, архитекта може, професор на факултету може. Онда је стварно огроман знак питања. Ја сам рекла да нећу гласати за ове амандмане, али када видим како се дискутује о томе, када видим како тешко живе људи у овој држави, интелектуалци са огромним платама који брину о нама, који брину о нашем здрављу, онда ћу стварно и ја размислити до дана гласања о чему се овде ради ако чујемо само аргументе – ви угрожавате њихову функцију, њихову функцију.

Значи, молим одговор од министра Вулина да нам каже у овом буџету који смо предвидели за функционисање Повереника за информације од јавног значаја колики износ иде на плате, а колики за функционисање њега као Повереника? Не њега као Родољуба Шабића, ја уопште нисам заинтересована за име тог повереника, мене интересује колики износ иде за плате, а колики за нешто друго, да чујемо коначно шта је то друго што омогућава Поверенику за информације од јавног значаја да добро суштински ради свој посао.

Што се тиче ових извештаја, немојте и ту да говорите неистине. Пре годину и по дана, ово је био први сазив на коме су извештаји овде представљени. Овде су у сали били повереници, три повереника, разговарали смо са њима о извештајима и усвојени су им извештаји. Да чујемо где су били, кад су били у овом парламенту да овде у пленуму бране своје извештаје и 2013, 2012, 2011, 2010. итд, до дана када смо усвојили законе којима смо установили ове важне функције?

Према томе, хајде једном да причамо о суштини ствари, о суштини амандмана, а суштина амандмана је новац и ништа више. Хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић, по амандману.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, поштовани председавајући.

Ова дискусија показује како СНС води прљаве кампање. Значи, овде слушамо дискусију, као, како, ево, Заштитник грађана и Повереник за информације од јавног значаја имају огромне плате и сада, ево, ми хоћемо да смањимо те плате, али не можемо. И онда говоримо о томе у расправи о буџету. Од посланика слушамо, који су дуги низ година посланици који би требало да знају и да кажу грађанима Србије како се одређује плата Заштитника грађана, Повереника и других независних институција, да су те плате одређене законом који каже – плата је у висини плате председника Уставног суда за Заштитника грађана, плата Повереника је у висини плате судије Врховног суда. Њихове плате одређује Административни одбор. Значи, све радимо ми овде, а не они људи.

Ви овде стварате слику сада како су они сами себи одредили те плате и ми сад не можемо ништа ту да урадимо. Па, можете да урадите. Слушамо од председнице Парламента како она не може. Па, ставите предлог измена и допуна закона, измените закон и смањите те плате, ако је то једини проблем у овој држави и једини проблем у функционисању тих институција. Не желим овде да будем адвокат људи који обављају те функције, али они су више пута рекли да није плата и сасвим је сигурно да није плата оно што њих мотивише да раде тај одговоран посао.

(Председавајући: Приводите крају, колега Ђуришићу.)

Зашто да приводим крају? Немојте...

(Председавајући: Извините.)

Значи, о томе се овде ради. Слушамо овде пренемагање седам минута – јао, имају високе плате и не може нико да дира. Може да дира, можете, али онако како треба. Промените закон и смањите плате. Ви сте ти који можете да одредите, само ви, већина, а то нећете да урадите, само да бисте имали начин да водите кампању, онако како ви једино знате, најбесрамнијим нападима на људе већ две године.

Ако хоћете о њиховом раду да говорите, ставите извештај. Ставили сте једном пре три година, па ставите га поново. Треба сваке године да се стави. Па, ставите га поново, ако смете, па да разговарамо о стању грађанских права, људских права у Србији и о томе на који начин се државни органи опходе према информацијама од јавног значаја. Ставите то овде на дневни ред, да расправимо. Не, него ви ћете овако да водите кампању – јадни ми, грађани немају. Па, грађани немају пара због вас. Ви сте тим хирурзима, професорима, смањили плате за 10%.

(Марко Парезановић: Лопино!)

Је л' у реду да мени колега говори да сам лопов, председавајући? Је л' то у реду, да ми говори да сам лопина?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ја заиста нисам чуо.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Нисте чули?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Нисам чуо.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Добро. Срећом па нисте чули. Слушајте мало. Срам вас било!

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Маја Гојковић, па Парезановић, па на помињање странке Александра Томић.

(Марко Ђуришић: Парезановићу реплика зато што је он мени рекао да сам ја лопов? Је л' то основа за реплику?)

Не, него његов амандман о коме сте ви причали и оптужили га да спроводи изборну кампању. Је л' јесте или нисте?

(Марко Ђуришић: Ја причам о амандману, нисам њега ни поменуо.)

Право на реплику, народни посланик Маја Гојковић.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Сада да помисли уважени посланик да ће због његовог викања и вређања неко овде да одустане од свог става – нећу одустати од свог става, можете да вичете. Можете да кажете да се ја пренемажем, па ћу наставити да се пренемажем, уважени посланиче. Можете да кажете да водим прљаву дискусију. Важи, ви водите чисту дискусију, а ја водим прљаву дискусију. Значи, нећете нас ућуткати да овде говоримо о новцу.

Уважени Заштитник грађана и уважени Повереник за информације од јавног значаја били су овде у пленуму, ја сам била председник, ставила сам на дневни ред, чули смо извештаје и једногласно су усвојени. Тачка.

Да ли су грађани у тешкој ситуацији због Владе Републике Србије коју води Александар Вучић или су у тешкој ситуацији па морају заједно са нама свима да спроводе економске мере због пљачке њихове имовине, због срозавања њиховог стандарда за време док су неки други владали овом државом, то ће грађани да кажу на изборима, као што су и у последња два циклуса рекли искључиво на изборима, јер се једино тако оцењује да ли је неко пљачкао или није пљачкао, и изабрали су поново за премијера Александра Вучића. Тачка. Значи, не можете да кажете да ће улице или да ћете ви да одређујете ко је крив и шта грађани Србије сматрају ко је крив за тешку економску ситуацију. Очигледно да већина грађана Србије сматра да су претходници, разноразни ДОС-ови чланови, без обзира како су се звали или како се зову, уништили ову државу.

(Председавајући: Два минута, приводите крају.)

Моје питање остаје и даље, колико год да је то било бесмислено, глупо, пренемагање – зашто Повереник за информације не може да ради ваљано свој посао за плату мању од 396.000 динара? Па вичите и вређајте ме и даље. Ја сматрам, као и господа посланици...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Гојковић.

Право на реплику због спомињања посланичке групе и странке, народни посланик Александра Томић. Једном је речено, два минута, право на реплику.

Народни посланик Александра Томић.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Уважени председавајући, поштоване колеге посланици, да би егзактно поставили истину у јавности, због грађана Србије, на страни 76 Закона о буџету можете да видите под класификацијом 411 и 412 да је укупно 139 милиона динара фонд за плате уопште свих запослених, када говоримо о Поверенику за информације од јавног значаја и заштиту података, што је укупно 68,5% фонда ове институције. Према томе, није СНС крива што је направљен овакав фонд плата, јер је Закон донесен у време оних који сада то бране. Мислили сте да ћете парама решити свој политички утицај, али то не иде више тако. Та времена су прошла. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Маја Гојковић.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Ја се захваљујем. Надам се да имам право да дискутујем. Изгледа ако сте члан СНС и посланик не можете да дискутујете. Па бих молила да ми купите, само зато што сам члан СНС, фластер. То би било лепо.

Значи, ако можете да ми дозволите, уважени председавајући, да наставим да се пренемажем на ову врло важну тему за грађане Србије.

(Председавајући: Слажем се да је тема јако важна.)

Молим вас да ми дозволите да се пренемажем колико год могу, у свом пуном политичком капацитету који су ми дали грађани Србије, као посланици. Надам се да ћу што прљавије дискутовати, како је то рекао уважени посланик Марко Ђуришић, јер он сматра да је 400.000 динара сасвим адекватна награда за Заштитника, да би радио свој посао ваљано. Нисмо чули суштински шта је то добро урађено за 400.000 динара и зашто не може неко кога је изабрана Скупштина Републике Србије да ради добро и ваљано свој посао за 130.000 динара.

Све остало је лепљење етикета на посланике СНС, продавање магле и вођење дискусије како сам и рекла. Значи, утицај сабласних невена на гама зраке, или утицај гама зрака на сабласних невена, зависи да ли имамо дискусију пре подне или у вечерњим сатима. Овде се избегава суштина. Суштина је само новац. Само новац. Значи, и њима истиче мандат, не знам, за годину дана, нисам пратила, стварно немам времена, радим овде око 20 сати да би припремила седницу на којој ће доћи неко да каже да се пренемажем. Тако да не могу да пратим те рокове.

За годину дана ће бити изабрани неки други. Немам појма ко су ти? Можда ви знате. Ето, ви ћете бити у ситуацији да водите ову државу, можда, идуће године, и имаћете већину и те друге. Ма, и те друге ћемо

питати – зашто плата мора да буде 397.000 динара? Зашто буру изазива амандман где се тражи да буде плата 130.000 динара.

Ево, да не кажемо да високи функционери у овој држави имају толику плату, да посланици имају 65.000 динара плату, није битно. Нека се изједначи Повереник, који штити права грађана ове државе у разним областима, на плату неког професора на универзитету, на плату неког хирурга. У чему је проблем? Па не, ал' ми ћемо чути, ево, овај, ево онај. Нећете дискутовати о суштини. Зашто? Па, зато што ће вам они телефонирати поподне и каже – шта радите, људи, што нам смањујете плате? 'Оћу да имам плату 396.000 динара.

Смањите на 130.000 динара. Ја мислим да је то изузетно велика плата, и моја комшиница Јелена ће онда можда и да гласа за вас. А ови сељаци из Горње Трепче сви ће да потрче да гласају за вас. Не брините ништа, и ови у Футогу ће да гласају за вас. Али покажите, не да штитите овог и оног који ће можда да буде ваш кандидат на неким изборима, и који су давно престали да обављају функцију онога за шта смо их ми овде изабрали у Парламенту. Ма, није их изабрао народ, ми смо гласали за њих, сви једногласно, и СНС је гласала за њих пре неколико година. Па, што то не кажете? Давно су изгубили ту своју функцију, баве се политиком.

(Зоран Красић: Време.)

Није време, имам време посланичке групе и могу да причам колико хоћу, јер ме је овластила моја посланичка група. Тако је, могу да се пренемажем колико хоћу, могу прљаво да дискутујем колико хоћу, али хоћу да грађани знају, да људи који обављају посао у њихово име и за њих, значи, у име и за интерес грађана Србије данас у овој тешкој ситуацији имају плату од 397.000 динара. Буџет који је предвиђен за њихово функционисање је огроман, а 80% тога иде искључиво за плате њих и њихових сарадника. Амандмани који су предложили поједини посланици СНС само траже да се те плате смање и да те плате буду око 120, 130.000 динара и ништа више. Ја уопште не видим шта је ту тако проблематично?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Александар Вулин.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Хвала.

Поштовани народни посланици, заиста нисам мислио да се јављам по овој тачки дневног реда. Још јуче смо рекли шта смо имали да кажемо, али као што видим политичка улога господина Јанковића, Шабића толика је да једноставно изазива политичке реакције.

Што се тиче самих институција, могу да говорим о њима, а као што видим Скупштина их је препознала обојицу као политичке личности које имају своје политичке ставове и о политичким ставовима се овде изјашњава. Али да се вратимо на сам амандман и оно што је од мене тражено.

Дакле, што се тиче Повереника за заштиту информација од јавног значаја, његов буџет је 203 милиона динара, од тога: 140 милиона динара одлази на плате, а на услуге по уговору 33 милиона 061 динар. Код господина Шабића је запослено 71 лице и добили смо захтев да се запосли још 17 лица.

Хоћу само да вам скренем пажњу да су ово једине институције кроз које није прошла никаква рационализација, никакво отпуштање и никакво умањење, ни буџета, ни било ког од запослених. Дакле, ово је о институцијама, институције морају да се чувају и да се бране и не треба их никако мешати са онима који их воде. Ако сам до сада и сумњао да ће бити кандидати одређених политичких партија, после ових реакција, дводневних, у Парламенту, уопште не сумњам, али очигледно постоји један проблем. Не верујем ја да и би ова господа радила за тако мало плату за председника Србије, мислим да се око тога двоуме да ли да прихвате кандидатуру. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате, колега Ђуришићу, право на реплику, ниједном вас није споменула.

Реч има по амандману народни посланик Ненад Константиновић.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Поштовани председавајући, даме и господа народни посланици, и уважени министри, СНС нема очигледно никакву намеру да се смањи плата нити Поверенику за информације, нити Заштитнику грађана. Да сте хтели да се смање њихове плате могли сте да предложите измене закона којима су регулисане њихове плате. Пет година сте на власти, ви сте изабрали Јанковића 2012. године и сада причате о томе да му је велика плата. Ако му је велика плата, смањите плату. То може да уради већина, то може да уради Административни одбор.

Овде се подмеће грађанима како неко тражи да се запосли више лица у једну или другу службу. Систематизацију радних места и у једном и у другом независном регулаторном телу одређује Скупштина Србије и Скупштина Србије може да одреди и ту рационализацију ако хоће, али очигледно Српска напредна странка није то хтела да уради и СНС то неће да уради ни данас. Поднети су амандмани на буџет којима сигурно не може да се смањи плата и све је урађено да би се урушила институција и Заштитника грађана и Повереника за информације.

Нема то никакве везе ни са Јанковићем, ни са Шабићем. Српска напредна странка не може да истрпи другачији глас, а из ових институција се чује другачији глас последњих година. И ви хоћете да урушите те институције, да оне не постоје, да грађани немају поверења у њих. А чује се другачији глас зато што власт Српске напредне странке крши људска права у овој земљи и добро је да се тај глас чује. Зато овде и водимо ову расправу коју сте ви иницирали.

Дакле, једини циљ је уништити ове институције причом о томе како су велике плате које сте ви одредили. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Потрошили сте време читаве групе. Захваљујем.

Само моменат, пуна ми је листа. Иначе, направили сте једну грешку у говору, нису то независна регулаторна тела, уважени председниче, него независне институције. Добро, извините, мислила сам да је он председник групе. То је вама највећи проблем. Па, да, само полако, да се смире посланици, не могу да вам дам реч. Хоћу чим вам дозволе колеге и листа да се испразни, да видим ваше име.

Значи, нису независна регулаторно тела, то је РЕМ, независне су институције, уважени посланиче. Нисам знала да нисте председник групе.

Право не реплику има министар. Знате, да у Пословнику пише, након обраћања оног коме је дата реч. Ја сам дала министру Вулину реплику вама.

(Марко Ђуришић: Вулину се нико није обратио.)

Ја ћу дати реч министру, зато што он не виче, а ви вичете, па човек уљудан, па чека да му дам реч.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Мени се чини да смо сада заиста дошли до суштине проблема. Дакле, пазите, овде се овим амандманима тражи смањивање личног дохотка, плате, у складу, сматрајући да ће се посао обављати подједнако добро и за мање новца. Овде се о томе не расправља. Овде се каже – зато што се чује други глас.

Чекајте, чекајте, значи, није важно како они раде, да ли раде и шта раде, и да ли могу да раде то што раде за ову или мању количину новца, него какав им је глас, да ли је различит глас, претпостављам од власти, претпостављам да је тај глас различит од власти. Значи, то је критеријум – колико се супротстављаш властима, толико си добар за Повереника или Заштитника. То нема везе са оним што је законом предвиђено да они раде. Они се баве стањем људских права или шта је већ предвиђено у њиховом закону, а не да ли су у сукобу са властима или нису у сукобу са властима.

Управо због тога и молим посланике да не размишљају о личностима, већ да размишљају о институцијама о којима говоримо. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Зоран Красић, немате више времена. Имате од групе. Да ли желите?

(Зоран Красић: Да.)

ЗОРАН КРАСИЋ: Је л' може? Може.

Ја бих вам само скренуо пажњу, рекламирате амандман и рекламирате да нећете да гласате за амандман. Сад сте нас довели у забуну када да вам верујемо, кад сте образлагали амандман или кад сте признали да нећете да гласате за амандман.

Е сад, мени је амандман интересантан. Зашто? Па, ако је могло пензионерима на овај начин, што не би могло и другима, али очигледно да је промашен закон.

У светло доба Млађана Динкића, ове ствари, кресање, радило се буџетом, па га је неко довео пред огледало, па је онда почео те ствари да ради и Прелазним и завршним одредбама Закона о буџетском систему и оне су оне археолошке, тамо, они чланови на крају.

Па има неких наговештаја да ове ствари могу да се реше оним прописом којим је то решено, по тој логици ствари, ако је овде услов да се регулише плата Законом о Заштитнику грађана, онда дајте да вратимо и пензије у Закон о пензијском и инвалидском, па тамо да регулишемо висину пензија, па да у Закону о судству регулишемо плате судија Врховног касационог суда, па да идемо на Закон о Уставном суду, па и њима тамо да срежемо те плате.

Значи, морално је да трпе пензионери, морално је трпе државни службеници, а није морално да трпе Заштитник, Повереник, судије Уставног суда, Врховног касационог суда, Даница Драшковић. Што њу не поменуште? Она је најплаћенији државни службеник, прима у НИС-у од седам до десет хиљада евра.

Па, људи, ако желите да будете хумани, ако желите да вам се руке позлате, онда крените свим материјалноправним прописима скрешите те плате, па кажите: председник Републике – највећа, председник Владе до њега, потпредседници трећи, судије четврти, пети тужиоци, шести ови, седми они, посланици нека буду двадесети, није проблем, али дајте систем, а не овако, ми бисмо да му смањимо, ал' ко бајаги не знамо како ћемо да му смањимо, а појединачни акт о висини плате донео Административни одбор.

Молим вас, концентришите се у времену и простору и да будете и тата и мама за све, и пензионере, и просветне раднике, и полицајце, и војнике и све, све, све редом.

Некоме се штити независност великом платом. Ајде да штитимо платом елементарну егзистенцију људи, то је за мене примарније од његове независности, или ова регулаторна тела која преписују све прописе који већ постоје у Хрватској, јер они су чланови ЕУ, па и ми ћемо да будемо, па ајде да препишемо њихово. Е, па, одредите ви који сте на власти шта хоћете. Ако хоћете да се стварно то смањи, кажите, написаћемо вам како то може по закону да се смањи, али немојте да имате селективно, него, дајте, у складу са фискалном стратегијом, са финансијском консолидацијом, да поделимо сви исто. Па, ако се некоме скинуло 10, ајде свима да се скине 10, а не ово – сад ми се не свиђа Заштитник, е, ајде, сад ћемо да му скидамо плату погрешним законом. Немојте тако. Дуго су неки овде посланици, морало је да вам уђе у главу како то иде.

ПРЕДСЕДНИК: То је то. Е сад, не могу оне који се јављају овако да прозовем зато што су други на листи.

Милан Лапчевић нема времена више. Потрошили сте своје време. Значи, један мање.

МИЛАН ЛАПЧЕВИЋ: Хтео сам да подржим овај амандман.

ПРЕДСЕДНИК: Верујем да сте хтели да подржите, али немате више времена. Распустили сте групу, морате нешто да учините поводом тога. Онда ћете имати време за дискусију. Шта да радим.

Саша Радуловић има време и на листи је. Могу да му дам реч да бих ослободила листу, а даћу и осталима.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Ове две независне институције система Заштитник грађана и Повереник за информације од јавног значаја су заиста праве независне институције система које раде свој посао у складу са законима и Уставом, и надлежностима које су добиле. Очигледно да то јако смета власти, и то не само овој власти, ко год је на власти, у Србији очигледно му сметају независне институције система.

Да није било тих институција система многе ствари не би биле могуће у Србији. Кад погледамо њихове буџете, они су на пример мањи од буџета који је добио Кркобабић; Кркобабић је добио 225 милиона динара, замислите, и Омбудсман, Заштитник грађана је добио нешто мало више од 200 милиона, и Повереник за информације од јавног значаја је добио, такође, само нешто мало више од 200 милиона.

Ова цела расправа је очигледно крајње лицемерна, јер, знате, буџетом не можете смањити нечију плату. Према томе, ово је једна политичка представа, односно покушај добијања неких поена. Мени није јасно, пошто је очигледно, ово је у ствари јако добра кампања подршке и Омбудсману и Поверенику за информације од јавног значаја да добро раде свој посао, а грађани знају да те две институције заиста добро обављају свој посао.

Омбудсман је покренуо неке јако важне теме. Није дао да проблем „Савамале“ прође неопажено. Радио је свој посао. Није дао да питање „хеликоптера“ прође неопажено, да се некако заташка, него је заиста кренуо да ради свој посао, и онда смо видели какве се ствари дешавају иза кулиса и колико власт лоше ради свој посао. Онда, поред тога, дао је мало светла и на дешавања у вези са проблемима са братом премијера за време „Параде поноса“, па на све те ствари које се дешавају у друштву, та независна институција система, заправо, ради свој посао и ради у интересу грађана, како би грађани знали шта се дешава у друштву и како би се открило оно што власт покушава да сакрије.

Када говоримо о Поверенику за информације од јавног значаја, сви који се баве било каквим истраживањем, који желе у Србији да добију информацију о томе шта ради држава, како се троши њихов новац, о тајним уговорима који су потписани, да нема Повереника за заштиту информација од јавног значаја ти подаци уопште не би изашли на светлост дана, тако да

је ово једна велика захвалност од наше посланичке групе, и у име свих грађана који гласају за Доста је било захвалност и Омбудсману и Поверенику за заштиту информација од јавног значаја што одлично обављају свој посао.

Такође, ова дискусија, једна овако бизарна тачка дневног реда, односно да овај један бизаран амандман уопште буде на дневном реду је доказ да то што они обављају свој посао жуља власт.

Ја ћу дати једно обећање овде, а то је, када победимо на изборима, а то ће се десити јако брзо, ми никада нећемо опструисати независне институције система. Они су ту да штите интересе грађана, да раде у складу са законом, и тај надзор који врше и критика коју дају су у интересу грађана и, наравно, треба да држе власт под контролом, да их надзиру и контролишу, као што би ова скупштина требало да надзире и контролише власт, а у ствари претворила се у отирач власти, где власт ради шта јој падне на памет.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, изричем вам опомену. Не можете да кажете за Парламент Републике Србије да је отирач. Ово је нешто најгоре што је до сада изречено. Ако ви сматрате да сте ви као посланик нечији отирач, 249 посланика не сматра. Добили сте опомену од мене само зато што поредите Парламент Републике Србије са отирачем. Захваљујем.

Знам да сам урадила добру ствар за Парламент Србије, чак и за ваше гласаче који не мисле да су отирачи, тиме што су вас послали.

(Владимир Ђукановић: Повреда Пословника.)

Алексић дуго чека на повреду Пословника, посланик Зукорлић, и тако даље. Идемо даље. Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, поштована председавајућа.

Тачно, ја дуго чекам зато што је господин Арсић, док сте ви говорили, злоупотребио Пословник и није дао реплику посланику Марку Ђуришићу, рекламирам члан 104, кога сте ви, лично, директно поменули по презимену, ви се вероватно тога добро сећате, и господин Арсић је одбио да да реплику господину Ђуришићу.

Дакле, после тога, на основу члана 103, све време не добијам право на повреду Пословника да рекламирам оно што је била грешка господина Арсића. И у овој дискусији, по овом амандману, заправо, где сте ви искористили да нападате посланике опозиције зато што желе да одбране независне институције од једне срамне кампање, која нема везе са институцијама, него са личностима. Овде се води кампања против Саше Јанковића, ван се води против Вука Јеремића.

Дакле, то је одговор на буџет о коме ви треба да говорите овде у овом дому, а притом не дате право на реплику опозиционим посланицима да искористе своје право и одговоре на прозивке које сте упутили њима. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Ево, сложићу се са вама. Узећемо стенограм. Ако сам ја споменула презиме посланика Ђуришића, ја ћу му дати реплику и наставићемо да разговарамо. Значи, нећемо разматрати ову повреду док не добијемо тај део дискусије. Даћемо реплику и идемо даље. Нисам у могућности да испратим да ли сам изговорила или нисам.

Посланик Зукорлић, такође, изузетно дуго чека на повреду Пословника. Изволите, посланиче.

МУАМЕР ЗУКОРЛИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри, уважени народни посланици, даме и господо, један систем опстаје у оној мери у којој има бар релативну правичност. Имамо са једне стране Заштитника грађана, а са друге стране представнике грађана, Заштитника грађана који има плату од 400.000 и представнике грађана, народне посланике који имају плату од 65 или 80.000. Дакле, Заштитник грађана је толико важан, представници грађана нису важни.

Мени је жао што морам отворити ову тему и на неки начин покушати да разбијем ову опну која је савијена око народних посланика, својеврсном хипокризијом притиска од јавности, да су понижени оваквим платама, а да не смеју о томе проговорити, јер ће бити линчовани од медија, јавности. И сигуран сам да ће и мени неко казати – ево овог неискусног политичара који пре избора тражи да се повећају плате народним посланицима. Да, ја тражим да се народним посланицима повећају плате, а да се овим представницима институција о којима говоримо смање плате, па да се негде сретнемо на пола, јер на тој правди бисмо могли одржати систем у, некој, мери реалног и да дишемо као људи, да не гунђамо у кулоарима како радимо за бедне плате, а представљамо народ. Плата члана Градског већа у Новом Пазару и другим општинама у Санџаку је већа него плата народног посланика.

Говоримо перманентно о Србији као лидеру у региону, а као народни посланици имамо најниже плате у целом региону. Како мислите лидерovati са овако јадним платама? Дакле, плата једног народног посланика ...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, посланиче.

(Зоран Живковић: Повреда Пословника.)

Зашто повреда Пословника? Мораћете да сачекате Вукадиновића...

(Владимир Орлић: Повреда Пословника.)

Ко?

(Владимир Орлић: Маријан Ристичевић.)

Да ли желите да гласамо о члану 106, посланиче, који сам повредила? Ви сте навели да може да се говори само о тачки дневног реда. (Не.) У реду.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Морам прво да обришем листу. Сви који сматрају да је повређен Пословник су у систему.

Пре него што наставимо са радом, дозволите ми да у ваше и у своје име поздравим представнике Синдиката радника у просвети Србије, Синдиката образовања Србије и Гранског синдиката просветних радника Србије „Независност“ који прате овај део данашње седнице. (Аплауз.)

Изволите, посланиче.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, поштована председавајућа, рекламирам члан 104. и члан 106. Ја поштујем прво члан 106 – забрањено је ометање посланика док говоре на било који начин. Зато тражим од Службе да затвори врата. Ако ови који немају кућно васпитање то већ нису учинили, госпођа председавајућа, мене отворена врата, која посланици држе нон-стоп, ометају у слободи говора. То ми се гарантује чланом 106. Дакле, тражим да се врата затворе, ако већ посланици који то раде немају кућно васпитање, постоји служба која то може да омогући.

Члан 104. Поштујем што председавајући фаворизује опозицију, ево опет, али сам неколико пута био ометан, неколико пута прозиван. Упорно сам покушавао да добијем реплику, да добијем право на повреду Пословника, а због њихових права моје право није остварено.

Гледано физички, немам ништа против што се фаворизује опозиција, али рекламирам Пословник, јер је право председавајућег да одреди ко ће да добије реч. На одређени начин – у здравом телу здрав је дух. Дакле, немојте спречавати опозицију да јутарњим вежбама дође до здравог духа. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.

Реч има народни посланик Крсто Јањушевић.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Хвала, председавајућа.

Поштовани министри, даме и господо народни посланици, још сам под утиском назива за Народну скупштину, да је то отирач, па чисто да прокоментаришем да сваки нормалан народни посланик ...

(Председник: Посланиче, молим вас, о амандману. Пустите посланике.)

Сваки нормалан народни посланик себе везује за Народну скупштину, а оно што је прљаво себе везује за отирач.

(Председник: Посланиче, молим вас о вашем амандману. Немојте да трошите време.)

Дакле, везано за овај амандман, поднели смо амандман којим тражимо да се дефинише, тј. смањи плата Повереника за информације од јавног значаја. Чини ми се да није стављена ни тачка на текст овог амандмана дошло је до муњевите реакције и јавности, али мени је

најзанимљивија реакција самог Повереника. Он је рекао за један медиј: „Право посланика је да предлажу амандмане, али моја плата није регулисана Законом о буџету.“ То је у реду. „Ипак, очигледно је да ме посланици СНС цене чим мисле да треба да имам плату као премијер, за кога имају само речи хвале.“ Је л' ово треба да буде одговор једног повереника? Сматрао сам да је основ те институције политичка неутралност.

Дакле, шта смо ми то њему лоше рекли? У вези овог амандмана који је апсолутно чист и тражи само да се смањи та плата, он одговара овако. Ми премијера у амандману, тј. господин Парезановић помиње само у контексту смањења плате на премијерову, а он премијера помиње у овом контексту, сви можете закључити у ком. И онда се дешава, наравно, много конференција за новинаре које се више баве овом темом него иједном ставком овог буџета, што је један од доказа да је овај буџет добар, али опет је веома занимљива ситуација.

Дакле, није тешко закључити да постоји једна јасна релација на нивоу опозиција, део опозиције и Заштитник грађана, Повереник, у смислу – ми вама штитимо плате, ви по Вучићу твит и онда смо квит. Још једном се враћам на овај део коментара: „Ипак, очигледно је да ме посланици СНС цене чим мисле да треба да имам плату као премијер, за кога имају само речи хвале.“ Зашто овакав коментар? Да ми нисмо случајно налетели на предизборни штаб за кампању за председника Србије, ако јесмо, извините, нисмо вас препознали? Лепо је када се неко веома рано кандидује за председника, чак, мислим да знамо што се неко веома рано кандидује за председника Србије. Па дуже времена ће му се чланови уже породице, понеки комшија и понеки пријатељ обраћати са – друже будући председниче, како сте председниче, померите се да седне друг будући председник, а њима лепо, знате, они уживају у томе. И у тој бајци живе све до дана избора. Неки се толико уживе у ту бајку да дају себи право да псују и оца и мајку. Дакле, свака бајка таквих људи траје само до дана избора.

Чули смо све. Чули смо колике су плате, свима. Чули смо колика је плата Јоргованке Табаковић, посебно. Хиљаду пута смо то чули, а ниједном нисмо чули колика је плата ових повереника. Само је једно занимљиво, је ли је висока плата Јоргованке Табаковић? Јесте. Је ли била висока инфлација 2012. године када је дошла на чело НБС? Јесте, били смо прваци Европе, 12,2%, данас 0,3%, везује их заједничка реч – инфлација. Са њом имамо борбу против инфлације, са њима имамо инфлацију чудно конструисаних афера. Захваљујем.

(Зоран Живковић: Повреда Пословника.)

ПРЕДСЕДНИК: Изволите, посланиче Живковићу. Ал' пријавите се прво.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

Мислим да је очигледно да је прекршен члан 106, не само код овог претходног говорника, него код многих пре тога. Нисам приметио да је амандман о коме се дискутује везан за Заштитника грађана, него за заштитника података од интереса, а и да јесте, мислим да је то потпуно промашена тема. Прво, знамо сви да буџет не одређује плату Заштитника грађана ...

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, ви сада дискутујете. Ви сматрате да сам ја повредила ...

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК: Мора да буде само на ову дискусију, мора да буде непосредна.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: На ову и на оне пре, али за овог сте сада...

ПРЕДСЕДНИК: Он је предлагач.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Свеједно.

ПРЕДСЕДНИК: Није свеједно.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Он користи време дискусије о амандману за причу која нема никакве везе са амандманом. Заштитник грађана, заштитник за равноправност, заштитник за информације имају толико велике плате годинама, пола деценије, деценију. То само неко ко је јако глуп или јако зао може тек сада да се сети. А ја...

ПРЕДСЕДНИК: Хоћете да кажете да је предлагач глуп и зао?

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Ја овде не видим никога ко је зао.

ПРЕДСЕДНИК: И глуп, је л' тако?

Значи ви кажете да је предлагач глуп.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Не, није тачно.

ПРЕДСЕДНИК: Добро, само да знамо да не кажете да је глуп.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Само хоћу да се вратио на тему, а то је буџет Србије, који је нешто мало важнији него предизборне кампање људи који су дошли да читају своје есеје.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, злоупотребили сте Пословник. Немојте да ми вичете сви по целој сали повреда Пословника, сада ћу прекинути седницу. Само полако, пустите ме да водим седницу. Значи, не треба ми нико да ми помаже, а камоли да ми одмаже.

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.

Значи, све време говоримо о амандманима, уважени посланиче Живковићу. То што он говори једнако као и посланици опозиције о раду и нераду онога који треба да има мању плату ...

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: То није оправдање за њега.

ПРЕДСЕДНИК: Можемо да дискутујемо. Када би чула и са леве стране да се прича само о износу плате ја бих кажњавала.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Нисте ви судија у рингу, ви треба да поштујете Пословник.

ПРЕДСЕДНИК: Тако је. Хвала вам. Пуно сте ми помогли, сада ћу да поштујем Пословник.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Ево, увек када треба ја сам ту спреман да вам помогнем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Вазда сте били ту да ми помогнете.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Двадесет година.

ПРЕДСЕДНИК: То је сасвим у реду, последњих двадесет година.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК: Изволите, Вукадиновићу.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем.

У последње време нисам често користио Пословник, а члан 107. став 1. достојанство Народне скупштине, то је често потезани и често злоупотребљаван члан Пословника, али овога пута имамо једну ситуацију која је релативно чиста, чак и за оне који површно прате овај наш рад. Не улазим у то какав је рад, јер свако од нас има мишљење како раде дотичне институције, мислим да раде добро, увек може боље, али камо среће да нам и друге институције раде тако као што раде ове две, али то није тема. Имамо конкретан амандман, мислим да је суштински повређено достојанство овог дома, али заиста, тиме, ако неко предлаже амандмане, а то није први пут, за које унапред рачуна и зна да неће бити и не жели да буду усвојени.

Сада подржавам, као и неке колеге одавде, немам никакав проблем да се смањи плата дотичној господи, не зато што су они лоше радили, него заиста мислим да постоји велика диспропорција између плате председника, плате премијера, чланова Владе и шефова ових институција. Треба, или подићи плате председника, премијера, без икакве демагогије, или ово уједначити. Дакле, немам никакав проблем, без лицемерја, без зле воље, да подржим тај амандман, али је мени жао и много сам тужан што имам утисак да чланови владајуће већине неће гласати за овај амандман.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, сада већ улазите у дискусију. То како ће ко гласати нема везе са Пословником.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Управо има. Ово је поента.

ПРЕДСЕДНИК: Ценим то што сте мало украли времена и дали себи, и сваки покушај је вредан поштовања, али даље не.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Ја то не користим. Само вас молим гласајте за свој сопствени амандман.

ПРЕДСЕДНИК: Ово нема везе са Пословником.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Има. Ако се предлаже амандман који знате да нећете или сами да гласате, то јесте злоупотреба и повреда Пословника ове скупштине.

ПРЕДСЕДНИК: У овом смо сазиву више од пола године, посланици опозиције већином улажу амандмане и то је сасвим у реду. Ретко долазе на гласање. Према томе, та ваша теза да онај ко предложи треба и да гласа пада у воду одмах.

БОРЋЕ ВУКАДИНОВИЋ: Не, не пада.

ПРЕДСЕДНИК: Узмите резултате гласања и видећете да они који предлажу јако мало долазе на гласање. Тако да је то нека друга тема, нема везе са Пословником. Не могу да терам посланике да долазе на гласање, да гласају: за, против, уздржан.

Лапчевић је хтео повреду Пословника. Да ли сам добро запамтила? Који члан само?

Посланиче, не знате који члан.

МИЛАН ЛАПЧЕВИЋ: Члан 158.

ПРЕДСЕДНИК: Члан 158, добро.

МИЛАН ЛАПЧЕВИЋ: Где се регулише материја када посланици који нису чланови посланичких група имају право да говоре у трајању до пет минута. Мислим да ту евиденцију нисте добро водили и да није потрошено то време.

Само сам хтео једноставно и кратко да подржим овај амандман, и да кажем да сте потпуно у праву да су толике плате непримерене, да треба да буду смањене, али да треба да се крене од оних највиших, од господина Бајатовића, па Јоргованке Табаковић, па од вицегувернера НБС, па од директора контроле лета, па од директора јавних предузећа Поште, Телекома, па од Данице Драшковић. Има ту ...

ПРЕДСЕДНИК: Све је то у реду, посланиче, али сада сте ви злоупотребили Пословник. Хвала вам пуно.

И посланик Зукорлић је јуче дошао да се жали, мислим да је у питању само што нисте добро пазили. Значи, може три посланика који су самостални посланици. Има вас десет, искористе време по пет минута, троје је потрошило то, а ви сте четврти.

МИЛАН ЛАПЧЕВИЋ: Није потрошено, у томе је фазон. Потрошио је господин Живковић својих пет минута, ја сам потрошио 40 секунди, након тога ми не дајете реч.

ПРЕДСЕДНИК: До пет минута, не више пута да се јављате, па да бројимо пет минута. Знате, ви сте ту 20 година, немам ја проблем са вама.

(Милан Лапчевић): Нисам.

Имам проблем то што посланици злоупотребљавају Пословник, а не председавајући. Ви бисте да дискутујете.

Ко још има повреду Пословника? Хајде, Ђукановићу.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Хвала, уважена председавајућа.

Чланови 103, 104. и 106, то су та три члана која се флагрантно крше и тиме се чини вреда Пословника, прво, ја сам посланик и мандат је

мој и ја сам одлучујем какав ћу амандман поднети, као и моје колеге. Имамо право да подносимо, замислите, амандман.

Ово није амандман СНС него мој лично. Врло сам љубоморан на њега. Према томе, ја ћу свакако гласати за тај амандман, надам се да ћу добити подршку и од других колега. Да ли ће он проћи, ја то не знам, али имам право да подносим амандман и не дам ником оданде да ми ускраћује. Ја вас молим да убудуће реагујете када неко жели да ми ускрати право да подносим амандман, као и да га образлажем.

С друге стране, ја разумем да неко брани свог председничког кандидата, то уопште није проблем, слободно ви браните вашег председничког кандидата ...

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, то нема везе са Пословником.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Има, има.

ПРЕДСЕДНИК: Нема.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Ево, допустите ми само, завршићу. Да је он био тако добар, реаговао би некад у оно старо време, на пример да заштити раднике које сте упропастили у приватизацијама или као један од посланика који је у деветнаест предузећа истовремени био стечајни управник....

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем, посланиче, ушли сте у дискусију.

Ушли сте у дискусију.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Тад се није сетио да заштити ни једног јединог радника

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, молим вас.

Члан 112. Одређујем паузу од две минуте да можемо да наставимо по амандману.

Дакле, искључиво мислим да нема жеље и воље да разговарамо о амандманима које имамо испред себе и молим, једино тако могу да направим ред.

(После паузе – 11.30)

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Саша Радуловић. Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Да се вратимо на амандмане, ја сам се у ствари јавио за реплику, али пошто никад не добијам реплику онда не могу ни да говорим пошто сам поменут од стране посланика, ТВ водитеља Ђукановића.

Што се тиче самог буџета, ако погледамо у буџету, да поновим, Заштитник грађана има буџет од 216 милиона динара, Повереник за информације од јавног значаја око 203 милиона динара, а министар без портфеља, Кркобабић, 225 милиона динара. Мислим да само на основу овога грађанима треба да буде јасно куда новац иде и како се расипа у буџету, а колико мало добијају независне институције система које заиста и раде свој посао.

Да није било Заштитника грађана ми не бисмо много тога сазнали и о „Савамали“, о афери „Хеликоптер“, и о афери поводом брата премијера за време Параде поноса, и о многим другим стварима. Да нема Канцеларије Повереника и свих људи који тамо раде многе корупционашке афере не би биле откривене, многе уговоре не би добили. Они, заиста, раде свој посао и раде на транспарентности.

Председница Скупштине је нетачно казала грађанима да су ово амандмани о смањењу плата Омбудсмана и Повереника. То није тачно.

Ово су амандмани који смањују раздео за плате целој институцији. То се јасно види из буџета. Значи, раздео за плате целој институцији Заштитника грађана и целој институцији Повереника. Буџетом се не може мењати појединачна плата. То посланици СНС јакo добро знају. Међутим, очигледно из неког разлога су измислили да је ово добра предизборна кампања. Ја мислим да ће цену овог платити на изборима.

Што се тиче стечајних поступака, ја сам, наравно, поносан што сам штитио интересе поверилаца у њима, и то повериоци могу да потврде. Међутим, што се самог СНС-а тиче, њихови повериоци су грађани Србије који су им дали глас и ја ћу са задовољством за те повериоце спровести стечај СНС-а.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Господине Радуловићу, ваш основ јављања био је по амандману. Делимично сте се бавили политичким калкулацијама, а и покушали да одговарате на оно о чему је већ било речи током малопређашње расправе.

Овог пута вас само упозоравам, а следећи пут ћу морати да вам одузmem то време.

(Саша Радуловић: Да ли ћете упозорити посланике СНС?)

Увек, увек, господине Радуловићу. Знате да сам увек правичан и праведан.

Увек, наравно. Свакако.

(Саша Радуловић: Ајде, држимо вас за реч.)

Али овог тренутка сте изазвали бар два основа за реплику.

Најпре основ за реплику има народна посланица Маја Гојковић, коју сте поменули, а основ за реплику има и овлашћени представник СНС, јер сте поменули СНС.

Најпре дајем реч народној посланици Маји Гојковић.

Реплика. Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Желим само јавности да објасним да је нетачно изношење – шта је, у ствари, била суштина моје дискусије. Ја сам заиста изрекла истинито наводе, а то је, да читав буџет који је опредељен за рад Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности износи 203 милиона, и онда смо од министра Вулина чули тачан податак да од тих 203 милиона 80% одлази на плате.

Значи, ја не знам шта сам ја изрекла неистинито. Осамдесет посто средстава предвиђених за рад одлази искључиво на плате, што Повереника у износу од 396-397 хиљада и осталих његових сарадника, а само 20% за некакав рад.

И зато је моја дискусија била усмерена ка томе, значи, да ли би Повереник, хајде да кажемо, али овде се ради о смањењу плате Повереника и његових сарадника, и његови сарадници могли адекватно да раде свој посао, а то је да нам дају информације од јавног значаја и заштиту података о личности за једну примерену плату од 130.000 динара, ако узмемо у обзир, хајде да политичаре склонимо на страну, да један хирург без дежурстава добија 86 хиљада динара. Тачка. Ја не бих више да учествујем.

Суштина моје дискусије била је само о томе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Господине Радуловићу, јављате се по амандману?

(Саша Радуловић: Реплика.)

Немате основа за реплику, добили сте одговор на постављена питања. Заправо, ви сте изазвали реплику и добили само конкретне одговоре на ...

(Саша Радуловић: Ако могу да образложим по амандману.)

Не можете да образложите. По амандману можете, свакако.

(Саша Радуловић: Реплика.)

Немате основа за реплику. Захваљујем.

(Саша Радуловић: Онда по амандману.)

По амандману, изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Да поновим. Оно што је нетачно рекла председница Скупштине је да су ово амандмани за смањење плата Омбудсмана и смањење Повереника за заштиту информација од јавног значаја. То је нетачно.

Оно што је тачно, оба амандмана смањују раздео, односно предложени амандмани смањују раздео за плате свих запослених код Повереника и свих запослених код Омбудсмана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Владимир Орлић. Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Ово је било право на реплику? Је л' тако? Хвала лепо.

Како се оно каже, увек нам је драго да искористимо та додатна два минута простора, и увек је добра прилика да се које чега подсетимо.

Што се тиче расправе којој присуствујемо сада и упорног импутирања да се на овај начин скреће са теме, односно да се одлази шире од расправе о буџету, знате како, потпуно је чудно да ми такве коментаре слушамо од људи које смо сами на то понашање упозоравали, па колико већ има, четири дана узастопно.

Дакле, слушамо то од људи који су дословце подносили амандмане без икаквог образложења. Замислите универзитетске професоре који нису саставили целу једну једину реченицу да би написали одговарајуће образложење, доказ је да су подносили амандмане само да би причали о нечему што само њих занима.

И сада, да неко такав из тих редова, ко нити предлаже ишта, нити нуди ишта, нити је у стању да понуди ишта замера народним посланицима што су поднели одређене амандмане и што желе да дискутују о њима. Заиста невероватно.

Од кога слушамо замерке? Од људи који су не само демонстрирали проблеме са елементарном математиком и на шта им је било врло прецизно, љубазно указано од стране министра, кога је иначе, искористићу прилику и то да напоменем, увек велико задовољство слушати и велика је штета што не користе прилику да од њега уче они који се баве оваквим ситним пакостима, него инсистирају на тим грешкама, на тој погрешној математици и причају овде о субвенцијама, катастрофама, изводе мађионичарске трикове, притом заборављају само једну једину ствар, троше време, не наше, ми ћемо да издржимо ову дискусију јер је то наш посао, троше време грађана Србије и своје мађионичарске хокус-покус варијанте уопште не треба да објашњавају нама – то, да ли субвенције и посао значи неке. Нека објасне не нама, него свим тим силним људима који су на тај начин добили посао.

(Председавајући: Захваљујем се, господине Орлићу.)

Али, једна напомена, мораће да обаве десет хиљада веома важних разговора.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем се, господине Орлићу.

Господине Радуловићу, сада имате основа за реплику. Директно обраћање. Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Захваљујем се посланицима СНС који користе сваку прилику да упуте увреде и покушају да омаловаже посланике из опозиције. То им је очигледно манир, пошто о суштини не могу да говоре.

Значи, велики је знак слабости када неко покушава да вређа и омаловажи било кога. То сви грађани знају. То знају и посланици СНС, али пошто немају ништа друго, онда морају на такав начин да разговарају у Скупштини.

Ово није први пут. Сваки пут када се јави господин Орлић прича је отприлике иста. На његову велику жалост постоје видео-клипови који ово показују. Значи, не причамо ствари које нису истина. Оне су наравно истина. Када погледате клипове, погледате сва његова излагања онда видите да никада ништа није имао да каже, осим да покуша неке лекције да одржи, тобоже други се не држе теме, тобоже други не знају математику и тако даље.

Пошто смо колеге, можемо да разговарамо о математици, пошто математику јако добро познајем. Међутим, суштина свега овога је да разговарамо о амандманима. Ти амандмани покушавају да смање плате свим запосленима у канцеларији Омбудсмана и канцеларији Повереника. То је суштина амандмана.

Буџетом се не може мењати плата Омбудсмана и плата Повереника, јер су они регулисани другим законима. Грађани то морају да знају.

Ово је једна велика фарса и политичка луткарска представа у којој треба да се нападају из неког разлога, знано само главном луткару, Повереник и Омбудсман. Ја мислим да ће цену оваквог понашања СНС, заједно са луткарем, платити на изборима у априлу, за које чујемо да ће изнова бити сви заједно. Ми им се јако, јако радујемо.

И да поновим, поводом свих стечајева у којима се помињем, ја ћу радо спровести стечај над СНС у име грађана.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Радуловићу.

Реч има народни посланик Владимир Орлић.

Реплика. Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Тако је. Овај пут по основу личног обраћања, али опет није лоше приметити да имамо сада и онај други основ који се тиче странке, и опет ћемо да размислимо да ли ћемо да искористимо и њега. Обично нема потребе. Обично нема потребе, јер политички потпуно ирелевантни људи не заслужују да им се посвећује баш превише времена.

Интересантно, даме и господо, како суштина било какве расправе јако брзо дође на видео-клипове. Од стране кога? Од стране оних људи којима је суштина било какве политичке активности да се снимају, да се монтирају, да се диве себи на клиповима, да то после спонзоришу по друштвеним мрежама.

Не води се политика тако што се скупљају лајкови, шероци и како се то већ зове. Не води се тако.

И када причамо о томе шта ко овде има да каже и шта има да понуди, онај ко своди сопствено политичко деловање на прављење некаквих видео-клипова, сличица и тако даље тај показује да има, односно нема да понуди нешто. Када то говори, говори само о себи.

Ја нити му помињем име, нити му помињем странку, само могу, ето, с времена на време, да апелујем да монтажери узму и сниме мало амандмане које предлажу ти велики јунаци на видео-клипове, па да сниме како сами не могу да доврше једну реченицу у опису образложења амандмана. Можда да се тиме похвале.

Када нам говоре о математици, милијардама се гађају. Видели смо то пре неки дан, а видећемо и данас у амандманској расправи, како се неко лепо игра после народног посланика, како се неко гађа милијардама, а притом овде представља да има неке фантастичне идеје.

Нека тај неко своје фантастичне идеје објашњава, још једном, не нама, него силним хиљадама људи који су послове добили управо захваљујући напорима ове владе. Нек њима објасни да им ти послови нису потребни, да им је без посла боље. Ако му они поверују, ма, нема никаквих проблема, повероваћемо сви. Али нешто се бојим, од тога – мрка капа. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Орлићу.

(Саша Радуловић: Реплика.)

Господине Радуловићу, сходно члану 103. затварам круг реплика и настављамо по амандману.

(Саша Радуловић: Прво реплика.)

По амандману, реч има народни посланик Милимир Вујадиновић. Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, поштовани министри, ја сам у суштини веома добро схватио намеру коју је предлагач амандмана имао. Мој пријатељ и мој колега Крсто Јањушевић је заиста, види се према образложењу, имао пре свега једну хуману намеру. Умањење плате Поверенику за информацију од јавног значаја је директно усмерено у Фонд за лечење обољења деце која болују од ретких болести у Србији.

Али постоји једна друга страна. Наиме, мој пријатељ и колега, Крсто, кога малопре посланици опозиције назваше глупим, злим, луткарком и каквим не још именима... Замислите, човека који је дипломирани инжењер индустријског менаџмента! И ко га тако назива? Они који то нису, они који ни то формално образовање немају близу колико то има мој колега Крсто, а он у ствари амандманом стаје у заштиту и посланике опозиције. Одавно смо сведоци да су се ове две институције претвориле деловањем појединаца, нажалост, у политичке институције. Сви њихови послови и њихови ставови су политички. Па Крсто стаје у заштиту, и предлагач, посланике опозиције. Ви се много више данас залажете овде за одбрану неких политичких ставова, за нападе на власт, него што то раде ове две политичке институције. Ваша плата је 67.000, а његова 400.000. Ја мислим да вас много више треба платити. Е, то је у ствари суштина амандмана.

Човек који се бори за све вас, за вашу већу плату, напада га и кажете да је глуп и зао. Мислим да је то у најмању руку лицемерно. За нас нисте ни глупи, ни зли, ни луткари, представници народа и као такве вас поштујемо. У истој мери поштујемо оне који су Заштитник грађана и Повереник, али у оној мери у којој обављају ту функцију, а не у оном делу који се тиче политичког деловања и не на основу тога колико дуго могу да носе жуту патку и колико дуго могу да стоје на протестима. Да, господине, управо то. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, реч има народни посланик Љубиша Стојмировић. Изволите.

ЉУБИША СТОЈМИРОВИЋ: Поштоване колегинице и колеге, ја ћу одмах на почетку да кажем да се слажем са овим амандманом и да ћу гласати за тај амандман. Значи, немојте уопште да имате предрасуда да треба неко да ми одређује да ли могу да гласам или не могу, и да ли сам један од оних који неће подржати тај амандман, а поднели смо, наша посланичка група, односно колега до мене и колега Крсто су поднели тај амандман.

Али шта је ту, по мени, највећи проблем? Највећи проблем је што смо сви ми кренули у дискусију везану за неке људе који обављају одређене функције. Ма, уопште ме не интересује ко је на којој функцији. Србија је у проблемима. Србија је у реформи. Како да помогнемо Србији? Па, свако од нас, сваки грађанин мора да да макар најмањи допринос да би Србија изашла из ове муке у којој се нашла. Шта сад то вреди што ћу ја да кажем, или неко од мојих колега, да је за ово што је задесило Србију крива нека бивша власт? Ништа не вреди, али сви заједно морамо да урадимо нешто да би се Србија опоравила.

Како ћемо то да урадимо? Ја мислим да треба свако од нас да поднесе терет, зависно од оног са коликим средствима располаже. Они који имају веће плате, треба да имају већа одвајања. Они са најнижим, минималним платама, по мени, заправо, те људе би требало изоставити из било каквих санкција, односно скидања плата.

Да ли је лако то урадити? Нормално да није лако. Ви сви мислите да је Александар Вучић, председник Владе, неки, не знам ни ја шта, чаробњак који има неки чаробни штапић, па ће сад виц, виц и све да реши. Ма, не може то тако. Александар Вучић да има тај чаробни штапић, он би највероватније са њим прво попрскао неке стручњаке да се увоште и онда би их послао код Палме у онај музеј воштаних фигура, да могу грађани Србије да виде ко их је довео у ову ситуацију у којој данас живе.

Зато мислим да морамо да будемо коректни и да искрено кажемо – нека радна места, неки људи на тим радним местима су преплаћени. Ви ћете рећи, са правом – то није ствар овог амандмана и то не може на тај начин да се решава. Слажем се, али ко каже да ја као предлагач амандмана морам све то да знам? Па, моје је као посланика да укажем на нешто. Зашто би Маријан Ристичевић био толико паметан да то зна? Ја мислим да он то не зна. То није његова струка и он не зна. Има ту правника који ће нам помоћи, кад се сагласимо, да променимо много тога.

Што се тиче тих реклама за председничке изборе и тако даље, имајте на уму ону народну – певац који рано кукуриче, обично заврши у лонцу. Према томе, немојте...

(Радослав Милојичић: Тома.)

Што се Томе тиче, немам благе везе, ако се буде кандидовао, нека му је срећа. Ако се буде кандидовао неко од вас, исто нек му је срећа. А ко ће за кога да гласа, па свако од нас има то право. Ја се надам да ћемо

се увести у неке нормалне токове и да ћемо озбиљно радити по питању гласања, односно дискусије о овом буџету. Немојте да спомињемо имена. Није битно, данас је на том месту један, сутра други. Шта то значи? Па, не боримо се за име, него се боримо за неки принцип, да свако место буде награђено онолико колико заслужује. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Господине Ристичевићу, поменути сте директно кроз излагање господина Стојмировића и имате основ за реплику. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, само да ови гимнастичари изађу, молим вас да ме не ометају и Службу молим да покупи те картице и да затворе врата.

Истина је да сам ја два пута гласао против Извештаја, односно против закључака о Извештају и Повереника и Заштитника. Зашто? Када повереник постане – завереник, а заштитник – заштићеник, и када постану очигледно предмет политичког спора између политичких странака, ту нема ни „п“ од повереника, ту нема ни „з“ од заштитника.

Ево, видите како ме омета онај Пинк Пантер, а ја не могу да говорим када неко стоји ту као окочен парадајз.

То је био разлог зашто сам гласао против извештаја, јер не могу браниоци људских права да буду, а треба да буду независни правници из области људских права који су се у свом послу истакли бранећи људска права. Друга ствар, што нису потпуно били независни. Један је био чиновник у Милошевићевој влади, а други је био министар за државну управу испред једне странке. Био је потпредседник Скупштине, био је посланик, био је члан три странке. Како неко може да буде независан, да обавља функцију Повереника или Заштитника, уколико је био на свим тим функцијама? Ту нема ни „н“ од независности.

Није само ствар плате, али мислим да се људска права не могу бранити количином новца, то морају да буду угледни правници и зато ћу гласати за овај амандман. Дакле, угледни правници који ће своју умешност исказивати не количином плате, не количином новца, већ количином посвећености људским правима за која треба да се боре, а не са 100.000 евра које су добили од Британске амбасаде. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Ви желите повреду Пословника? (Да.)

Повреда Пословника, народни посланик Саша Радуловић. Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала, председавајући.

Повређен је члан 104. Ако ћемо на овакав начин играти пингпонг између посланичких група, могла би то и опозиција да ради, на пример, да ја поменем некога из Посланичке групе ДС или Двери, или било кога и да ви онда дате право на реплику. Значи, заиста не би требало такву

праксу да уводимо овде и да на овакав начин једни другима намештамо реч. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Члан 104. став 3. Пословника о раду Народне скупштине Републике Србије врло јасно каже да председавајући одлучује о праву на реплику. Овде је реч о два посланика која припадају различитим посланичким групама. Господин Стојмировић је рекао да господин Маријан Ристичевић не разуме, а он је кроз одговоре и кроз реплику покушао да покаже да разуме и на прави начин сагледава тему о којој данас говоримо.

Најпре морам вас да питам, господине Радуловићу – да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника?

(Саша Радуловић: Наравно, господине председавајући.)

Захваљујем, господине Радуловићу.

Реч има народна посланица Мариника Тепић, по амандману.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Користићу и време Посланичке групе ЛСВ.

Морам одмах на почетку да кажем да је за нас потпуно невероватно да предлагач овог амандмана и сви који га подржавају нема свест о томе чему заправо служе институције Повереника и, у претходном случају, Заштитника грађана. Ако је нешто сигурно, то је да њихов посао заправо служи управо томе да се буџет штеди, ако ћемо причати о економским параметрима, односно служи томе да грађани о које се држава огрешила и државни органи не дођу у ситуацију да туже државу, већ да се интервенцијама Заштитника и Повереника предупредe ове тужбе и да се заправо буџет Републике Србије и у том смислу штеди и смањи.

Ја ћу вас конкретно подсетити на нешто што смо већ чули, а то да је буџет за Заштитника грађана 216 милиона, буџет за Повереника 203 милиона, а буџет који је појединачно предвиђен у свим буџетима директних корисника, а укупно рачунајући се за све пенале и судске пресуде, односно штете на основу судских пресуда је 20 милијарди динара у овом буџету.

Стога, ЛСВ је једина која је поднела амандмане да се за по 30 милиона повећају буџети Повереника и Заштитника, не плате, него буџети, да би се те институције додатно оспособиле и заправо да би помогле буџету да смањи трошкове судских поступака грађана против државних органа, то је у првом реду јако битно. Или, могу и овако да кажем – 216 милиона за Заштитника грађана, 203 милиона за Повереника, а за авио-службу Владе 270 милиона, потпуно је непримерено.

Оно што, наравно, желим на крају да додам, што је потпуно скандалозно, јесте персонализација имена и презимена лица које у овом тренутку обавља функцију Заштитника грађана и стављање у контекст председничке кампање од стране позиционе већине и то креирања

атмосфере нарочито потпирује и овде присутан министар Александар Вулин, који најактивније учествује од јутрос у овој расправи. Ја ћу подсетити да је врло слична атмосфера била и уочи председничких избора 2000. године, када је шефица његове тадашње партије, Мирјана Марковић, врло активно учествовала у стварању атмосфере која је довела до тога да Иван Стамболић добије метак у тело.

(Председавајући: Ја вас молим да се ипак вратимо на амандман.)

Ја вас молим да не дозволите, председавајући, надаље ...

(Председавајући: Дозвољавам да говорите о амандману на члан 8. овог предлога.)

... Више овакву дискусију и да не стављате све нас народне посланике у ситуацију да се осећамо да саучествујемо у стварању овакве атмосфере. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Основ за реплику, министар Александар Вулин. Изволите.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Приземност и гадост увреде коју је изрекла госпођа није нешто што би могло да се изрази речима. Јако ми је жао што ово нисте рекли на неком другом месту да бих могао да вас тужим суду, па да разговарамо, али штити вас ауторитет ове говорнице, па сходно томе, да знају грађани Србије, нећу моћи да добијем задовољење на суду, али пробаћу да га добијем овде.

Врло је занимљиво да сте тако лаки у одређивању, како сте рекли, „атмосфере за убиство Ивана Стамболића“, у којој сам, претпостављам, ја учествовао. Јако лепо од вас. Жао ми је што не знате или не желите да знате да је једини човек који је правио атмосфере за убиство и најављивао такве ствари управо ваш шеф. Је л' то онај што је вешао Милошевића као свињу, за уши, на Теразијама?! Је л' то можда ваш шеф или ја, или мој шеф пребијао људе по кафанама?! Јесам ли можда ја или ваш шеф пијан возио моторне санке по пешачкој зони Новог Сада? Јесам ли ја можда или ваш шеф разбијао табле РТС у Новом Саду, пљувао мајку и псовао мајку београдску?! Је л' то није била атмосфера? У време власти вашег шефа убијали су се људи по улицама Београда и убијани су људи зато што су другачије мислили. Па је л' то, онда, припрема атмосфере за другачији политички говор?

Дакле, бедно је, јадно је што сте покушали да искористите аргументовану расправу у којој сам ја штитио институције, а ви штитите лица, ја се борим за положај институције, а ви се борите за положај ваших политичких поена. И да вам кажем још једну ствар, као неко ко је ипак дуже у политици и политички искуснији од вас, немојте се изненадити кад будете једног дана морали да лижете то што пљујете, јер ваш шеф је то веома, веома често радио, подржавајући сваку власт коју је пљунуо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Повреда Пословника, народни посланик Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Поштовани председавајући, члан 109. Пословника говори о томе када се изриче опомена, и данас је председавајући изрекао опомену за реч „отирач“, а сада употреба псовки и увредљивих израза да је неко „јадан“ и „бедан“ мислим да је то сасвим довољан основ да министра, који сада овде наставља да крши Пословник и додајује нешто говорнику, једноставно, пошто не можете новчано да га казните, избаците из сале, како бисмо ову скупштинску расправу могли да наставимо на нормалан начин.

Значи, увреде које је овде министар сада износио јесу потпуно непримерене. Ја вас молим да примените Пословник. „Јадни“ и „бедни“, то су можда изрази које он користи у политичком животу и може слободно да настави да их користи – и зато што их користи има и такав углед у народу какав има и резултате на изборима какве има, али овде у Скупштини мора да се поштује ред, мора да се поштује овај пословник, који каже да се за употребу оваквих израза и речи изриче опомена. Нажалост, пошто не можете да примените директно овај пословник, у смислу опомена и новчаног кажњавања, ја вас молим да га онда удаљите из сале. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Ђуришићу, на мени је најпре да вас питам да ли желите да се Народна скупштина Републике Србије у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника?

(Марко Ђуришић: Ако ми не објашњавате ништа – да.)

Да, желите.

Врло је интересантно да сте приметили тешке квалификације које је изрекао, наводно, министар Вулин, а нисте приметили тешке квалификације – да је неко припремао убиство, о чему је било речи од стране колегинице пре излагања господина Вулина.

Али ћу се сложићу у једном са вама, с обзиром на то да смо се превише удаљили од теме, сада ћемо сходно члану 112. направити паузу од пет минута, да бисмо након тога наставили рад по амандманима. Захваљујем.

(После паузе – 12.05)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Настављамо са радом.

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Мирослав Алексић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Мирослав Алексић. Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајући.

Говорићу о амандману, нећу да говорим о стварању никакве атмосфере, како је то рекао министар Вулин.

Што се тиче мог амандмана, предложио сам да се са позиције текуће буџетске резерве скину средства у корист Министарства здравља и у корист Министарства унутрашњих послова. Дакле, ви сте овде направили једну конверзију – прво, уместо да данас разговарамо о Закону о буџетском систему, где ви предвиђате подизање буџетске резерве са 2,5 на 4%, ми данас говоримо прво о буџету. Иза тога сте још за 400 милиона подигли буџет за текућу буџетску резерву, а смањили сте Скупштини, а из текуће буџетске резерве се средства троше нетранспарентно и онако како то одлучи министар финансија, односно премијер, по свом личном нахођењу.

Хоћу да се део средстава у износу од 400 милиона пребаци Министарству здравља за лечење тешких обољења и ретких болести за које ми немам услове овде у Србији, да се грађани не би и надаље путем СМС порука и на различите друге начине сналазили да могу да плате лечење у иностранству.

Друго, и МУП-у за опремање и Сектора за ванредне ситуације, када су биле поплаве људи нису имали ни чамце, ни моторе, али и за опрему за цео МУП, јер данас, господо, општине купују гуме полицији, дају папире, данас се у МУП-у, у полицијским станицама, чак и у Старом граду куца на писаћој машини „олимпија“, јер нема пара за тонере. Полицајци немају никаква средства за нормалан рад, а ви се овде расипате и пребацујете паре тамо где вама одговара. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Алексићу.

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Ненад Константиновић. Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Ненад Константиновић. Изволите.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, сви смо били сведоци када је СНС смањила прилив средстава локалним самоуправама и то средства која су директна и средства која су најсигурнија за локалне самоуправе, а то су средства од пореза на зараде. Смањили сте тај порез са 80% на 74% и на тај начин смањили локалној самоуправи 4,6 милијарди динара.

Поднео сам амандман који има за циљ да повећа средства локалној самоуправи. Та средства постоје у буџетској резерви, а добили смо одговор да нема средстава и да буџетска резерва не може да се смањује. Средства има, 400 милиона динара има више сада у буџетској резерви од када је СНС поднела амандман да смањи средства Народној скупштини. Српска напредна странка је на Административном одбору, где су само они расправљали и нико други није имао права да добије реч, одлучила колики треба да буде буџет Скупштине, а онда је иста та СНС смањила тај буџет за 400 милиона.

Зашто се та средства не дају локалној самоуправи? Грађани остварују своја права у првом реду у локалној самоуправи. Грађани долазе у локалну самоуправу као сервис. Тај сервис треба да ради, треба да

помогне. Свима су пуна уста децентрализације, само нема нигде пара за локалну самоуправу. Дакле, средства постоје и могу се преbacити локалној самоуправи, ми то тражимо. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Горан Јешић.

Реч има народни посланик Горан Јешић. Изволите.

ГОРАН ЈЕШИЋ: председавајући, користићу време и за амандман, а после тога и од Посланичке групе.

Пре свега желим неколико реченица да кажем у вези атмосфере у овом парламенту. Водите рачуна шта се дешава у Парламенту, овај парламент ће нам јако требати, врло брзо, да реши озбиљне политичке проблеме пред којима се налазимо, с једне стране. С друге стране, недопустиво је, господине Вулин, да се, друже Вулин, да се обраћате посланицима на такав начин...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Мислим, да то ипак није основ вашег јављања.

ГОРАН ЈЕШИЋ: Знам, али прекинули сте дебату када је неко извређао народног посланика, а нисте опоменули...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Јешићу, и ви покушавате, не можемо имати двоструке аршине и ја вас молим да се вратите на амандман који сте поднели на члан 8. Изволите.

ГОРАН ЈЕШИЋ: Управо сам прешао на амандман, али морам да кажем да сте направили паузу пре тога.

Што се тиче амандмана, прво примите моје извињење, јуче сте ви председавали када сте ми дали реч, побркао сам амандмане, тако да, прихватите извињење.

Ми смо пре неколико недеља дебатовали на име смањења трансферних средстава која су намењена локалним самоуправама, а овај амандман се тиче тога, и потпуно је природно да Посланичка група ДС, која је била против измена и допуна Закона, данас, односно ових дана поднесе овакав амандман. Ја се не бих бавио зашто није добро да умањите средства јединицама локалне самоуправе, као што није добро да умањите плате здравственим радницима, просветним радницима, полицији и војсци, али ћу се бавити оним што је била дебата јуче у току дана, а то је одакле желимо да узмемо та средства да би прерасподелили ка локалним самоуправама. То су директна давања која Влада има ка такозваним страним инвеститорима и апсолутно ми немамо ништа против тога.

Био сам део тима који је 2006. године писао тај закон, само је била драматично различита ситуација. Иницијатива да дате подстицаје је била направљена, са стране, под притиском конкурентних земаља које су тада биле или у ЕУ или на путу у ЕУ да привучемо инвеститоре, односила се искључиво на гринфилд инвестиције. Министар Недимовић и министар Кнежевић, који није у сали, знају то добро, да сте тада добијали подстицаје

који су били максимално десет хиљада евра, минимално две хиљаде евра по радном месту, за радно екстензивне и неквалификовану радну снагу, а фактички је то била позајмица, јер су ти инвеститори кроз гринфилд, кроз куповину земљишта, изградњу, кроз ПДВ враћали у буџет та средства врло брзо.

Ми данас имамо ситуацију која је потпуно ненормална. Критиковали сте SIEPA, па сте угасили SIEPA, која је имала какав-такав транспарентан приступ. Имала је конкурсе, јавне огласе и јавно објављивала коме је дала средства. Ми смо преузели политику да дискреционим правом чланова Владе ви можете да дајете инвестицију коме хоћете, а што је још ружније и што је још горе за ову земљу, дозволили смо и натерали смо, можда је премијер самоиницијативно хтео то право, али смо га натерали да он буде трговачке путник за ову земљу.

То се не ради, сем уколико нису у питању важни и велики инвеститори, уколико није у питању „Мерцедес“, уколико није у питању „Мајкрософт“, „Тисен Круп“ или нека велика компанија. Ми имамо ситуацију да нам премијер иде по белом свету, уместо то да раде агенције, Министарство привреде, градоначелници и Привредна комора, он иде и преговара са инвеститорима. Немате појма колико је то лоша порука и колико то показује да немамо институције ове државе.

Нетранспарентан начин поделе средстава, а на то је указао посланик у првом дану заседања ове скупштине када смо казали да имате извесну фирму „Ендава“, а на ту тачну изјаву Марка Ђуришића је реаговао премијер потпуно непримерено, почевши да вређа и Марка Ђуришића и представнике опозиције, уместо да се извинио Парламенту и рекао – извињавам се, промашио сам, ту је министар Кнежевић, он ће објаснити, јер није нормално да знате сваку позицију у буџету. А то се десило зато што имамо потпуно нетранспарентан поступак и ту се апсолутно не слажем са вама, па зато и тражим да се те паре алоцирају на друге позиције.

На крају, морамо да изанализирамо ефекте. Није нормално да дате 27 хиљада евра по радном месту. То не би дали ни Мерцедесу, а не „некој трикотажи“. Иако је важно отворити свако радно место, морамо да знамо шта су нам приоритети. Мислим да нам је први приоритет образовање и први приоритет здравство. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Министре Вулин, ви желите реплику, с обзиром на то да сте директно поменути? Изволите.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Једино што је недопустиво, а то је недопустиво користити овај високи дом за изношење таквих приземних лажи и неистина, самим тим и увреда. Ја сам на лажи одговорио истином. Ја сам на лажи о себи одговорио истином онима који те лажи о мени износе. И допустите ми, ја мислим да би ми Заштитник грађана допустио да је то моје људско право да браним своје достојанство. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману, као представник предлагача, министар Бранислав Недимовић. Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Мислим да је добро када у овом дому разговарамо о најважнијој ствари, она се тиче запошљавања, и мислим да је добро искористити сваку прилику да подсетимо на статистичке бројке које постоје и зашто је важно запошљавање, и зашто је важно користити мере које стоје на располагању на основу прописа, на основу Закона о улагањима.

Оно што би требало да знате, с обзиром на то да сте учествовали у овом послу, с обзиром на то да и сами кажете да сте учествовали у креирању неких правних оквира, данас постоји транспарентан поступак везано за стране инвеститоре. Мислим да је јако важно да сви актери на политичкој сцени, почевши од председника Владе, министара, учествују у овоме.

Ја ћу вас подсетити на једну ствар коју сам ја вама давно испричао. Радило се о једној америчкој компанији која је имала идеју да инвестира на простору Србије, а конкуренција нам је била Македонија, Бугарска, Румунија, Мађарска. Тада је испред Македонске владе, 2011. године, ишао министар економије директно да преговара, а ја сам тада као градоначелник, нажалост, морао да идем сам. Замислите ту ситуацију када немате такву врсту политичке подршке, али та инвестиције је дошла у Србију.

Важно је користити све инструменте које вам позитивно законодавство даје. Јасно је утврђена процедура, на основу Закона о улагањима, постоји уредба која дефинише овакво понашање и како се односи према инвеститорима, а Савет који постоји у оквиру тих позитивноправних прописа даје предлог према Влади Републике Србије.

Мислим да је јако важно да задржимо ово као један од механизма подршке инвеститорима, не због новца.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Горан Јешић, право на реплику.

ГОРАН ЈЕШИЋ: Да, јако је важно да имамо један од инструмената. Први инструмент је владавина права и економски амбијент. У тренутку кад чекате у вашем катастру, катастру Инђије или у Руми три, четири месеца да завршите укњижење, хипотекарно укњижење или конверзију земљишта, онда имамо проблем. То је премијер изговорио овде и ја то подржавам. Нису инструменти директна давања, а ми смо ескалирали са 2.000 за радно место, које су се издвајале 2006. године, на 27 хиљада евра по радном месту. То није нормално. За радно екстензивну индустрију није нормално. И тада је била идеја, и тада се продавало земљиште. Ви сте продавали земљиште, ми смо продавали земљиште.

Данас земљиште дајемо за цабе, и у Митровици, у 99% локалних самоуправа када купите земљиште, вратите ПДВ. То је једна ствар.

Друга ствар, тих 27.000 евра може да се уложи у оно што је пуно важније у овом тренутку – да покушамо да уложимо у образовање, које нам је у катастрофалној ситуацији.

Пре неки дан сам разговарао са директором једне од највећих компанија која послује овде и рекао ми је – нећемо наставити другу фазу, имамо проблем са HR и људским ресурсима. Ради се о *Grundfos*. Има проблем са високообразованим кадровима, зато што немамо довољно и немамо довољан квалитет. Паметније је те паре у овом тренутку уложити ту, него давати 27.000 за радна места, ако већ пара немамо, која су радно екстензивна и која неће донети додатну вредност која је неопходна. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Јешићу.

Право на реплику, представник предлагача министар Бранислав Недимовић. Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Само кратко, пре свега ради истине.

Неки дан сам гледао анализу везано за инвеститоре и уопште те цифре које се помињу, да се даје по 20.000 евра, то није тачно. Просечно давање је четири хиљаде и 600 или 700 евра за радно екстензивне делатности, о томе што сте причали.

Неки дан сам гледао анализу за 2015. годину и онога што је дато у 2016. години.

Јако је важно рећи да је нама поред радно екстензивних делатности неопходан и овај други сектор, о којем сте ви малопре причали, али морате посматрати Србију целу, а не појединачне случајеве.

Слажем се апсолутно да нама треба радне снаге, знам за тај проблем са HR и ту је комплетно тешка ситуација. Ту колега Шарчевић може много да учини, нарочито кроз афирмисање концепта дуалног образовања и уопште сарадњом са високошколским установама. Али оно што морате знати, нема у свакој локалној самоуправи инвеститора.

Оно о чему ви причате то је следећа фаза у привлачењу инвеститора. Морамо сви, цела држава, да прођемо кроз ову прву фазу, а не на бази појединачних случајева да генерализујемо ствари.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману, реч има народна посланица Мариника Тепић.

Време преостало вашој посланичког групи је минут и девет секунди.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Сасвим довољно. Захваљујем, председавајући.

Пошто сте ми ускратили право на реплику у следећем кругу, хвала што сте уважили овај захтев да говорим по амандману. А расправа по овом амандману колеге Горана Јешића започела је тако што је министар

Вулин, а потом и следећи министар, неколико пута користио реч – истина. Ја сам забележила три пута у неколико реченица да су се позивали на истину.

Ја ту морам да кажем да је једина истина то да је било памети да се послушао Ненад Чанка била би спроведена лустрација и Вулин никада више не би доносио одлуке у наше име. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Госпођо Тепић, добили сте реч да говорите по амандману на члан 8. који је поднео народни посланик Горан Јешић. Оно о чему сте говорили нема апсолутно никаквих додирних тачака. Ја вас молим да не злоупотребљавате то убудуће.

Изазвали сте реплику и право на реплику у овом тренутку има Александар Вулин, јер сте га директно поменули.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Па истина је, да, истина је да вас боли истина и истина је да сте, ево, чак, успели сад да злоупотребите и право које вам је дао председавајући. И истина је да је до краја изведено то што је предлагао Ненад Чанак, било би стрељања, али, ето, истина је да се то није десило, па, нажалост, народ је одлучио да је он у дубокој опозицији, а да смо ми на власти. Толико о томе шта је народ видео као истину, као што је истина да сте сматрали да је највеће достигнуће ваше демократије прво паљење ове скупштине, пребијање Милановића, а онда после тога је требало и нама забранити да учествујемо на изборима.

Једини начин да будете на власти би био да нема избора. То је истина.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народна посланица Мариника Тепић, повреда Пословника. Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Скрећем пажњу да сте повредили члан 104. овог пословника и молим да се придржавате свих правила на којима инсистирате да их и ми једнако уважавамо, а апсолутно не обраћате пажњу када гости у Народној скупштини, чланови Владе Републике Србије и министри увредљиво говоре о народним посланицима, о шефовима посланичких група и о свима који овде представљају грађане.

Апсолутно се нећу освртати на циберски речник министара. То је испод моје части и нећу да саучествујем у тој врсти дискурса, али вас молим да интервенишете и да једнако уважавате све нас народне посланике, а нарочито гостима да скренете пажњу која је граница понашања према народним посланицима. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Да.)

(Ненад Чанак: Реплика. Споменут сам.)

Господине Чанак, добићете право на реплику, али молим вас да се пријавите.

Изволите.

НЕНАД ЧАНАК: Даме и господо народни посланици, видите и сами да се у овој скупштини реч истина користи као дневнополитичка лаж. И управо због тога приче о стрељању, господине Вулин, које сте изнели су чиста непатворена лаж и молим да се то констатује.

Никада се у животу нисам залагао за насиље, а био сам увек изложен насиљу које сте ви и ваши саучесници организовали над људима деведесетих година. И управо због тога, да је било лустрације ви не бисте били у позицији да са оваквим начином функционисања настављате.

А то што се догодило стицај је несрећних историјских околности, које ће, надам се, убрзо престати. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику. министар Александар Вулин. Изволите.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Е видите, овде имате два схватања политике: једно по коме је све дозвољено, једно по коме избори нису ни потребни, по коме се позиција власти, опозиције или било каквог положаја, па и опстанка у друштву решава политичком вољом – лустрацијом, забранимо људима да се баве политиком. Једном, која вас на овај начин може оптужити за било шта. И, подсетићу да не постоји ни један једини случај доказан на суду или покренут на суду да сам вршио било какво насиље, а за неке народне посланике овде би се и те како могло разговарати и о судским процесима, али и о изјавама које говоре о вешању на Теразијама за уши, као свиње.

Дакле, у овом парламенту имам највеће могуће поштовање према сваком од вас народних посланика. Ви сте, без обзира да ли сте власт или опозиција, дошли овде вољом народа, али нећете бити ни увођени ни извођени из власти „лустрацијом“ и нећете бити ни увођени ни извођени из власти насиљем и паљењем ове скупштине. Та времена су заувек прошла.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Горан Јешић, повреда Пословника. Изволите.

ГОРАН ЈЕШИЋ: Члан 106. и члан 107.

Молим вас, председавајући, да скренете пажњу министру Вулину да се држи теме. Дебату је изазвао он овде тако што је почео да вређа посланицу, а да вас подсетим, господине Вулин или друже Вулин, ви сте били део већине када је убијен бивши председник Републике Иван Стамболић. Ви имате... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас, користите повреду Пословника да бисте ушли у дијалог и у расправу са министром Вулином и то не могу да вам дозволим.

И понављам, покушавате да целокупну ситуацију сагледавате двоструко. Покушавате да имате двоструке аршине када је реч о позицији и

када је реч о опозицији. Није ову расправу започео министар Александар Вулин, као што министар Александар Вулин у овом тренутку, без обзира што се јавио и што је у систему, нема право на реплику, јер сте се ви јавили по повреди Пословника, а на повреду Пословника немогуће је дати реплику.

(Горан Јешић: Да ли могу да завршим?)

Не можете завршити из једног простог разлога, јер користите повреду Пословника да бисте реплицирали и да бисте водили дијалог са министром Вулином, а ми настављамо по амандманима.

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Душан Петровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Саша Радуловић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Саша Радуловић. Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Ово је сад члан 8. Поднео сам амандман и на члан 1. практично да покажем како је могуће пензионерима вратити новац и скинути са непотребних трошења, а то су углавном субвенције и бацање новца јавним предузећима.

Практично, амандманом се укидају велике субвенције, међу њима су и оних 11 милијарди динара које иду „Фијату“, које иду свим овим предузећима која субвенционисемо, која онда, с друге стране, отварају јефтина радна места у Србији. То је непотребно трошење и, практично, пензионери, којима је узето 20 милијарди динара, плаћају тај део рачуна.

Буџет је Суперхик, односно као тај лик из стрипа Алана Форда. Суперхик узима сиромашнима да би дао богатима, тако и овај буџет узима грађанима, пензионерима, запосленима у јавном сектору и даје страним инвеститорима и партијском паразитском систему, односно партијским кадровима.

Значи, промена овде, такође, уводи оно што смо већ имали у буџету за 2014. годину, што сам предложио као министар, што је Скупштина усвојила, а после тога су избацили из буџета, након што сам поднео оставку, а то је оснивање Гарантног фонда. Преко тог гарантног фонда можемо да снизимо каматне стопе за сва привредна друштва у Србији, без обзира да ли су у власништву страних инвеститора или је питање о домаћим грађанима и правним лицима.

Такође, предвиђа се одвајање средстава за покретање *Venture Capital* фондова у Србији. То су фондови који подстичу иновације и практично предлог је, као што је био 2014. године, усвојен у буџету, па после промењен, не предлаже се да држава директно инвестира, него да помаже стварање приватних *Venture Capital* фондова, који би онда даље

улагали. То је много боље него давати субвенције појединачним компанијама као што је „Ендава“. Значи, направити систем и тај систем онда може да нам да резултате. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Душан Вујовић.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Предлог амандмана је јако дугачак и немам времена у два минута да наводим све техничке разлоге зашто је неприхватљив. Наводим само један разлог, а то је да се предложене суме у прерасподели и алокацији средстава не слажу за две милијарде.

Друго, као што је уопште у расправи било наглашено, овај амандман предлаже да држава не испуњава обавезе по гаранцијама, што би довело до несагледивих последица на кредитни бонитет Републике Србије. Никакав кредитни фонд то не би могао да исправи, довео би до крос дифолта, што би практично Србију гурнуло у ситуацију да нема приступ ниједном извору финансирања. Мислио сам да је то свима познато у овој земљи, а видим да није.

Треће, овај амандман би угрозио функционисање, односно директно мешање у надлежности других органа, односно министарстава и фондова, односно надлежности дефинисане Законом о улагањима. Према томе, он не само што директно мења, без дубоких или бољих објашњења, алокацију средстава, него се директно меша у надлежности.

Иначе, основну идеју о томе да бисмо субвенцијама и свим употребама средстава могли да управљамо боље, прихватам. Ту нема никакве дилеме, али на овај начин то не може да се уради. Технички није исправно и начин да рушимо своје обавезе и свој кредитни рејтинг сигурно није пут да се то уради. Хвала лепо.

(Саша Радуловић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Нисте споменути у негативном контексту, господине Радуловићу, можете добити реч по амандману.

Имате време.

(Саша Радуловић: Морам да објасним. Речено је нешто...)

Можете да објасните, али кроз време које припада ...

(Саша Радуловић: Члан 104. јасно каже када је речено нешто што не осликава...)

Став 3. каже да председавајући одлучује о томе да ли имате основа за реплику или не.

(Саша Радуловић: Није тако.)

Сматрам да немате и добићете реч, уколико желите, након господина Арсића, јер имате време као шеф посланичке групе.

(Саша Радуловић: Имам право пре тога на реплику.)

Реч има народни посланик Верољуб Арсић, по амандману. Изволите.

БЕРОЉУБ АРСИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Ево о чему се ради у овом амандману. Ово је наставак једне политике која траје већ неколико година. Рецимо, овим амандманом не треба да се изврши реконструкција железничке пруге Ниш – Димитровград. Рецимо, то не треба да се уради.

Рецимо, Министарство финансија, експропријација земљишта у циљу изградње капиталних објеката, економска класификација 541 Земљиште, значи, да се не праве ауто-путеви, да се не праве мостови, да се не праве тунели. О томе је реч у овом амандману, и кад прочитам образложење ексминистара, подносиоца амандмана, каже се: „Овим амандманом се укидају субвенције привреди и уместо субвенција уводи кредитна подршка са обавезом враћања кредита“. Пазите какав је то, кад неко прочита помне реченице.

Међутим, ја бих се вратио мало више у прошлост, о разлозима настајања овог амандмана. То је био неки закон, који је био упућен у Народну скупштину Републике Србије, под називом Предлог закона о изменама и допунама Закона о стечају, па је за представника Владе у Скупштини био одређен екстечајни управник, министар привреде, и тим законом, пазите, укида се Агенција за лиценцирање стечајних управника, и тим законом се уводи Комора, која је професионално удружење у које се удружују сви стечајни управници уписани у именик. Па по том истом Предлогу закона, Комора обавља следеће послове као поверене – одлучивање о захтеву за упис у именик стечајних управника, канцеларија стечајних управника и асистената стечајних управника, вођење именика и тако даље.

Надзор над радом Коморе у делу поверених послова обавља екстечајни управник надлежан за послове привреде.

Па, онда у члану 34. Министарство, односно екстечајни управник – даје сагласност на статут и друге опште акте Коморе у делу који се односе на поверене послове.

Идемо даље, председник Коморе представља и заступа Комору, то је господин Добривоје Петровић.

Чули сте премијера, да господин ексминистар, сада народни посланик, и стечајни управник, сат и по није проводио на послу, а знате зашто? Зато што је овај закон писао Добривоје Павловић са њим у, како се зове, Савезу стечајних управника Србије. Јесам ли лепо изговорио? Мислим да јесам.

Председника Коморе, односно Добривоја Павловића, бирају на три године и може бити једном реизабран, сасвим довољно.

Надзор над радом стечајних управника обавља Комора.

И да не набрајам даље шта све пише у том предлогу измена и допуна Закона. О чему је овде реч и зашто се на једној оваквој политици ексминистар, стечајни управник и народни посланик бави? Сећате се оне

приче око личних карата предузећа која су у реструктурирању. Мора да се утврди њихова имовина, шта је све њихово, шта све поседују, која је њихова актива, која је њихова пасива, каква су потраживања, каква су дуговања. У реду, уради се тако нешто, а онда министар, односно екстечајни управник, не да сагласност ни на један УППР, а у међувремену је овакав закон усвојен. Знате ли шта то значи? Зна добро тај који је написао да треба да се враћају, да предузећа у реструктурирању треба да подижу кредите, зна добро да немају кредитну способност и да не могу ниједан кредит да подигну. И зна добро да ако им као министар привреде, односно екстечајни управник, не потпише сагласност на УППР, шта им следеће следи? Стечај! Стечај који ће да води екстечајни управник, у лику министра и Добривоје Павловић, у лику председника Коморе стечајних управника.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Арсићу, само да се вратимо на амандман.

БЕРОЉУБ АРСИЋ: Ја доводим у везу, и управо сам цитирао Образложење амандмана...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Али сте помало прешироко отишли, молим да се вратите на амандман.

БЕРОЉУБ АРСИЋ: Е сад, тим амандманом који је предложен и који је наставак овога, ако би се прихватио, и да је план господина ексминистра, а стечајног управника и народног посланика заживео, имали бисмо стечај РТБ Бор, имали бисмо стечај Сартида, да га нисмо приватизовали, имали бисмо стечај Петрохемије, имали бисмо стечај Азотаре, Прве Петолетке, ИМТ, ИМР, и тако даље и свих других предузећа која се налазе у реструктурирању.

Даме и господо народни посланици, сврха бављења политиком ексминистра, иначе стечајног управника, јесте – да сва ова предузећа оду у стечај, да пар стотина хиљада људи остане без посла директно, 150 хиљада још индиректно, јер, боже мој, лепа је награда стечајног управника од 20%, то је она јавна. Постоје и оне друге које нису јавне. А што се тиче господина Добривоја Павловића који би требало да водио Комору, већ је кажњен са 800.000 динара од те исте агенције, што само говори каква нам је судбина претила да нисмо видели са каквим човеком имамо посла.

(Саша Радуловић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Радуловићу, најпре једно обавештење, наставићемо са радом, наравно.

Примили сте оставку народног посланика Велимира Станојевића на функцију народног посланика у Народној скупштини Републике Србије и извештај Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања Народне скупштине поводом разматрања ове оставке, који је утврдио да је подношењем оставке наступио случај из члана 88. став 1. тачка 2) Закона о избору народних посланика и предлагаје

да Народна скупштина, у смислу члана 88. став 3. и став 4. истог закона, констатује престанак мандата овом народном посланику.

Сагласно члану 88. став 1. тачка 2) и став 3. и став 4. Закона о избору народних посланика, Народна скупштина, на предлог Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања Народне скупштине, констатује да је престао мандат пре истека времена на које је изабран, народном посланику Велимиру Станојевићу даном подношења оставке.

Сагласно Закону о избору народних посланика, извршиће се попуњавање упражњеног посланичког места у Народној скупштини.

Господине Радуловићу, видите да веома водим рачуна о примени члана 104. став 3, поменути сте као ексминистар и подносилац амандмана, народни посланик, и у овом случају ћу вам дати реч. Имате право на реплику. Изволите.

Реч има народни посланик Саша Радуловић.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала вам.

Изнешено је низ неистина у вези онога што сам радио као министар. Наравно, сами смо писали закон. Та агенција за лиценцирање стечајних управника је једна корумпирана државна агенција, преко које партијски људи, у врховима политичких странака, утичу на стечајне поступке и практично варају повериоце, запослене и против тога сам се борио.

Иначе, у Србији постоји Комора адвоката, Комора извршитеља, па би, наравно, требало да постоји и Комора стечајних управника, која је њихово тело и која води рачуна о тој струци, а државни органи, наравно, надгледају, пре свега, Министарство привреде. Тако да је то једна читава серија неистина.

Оно што је јако битно у том Закону о стечају, а који сам предложио, који господин Арсић није смео да помене, а то је један члан који каже – да смо у први исплатни ред ставили све заостале зараде неисплаћене радницима за све године радног стажа и да смо, такође, ставили повезивање радног стажа за све запослене, за све године унапред, па да је тај закон прошао, прошао је Владу, на крају је повучен из Скупштине, сви запослени који су у стечају остали без својих зарада и остали без повезаног радног стажа, њима би био повезан радни стаж. То је та политика чистих рачуна за коју смо се залагали. Да је то прошло, грађани Србије би све то скупа видели и то је оно што је зауставио Александар Вучић. Овакве ствари ћемо поново ставити на дневни ред када победимо на наредним изборима.

Иначе, што се тиче свих тих прича о стечајевима, поносан сам на све што сам радио у стечајним поступцима, где сам заступао интересе поверилаца, запослених, и нисам дао лупежима да пљачкају. Они су углавном долазили преко политичких линија које су покушавале да узму

повериоцима оно што је остало након што су неодговорни власници довели те фирме у стечај.

И на крају, да поновим још једном, биће ми задовољство да у име грађана Србије, као поверилаца, будем стечајни управник СНС-а.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Радуловићу.

Најпре право на реплику народни посланик Верољуб Арсић, директно обраћање и поменули сте име и презиме господина Арсића, народног посланика Верољуба Арсића. А потом, право на реплику, помињање председника СНС-а, има и заменик шефа Посланичке групе СНС-а Владимир Орлић.

Реч има најпре Верољуб Арсић. Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: У томе и јесте разлика између нас, Српске напредне странке и ексминистра, сада народног посланика и стечајног управника. Разлика је у томе што смо ми хтели, и дан-данас радимо на томе да сва могућа предузећа у реструктурирању извучемо из стечаја, а ви сте хтели да их баците у стечај. Ви сте хтели да ти људи остану без посла.

Зашто? Није ту брига за раднике, добиће нешто и они, битна је провизија, и она јавна и она тајна, од 20% које добија стечени управник, као награду. Па, колико је то? Пазите, то су десетине милијарди, стотине милијарди динара, преко две, три милијарде евра. То је хтео господин Радуловић да стави у стечај овим законом. Вама је то смешно. Мени није.

(Саша Радуловић: Како лажете.)

Управо сте сами рекли, бринуо сам о радницима РТБ „Бор“, тако што ћу да их ставим у стечај.

(Саша Радуловић: Нисам то рекао.)

Управо сте то рекли, ништа друго. „Сартид“ – и то бисте ставили у стечај, тамо су страначки паразити, партократија. Па, идите па има кажите то у кампањи. Да видите како ћете да прођете. Слободно, изволите, и у „Петрохемију“ и у „Азотару“ и у „Прву петолетку“ у Трстенику, идите и реците им да су партократија. Слободно изволите.

Ви причате о јавним предузећима, којим јавним предузећима? Овде је реч о реалном сектору за који се бори ова влада да сачува. А ви сте хтели са неким, извесним, Добривојем Павловићем да све то распрчкате као стечај и да продајете то део по део, као што се ради, део по део да сецкате имовину да бисте је распродавали. О томе се ради. Значи, зато вам је тај закон и повучен и зато закон и није добар.

Па, не може, каква комора?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Арсићу.

Право на реплику најпре народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, за случај да је ко пропустио, било је то помињање председника странке и опет једна јако лепа прилика да се подсетимо неких ствари.

Слушао сам пажљиво оно образложење, или је можда боље назвати га покушајем да се овде нешто образложи. Помињале су се ту опет некакве политичке линије, нека страшна партократија, већ познати репертоар политичких говораница онога који би овде требало мало да се бави неким својим предлогом, али, с обзиром на то о каквом је предлогу реч, и боље што није.

Опет гомила паушалних, односно на једну гомилу набацаних теза, да ли је икад ико чуо овде на који начин је утврђено то постојање неких политичких линија, присуство те партократије, колико је има, да неко узме па онако из рукава каже, ма 100.000, 200.000, а можда да нарасте и на 300 неких партијских кадрова. Како ли их је пребројао, чији су, шта су?

То је, даме и господо, само једна прича приче ради и ништа сем тога. Јер, како бих ја другачије могао да разумем, на пример, неко удружење које се лажно представља као покрет, бори се против страшне партократије па зато жели да постане – шта? Партија, је л' тако? Тако се бори против партократије, вероватно? Шта је неко радио док је, на велику жалост и то заиста јесте једна несрећна околност, некада био на позицији неког министра, а за асоцијације ја не одговарам, о коме год да је реч, а ја знам на кога мислим, највећи проблем је што није желео, очигледно, да се бави својим послом, него је од самог старта желео да се бави само политиком, личном промоцијом, да себе лансира. Колико је у томе успешан видели смо и видећемо, још прецизније, али да објасни, на пример, људима из „Железаре“, мораће да обави, па, бар једно 5.000 разговора зашто је био бољи његов план да они заврше на улици, него што је план да им посао остане. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Указана повреда Пословника, народни посланик Ђорђе Комленски.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Поштовани председавајући, повредили сте члан 106. став 3. и члан 108. Врло су се јасно и гласно овде у сали чуле увреде типа – лажеш, вичеш зато што лажеш, од стране господина Радуловића, упућене господину Арсићу за време док је говори.

Ви сте дужни не само да омогућите да говорник може несметано да говори за време које сте му ви одобрили као председавајући, већ сте дужни да омогућите и нама да слушамо говорника, а не да слушамо увреде на рачун говорника, а и самог овог дома.

Не тражим да се о овоме изјашњавамо у дану за гласање, али вас молим да о овоме поведемо рачуна, јер све чешће на овакав начин, увреде које нисмо дужни да трпимо у Скупштини, ни на чији рачун, јесу увреде на целокупан овај дом и све чешће и све гласније се чују. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Комленски.

Тешко је пропратити сваког говорника, али зато рачунам да ће и говорници водити рачуна о достојанству Народне скупштине Републике Србије, а и ви сте ту као посланици да укажете.

Реч има народни посланик Саша Радуловић, реплика.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Да поновим шта је био план Министарства 2014. године, пошто се очигледно покушава то изврнути.

Значи, идеја није била да се ико истера на улицу, наравно, идеја је била да се заштите радници, да се заштите фирме и то се ради тако, и свуда у свету се ради тако, прво се уради та лична карта, уради се јасан попис имовине, уради се вредност те имовине, значи процена вредности. Направи се нека анализа тржишта, уради се неки пословни план, уз њега иде и тај финансијски план и систематизација радних места. Онда, након тога, када имате ред, када знате шта вам је имовина, ви знате шта су вам обавезе, онда правите план за реструктурирање.

И то је управо било оно што смо кренули да радимо, али је био огроман отпор партократије. Значи, не радника који су препознали ово што је радило Министарство као добру ствар, који су подржавали то што ради Министарство, него партијски постављени кадрови који су на врху свих тих фирми и „Петрохемије“, и „Железаре“ и разних фирми, који су практично годинама уништавали та предузећа.

Сетимо се само тог дивног менаџмента који је постављен у „Железари“, који је у последње две године направио губитак око 270 милиона евра. Тако и у „Петрохемији“ и у свим другим фирмама где држава никад није имала храбрости, у ствари, и знања да успостави ред.

Значи, посао Министарства је био да спречи да те фирме оду у стечај, да се распадне, него да уведе ред и направи те планове. Пошто нико није био у стању да уради то, онда смо кренули са тим да ћемо отпуштати све те партијске кадрове.

Прича о томе како их нема, то сви грађани Србије знају – без партијске везе не можете нигде да дођете на врх, да водите било шта, због тога нам Србија и пропада. Због тога нам деца беже из земље, зато што у земљи нема прилика. Ово је то што уништава Србију, та партократија која нас изједа и то ћемо скинути са грбаче грађана.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Радуловићу.

Реч има народни посланик Верољуб Арсић, реплика.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Ако је тако, значи Министарство је написало измене и допуне Закона о стечају, ја сам рекао, ни један једини УППР није потписао за предузеће у реструктурирању.

Хоће ли неко да ми каже да је „Тигар“, неаутомобилски део тада радио лоше? Радници су примали плате и смањивао је дугове. Што им није потписао УППР? Хтео је да их стави у стечај.

Шта је проблем са „Трајалом“, и пре УППР почели су опоравак и реструктурирање и да смањују дугове. Што њима није потписао УППР? Што није потписивао те УППР ако је хтео да их сачува? Не, хтео их је у стечају.

И цела сврха бављења политиком јесте да тај закон заживи. Зашто ће му личне карте? Па све му припреме, та партократија, комплетну имовину, прогласи се стечај... Знате ли онда за колико се заврши? За 60 дана. Припремљено све. А екстечајни управник, у лику министра, не оспорава и не врши надзор над Комором. Па зато сам и рекао – три године је било сасвим довољно, Србије више не би било.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Повреда пословника, народни посланик Владимир Ђукановић.

(Саша Радуловић: Није поменут, на основу чега?)

Значи, Арсић је повредио Пословник.)

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Хвала. Члан 107. вређање достојанства овог парламента, уважени господине Милићевићу, морали сте да реагујете, јер не може више овако да се обмањује и лаже јавност. То је заиста увреда и за Парламент и за комплетну јавност. Не може неко да прича о партократији који је пола своје будуће партије запослио у државним органима, од Савета за борбу против корупције до свог министарства.

(Саша Радуловић: Је л' ово у оквиру повреде Пословника?)

А да не причам када је био стечајни управник, у 19 предузећа, где је рекордер, готово у свим је давао послове својој жени, фирми његове жене. И да је среће, а наше правосуђе јесте лоше само из једног разлога, што је овај човек на слободи, а није у затвору. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Ђукановићу, да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.)

Нисам имао те информације, али понављам, зато су ту народни посланици да укажу на то.

Реч има народни посланик Саша Радуловић, реплика.

САША РАДУЛОВИЋ: Председавајући, у оквиру повреде Пословника дозволили сте реплику.

Да поновим што се тиче ових пар фирме које су поменуте. Наравно, тражено је од тих фирми да направе попис имовине, процену вредности имовине, а онда када су направили саставили су тај партијски УППР који каже овако – држава да одустане од свега, радници да не добију ништа, а они поново да добију нову могућност да троше новац грађана. То је био само један УППР, и други у покушају, па смо тај један УППР који се појавио вратили и казали – промените ове ствари, неће држава да се одрекне свог дела, неће радници да остану без плата, него да направимо УППР по коме ће свима запосленима да буду измирене заостале зараде, да свима буде повезан радни стаж и држава ако даје неки новац, односно ако треба да подржи тај УППР, такође, њена потраживања, као и сва друга потраживања морају да буду препозната унутар тог УППР.

Кренули су да га раде даље. Видели су да је тврдо у Министарству, пошто нисмо дозвољавали да се разбацује са новцем пореских обвезника, па су након тога сачекали да поднесем оставку, а након тога су прогурали те УППР-ове. На пример, после се појавио за РТБ „Бор“ један УППР који је потпуно неодржив, којим је држава обрисала огроман део својих дугова, готово милијарду евра, а након тога видимо, ево у овом буџету, да настављају да траже паре зато што је исти менаџмент потпуно неспособан да води ту фирму.

Измене Закона о стечају, на пример, које смо предлагали и измене Закона о приватизацији су налагале попис имовине, процену вредности имовине и ако се директор не слаже са тим да буде отпуштен.

Иначе, да грађани знају, директоре поставља Кадровска комисија Владе, којом управљају политичке странке које су на власти. Ако се питате зашто негде имате неспособног директора, то је због канцеларије Владе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Радуловићу.

Реч има народни посланик Владимир Орлић. Желите по амандману?

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: По амандману.

Неће бити потребно више од десетак секунди, господине председавајући.

Даме и господо, позивам да се не прихвати. Прво, зато што је толико фантастично направљен предлог да је промашио калкулацију за само две милијарде, и то пише у одговору Владе.

Нека буде мање важно, али и због тога што је предлог катастрофално неписмен. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има представник предлагача, министар др Душан Вујовић. Основ за реплику.

(Саша Радуловић: Нема основа.)

Све ово о чему сте говорили је заправо упућено представнику предлагача, колико сам схватио, и најадекватнији одговор можете добити од представника предлагача.

Изволите, министре Вујовићу.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Пошто у одговорима нисте то поменули, ја сам хтео да поштедим и Парламент и нашу јавност суштинске оцене овог предлога, а сада ћу морати да кажем да прекинемо ову дискусију.

Овим се предлаже да се прекине са плаћањем гаранција државе Републике Србије и са каматама. Предлаже да се прекину сви инвестициони пројекти, плаћање свих учешћа. Предлаже да се укине Фонд експропријације који је предуслов, први корак у реализацији било ког пројекта. Предлаже да се укину субвенције „Железници“, „Ресавици“ и свима осталима, што би произвело знате какав ефекат. Не само то,

предлаже да се укину средства за енергетски угроженог купца, за најсиромашније и најосетљивије делове овог друштва.

Укратко, предложете банкрот Србије према међународним финансијским повериоцима. Предложете заустављање свих инвестиционих пројеката, социјални бунт. Ја не знам, ја из суштинских разлога, без обзира на то да ли се цифре слажу или не слажу, апсолутно не могу да прихватим разговор о овом амандману, а камоли било шта друго. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Саша Радуловић. Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Па и први пут сте то рекли. Нисам стигао да вам одговорим, а био сам на реду. Ви сте, очигледно, добили други пут.

Па погледајте, министре, у самом амандману пише – реалокација средстава. Значи, ја сам против поклањања, давања субвенција које су поклон, плаћања гаранција за оно што је урадило јавно предузеће, јер то је поклон, и превођење тога на ставку 621, погледајте пише у амандману, 48 милијарди на једној ставци и четири милијарде на другој. Када не поклоните, него уведете ред у јавном предузећу, ово се бележи у књигама као зајам који је дала Република Србија да се зна у сваком од тих предузећа да нису измирили своје обавезе, а не овако поклоном само да обришете дуг, па онда после тога још прикажете профит тих фирми, пошто им је обрисан дуг. То је суштина онога што пише у амандману. Па ви сигурно ово разумете, тако да не могу да схватим начин на који образлажете зашто сте против амандмана.

Да поновим још једном, у питању је реалокација. Ми смо против поклањања, не пада нам на памет да држава не испуњава своје обавезе по гаранцијама, али не можете само да платите нечији дуг по гаранцији, рецимо, „Србијагаса“, таквих предузећа, а да онда с друге стране та предузећа могу у својим билансима да покажу позитивно пословање јер им је држава платила оно што су морали сами да плате.

Значи, ти губици морају тамо да се препознају. О овоме вам говори и Светска банка, и ММФ и сви да испод тепиха гурамо ствари. Ово је питање само потпуне транспарентности и да лепо изађе у књигама. Значи, не пада нам на памет, још једном, да се не плате гаранције, само да се другачије проведу и другачије књиже.

Исто је тако код експропријација. Другачије се књижи, а не тако што се поклони. Имамо проблем код јавних предузећа, не зна се која им је имовина, па када им купујете земљиште не знате чије је шта, па онда нам, рецимо, будзашто оде НИС и тако даље. То је разлог за амандман, а не да уведемо банкрот. И у „Ресавици“ такође, подршка – кредитна, а не поклон кроз субвенцију, и да би се увео ред. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, представник предлагача, министар др Душан Вујовић. Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Оно што пише у предлогу не одговара ономе што сада говорите. Ово што сада говорите обезбеђено је већ постојећим узусима вођења. Постоји регресно право које Република Србија увек евидентира. Значи, кад год неко ефектуира гаранцију или плаћање камата по гаранцији, то постоји у односима између Републике Србије и „Србијагаса“ и свих осталих. Према томе, то апсолутно није спорно.

Ви предлагете овде да се укину средства за плаћање гаранција. Другим речима, обесмишљавате гаранције. Без гаранција, прво, они не би ни добили те кредите, а друго, када би се догодило да се гаранција ефектуира ми не бисмо имали одакле да платимо.

Према томе, ви позивате на дифолт. То пише овде, јер нема начина, нема другог начина. Друго, само морате да знате да не постоји ниједна међународна, комерцијална или било која друга организација која ће да финансира експропријацију плаћања индиректних трансфера, такозваних пореза и свих других ствари. У сваком међународном кредиту очекује се да их ослободимо од ПДВ, да их ослободимо од акциза и свега осталог, ако то уопште припада том пројекту. Према томе, експропријација се увек сматра учешћем.

Треће, конкретна ситуација овде са учешћем Србије у кредиту, на пример, који даје Руска Федерација за „Железнице“ без тог учешћа тај кредит стаје и сваки други кредит где немамо учешће тај кредит стаје. Ви све то предлагете. Ви предлагете такође укидање субвенција за плате у „Ресавици“, за већ исказане губитке, значи, предлагете затварање „Бора“, гурање у стечај „Бора“.

И још једна ствар, коју апсолутно не разумем, а то је Уредба о енергетски угроженом купцу, који има опредељена средства у буџету, ви кажете – брише се. Ово што ви говорите и ово што сте написали у амандману апсолутно не одговара једно другом. Ви предлагете да се испразне све ове апропријације, практично, да Србија оде у банкрот и међународно и да оде у социјални колапс у земљи. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре.

Господин Радуловић, по амандману.

САША РАДУЛОВИЋ: Ја ћу да поновим још једном, пошто се очигледно овде играмо глувих телефона.

Не пада ми на памет да држава одустане од својих гаранција, али уместо да гаранцију књижи као поклон треба да је књижи тако што ће оном јавном предузећу које не може да измири своју гаранцију, која не може да измири своје обавезе да да кредит, да га обезбеди хипотеком на имовини како би то предузеће у ствари могло да измирује своје обавезе, а не мимо књига да само бришете са листе дугова што је направило то јавно предузеће. За то служи ових 48 милијарди динара, које стоје у овом предложеном амандману.

Што се тиче „Ресавице“ и РТБ „Бор“, уместо да се поклања новац, треба прво увести ред, пописати имовину, обавезе, утврдити пословни и финансијски план, утврдити систематизацију радних места, а онда и кредитно подржати када се такав план направи, а не отпуштати и затварати. Тако да учитаваате нешто што нит сам рекао, нити мислим.

Овде се ради о реалокацији средстава. Значи, уместо да, мимо књига, само отписујемо и поклањамо, што се годинама ради у Србији, а унутар овог буџета имате 47 милијарди динара таквих средстава, 47 милијарди. Узели сте пензионерима из џепова 20, запосленима у јавном сектору, наставницима и лекарима 22 милијарде, на акцизу на струју 14,9. Ово су све ствари које вам стоје у буџету. Ово је овде предлог о реалокацији таквих средстава.

Значи, морамо да уведемо ред, мора да се зна када неко направи губитак да тај губитак буде и препознат у књигама. Без тог увођења реда имамо наставак јавашлука, у коме Суперхик буџети, који се ређају из године у годину, узимају од грађана и привреде који штеде да би се смањио дефицит и, с друге стране, подржава неспособна партократија, која не уме да води привреду, и подржавају страни инвеститори. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, реч има народни посланик Верољуб Арсић. Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Нисам ја рекао ово, него ексминистар: „Све фирме у реструктурирању послати у стечај. Држава треба одмах да исплати минималне зараде радницима, као и да им се повеже стаж.“

Даље: „Реформисати пензиони систем, не дирати стечена права пензионера. Терет реформе морају да поднесу и деца и унуци пензионера.“

Да наставим даље да читам? Укинути, значи, Фонд ПИО.

Само знате шта, разговарао сам и виђао сам многе, додуше, старију господу, они себе воле да називају друговима, који су правили ову државу и који су имали предузећа која су била у стечају, али углавном се код те старије господе, која су себе називала друговима, стечај није завршавао ликвидацијом као код ексминистра, а стеченог управника, него су те фирме настављале да раде.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

По амандману, реч има народни посланик...

(Саша Радуловић: Реплика!)

Али нисте поменути.

(Саша Радуловић: О мени је све време причао ексминистар.)

Ви сте се препознали, али знате колико, па и у овој сали вероватно има више ексминистара, тако да је могао свако да се препозна.

(Саша Радуловић: Заиста мислите да је ово озбиљна расправа?)

Настављамо са радом, немате основа. Ево, и проф. Снежана Бошковић Богосављевић је ексминистар, па се није препознала, а и господин Красић је ексминистар, па се није препознао.

Настављамо даље са радом.

На члан 8. амандман је поднела народна посланица Нада
Лазих.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднео народни посланик мр Горан
Чабради.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Марко
Ђуришић.

Извињавам се, нисам вас видео да сте се пријавили.

Дакле, на члан 8. амандман је поднео народни посланик мр
Горан Чабради.

Реч има народни посланик мр Горан Чабради. Изволите.

ГОРАН ЧАБРАДИ: Хвала, председавајући.

Поштоване колегинице и колеге посланици, поштовани
министри, ја сам као посланик Зелене странке поднео амандман који се
тиче дела буџета из области животне средине, па ми је посебно драго да је
ту министар Недимовић.

Предложеним амандманом предвиђене су три промене које се
тичу дела средстава предвиђених за активност: под бројем 006 – Подршка
пројектима цивилног друштва, предвиђено је повећање за 20 милиона,
затим, активност – Трајно збрињавање историјског отпада, предвиђено
повећање за 10 милиона, и Подстицаји за поновну употребу и искоришћење
отпада као секундарне сировине за 10 милиона.

Знам да је ово, фактички, козметичке природе, знам да је
животна средина јако важна тема за грађане Србије и мислим да сте ви тога
свесни, јер је то министарство садржано у вашем, али мислим да смо
пропустили, нажалост, да овај пут реагујемо као друштво и да као Влада
оформимо посебно министарство животне средине.

Мислим да је у овом буџету садржан предлог, коначно је
формиран Зелени фонд после неколико година и то је добра ствар, али
мислим да је потцењен. Не знам да ли су вам ваши сарадници рекли колико
је износио ранијих година, колика су била прикупљена средства. Знате, он
сад за милијарду има мање него што је прикупљено 2015. године, а
потенцијал целог тог фонда, не знам да ли су вам то сарадници говорили...

(Председавајући: Време, два минута је истекло.)

Ево, завршавам.

Дакле, потенцијал тог фонда је 14 милијарди, по проценама.
Четрнаест милијарди, проверите. Ја морам рећи, иако сам посланик из овог
дела, да сам једини, ја мислим, који је дигао руку када се бирала Влада, за
избор ове владе, и нећу подржати овај буџет из напред наведених разлога.
Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Имали сте још додатних 29 секунди које припада посланичком клубу, па сам продужио.

Реч има представник предлагача, министар Бранислав Недимовић. Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштовани господине председавајући, поштовани посланици, захваљујем се на прилици да коју реч проговоримо и о овој јако важној теми, животној средини. Обавестићу вас само једну ствар, да је једно од поглавља где нису установљена мерила, односно где имамо добру природу и где ћемо брзо отворати поглавља, јесте поглавље које се односи на животну средину. Мислим да је то јако важно истаћи, из једног простог разлога, зато што је урађен добар посао у том правцу. Зелени фонд је још један од резултата.

Ово што сте рекли везано за то колики је капацитет, апсолутно се слажем. Ми тренутно правимо регистар свих загађивача како бисмо повећали капацитет, али и касније не само утврдили основу, него и могућност наплате код свих загађивача. То је оно што је наша интенција.

Друга ствар коју исто тако желим да вам кажем, имали сте у једном делу вашег амандмана који се тиче историјског отпада, ми смо предвидели посебну локацију, и 205 милиона динара, која ће бити намењена уклањању историјског отпада. Зашто је то важно? Он мора бити у функцији развоја ове државе и развоја привреде. Браунфилд инвестиције на старим индустријским комплексима нема без ове позиције, из једног простог разлога. Све је то лепо што ми кажемо да имамо доста фабричких хала у многим градовима, јесте, али оне нису интересантне било ком инвеститору, да ли је у питању домаћи капитал, страни капитал, уколико се не решимо овог историјског отпада. Он је јако важан да егзистира као позиција, и мислим да сте то добро препознали и да сте кроз овај амандман интервенисали.

Оно што исто тако желим да истакнем, а што нисте вероватно због времена које сте имали могли да приметите, то је да смо везано за мониторинг ваздуха по први пут утврдили средства у износу од 40 милиона, да се крене са квалитетном контролом ваздуха на простору Србије, а кроз Агенцију за заштиту животне средине. То је јако важно и то је јако важна мера због здравља становништва.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре.

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Марко Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министри, говорио сам већ раније да цео буџет, практично, да се сва средства која се троше у 2017. години налазе у овом једном члану. Сада је била велика дилема на који начин правити

интервенцију, јер сигурно да постоје идеје да се у сваком или код сваког министарства или институције која се налази у буџету на неки начин интервенише. Ја сам се определио за једну малу интервенцију овде и морам да признам да ми је жао што Влада није хтела да прихвати овај предлог.

Мој предлог је да се из средстава буџетске резерве, које су иначе са 1,6 милијарди повећане на две милијарде усвојеним амандманом Одбора за финансије који је смањio средства Скупштине, а између осталог и у разделу – накнаде чланова за бирачке одборе, што је вероватно и увод у изборну плачку, али да се вратимо на амандман, тих 100 милиона динара пребаци у буџетски Фонд за професионалну рехабилитацију и подстицање запошљавања особа са инвалидитетом.

Зашто сам то предложио? Тај износ који постоји у буџету је 550 милиона, њиме је по овом програму Владе предвиђено да се у наредној години обухвати 7.590 људи, што је за 30 људи мање од базне вредности. Иначе, број особа са инвалидитетом радно способних у Србији је преко 330.000, њих 170.000 траже посао, а свега мање од 10% је запослено. Овај програм би требало да омогући да се што већи број људи обучи и буде спремно за тржиште. Мислим да би овим повећањем помогли изузетно угроженој групи људи да дође до посла у Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има представник предлагача, министар Александар Вулин. Изволите.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Ја се захваљујем посланику на амандману и захваљујем се што смо се коначно вратили на буџет, разлог због ког смо данас овде.

Ми смо определили 550 милиона динара за подстицај запошљавања особа са инвалидитетом кроз активне мере запошљавања Националне службе за запошљавање, што је идентична сума оној коју смо имали и прошле године. Само да видите шта су разлози. Прошле године смо запослили 4.913 особа са инвалидитетом кроз ову меру, а 2016. године, ево и још увек, значи, по подацима које сада имамо, нису ушли новембар и децембар, дакле јануар–октобар већ смо запослили 5.166 особа са инвалидитетом. Остала је значајна количина и непотрошеног новца.

Дакле, сада смо у овој ситуацији сматрали да треба да остане иста количина новца, а имамо договор са Министарством финансија да ћемо уколико се покаже већа потреба за запошљавање особа са инвалидитетом из буџетске резерве добити новац. Тако да нема потребе сада да резервишемо унапред, када нисмо сигурни шта ће се дешавати на тржишту. Оног момента када се осети потреба за повећаним запошљавањем особа са инвалидитетом, односно више захтева који нам стижу, сигурно ћемо реаговати, можете бити сигурни да ћемо подићи количину новца. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87, ставови 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18 часова, због потребе да Народна скупштина што пре донесе законе из дневног реда ове седнице.

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Горан Богдановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднела народна посланица Гордана Чомић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Томислав Жигманов.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Ненад Чанак.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Ненад Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднела народна посланица Александра Јерков.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднела народна посланица Маја Виденовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Бошко Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Горан Ћирић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Горан Ћирић. Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Поштовани председавајући, поштоване даме и господо министри, Посланички клуб ДС је дао амандман на члан 1. Наши приоритети у овој расправи јасно су усмерени пре свега ка младим људима, ка онима који се школују, ка 850.000 ђака у основним и средњим школама, и нашим амандманом покушамо да доведемо макар у приближно једнаки статус по основним могућностима све оне који крену у школовање у нашој Републици Србији.

Овај амандман је креирао мој колега посланик Балша Божовић. Нажалост, он нема ту прилику, пошто је неправедно искључен са заседања Скупштине, тога смо сви свесни, као и начин на који је то потврђено на Административном одбору, и тога смо сви свесни. Ја у његово име потписујем овај амандман и браним га овде пред народним посланицима.

Позивам господина министра, јер смо се начелној расправи сложили да је ово важна тема, и министар просвете је пре свега ту, мислим да ћемо се разумети када анализирамо стање у просвети и стање општег знања наших ђака.

Ми смо овде желели да повећамо, једноставно речно, иновациони фонд и да са позиција субвенција, и ту нећу претерано улазити у много детаља, желим да говорим о суштини, пренесемо и реалоцирамо две милијарде динара на Фонд за иновације, желећи да подстакнемо, овим амандманом, пре свега развој оних најталентованијих и оних који се истичу у усвајању научних знања. Знамо и свесни смо тога да многи од наших ученика показују изузетне резултате, пре свега, у такмичењима из математике, природних наука, у информатичким технологијама, а говорили смо опет о потреби подизања нивоа буџета и бруто друштвеног производа у Србији кроз, пре свега, високе технологије и могућности да у тим областима постигнемо висок развој.

Имамо доказ и пример, и једну велику срамоту за све нас, а и за Владу Србије, можда ће вам ово деловати као тешка реч, али била је скоро информација, и то знамо, пропуштање ПИСА тестирања и могућности да заиста егзактно утврдимо какав је ниво знања наших ученика. Ушли смо у опште тестирање које се организује на нивоу ОЕЦД-а од 2002. године и, нажалост, 2009. и 2012. године са малим искоракм и са мало бољим, али недовољно добрим резултатима не можемо да будемо задовољни. Тим резултатима 2012. године долазимо до тога да 2015. године немаром претходног министра просвете или неког другог, али је укупно одговорна Влада, нисмо ушли у то тестирање да бисмо утврдили способности наших ђака. На основу тог теста знали бисмо где се укупно налазимо као друштво и шта треба урадити.

Имајући у виду све то, јер се тестирање врше из три области на ПИСА тестирању, из области читања, из области математике, из области разумевања и примене тог активног знања, ми овде желимо да допринесемо тиме што бисмо две милијарде алоцирали управо на Фонд за иновационе делатности и подстакле оне који имају ту врсту способности и тиме промовисали такву врсту знању и такву врсту напредовања, а и такву врсту унапређења наше просвете, да просто препозна ту тему и да пошаље свим оним ђацима који би имали додатну мотивацију да се на такав начин даље едукују и да их у свему томе подржимо.

Због тога је овај наш амандман позив и министру просвете и министру финансија, и свима вама у Влади да ово прихватите, јер мислим

да бисмо на такав начин показали управо ту жељу и послали поруку сваком ђаку у Србији да их треба посматрати као појединачне бисере које не смемо да пропустимо, јер често имамо ситуацију и као родитељи знамо да у многим школама, ако имате 13 предмета, имате на десетине сјајних професора, али довољно је да имате троје изузетно лоших, да ћете неке таленте неке деце страшно пропустити ако добију рупу у знању, захваљујући недовољно едукованим професорима и недовољно добро пренесеном знању. А још ако имамо овај проблем у интегрисању свих тих различитих знања и недовољној обучености и навици да примене та знања на интегрисани начин, онда знамо где имамо као огроман проблем читаво друштво.

Због тога је овај наш амандман на такав начин и предложен. Две нове милијарде, додатне, у Фонд за иновације, са покушајем да они најкреативнији покрећу и своје послове. Не ради се само ту о најмлађима. Имате иновативне људе који су у средњем добу, имате и оне старије. Мислим да је важно подстицати све оне који могу да дају нову вредност, са новим привредним субјектима које могу да развију захваљујући свом знању. Мислим да је кључна порука у свему томе да ћемо то препознати, али заиста се вредност неке државе, неке институције не мери квадратним метрима, километрима територија, него знањем људи, њиховим вредностима и пре свега њиховој спремности да раде на себи, уче и на такав начин доприносе својој држави.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Младен Шарчевић. Изволите.

МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ: Мораћу овако пошто не ради ова јединица.

Прво да поздравим Дом Народне скупштине, и да поздравим моје колеге које су отишле, представнике синдиката, нисам имао прилику раније.

За кратко време, а мени би требало више од 45 минута да кажем шта сам све спремио и шта можемо да урадимо у датом тренутку, и пропадање образовања је трајао деценијама, то знате сви. Ја радим 37 година и више, и мога бих историјат ове приче да направим дужим.

Оно што је тачно и што смо у буџету планирали, што неке странке које су дале амандмане нису препознале, то су средства из кредита Светске банке која смо ове године активирали, која нису коришћена прошле године, и ранијих година, у износу су од, негде, преко пет милиона евра само за овај период, то је ово што ви помињете.

Када је у питању ПИСА тестирање, То је лично одговорност појединаца. Значи, не претходни министар, него онај пре њега, односно његов неки помоћник, знам им имена и презимена и дао сам у саопштењу у јавност.

Значи, да се не би вукла хипотека нечијег нерада, претпостављам да је био само немар, далеко од тога да је намера. Ми сада имао тим, ми смо уплатили за 18 ПИСУ и имаћемо 2017. године пробну варијанту. Уводи се четврта компонента, а то је економска писменост, где морамо да нађемо међу предметним циљевима и задацима наших ученика кроз предмете који постоје, математику, географију, неке друге области, да не бисмо недељно оптеретили, оптерећеност ђака.

На тој компоненти можемо да се померимо. На акцију коју смо померили када је у питању читаност библиотеке, можемо да се померимо, а то ћемо измерити већ 2017. године. Тешко ћемо се померити када су у питању оне друге компоненте, а то је везано за функционално знање и учења, зато је потребна реформа образовања. Зато морамо да променимо начине рада наставника, обуке, директора, лиценце и све оно што се чак и овде наводи у буџету. То ћемо радити до оне мере, а колико ћемо се заиста 2018. године померити унапред, сигурно за више места.

Искористио бих прилику да кажем да смо са овим малим ђацима од првог до четвртог, учитељима, имали на сличном третману, заузели смо двадесет седмо место у свету. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре Шарчевићу.

По амандману, народни посланик Горан Ћирић. Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Хвала, министру на овом одговору.

Дакле, да, могуће је, да је неки од појединаца у Министарству направио лични пропуст, али одговорност по принципу субординације, није само на њему, него је на читавој Влади.

И, то је заиста огроман изазов за друштво, јер се ради о читавом друштву, јер ми имамо недовољно података у овом тренутку о томе у ком је статусу знање наших ученика, а пропустили смо ту прилику и пропустили континуитет који би нам омогућио право праћење и право доношења одлука што би олакшало и вама посао данас. Тешко је рећи, да, то је неки појединац, чије име и презиме знамо, али ето не бисмо желели да говоримо о њему.

Али, оно што је важно и што бих желео да истакнем овде, све успешне земље, јер смо видели, и од њих можемо да учимо, да су деца из Сингапура најуспешнија, већ више година, и начин на који они раде, али видим да од европских земаља изузетне успехе праве деца из Естоније и Финске, пре свега. Мислим да Финска заиста може да нам буде угледна земља и о начину на који су они реформисали своје школство.

Е сада када говоримо и када смо говорили о професорима и учитељима који примају децу са отвореном могућношћу за пренос знања, управо је почетак Финске реформе знања био пре свега на селекцији најбољих ђака који ће бити учитељи и који ће биће мотивисани да изаберу позив учитеља.

Дакле, код нас, нажалост, немамо такву врсту интересовања за позив учитеља, јер су, нажалост, њихове плате недовољне, па немате ни ту мотивацију и, између осталог, ту долазимо исто до мотивације оних који узимају децу, дакле, проблем није нити једноставан, нити лак. Због тога се ми залажемо за враћање плата и просветним радницима, за враћање онима који добијају децу у шестој години као отворену књигу и могу да пренесу на њих знања која ће им значити за читав живот и на неки начин одређују њихов живот.

Дакле, почетак управо треба да буде ту, наћи начина, мотивацију, мотивисати управо оне који бирају најбоље ђаке који ће бирати позив учитеља и који ће од почетка направити ту реформу у нашем школству. Није случајно да је та Финска, и то није једноставно и лак процес, тек после 20 година такве реформе дошла до производа и компаније каква је „Нокија“ и иновативних модела, који онда доприносе читавој земљи и читавом развоју. Дакле, ту јесте почетак и ту су приоритети, и то је оно за шта ће се ДС залагати.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Господине министре, омогући ћу вам додатна два минута да одговорите на постављена питања.

Изволите, реч има министар Младен Шарчевић.

МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ: Хвала вам.

Свакако, финске лекције сам читао врло давно и оно што је битно применио сам у својој приватној просветној пракси. Треба цео друштвени консензус да се склопи и да ово буде питање свих партија, а то је ово о чему и ви говорите, и ту се потпуно слажем. Направљена је нека нематеријална штета неизласком на овај тест. Значи, она се може поправљати и морамо имати у виду да ћемо имати сигурно боље резултата 2018. године, кажем за ове неке додатне напоре.

Уз много пара, потребно је нових закона, потребна је друга свежина људи, другачија селекција. У том истом контексту прва фаза у Финској, прва деценија је трајала подуго, осам година је био цео циклус, а две године припреме. Парламент Финске је неколико пута одустао од ове идеје и теме како да крене док се није направио друштвени консензус око тога.

Наравно, Финска није имала ратове као ми, није имала проблеме које смо имали ми и све оно што се код нас дешавало, значи, ми не можемо да узмемо њу за узор. Ми узимамо за узор околне земље. Значи, имамо интензивну сарадњу са свим земљама које су нама сличне, посматрамо наш друштвени миље, али морамо да поправимо многе ствари када је у питању та нека друштвена заједница, та средина школа, не само спољна мотивација.

Ми са синдикатима врло интезивно разговарамо, и на Влади, да се унутар система изнађу средства. Неки дан је био Конгрес синдиката,

како спољна мотивација тих људи који раде, тако и селекција, тако и једна константна обука и, заиста, сектор који ја водим има много посла на тој теми.

Ово су сада ефекти које можемо брзо сустићи. Видели сте, ових дана су били добри резултати науке, што није наравно заслуга овог тима него и претходних тимова, али да може више. Ми немамо, као Бугари, 300 милиона из европских фондова за науку. Имамо ово овде што смо сада буџетирали, а верујте ми да имамо боље резултате, рецимо, када узимамо бар ту земљу. Значи, није баш да и немамо неке резултате, имамо талентоване људе. Овде треба много посла, свесни сте сви. Имате децу, радите већина по разним установама, па знате какве су навике и обичаји. Ми за пролеће припремао читаве сетове закона да бисмо то почели.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману, реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

Време преостало Посланичкој групи Двери је минут и 34 секунди. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Велико хвала, председавајући.

Пре свега, све би то било лепо о чему министар говори да нема ове информације о кашњењу исплата плата запосленима на универзитетима у Србији, где се јасно каже да Министарство просвете не располаже у овом тренутку у свом буџету са довољно расположивих средстава на позицији – зарада запослених за месец новембар 2016. године и да ће накнадно, када дође на ред и успе, трансферисати та средства кад их обезбеди из текуће резерве.

Дакле, то је права слика вашег буџета. А што се тиче наступајуће године, ми смо, наравно подржавајући амандман колеге из опозиције, нешто слично желели да урадимо са нашом божићном наградом која није наша идеја, него идеја оних који нису присуствовали овде на галерији, колико знам, господине министра, а то је Унија синдиката просветних радника Србије – најозбиљнији синдикат у Србији који вам је јасно предочио и дао предлог како можете разним рационализацијама и уштедама у буџету да обезбедите средства у постојећем буџету ако их паметно прерасподелите на ставку божићне награде, којом би се свим запосленим у просвети испатило 6.455 динара.

Уз све то што ви као повећавате плату запосленима у просвети они неће доћи ни на ниво плате из 2014. године када сте им смањили плату, а данас имате просветне раднике у Србији који у просеку имају плату за 13% мање него просечна плата у Србији. То вам је слика просвете. То вам је слика вашег односа према просвети и зато је веома важно да сте подржали наш амандман за божићне награде за све запослене у просвети.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Обрадовићу.

Реч има министар Младен Шарчевић, право на реплику.

МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ: Свакако подржавам своје колеге, па и Унију, која је могла исто да дође горе, па не знам зашто није, али ми интезивно разговарамо и овде имамо више ствари.

Ви сте набројали где све то може да се штеди да би се створила нека сума новца и поделила божихна награда. Ја сам православни хришћанин и заиста славим Божић, али има људи који то не славе, те би било умесно да то буде некаква друга награда, када би за то било услова. Прво, за то нема законских решења, а друго, нема ни пара, јер ове паре које ви наводите су паре које су лимитиране и везане су за кредит када је у питању наука, као и иновациони фондови, објаснио сам вам малопре, када су у питању ЈУП и друге институције, већ сам утицао на смањење.

Када су у питању судски спорови, нажалост, утицају тек са лиценцама директора и секретара школа, као што сте видели из предлога за буџет. За сада имамо спорове из деведесетих и почетком двехиљадитих које ја не могу да смањим, бар ћемо неке убудуће направити бољу слику да то нема као ми, тако да ћемо ми заиста радити на добрим уштедама. Ја са свим синдикатима, па и Унијом, имам одличне односе и мислим да смо добри партнери и да ми је циљ да нађемо што боље решење.

Пропадање просвете је интензивно од 2009. године. Тад је требало неко да се бори да не дозволи да се срозавају толико брзо. Ми смо сада први пут почели да се дижемо са околностима и условима које имамо.

Значи, тражићемо нека друга средства, тражићемо равноправнији статус када буде неко ново повећање и мислим да ће ова влада то радити. Хвала.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате основа за реплику, господине Обрадовићу, нити се министар увредљиво изразио.

(Бошко Обрадовић: По члану 104, погрешно сам протумачен.)

Желите да појасните оно о чему сте говорили? То је основ?

Изволите, додатна два минута.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Господине председавајући, ја иначе имам веома озбиљну и добру комуникацију са министром просвете. У више наврата сам учествовао у раду скупштинских одбора када је он био присутан и јавно говорим о томе да подржавам неке његове идеје, попут враћања униформи у школе или попут веома важне стратешке ствари, да неки кључни школски предмети не могу бити прављени и штампани од стране страних издавача.

Ако спроведе те две ствари, ево, јавно, као што сада говорим, ја ћу га подржати и подржати његов рад.

Али има ствари које не ради добро, има ствари које су проблематичне. Проблематичне, када он јавно каже да он сада подиже стандард просветних радника. То није тачно. Није тачно из простог разлога што сте им пре две и по године украли 10% од плате и све што сте им мало

повећали прошле, ове, и што планирате за идућу годину, неће ни допрети до онога каква им је била плата пре ваше крађе 10% од плате.

Дакле, немојте тврдити да повећате стандард просветних радника. Ви још не можете да стигнете ни ону висину плате која је била пре смањења од 10%. Будите поштени према просветним радницима.

Под један, признајте да имају мање просечне плате него што је просечна зарада у Србији, што је скандал над скандалима, што је катастрофалан однос ове власти према просветним радницима, а онда признајте и то да ви њима ништа не повећавате, него да се ви трудите да им вратите на ниво пре него што сте их опљачкали за 10%. Е онда бих вам ја рекао – свака част. То је поштено. То је истина.

Значи, трудите се да им вратите оно што сте им опљачкали...

(Председавајући: Молим вас да се ипак бираним речима обраћамо.)

Да вратите на ниво пре смањења, а онда кад вратите на ниво пре смањења тек тада ћете почети да им подижете плату. То је истина, господине председавајући. Значи, истина је да са свим повећањима у 2017. години просветни радници неће доћи ни близу оне висине зарада које су имали пре него што сте им узели 10% од плате. Да л' сте им опљачкали, узели, смањили, назовите то како год хоћете, али то је чињеница и то је ваш однос према просветним радницима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Заваљујем, господине Обрадовићу.

Реч има министар Младен Шарчевић, право на реплику.

МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ: Ја бих могао да почнем историјат од 1979. године, када сам почео да радим. Значи, ова прича има дуге корене. Држава је давала пара колико је имала и у којим околностима. Говорим о историјату, разговору са синдикатом, мада је 2009. године њима почело више да се смањује и да се обара у односу на друге, и то је општа чињеница. Немам ја шта да оспорим ту. Немам шта да враћам и да додајем, него имам интерес да заједно са Владом и у договорима са синдикатом поправљамо њихов материјални статус. То је оно што могу да изјавим једино паметно.

Што се тиче свих других питања везаних за уџбенике, за нечување националног интереса и свега оног другог, и да су закони о уџбеницима лоше направљени, свакако да припремамо, данас смо имали састанке, ја тад нисам био ни министар, нити сам користио националне уџбенике, али сам сагледао да је то нешто што је зрело да се реформише. Тако да, управо данас смо имали састанке са синдикатима који се баве тим областима и бићемо сигурно са ваљаним предлозима у Скупштини Србије. Ако је било одређених неправилности у примени тог закона, са тиме је упозната Агенција за борбу против корупције и то је нешто што ћу ја свакако подржати да се уведе у легитимне токове и, подвлачим, да се

поштује пут Србије ка неком циљу где је кренула, али и национални интерес у оквиру тога.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Михаило Јокић, по амандману.

Изволите

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Мислим да је тренутак да похвалим Министарство просвете и министра просвете што су предложили да се у граду Ваљево, где постоје две школе – Пољопривредна и Техничка школа, за које се може конкретно рећи да су већ у дуалној настави, што су издвојена средства у висини од 62,5 милиона динара да се изгради регионални центар, односно републички центар, односно и шире од тога, јер ће у формирању овог регионалног центра учествовати и град Ваљево и Словенија као република, тако да ће ово бити центар који ће опслужити можда цео западни Балкан.

Ја се у име просветних радника, у име града Ваљева захваљујем министру, односно Министарству што су препознали Ваљево као место где се то може урадити најбоље, најстручније и најјефтиније. Хвала и толико.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народна посланица Александра Јерков, по амандману.

Време преостало Посланичкој групи ДС је 46 секунди.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: То се нешто смањује.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Дакле, 46 секунди, не може се смањити. Систем је јако прецизан. Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Прилично сам сигурна да нас поткрадате са тим временом.

Ви кажете, господине министре, да радите у договору са просветним радницима. Видите, проблем са тим је што просветни радници кажу да ви договор не поштујете и да Влада Републике Србије, коју води Александар Вучић, можда ви нисте лично седели у њој, није испоштовала ни један једини договор са просветним радницима, да су њихове плате и даље 13% испод републичког просека, иако је велика већина њих високообразована и сада вас моле, преко медија, за 15.000 динара једнократне помоћи, што ви немате, баш као што немате ни за овај фонд за иновационе технологије, а с друге стране, имате оних сада већ чувених 11 милијарди динара које поклањате својих коалиционим партнерима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Јерков.

Реч има министар Младен Шарчевић.

МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ: Не бих да коментаришем уназад. Ја стварно почињем да гледам, да будем фер и да сарађујем са свим синдикатима, и за високо, средње и основно и тако даље. Али за 15.000 чуо сам данас, јутрос, ту неку причу, и она није реална. То је вајно уштеда од нечега што смо заједно урадили, распоређивање технолошких вишкова. То

је нешто од нечега, а везано је са овом причом зашто касне плате, иду из буџетске резерве за високо, за ученички и студентски стандард, јер није добро буџетирано, није рађена никаква рационализација, те сам ја преузео Министарство са више од три милијарде минуса, тако да не можемо делити нешто што смо из минуса и почели.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман је поднео посланик Владимир Ђурић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Владимир Ђурић.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Захваљујем.

Предлогом закона о буџету Управи за сарадњу са црквама и верским заједницама предвиђена је једна милијарда динара прихода из буџета. Амандманом се предлаже реалоцирање 500.000.000 динара прихода из буџета у корист Министарства здравља за Програм развоја инфраструктуре здравствених услуга и то за Програмску активност изградње и опремања здравствених установа на локалном нивоу, за који је оригиналним предлогом буџета било предвиђено само 30 милиона динара.

Ја ћу прочитати које су то активности предвиђене буџетом, како је Влада доставила. Експлицитно ћу прочитати текст Образложења, да видите да ли су те активности битније од активности Управе за сарадњу са црквама.

Дакле: „Кроз ову програмску активност, у којој предлагемо додељивање додатних 500 милиона динара, врши се суфинансирање капиталних и других улагања у изградњу и опремање здравствених услуга на локалном нивоу. Тиме се доприноси уједначавању услова за равномерно остваривање здравствене заштите на целој територији Републике, а посебно на примарном нивоу здравствене заштите у општинама са неповољним демографским карактеристикама и недовољно развијеним општинама. Највећи део средстава се користи за набавку медицинске опреме и инвестиционо одржавање здравствених установа“. Ово је прочитано из Предлога закона о буџету.

Дакле, ми сматрамо да је реалоцирање 500 милиона динара на терет Управе за сарадњу са црквама, а у корист овог програма Министарства здравља, и овакво опредељивање буџетских средстава друштвено одговорније, јер сматрамо да су грађанима на локалним заједницама потребнији лекари и домови здравља, а не попови и цркве. Преостала средства намењена Управи за сарадњу са црквама, дакле, преосталих 500 милиона динара, реалоцирају се на планиране пројекте, како је оригинално замишљено, али се средства сразмерно умањују, с тим да предлогом у амандману планирана средства на име администрације и управљања и на име пензијског, инвалидског и здравственог осигурања свештеника и верских службеника не умањујемо, већ се умањење врши сразмерно само на планираним програмским активностима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман је поднела народна посланица Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднела народна посланица Марија Јањушевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Марија Јањушевић. Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем.

Прочитаћу, због кратког времена. Наш фантастични фитосанитарни систем не препознаје грешку или превид, па је за накнаду штете за повреде нанете од стране државних органа у Управи за заштиту биља предвиђено 1.000 динара. Због тога смо предвидели ипак нешто већа средства.

Управа тражи да купи још метеоролошких станица, али смо ми апсолутно против тога док се не расветли пропуст прогнозне службе у коју су уложени милиони динара, а ипак смо имали случај у Балугама, Заблећи и Горичанима, где су пољопривредници изгубили комплетан усев на преко 200 хектара кромпира. Да су на време били упозорени, те штете не би било. Мислим да је праведно да им се она надокнади, осим ако ће можда бити кажњени што су Чачани, па имају тај симпатични нагласак.

Разлог због којег сматрам да треба променити назив програма је у томе што је питање непостојања националне лабораторије болна тема овог друштва, у коме је све више болесних од последица конзумације здравствено небезбедне хране. Финансирање Дирекције за националне референтне лабораторије заиста нема смисла док се не утврди која је улога државе и њених службеника, као и ЕУ и њених службеника у томе што национална лабораторија и њен једнако важан пратећи систем још нису функционални ни после 15 година улагања. Лабораторија је неколико пута отворана, а ни данас није функционална, а новац се и даље даје за опрему и објекте, а нико да објасни где је систем који је описан у закључцима Владе још 2004. године. Где су у систему Дирекције санитарне, ветеринарске и фитосанитарне лабораторије? Опис послова и циљ рада Дирекције који се користи да више опише програмску ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Јањушевић.

(Марија Јањушевић: Опширно је, ал' добро.)

Реч има народна посланица Снежана Бошковић Богосављевић, по амандману. Изволите.

СНЕЖАНА БОШКОВИЋ БОГОСАВЉЕВИЋ: Захваљујем.

Користићу време Посланичке групе, пошто је колегиница народна посланица покренула више питања. Мислим да и одговори заслужују да буду адекватно образложени.

Пре свега, амандман је неприхватљив, драге колеге народни посланици, и предлажем да га не прихватимо из простог разлога што би прихватањем амандмана ми заправо укинули Управу за заштиту биља и предвиђена средства за функционисање ове управе преусмерили би на Дирекцију за националне референтне лабораторије.

Морам да вас посетим да је Дирекција за националне референтне лабораторије формирана са циљем спровођења лабораторијских анализа и са њима повезаних и стручних послова у ланцу хране. Дирекција нема инспекцију.

Желим да вас подсетим и на то да је систем за заштиту биља на нивоу Србије конципиран у складу са Међународном конвенцијом о заштити биља, а она подразумева три карице које се не искључују, већ напротив, не могу једна без друге. То су: администрација, инспекција и лабораторија.

При том, желим да вас подсетим и на то да смо ми прошле године у октобру месецу имали радну посету ФБО инспекције из ЕУ, која је трајала 10 дана. Након те посете, инспекција је недвосмислено констатовала да имамо изузетно добар фитосанитарни систем на нивоу Републике Србије, што значи да имамо и добро структуриран систем и да имамо јасно дефинисане улоге у процесу спровођења фитосанитарне контроле, да имамо добар дијагностички сервис и јасне процедуре.

Једино што је била примедба у том моменту јесте да се доврши процес изградње стакленика, карантинског стакленика, који иначе није постојао тада у комплексу у Батајници. Ми смо тада рекли да ћемо у 2016. години један део тог комплекса завршити, односно један део карантинског стакленика завршити, а један део ће бити завршен и саграђен 2017. године и за то су средства опредељена.

Поменули сте малопре, у свом обраћању, проблем који је заиста био евидентан на терену прошле године, крајем лета, ради се о кромпировом мољцу. Рекли сте да тада фитосанитарна служба није добро одреаговала. Ја морам да вам кажем да је пољопривредна стручна саветодавна служба у Чачку на време информисала јавност, пољопривреднике о повећаној бројности ове штеточине.

Наравно, неки су претрпели штету, јер се пропустио оптималан рок за благовремено реаговање, а сви су се сложили, дакле, струка се сложила, да је био стицај неповољних околности и лоше примењених агротехничких мера, као и неповољних климатских прилика и настао је проблем, заиста. Нико не бежи од проблема. Они ће сада тражити да се штета надокнади, али држава Србија нема ту обавезу из једноставног разлога што мољац није на листи карантинских штетних микроорганизама. Због тога није ни имала обавезу да о истима, на неки начин, информише пољопривреднике, мада их је и информисала.

Што се тиче Националне референтне лабораторије, 2014. године то је пројекат који је означен као споран пројекат са листе пројеката које финансира ЕУ. Тачно је да је ЕУ у тај пројекат, односно у Пројекат опремања лабораторије, уложила 7,88 милиона евра, држава Србија 2,9 милиона и, као што рекох, 2014. године је означен као споран. Ми смо тада добили јасне назнаке да овај пројекат или покренемо или да држава Србија врати новац. И ми смо га покренули 2015. године. Један део Дирекције је започео, значи један део лабораторија, то су оне лабораторије које се односе на фитосанитарна испитивања, оне су почеле са радом. Тај напредак је констатован у Извештају Европске комисије за напредак Србије 2015. године и то је лако проверљиво и можете јасно видети.

Затим смо наставили са опремањем другог дела Дирекције и успели смо да у потпуности опремимо део који се односи на испитивање квалитета млека, и то је констатовано као напредак у и Извештају Европске комисије за 2016. годину.

Није тачно да је више пута отварана, а да не ради. Сада можете отићи и видети да један део ради. Више овај пројекат није споран, али је тачно и то да треба још времена да се и остали делови лабораторије, који су замишљени првобитним пројектом, заврше. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Марија Јањушевић, реплика.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Мало сам збуњена. Ево, примера ради, колико се и даље лаже јавност, довољно је сагледано кроз опис активности Дирекције, где се каже да се она и даље развија под подршком ЕУ. Исправите ме ако грешим, али у буџету не стоји да више ЕУ помаже рад Дирекције, него само Србије.

Друго, постоје, ја се слажем да систем постоји, али колико функционише? Јер ми у огромном броју имамо регистроване пестициде, проблематичне ефикасности и токсикологије, ширење генетски модификованих организама, поготово соја, изостанак праћење ГМО у гајењу кукуруза, уљане репице, кромпира, и тако даље.

А, што се тиче млека, разлози због којих сматрамо да не треба финансирати тај капитални програм набавке заправо док се не реши питање са опремом коју је Саша Драгин купио, па је онда сместио на Пољопривредни факултет у Новом Саду. Како он то сада контролише? Ко узима новац? Сад има и помоћ још једног бившег министра пољопривреде Драгана Гламочића.

И дозволите, када смо код те ЕУ, да пренесем један утисак са сусрета са делегацијом Чешке. Пили смо дивно вино из Србије и они су нам рекли – подижите винограде што можете више, јер кад уђете у ЕУ – то вам неће бити могуће. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Снежана Богосављевић Бошковић, по амандману.

Изволите.

СНЕЖАНА БОГОСАВЉЕВИЋ БОШКОВИЋ: Желим само да кажем да није тачно да ЕУ није заинтересована за пројекат који је финансирала у претходном периоду. Напротив, извештаји који се годишње публикују јасно говоре да је посебна пажња усмерена на пројекте за које су већ опредељени новци, и рекла сам малопре, 2015. године констатован је напредак, признали су да смо урадили значајне кораке. Тај пројекат више није споран, као што је констатован напредак и 2016. године.

Е сада, у оном другом делу, где ви кажете да се не контролише биље, да имамо пуно парцела под ГМО засадама итд. Па, ви управо својим амандманом предлагате да укинемо фитосанитарну инспекцију. Ово су средства која су намењена за рад фитосанитарне инспекције, односно за службене контроле узорака биљног материјала на терену. Они морају да узоркују материјал да би тај материјал био, је л' тако, лабораторијски испитан. Због тога кажем, наш систем је, немојте имати сумње, изузетно добар. Тачно је да се увек мора радити на унапређивању система. Тачно је то да је потребно више фитосанитарних инспектора, али верујте да можете све ово што сам рекла да проверите, јер ово су заиста подаци које сам изнела и који су проверљиви, као што је проверљив документ који се односи на извештај Европске комисије о напретку, тако исто имате извештај инспекције Европске комисије о томе какав је тај фитосанитарни систем у Србији. Јер, не заборавите, ми јако пуно тргујемо биљем, воћем, поврћем са ЕУ. Они нама не би никада купили наше воће и поврће да тај систем није усаглашен са њима. Просто, желим да кажем да сам јако поносна на оно што раде наши службеници у Министарству, и када се ради о Управи за заштиту биља, и када се ради о Управи за ветерину. Јако пуно раде, пуно су на терену, а, нажалост, није то увек тако видљиво и грађани то не препознају у тој мери, јер увек ће више да верују овим посланицима, односно онима који кажу – то није добро, наша јабука није добра, пуна је пестицида.

Није тачно. Наши пољопривредници знају да раде. Има један број њих који користе или злоупотребе средства за заштиту биља, нажалост, али они некако увек добију више на значају него сви они други који добро раде. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има представник предлагача, министар Бранислав Недимовић. Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Захваљујем се.

Имао сам много тога да кажем, али видим да је овде била интензивна расправа између посланика. Желим да укажем само на неколико ствари. Нулта толеранција је на ГМО усева, то је тако на основу наших прописа, и наша фитосанитарна инспекција је пре неки дан уништила на 11 хектара, где је постојао доказ да се ради о ГМО усевима, и то на простору

Мачве, и на простору Срема. То је оно што је чињеница и зато нам треба добра инспекцијска служба.

Друга ствар што желим да кажем, чињеница је да у контроли квалитета млека морамо да радимо много, јер је то једна од основних намирница која се појављује у домаћинствима. Ми смо спремили сет измена Закона о безбедности хране и заштити биља, како бисмо тај систем унапредили. Чињеница је да је наш извоз воћа ван Србије 590 милиона евра. Пре свега, мислим на ЕУ и на Русију. Било је појединачних искакања из система, али заједно са руским колегама и са колегама из ЕУ гледамо да тај систем упегламо и од 15. септембра ове године ми апсолутно пратимо сваки ток пошиљке од произвођача до онога где се воће дистрибуира на простору Русије, и то је оно што је добро. Верујте ми, да имамо проблема у овом делу наше воће и поврће не би нико хтео да прими. И у том делу идемо јако добро.

Оно што сте добро приметили јесте систем националне референтне лабораторије. Ту морамо доста да урадимо и зато ћемо ићи на формирање националног савета за безбедност хране и даље у систему контроле квалитета млека, као једне од најважнијих намирница које се појављују, поготово због старосне популације и због деце.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем се, господине Недимовићу.

На члан 8. амандман, са исправком, поднела је народна посланица магистар Јасмина Николић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица мр Јасмина Николић. Изволите.

ЈАСМИНА НИКОЛИЋ: Захваљујем се.

Уважена Скупштина, поштовани председници предлагача, буџет предвиђа око 100 милиона динара за три активности у вези са дуалним образовањем на свим нивоима образовања. Те активности подразумевају промоцију, развој, али и имплементацију дуалног образовања, за које, ако добро разумем, Србија још увек нема потпун правни оквир. Не постоји закон који уређује учење на радном месту, нити закон који уређује склапање уговора између образовне установе, ученика и предузећа. Зашто је то важно? Важно је зато што шаљемо ученике у фабрике, и потребан је правни оквир за заштиту ученика на раду. Такође, не постоји закон, нити законско решење које уређује лиценцирање инструктора на радном месту. И, оно што закључујем одавде јесте да Влада издваја ових сто милиона динара за финансирање активности које још систем није понудио као решење.

Да погледамо сад само које су то активности, укратко.

Прва активност тиче се унапређења квалитета образовања и васпитања кроз увођење дуалног модела. Овде се мисли на дуално образовање у оквиру Центра за стручно образовање и усавршавање у Ваљеву, 62,5 милиона динара за реконструкцију објекта и опремање

Центра, који, ја нисам успела да нађем као регистрован центар. Моје питање, заправо, сада је молба за појашњење, ако буде било прилике, да ли је реч о Центру који припада Универзитету Сингидунум Пословни факултет Ваљево, и има седиште у Шапцу, у реду?

Оно што ме овде, условно речено, брине, зашто сам поднела амандман и предложила враћање средстава на неку другу основу, јесте то што ми индикатори делују нереално, или их бар нисам разумела. Један од индикатора је да ће бенефит од овога имати једна средња школа, у 2017. години, и 120 просветних радника који ће проћи кроз обуку за укључивање и рад на новим наставним смеровима у 2017. години...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Николић.

ЈАСМИНА НИКОЛИЋ: Дакле, моје питање је...

Трошићу време посланичке групе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само тренутак да проверимо, мислим да немате више времена.

Моја грешка, имате још 6 минута 35 секунди, надокнадићемо. Изволите. Извините, још једном.

ЈАСМИНА НИКОЛИЋ: Хвала лепо.

Дакле, по наставним смеровима у 2017. години, сада је моје питање – да ли су наставни смерови развијени и постоји ли регулатива за смерове, јер знамо сви шта значи стандарди у образовању и колико им треба времена да се развију уопште.

Други пројекат се зове „Дух младости“. Тиче се промоције и постепене имплементације дуалног образовања, па је мене то сад даље заинтриговало, у преко 150 основних и средњих школа у Србији, у 2017. години, и 30.000 родитеља, значи, они ће на неки начин добити информацију шта је дуално образовање. У питању је безмало 20 милиона динара за Караван који обавља активности у 33 града, где промовишу нешто што још систем није понудио, а опет ме брине ко ће промовисати. Кажемо да ће то бити студенти, волонтери, средњошколци, који треба да знају шта је дуално образовање које се промовише, односно треба да постоји опет неки правни оквири, или нека дефиниција дуалног образовања у чију промоцију улажемо.

Трећа програмска активност је активност која кошта 51 милион и тиче се реформе система високог образовања, кроз, између осталог, дуално образовање. Циљ ове активности је да се развију и примене концепти дуалног образовања на високошколским установама. Збунило ме је, пошто знам да је дуално образовање стручно, односно локејшнл стајлс. Сад ме занима тај део како ће се имплементирати, шта је идеја, на високошколским установама, јер су оне академске, и има онај део који је стручан, али у реду, то остављам вама ако буде прилике да одговорите.

Дакле, шта ме сада овде даље брине, јесте процес акредитације оваквих студијских програма. Знамо сви да процес акредитације прво

захтева стандарде за акредитацију. Ми немамо ни правни оквир за ово. То је, дакле, опет ми индикатори кажу да овај новац неће моћи да буде потрошен на то, јер кажу да ће се развити десет студијских програма у 2017. години.

Разумела сам да се законска решења спремају за пролеће, такође разумем да ће иза тога ићи процес акредитације, стандарди, али ми не делује реално да имамо 10 студијских програма у 2017. години. Стога, опет кажем, предлагем да се средства врате на плате.

И, коначно, питање, заправо, ако буде прилике за појашњење, како овај новац, ових 100 милиона динара, утиче на спровођење Акционог плана Стратегије високог образовања до 2020, будући да се тамо подразумева увођење савета послодаваца, решавање, законско уређивање ученика, привреде и високошколских установа – да ли их обухвата?

Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има представник предлагача, министар Младен Шарчевић. Изволите.

МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ: Хвала вам на питањима, ја ћу за дупло краће време морати да вам одговорим брзо.

Значи, припремамо све ово што сте ви набројали, значи у фази је и припрема закона, али и закона о високом, који ће подразумевати део тога. Имамо пуно партнера, између осталих и наша комора, затим Конференција градова и са њима радим управо на високом образовању, нарочито на инжењерским студијама, које имају тај концепт јако развијен.

Недавно смо имали партнерску причу са Чесима, са Мађарима, где је то отишло много далеко и где дуално није везано за средње стручно образовање, него радимо један национални концепт, јер је другачије како код нас изгледа једна пољопривредна школа, малопре је колега поменуо, а Ваљево је нешто друго.

Ваљево није центар само за Ваљево, него за неки регион од 100 километара у кругу. Он подразумева један концепт који су, рецимо, Словенци радили са „Велењем“, то смо ми погледали у „Велењу“, а то је била једна заблуда да се препише само модел, аустријски, немачки или било који други, јер ни словеначка привреда не одговара томе, те се дешава да због младих ученика од 14 година, који не могу отићи у фабрику, морате имати центар где он то може да ради, где су опасна занимања, где се не могу излагати другоме. Цела ова друга – „Дух младости“, то је само сегмент те приче.

Раде се брошуре за родитеље, управо да се сва ова појашњења добро и квалитетно ураде, да се дође до задњих школа, места и тако даље. Раде се модели, у тим брошурама, везани за уговоре, за менторе. Значи, треба ми заиста много времена да све то елаборирам, наравно ако нешто претекне из „Духа младости“ није нам за Ваљево доста. Словенци улажу

700.000 евра и ово је први центар где ми доказујемо да не мора да буде само у фабрици, јер имамо где симулирамо услове где то можемо да припремимо и мимо тога, јер немамо услове као што има Швајцарска, Аустрија и Немачка. Управо радимо национални модел те приче и користимо науку са свих факултета. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман је поднела народна посланица Весна Марјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман, са исправком, поднео је народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић. Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем.

Прво, један мали утисак, видите колико може, у ових пар секунди, кад нема политиканства и жеље да се демонстрира нешто и скупљају поени да расправа иде ипак релативно нормалним током. То је похвала и за ове људе испред Владе, а и за колеге посланике. Елем, ја сам предложио, иако нема илузије да се ту може много учинити, да се са ове ставке – Развој система у области јавног информисања и надзор над спровођењем закона, умањи износ и да се пребаци на другу ставку.

Шта је поента? Мени у одговору Влада каже да би то умањило средства за плате запосленима у овој служби, односно како се то каже Сектору за информисање и медије за 40%. Управо то јесте интенција мог амандмана, односно позадина или мотив. Ја сматрам да заправо наше министарство, односно дотична служба, односно дотични Сектор не ради или барем јавност од тога нема ништа, или не види ефекте тога рада.

Зато сам и предложио смањивање ове ставке. Дакле, подсећам или цитирам оно што је рекла Влада, шта је надлежност тог сектора, да се та средства која не могу да се умање, а која сам предлагао да се умање, односе на припрему и спровођење стратешких аката у области јавног информисања, припрему нацрта закона и надзор над спровођењем закона којима је регулисана област јавног информисања.

Моје мишљење, а рекао бих и мишљење већине људи у сали и, нажалост, већине грађана ове земље јесте да у Сектору јавног информисања нема система, има хаоса. Нема надзора, већ има само јавашлука и анархије. Управо због тога, дакле, не да би умањιο плате колегама или људима који тамо раде, него да бих апеловао на Министарство да те људе распореде на неке послове или на неке делатности где могу више да доприносе, или да се баве својим послом. Дакле, то је била намера амандмана и волео бих да чујем шта министар на ту тему има да каже.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има представник предлагача, министар Владан Вукосављевић.

ВЛАДАН ВУКОСАВЉЕВИЋ: Уважени посланиче Вукадиновићу, не делим ваше горке утиске о ефикасности рада дела Министарства културе и информисања, који се односи на овај део за информисање.

Без сумње да постоји простор за побољшање, овај ваш предлог, и утисци које сте изнели, вероватно се односи на неки период који је био предмет ваше анализе, али нас чекају сложени послови у том делу. У току је израда медијске стратегије, претходна је истекла, потребно је прво да се предложи, па да се усвоји нова. Ради се о врло деликатним и важним процесима за које се процењује, и ми смо чврсто уверени, да је неопходно да унесу више реда у нашу медијску сцену.

Наравно, ту постоје друге активности које се тичу Сектора информисања. Могу се сложити са вама у оцени да су можда неке прилике пропуштене и да неки потези нису предузимани на неки идеалан начин или на начин који би могао да се процени као близак идеалном, али опредељење јесте то да се са више елана и више конкретних резултата ступи у следећу годину.

Мислим да је следећа година доста важна када је реч о сету медијских закона, поготово када је реч о стратегији информисања и судбини неких од главних питања која се тичу наше медијске сцене.

Не бих желео да ово што ћу рећи звучи демагошки, али мислим да би прилика за оцену улоге Сектора за медије и информисање у Министарству културе и информисања била добра отприлике сада па за годину дана када видимо да ли у овој ситуацији која је пред нама, а која је прилично изазовна, такав сектор за који сам чврсто уверен да је неопходан и да има чиме да се бави и то на врло квалитетан начин са мерљивим последицама, које ће имати прилике да запази цела јавност, дакле, да је то онда тренутак да оцењујемо.

Јер у овом случају видели сте, да не понављам ово што је и образложење, да би спровођење тог предлога било у колизији са неким другим прописима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић. Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Мислим да смо се разумели, у једној мери и сложили, али бих вас конкретно питао због јавности – колико људи ради у том сектору? Колико има запослених у том сектору?

Скренуо бих пажњу и вама, такође и колегама посланицима, да то није само случај у области културе и медија, него и са многим другим, рекао бих и важнијим областима, где је још пре десетак и више година пракса била да се важни послови изместе из Министарства, да се оснују агенције, у овом случају РЕМ, односно некадашњи РРА, да се бави непосредније, као независно регулаторно тело, рецимо, том облашћу, било да је приватизација, било да су медији.

Онда на неки начин Министарство и Влада перу руке, а задржи једнак број запослених и једнака издавања за плате, а заправо они се више не баве послом и увек могу да кажу – па не радимо то ми, то ради независно регулаторно тело.

Тако да ја овим не апелујем да се отпусте људи, не апелујем да се смање плате, него апелујем да Министарство врати део надлежности или преузме одговорност за стање у Сектору информисања и медија, које је по мени катастрофално.

Дакле, прво конкретно питање – колико има запослених? То није много битно, него само просто да бисмо знали. Мислим да је много горе стање у појединим агенцијама, него у министарствима. Иначе, мислим да су људи у Влади, државни службеници у Влади, генерално, врло лоше плаћени за врло велики посао који обављају, за разлику од њихових колега са једнаком или мањом стручном спремом, рецимо, по разним агенцијама.

Дакле, волео бих ако може у том смислу, да и у тој будућој стратегији о којој говоримо и која је заиста неопходна, јер је претходна била катастрофална, није на ваш рачун, чак не пада ни на рачун оне власти, да будемо поштени, дакле, да се у тој будућој стратегији више води рачуна да не мислимо да је свако раздржављење, свако скидање, одузимање ингеренција од државе аутоматски напредак у слободи медија и демократизацији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Право на реплику, представник предлагача, министар Владан Вукосављевић.

ВЛАДАН ВУКОСАВЉЕВИЋ: Одговор на један део ваших питања је шест, шесторо људи је запослено. Одговорност на други део вашег коментара је тај да се ја начелно могу сложити са неким општим угловима из којих ви гледате ту ствар. Министарство културе и информисања, а лично бих волео да имам више овлашћења када је реч о медијима, наравно, то закон регулише на доста другачији начин, независна регулаторна тела се баве тим стварима.

То и јесте и може бити тема, то је повезано са искуством и праксом земаља ЕУ и са прописима који владају у ЕУ. О ефектима, ово није прилика да коментаришемо детаље, али о ефектима појединих ситуација и строгости гледам са извесном резервом. Дакле, сигурно је да постоји простор да Министарство културе и информисања активније делује. Ми ћемо се трудити да тај простор искористимо.

Мислим да ово није превелики број запослених и да они, уколико буду радили квалитетно, а то се од њих очекује и то ће им бити задатак, већ и јесте, можемо да очекујемо да ће у неком посматраном периоду, већ кажем и до краја следеће године, ако све буде у реду, читава јавност бити у прилици да оцењује из више углова ефекте таквог рада и

смисао постојања Сектора за информисање у Министарству културе и информисања.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици Балинт Пастор, Елвира Ковач, Арпад Фремонд и Золтан Пек.

Влада и Одбор за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

На члан 8. амандман је поднела народна посланица др Ана Стевановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднела народна посланица Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Александра Чабраја. Изволите.

И уз још једно извињење вашој посланичкој групи због моје малопређашње грешке, добићете додатни минут за посланичку групу. Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Овим амандманом сам предложила да се одређена средства доделе установама културе, пре свега то сам учинила јер сматрам да се са недопустиво мало средстава, материјалних, финансијских и сваких других, и да се уопште јако мало пажње посвећује култури у Србији.

Ми смо ових дана имали прилике да чујемо како је ово скоро идеалан буџет, како је то најбољи буџет у историји, најбољи буџет у окружењу и тако даље.

Дакле, ја нисам имала прилике да прочитам буџет Републике Македоније, једва да сам стигла да се упознам и са овим буџетом колико смо времена имали за то, али сам зато летос била позвана као преводилац, наравно српски преводилац, највећег живог писца Маргарет Атвуд на „Вечери поезије“. Позвана сам била у Стругу на њихову традиционалну манифестацију „Вечери поезије“ да бих имала прилику да се упознам са овим великим писцем.

С обзиром на то да врло помно пратим, и професионално се бавим оваквом врстом дешавања, познато ми је колики су трошкови, рецимо, једног оваквог гостовања и знам да они нису занемарљиви, али нису нимало недостижни за једну државу која води рачуна о својој култури.

Нажалост, држава Србија се врло ретко одлучује, њене организације, институције да организују овакво једно гостовање. Ми се иначе стално жалимо на то шта наша публика гледа, чита и слуша, али врло ретко водимо рачуна о томе шта тој публици нудимо.

Пре свега, мислим да треба да знате да српска читалачка публика, рецимо, показује изузетно интересовање. Прошле године смо имали гостовање нобеловца Марија Варгаса Љосе. Мени је јако жао ако нико од вас није имао прилике да види са колико је стрпљења српска публика чекала да види, да упозна и да поприча са овим великим писцем, добитником Нобелове награде и веома ми је жао што се код нас не води рачуна да се средства за културу усмеравају у такве пројекте.

Подсетићу вас само да се овакво гостовање углавном одлучују да уприличе, рецимо, приватне издавачке куће из свог цепа, а да то државне организације, институције веома ретко или никако не ради, а наравно сви званичници похрле да се сликају са оваквим великанима и да са њима воде мудре разговоре када они дођу. Хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману реч има најпре народна посланица Миланка Јевтовић Вукојичић. Изволите.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Амандман наравно не треба прихватити пре свега из разлога што се амандманом тражи да се из Раздела 28, који се односи на Министарство рада, запошљавања, борацка и социјална питања, а тиче се прихода и ти приходи потичу од трансфера локалних самоуправа у износу од 4.966.611.000, пребаци на другу апропријацију. То показује све лицемерје и политиканство тобожње бриге што су јуче читав дан представници опозиције, износили за најсиромашније и најугроженије грађане Републике Србије и тобожњу бригу за децу која наводно, по њиховим речима, немају оброк.

Морам да истакнем да су ова средства, у ствари, средства локалних самоуправа које су по Закону о социјалној заштити надлежне да у својим буџетима пројектују и средства за помоћ најугроженијим становницима своје општине.

Предлагачи ових амандмана хтели би да једнократне новчане помоћи у локалним самоуправама немају лица која се нађу у стању социјалне потребе, значи, да то право немају самохране мајке, да то право немају лица жртве породичног насиља, да то право немају деца у дневним боравцима за децу са потешкоћама у развоју, да то право немају корисници новчане социјалне помоћи када је неопходно извршити исплату погребних трошкова, да то право немају социјално и материјална угрожена лица која је неопходно опремити ради смештаја у установу социјалне заштите итд.

Амандман је са тог аспекта потпуно неприхватљив, јер се он односи на трансфере локалних самоуправа и на оно што је по Закону о социјалној заштити утврђено. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Повреда Пословника, народна посланица Вјерица Радета. Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Говорим о члану 27. Пре бих замолила и упозорила и вас и остале председавајуће када народни посланици, а дешава се то скоро сваки дан, из владајуће коалиције говоре о опозицији, онда се оно што кажу односи на целу опозицију.

Ми српски радикали нисмо део те опозиције. Ми јесмо опозиција власти, ми јесмо најјача опозициона партија у Парламенту, али не дозвољавамо да нас ставља у кош са неким другим деловима опозиције. Нити смо лицемерни, нити смо учествовали јуче у расправи о којој је малопре било речи, нити смо против помагања болесној деци и тако даље. Свашта је овде малопре „збућкурисано“ у овој расправи и то ме апсолутно не би занимало да није речено да се то односи као примедба на оно што је јуче говорила опозиција.

Молим и посланике владајуће коалиције да воде рачуна о томе на кога мисле, односно не на кога мисле, него на кога може да се односи одређена примедба. Ово је пре свега и ради јавности, дакле, и вас молим да водите рачуна, и све председавајуће у том смислу, а јавност треба да зна, и јавност то зна, али само сада то да потврдим, СРС јесте опозициона партија, али СРС није део никаквих савеза, нових ДОС-ова, не знам ни ја каквих организација које се окупљају у оквиру опозиције. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Да.)

Захваљујем.

По амандману реч има народна посланица Ана Ћирић. Изволите.

АНА ЋИРИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри, даме и господо народни посланици, као што смо већ видели током расправе, поједине посланичке групе подnose велики број бесмислених амандмана.

Ми овде можемо да видимо да овај амандман јасно показује да не умеју да тумаче буџет. Ја се у потпуности слажем са колегиницом, Миланком, која је лепо образложила о чему се ради у овој ставци, трансфери до других нивоa власти. Јасно се види зашто је овај амандман неприхватљив, јер се не ради о средствима Министарства, већ се ради о средствима локалних самоуправа и то средствима која финансирају искључиво социјално угрожене.

Говори се о средствима за једнократну помоћ. Говори се средствима за кориснике народних кухиња.

Све и да постоји могућност да се ова средства преусмере, ја бих у најмању руку то прихватила као нешто потпуно, окарактерисала бих да је сулудо да се одузима новац од једнократне помоћи за најугроженије како би се преусмерио у друге сврхе.

Овај амандман је дефинитивно парадигма њихове популистичке политике, а мени је драго што су поднели овај амандман јер грађани Србије могу да виде и добро запамте како би изгледао буџет Републике Србије када би они дошли на власт. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Имате основа за реплику.

Реплика, народна посланица Александра Чабраја. Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Хвала лепо.

Пре свега, желим да кажем да је тачно да је могуће да дође до одређених грешака у смислу нашег тумачења, јер сами знамо колико смо имали времена за ово. Али исто тако је тачно да ово нису једина средства која се користе за ове намене о којима ви говорите, а ја сам чула лично министра Вулина, пре неки дан, да је рекао да и сам зна да се ова средства из његовог министарства врло често троше ненаменски, па знамо да се понекад додељују управо тамо где не треба да буду додељена.

Нас управо интересује, знате како народ каже – није човеку жао на мало, него на неправу, а то што се ова средства врло често, која јесу намењена најугроженијима, троше управо на оне који су најмање угрожени, то је проблем неких других. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има представник предлагача, министар Александар Вулин. Изволите.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Овде једноставно заиста имамо проблем са читањем буџета. Ово нису наше паре. Овај новац је немогуће узети. Ово је новац локалних самоуправа који се налази на рачунима локалних самоуправа, а овде се само евидентира. Дакле, морали сте да нађете, ево, ту је господин Ђорђевић, рецимо, узмете са неке његове ставке... Дакле, могли сте исто тако паушално да ставите било кога. Ово једноставно није новац који се налази на рачуну државе, он се налази на рачуну локалне самоуправе, само да бисмо ми имали евиденцију колико се троши у социјалној заштити.

Дакле, тај новац није на нашем рачуну. Он се углавном користи за исплату једнократне социјалне помоћи. То је, рецимо, када је човеку потребан лек, или је неопходно путовање ради лечења, или нешто слично. О томе одлучују искључиво локалне самоуправе, дакле, оне су те које одлучују о начину трошења новца. По закону имате право три пута годишње да тражите исплату једнократне новчане социјалне помоћи.

Дакле, само да резимирамо, овај новац није на рачуну државе, то су од локалне самоуправе и једноставно је немогуће прихватити. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману, реч има народни посланик Милимир Вујадиновић. Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући. Трудићу се да будем што краћи, мислим да је дато доста образложења.

Само ћу вам изнети пример. Локалној самоуправи из које долазим годишње се опредељује 6.000.000 динара за једнократну помоћ управо из ових средстава. У прошлој години 2.200 корисника, немојте ме држати за тачан број, негде око 2.200 корисника, добило је у више наврата, пошто Одлука о проширеним правима у области социјалне заштите дозвољава исплату три пута у току године.

Е, дошли смо до тога да су коначно маске пале. Цео дан, целу недељу овде слушамо тираде о наводној борби за најугроженије категорије, о пензионерима, о корисницима новчане социјалне помоћи, о деци, и дошли смо до тога да ћемо у потпуности да укинемо једнократну новчану социјалну помоћ најугроженијим категоријама становништва.

Мени је драго, Влада је ове године у буџету нашла баланс између те две ствари, најугроженијих и оних који су у култури. Подсећам, ево, пре пар тренутака прихватила је амандман о изградњи Народног позоришта у Суботици – 111.000.000 динара. Да вам кажем, више него икада. Четири пута више него прошле године, тј. претпрошле године. Видели смо, имам испред себе, адаптација, реконструкција Музеја савремене уметности – 600. 000.000 за санацију и адаптацију Народног музеја – 900.000.000 динара. Драго ми је да је Влада нашла меру између те две ствари. Нити је угрожена култура, нити су угрожени најсиромашнији слојеви становништва. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Желите реплику или по амандману?

(Александра Чабраја: Култура је веома угрожена овим амандманом. Само толико. Хвала.)

Само тренутак, молим вас.

По амандману, реч има представник предлагача, министар Владан Вукосављевић.

Министре Вукосављевићу, имате још минут као представник предлагача, с обзиром на то да је министар Вулин искористио у претходном обраћању минут. Изволите.

ВЛАДАН ВУКОСАВЉЕВИЋ: Хвала лепо. Бићу врло језгровит.

Прво, желео бих да кажем да је претходни говорник рекао тачне ствари. Ја са задовољством могу да констатујем да је ове године буџет за културу повећан, да смо добили подршку и за капиталне инвестиције и за ова два музеја, чија реконструкција и изградња иде dobrим током. Тако да, имамо разлога да у овим околностима будемо релативно задовољни.

Што се мене тиче, за културу никад доста, али, имајући у виду ово економско стање државе, ову финансијску стабилизацију, мислим да су

Влада и Министарство финансија имали разумевања за потребе, и следећу годину чекамо са оптимизмом.

Још једно, у вези вашег коментара, тачно је да углавном издавачи доводе писце, али то није ексклузива, писци долазе на Београдски сајам књига у великом броју и то се дешава сваке године, а Министарство културе у вези са гостовањем познатих светских писаца припрема једно изненађење за почетак јуна. Па то не би било изненађење ако бих сада рекао о чему се ради, али очекујте неке вести с тим у вези. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Зоран Радојичић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Зоран Радојичић. Изволите.

ЗОРАН РАДОЈИЧИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Поштоване даме и господа министри, поштоване колегинице и колеге народни посланици, делом овог амандмана желео сам да укажем на то да је потребно определити више средстава за подизање борбене готовости наше војске, опредељујући их пре свега за набавку новог наоружања и опреме, разуме се кроз подизање животног стандарда сваког припадника Министарства одбране и Војске Србије, али и на умањење одређених ставки као што су, рецимо, услуге по уговору или пак специјализоване услуге.

Зашто сада овде посебно издвајам услуге по уговору или специјализоване услуге? Зато јер се у скоро сваком антикорупцијском извештају или пак у ревизорским извештајима све ове ставке наводе као пример трошења и то најочигледнији пример трошења средстава из буџета, а да се при томе не зна тачно где ће ићи тај новац. Зато смо се ми, дакле, определили да предложимо умањење средстава када је реч о услугама по уговору, затим специјализованим услугама, али и да се повећају средства када је реч о текућим поправкама и одржавањима, затим платама, додацима и накнадама, као што сам рекао, или, рецимо, повећање за машине и опрему.

Овом приликом желим да укажем на један посебан проблем. Дакле, у овом тренутку, тачније, ми смо до пре два месеца имали 573.000 динара, односно бруто, тј. 410.592 динара нето, и то без обрачунатог минулог рада, без обрачунатог коефицијента и без накнаде од 20% дуга сваком припаднику Министарства одбране и Војске Србије, јер се не поштује члан 95. Закона о Војсци Србије, који каже да основица за обрачун такозване војничке плате море износити 75% од просечне зараде.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Радојичићу.

Реч има представник предлагача, министар Зоран Ђорђевић. Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Захваљујем.

Прво бих се вратио на то, како се зове, ваше кршење закона и дуг који постоји. Ради информације, Закон о буџетском систему је изнад свих закона. Ако он пропише другачије да се обрачунава плата, онда се она обрачунава на други начин. У вашем обрачуну сваком припаднику војске, после повећања од 5%, које ће бити сада у децембру, требало би у буџету за следећу годину да се издвоји 8,7 милијарди динара или да се смањи бројно стање за девет и по хиљада припадника војске, а ми то сматрамо просто немогућим и неумесним предлогом са ваше стране.

Што се тиче буџетског фонда, буџетски фонд, да вас само информишем, он се пуни тако што се на крају уради завршни рачун и буџет са неутрошеним средствима из претходне године преноси у следећу. Стога вама сада делује да има мало у њему, али он ће бити отприлике на нивоу као што је било прошле године. Прошле године је било 1,9 милијарди од продаје наоружања и 0,9 од нераспоређеног вишка. Ове године имамо 200.000.000 и 2.000.000 за сада неутрошених средстава, с тим што ће у току године бити још додатних средстава.

Е сад, поводом овог нашег предлога како и на који начин да се дође до повећања материјалног положаја, врло пажљиво сам узео у обзир све што сте рекли. Он предвиђа, овако, само да народни посланици знају прецизно: смањење Економске класификације 426 – Материјал за 4.826.000.000 динара тј. да на тој апропријацији остане само 4.000.000 од 4.800.000.000; смањење Економске класификације 424 – Специјализоване услуге за 0,3 милијарди и Раздео који је за – Ванредне ситуације 0,526 милијарди динара; смањење Економске класификације 423 – Услуге по уговору за 0,18 милијарди динара.

Шта то значи у преводу? То значи у потпуности да војска остаје без униформе, без обуће, без хране, без горива, без лекова, без противпожарних средстава, нема накнаде за ученике, кадете и кадеткиње, за ангажовање у Копненој безбедности на административној линији са АП КиМ, значи наше неучешће у седам мировних мисија УН, укидање школовања за професионалне припаднике војске ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Мораћу да вас прекинем, два минута је истекло. Захваљујем још једном.

Право на реплику има народни посланик Зоран Радојичић.

ЗОРАН РАДОЈИЧИЋ: Хвала, господине министре, на одговору.

Зашто сам посебно истакао ове цифре које се односе на умањење, дакле, на поштовање члана 95. Закона о Војсци Србије? Управо зато што сматрам да умањење које сваки запослени у Министарству одбране и Војсци Србије има због непоштовања тог закона веома утиче на напуштање, на одлазак наших професионалних војника и војника по уговору. Ако се не варам, мислим да смо само у овој календарској години

„изгубили“, под знацима навода, да је „отишло“ преко 1.000 припадника Војске Србије и то ме веома, веома забрињава. Зато сам истакао тај моменат.

Што се тиче одређених мировних операција, ви и ја смо о томе дискутовали на Одбору за одбрану и унутрашње послове. Дакле, ми јесмо умањили средства. Сматрамо да када је реч о мировним операцијама под окриљем ЕУ, ми на њих, као што знате, гледамо као на прикривање мисије НАТО и мислимо да наши припадници Министарства одбране и Војске Србије ту и не треба да учествују.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Право на реплику има представник предлагача министар Зоран Ђорђевић. Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Када је реч о мировним мисијама ЕУ, треба да знате да је тамо нема свега ни десет људи, а да 320 људи имамо у УН, а ви укидате све мировне мисије, значи, укидате и мировне мисије УН. Да наставим само да укидате и плате за војнике и кадете и кадеткиње, укидате и медицинске услуге за исте и укидате могућност да имамо добровољно служење војног рока. Питање да ли треба да се настави школовање на Војној академији, да ли треба да буде добровољно служење војног рока, сматрам да треба, да је нужно, да је укидање тога штетно по одбрамбене способности ове државе и војске, и да је штетно за безбедност Републике Србије.

Стога предлажем Народној скупштини да не прихвати ваш амандман.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате сада основа за реплику. Добили сте додатна два минута да појасните питање и изнесете додатне констатације везано за амандман.

По амандману реч има народна посланица Марјана Мараш. Изволите.

МАРЈАНА МАРАШ: Захваљујем.

Само бих поновила оно што стоји у образложењу због чега овај амандман не треба прихватити, а то је да он предвиђа смањење средстава на Разделу Комесаријат за избеглице и миграције, у циљу смањења прилива миграната како се у образложењу овог амандмана наводи, угрозило би извршење надлежности утврђених не само у Законом о азилу, већ и другим законима, односно подзаконским актима којима се регулишу питања избеглица, интерно расељених лица, реинтеграција повратника по Споразуму о реадмисији, као и рад Комисије за нестала лица – из простог разлога што смо ми добили похвале, Србија и наше друштво, за однос према мигрантима, то је део наше традиције, ми смо једно хумано друштво и то смо показали, да имамо разумевања за мигранте. А исто тако желим да напоменем да је неопходно да ова средства постоје из разлога, конкретно у општини из које ја долазим, у општини Врбас, укупан број избеглих лица

на територији општине Врбас је 2.500, а број избеглих који и даље имају статус избеглица је 225, без обзира што се годинама уназад помаже да се реши њихово питање, како кроз економско оснаживање, тако и кроз куповину кућа, помаже им се у огреву, лековима. Из тог разлога понављам да не би требало прихватити овај амандман. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Милимир Вујадиновић. Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Кратко ћу.

Није довољно бити патриота, нити можете бити патриота тиме што ћете само сваког јутра рећи „помаже бог“. Одговор „бог помогао“ знамо сви ми.

Одмах да кажем, овај амандман треба одбити и те како.

Моја колегиница је већ изрекла део ствари. Ако добро погледате, амандман предвиђа веома велике износе када је у питању збрињавање избеглих и расељених са територије бивше Југославије. У општини у којој живим 12.000 људи је регистровано и дан-данас као интерно расељена лица и избеглице. Пре неки дан смо потписали уговор, тј. градоначелник Суботице је потписао уговор са Комесаријатом за избеглице и миграције у износу од 600.000 евра управо из ових средстава. Реч је о изградњи 30 кућа за избегле и расељене и куповини 30 сеоских кућа. Колега поред мене је у својој општини већ потписао уговор на 70.000 евра.

Немојте ми рећи да је укидање ових средстава брига за Србе у региону, брига за наше избеглице и, тобоже, брига за целокупну нашу нацију. Хвала вам.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате основа, господине Обрадовићу, за реплику.

Не знам у чему сте се препознали. Верујем да се колега није вам обраћао.

(Бошко Обрадовић: Ко једини каже „помаже бог“?)

Али основ за додатна два минута има представник предлагача министар Александар Вулин. Изволите.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Заиста ћу само кратко.

Наравно да не треба прихватити овај амандман, из врло једноставног разлога. На овом разделу је предвиђено више од 800.000 милиона динара за интерно расељена лица и за избегла лица. Само да знате да на територији Републике Србије још увек близу 30.000 лица има статус избеглица. Дакле, говоримо о нашим сународницима протераним из Босне и Херцеговине, Хрватске итд. Када би се овако нешто урадило, остали бисмо без било какве помоћи, остали бисмо без могућности да учествујемо у побољшању њиховог живота. И наравно, не смемо никада заборавити и увек морамо то гласно говорити да у овој земљи још увек живи око 200.000 интерно расељених лица, дакле, људи протераних са КиМ којима је одузета

могућност да користе своју имовину и бројна друга права. Дакле, када би се овај амандман прихватио, сви ови људи о којима говоримо остали би без икакве потпоре, а то је заиста нешто што је апсолутно немогуће. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Радојичићу, ни ви ни господин Обрадовић немате основа за реплику. Време посланичке групе сте исцрпили, као и време које припада шефу посланичке групе, тако да немате основа за јављање.

(Бошко Обрадовић: А увреда? Каже да сам лажни патриота зато што кажем „помаже бог“. Једино ја тако кажем.)

Нисам имао прилике да чујем. Не знам зашто сте се препознали у томе.

Настављамо даље са радом.

На члан 9. амандман су заједно поднели народни посланици Петар Јојић и Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Петар Јојић. Изволите.

ПЕТАР ЈОЈИЋ: Даме и господо, у име СРС поднео сам амандман на члан 9. предложеног закона. Остајем код његовог образложења и сматрамо да га треба прихватити.

Када је у питању буџет и када су у питању ови органи који се финансирају, према одредби овога члана, ту су обухваћени државни органи, између осталог обухваћени су и органи правосудних институција, дакле, правосудни органи, судије, тужиоци и њихови заменици. Мислим да се један део, како сте предвидели, финансира 70% из буџета, а 30% иде из наплаћених прихода од такси. Међутим, лично сматрам да је крајње време да 50% од наплаћених судских такси треба преbacити да то буде исплаћено носиоцима правосудних функција, али у првом реду запослених у правосудним институцијама, јер су њихове плате изузетно мале.

Шта утиче на буџет и како се черупа буџет Републике Србије? Нећу да кажем да је овај буџет, као што се раније говорило, пун шупљих рупа као што је то швајцарски сир, међутим, финансирање и судски трошкови, како се буџет черупа? Стечајна мафија у Београду, у једном предмету је било шест њих оптужених, првостепеном пресудом је било изречено 23 године затвора, међутим, услед држања предмета у фиоци код судије 11 месеци, ако је то тачно, Верољуба Цветковића, тај предмет је застарео. Трошкови за одбрану осумњичених износили су око милион евра.

За тај износ из буџета се могло исплатити 4 хиљаде и 100 плата запосленима у правосудним органима, а пре свега запосленим административним радницима. Мислим, да је крајње време да Министарство финансија и Министарство правде усагласе контролу и надзор како се троше ова средства.

И још само да додам, ако ми дозволите, укупни расходи и издаци у буџету који се предвиђају за услуге и робе су 105 милијарди 914

хиљада. За тај износ могла је да се купи 71 хиљада трактора, да се поклони индивидуалним пољопривредним произвођачима да они могу да ору ову богату српску земљу, да производе за себе, да производе за државу, и да производе за извоз. Три пута више средстава се могло окренути од овога износа и приходи би били далеко већи.

Због тога имате и овакве ситуације, по оптужницама које суд ослобађа издаје се непотребно неколико милијарди динара на судске трошкове, не рачунајући оне који се односе на притворе где следе тужбе и издаци из буџета. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 9. амандман је поднео народни посланик Марко Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман је поднео народни посланик Ненад Константиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Ненад Константиновић. Изволите.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, поднео сам амандман којим би се вратила основица за исплату плата судија и тужилаца. Сматрам да нема смисла уколико желимо у овој земљи правну државу, уколико желимо борбу против корупције да се плате судијама и тужиоцима смањују.

Ви сте пре две године донели један закон, где сте свима у јавним службама смањили плате. Надам се да после две године постоји и нека анализа, а та анализа би требало да каже, да је судијама и тужиоцима плата смањена 10%, а онда онима који раде у оптерећеним судовима, односно који имају по 500 предмета у раду, да су укинута и додаци као оптерећеним судијама. Дакле, једном судији Првог основног суда у Београду смањена је плата са тим укинутим додатком од 15.000 динара и десетак хиљада динара плата по закону, то значи, да су њима за 25.000 динара смањена примања.

Овим амандманом предлажем да се врати макар оних 10% који су смањени и да се пронађе начин да онима који имају по 500 предмета у раду и који не могу да дигну главу да се награде за тај велики труд и рад.

Немају довољно сарадника, нема довољно сарадника из разлога зато што нема пара у буџету да сваки судија има једног сарадника, али немају више сарадника и зато што сви одлазе у адвокатуру. Одлазе сарадници у адвокатуру, одлазе тужиоци у адвокатуру, одлазе судије у адвокатуру и ко ће остати да суди, а знате сви колико нам је потребно да имамо независно и ефикасно правосуђе, односно правосуђе које поседује знање да може да суди у предметима који се пред њих стављају. Зато предлажем да подигнемо ове плате.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Константиновићу.

Реч има представник предлагача, министар др Душан Вујовић. Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Кратко ћу да коментаришем два предлога који су већ овде дати.

Један предлог је да се врати ова основица на почетну вредност, а други предлог је био да се промени учешће плата у судским таксама. То се регулише другим законом, учешће плата, и према томе не може бити предмет овог закона. А промена основице на износ који је важио до октобра месеца 2014. године, за то једноставно, као и за било које друге плате у јавном сектору, још увек нема фискалног простора. Оног момента кад се створи простор, е то ће и бити урађено. Према томе, ми се руководимо истим принципима за све.

Разумем вашу бригу и за судије, а ја бих проширио ту бригу и на све остале делове јавног сектора. Овде је колегиница министар правде, и она може даље да вам коментарише. Мој коментар је само, нажалост, фискални простор је ограничен и оквиру тог простора морамо да одлучујемо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има представник предлагача министарка Нела Кубуровић. Имате још минут времена као представник предлагача. Изволите.

НЕЛА КУБУРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважене даме и господо народни посланици, ево само да се надовежем на оно што је већ министар Вујовић истакао, тачно је да није било повећања када су у питању плате судија, јавних тужилаца, али велики проблем је управо због тога што због реформе правосуђа која је била спроведена 2009. године још увек плаћамо накнаду на материјалне и нематеријалне штете, и ти износи износе преко милион динара за сваког судију који је враћен. Ако знамо да је враћено у систем 800 судија, који су по одлукама Уставног суда морали да се врате на своја радна места, и око 200 тужилаца, значи, кад прерачунате видећете о којим износима се ради, тако да је то један од разлога зашто није било могуће да дође до повећања плате судија и тужилаца.

Још нешто морам да истакнем, када је реч о додатку за оптерећеност на рад судије и тужиоца, такав додатак никад нису ни примали. Тако да не знам уопште о чему говорите. Можда је у ваше време то постојало и можда се примало, али законски основ за тако нешто не постоји. Допатак за оптерећеност може само да постоји када је реч о државним службеницима и намештеницима, али тај додатак је Законом у буџетском систему укинут за све државне службенике и намештенике у систему, а не само за запослене у судовима и у тужилаштву.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Имате право на реплику.

Реч има народни посланик Ненад Константиновић. Изволите.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Дакле, добили смо два контрадикторна одговора од ресорног министра и министра финансија.

Суфицит сте помињали и рекли сте да ћемо завршити ову годину у суфициту, дефицит никад мањи. Дакле, ако постоји суфицит то значи да пара има. Сматрам да паре треба одредити за ове сврхе. Ако тврдите да нема законских могућности да неко ко више ради добија већу плату, а неко ко не ради ништа има исту такву плату, па направите тај законски оквир. У чему је проблем? Имате увид у то, видите колико имате предмета по судији у Првом основном суду у Београду, а колико имате у неким другим судовима. Па не могу да буду исто плаћени људи који различито раде.

Дакле, то је на вама да направите оквир, а пара има јер говорите о суфициту и рекли сте завршићемо ову годину у суфициту. Не може према свима да буде исто. Где је анализа после две године – шта смо добили тим законом, шта смо изгубили тим законом. Сматрам да би у овом делу, који је веома важан, то су судије и тужиоци, требало да направимо корекцију да овај закон за њих више не важи, него да им се плате врате на онај ниво, како ви кажете, кад је неко био на власти, ви сте били у том истом министарству и кад је била друга власт, ви сте били у Министарству па сте такве ствари и одређивали.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министарка Нела Кубуровић. Право на реплику. Изволите.

НЕЛА КУБУРОВИЋ: Исправићу вас, нисам била тада у Министарству, била сам у Високом савету судства, али, нажалост, нисам била неко ко одлучује, већ сам била обични државни службеник. Тако да нисам била та која је доносила одлуке, у сваком случају.

Оно што је битно, када говорите о судијама и јавним тужиоцима, реч је о функционерима чија се плата утврђује Законом о судијама и Законом о јавном тужилаштву где је прописан коефицијент. Законом о буџету прописана је основица на основу које се одређује њихова плата и никакав други додатак не могу да остваре на плату, без обзира на њихову оптерећеност. Тако да се не прави разлика између судијске плате да ли су у Београду или у Сурдулици.

Да ли је то правично или не, сложићемо се вероватно да није, с обзиром на то да постоје различити системи оптерећености и једнина могућност коју Закон о судијама њима предвиђа је тамо где није попуњен број судијских места да може да се увећа плата. Ту могућност је свакако Високи савет судства користио па је управо Први основни суд, где је и најоптерећеније одељење, Грађанско, ту могућност искористило и има увећање плате од 15%.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману, реч има народни посланик Неђо Јовановић. Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Логично је да сви ми желимо да правосуђе буде што ефикасније, па је у смислу тог циља ефикасности правосуђа логично да и носиоци правосудних функција имају адекватне зараде и логично је да те зараде буду значајно веће него што су сада. Међутим, оно што морамо да прихватимо као чињеницу јесте да је превасходно овај буџет такав какав јесте и није могуће интервенисати у буџету. Могуће је интервенисати у Закону о судијама, могуће је интервенисати у Закону о државним тужиоцима. Када? Када се стекну финансијски услови за једну такву интервенцију.

Подсећања ради, Министарство правде и државне управе је пре неколико година учинило нешто што је јако афирмативно за судије и тужиоце, нажалост, одлуком Уставног суда је суспендовано. Шта је то? Судијама на републичком нивоу, односно судијама републичког ранга је управо Законом о судијама признато право да имају новчану накнаду за одвојен живот. То су биле судије Врховног касационог суда, Привредног апелационог суда, и мислим да је то био Управни суд. Све остале судије, нажалост, нису могле имати такву накнаду, због чега је и поднета иницијатива Уставном суду, па је Уставни суд донео одлуку да се једна таква одредба сматра неуставном.

Наравно да је у том правцу и било постављено посланичко питање СПС и на тај начин, да би и у том правцу требало у будућем периоду поради на томе да се све судије на неки начин равноправно третирају и да имају равноправан статус. Међутим, у овој ситуацији у каквој је тренутно и буџет и у каквој тренутној ситуацији се Министарство правде одређује према томе, тим пре што је Министарство финансија одвојило одређена средства за социјална давања, мислим да то тренутно није могуће. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 9. амандман је поднео народни посланик Мирослав Алексић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман је поднео народни посланик Горан Богдановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман је поднела народна посланица Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман је поднела народна посланица Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман је поднела народна посланица Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман је поднела народна посланица др Ана Стевановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица др Ана Стевановић. Изволите.

АНА СТЕВАНОВИЋ: Хвала.

Предложила сам амандман који каже да ће сваки директни и индиректни корисник буџета на интернет презентацији месечно објављивати детаљно извршење буџета са пуном аналитиком. Сваког месеца најкасније до десетог у текућем месецу, а за претходни месец сваки буџетски корисник ће објавити тачно колико је средстава потрошено из буџета по свим буџетским ставкама. Примењујући одредбе о заштити података о личности, прописане Законом о заштити података о личности, неће се објављивати појединачна имена запослених, већ ће се објављивати њихов број по свим врстама уговора, све систематизације радних места, исплаћени износи и ти подаци ће се објављивати збирно.

Поред тога, амандманом предлажем да Министарство финансија буде у обавези да путем своје интернет презентације сваког месеца објављује извршење буџета по свим буџетским ставкама, обезбеди потпуну транспарентност и јавну контролу трошења буџетских средстава. Не објављују се само информације које су Уставом и законом проглашене тајним, посебно у областима националне безбедности и одбране.

На основу образложења закључујем да Влада не разликује и поистовећује појам опште јавности са појмом извештавања између појединих државних органа. То закључујем јер је у образложењу наведено да је утврђена обавеза министра да најмање два пута годишње информише Владу о извршењу буџета. Оно на чему сам ја инсистирала јесте да јавност у сваком тренутку може да приступи интернет презентацији на којој ће се месечно, а не два пута годишње, објављивати детаљно извршење буџета са аналитиком.

Такође, амандманом сам јасно истакла да се неће објављивати појединачна имена запослених по уговору о раду на одређено време и привременим и повременим пословима, већ ће се објављивати њихов број по свим врстама уговора, све систематизације радних места, исплаћени износи, и ти подаци ће се објављивати збирно. Дакле, мој амандман се односи на аналитику, а то не подразумева објављивање конкретних имена.

Дакле, наглашавам још једном, у свом амандману сам тражила да подацима и аналитици може да приступи било који грађанин, а предлагач у образложењу то поистовећује са обавезама које министарства имају према Влади, а Влада даље према Скупштини, а то није и никако не може бити исто. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 9. амандман је поднео народни посланик Бошко Обрадовић.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани грађани Србије, амандман који предлажу Двери је нешто потпуно логично и нешто што је интерес управо вас грађана Србије, а то је – да су сви директни корисници буџета у обавези да на својој интернет презентацији објављују месечно извршење буџета до краја месеца за претходни период.

Дакле, шта то значи? Сваки грађанин Србије хоће да види шта ви радите са народним парама.

Шта ви нама одговарате у одбијању амандмана, тј. шта Влада Републике Србије одговара? Да не може то да прихвати из разлога што је већ предвиђена обавеза да министри два пута годишње информишу Владу о извршењу буџета, а онда Влада то доставља Народној скупштини. Какве то везе има са грађанима Србије? Дакле, грађани Србије хоће директно да виде како ви трошите њихове паре, без било којих посредника, па макар то била и Народна скупштина Републике Србије.

Шта би грађани Србије могли да сазнају када би, рецимо, могли на интернет презентацији да читају извршење буџета? Могли би да сазнају на пример да госпођа Мира Петровић, бивша секретарица Милана Кркобабића, бивши саветник директора Поште, који је имао плату 200.000 динара, садашњи директор Поште, изабран без јавног конкурса и без факултетске дипломе, ради на три места: она је истовремено директор Поште, она је истовремено народни посланик, а данас није овде, а прима плату и не седи на седници Народне скупштине, и она је члан Програмског савета РТС-а.

Видите, када би грађани Србије то могли да сазнају да само један кадар из ПУПС-а прима три плате – директора Поште, а није изабран на конкурс и нема факултетску диплому, народног посланика – а није на свом радном месту данас када се расправља о најважнијем скупштинском закону, односно годишњем најважнијем скупштинском закону, и такође, замислите још, стручна је и за – Програмски савет РТС-а.

Е то ми тражимо да се сазна, када све то морате да објавите на интернет презентацији...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Вера Пауновић, повреда Пословника.

ВЕРА ПАУНОВИЋ: Ја бих само хтела да кажем господину Обрадовићу да госпођа Мира Петровић овде не прима посланичку плату. Она само прима паушал и она је запослена као директор Поште.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Извињавам се, колегинице Пауновић, даћу вам накнадно време.

Најпре морате да кажете на који се члан Пословника позивате, а онда да образложите повреду Пословника.

ВЕРА ПАУНОВИЋ: Члан 107.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изволите.

ВЕРА ПАУНОВИЋ: Мислим, није коректно што ви већ два дана овде прозивате ПУПС, господина Милана Кркобабића и госпођу Миру Петровић. Мислим да су то људи који стварно заслужују да буду на тим местима где су сада и ми из ПУПС-а дајемо њима апсолутну подршку, а Милан Кркобабић је свој рад доказао водећи Пошту Србије четири године са изузетним резултатима, и који је уплаћивао од профита Поште у буџет Србије. Тиме је смањивао обавезе према буџету.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас да ипак говорите о повреди Пословника.

ВЕРА ПАУНОВИЋ: Госпођа Мира Петровић је дошла на место директора Пошта Србије, али Мира Петровић не прима плату посланика, него само прима паушал. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, госпођо Пауновић.

Не могу да вам омогућим да наставите даље да говорите из једног простог разлога, јер користите чини ми се повреду Пословника да реплицирате и да уђете у дискусију. Могли сте да се јавите, ако сте то желели, по амандману, јер Посланичка група ПУПС има време, а повреду Пословника могу да начиним само ја као председавајући.

Моја је обавеза да вас питам да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника?

(Вера Пауновић: Желим.)

Захваљујем.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

Не може реплика на повреду Пословника, господине Обрадовићу.

(Бошко Обрадовић: А како може реплика унутар повреде?)

Господине Обрадовићу, повреда Пословника је била.

Реч има представник предлагача министар Зоран Ђорђевић.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Ево овако, мислим да обмањујете јавност у неколико ствари. Прво, појединачно не може ништа да се види из таквог извршења. Постоје информатори на сајту сваког министарства где се види ко шта ради и како ради.

Када је у питању примање и која је плата, њих врло јасно и транспарентно видите у Агенцији за борбу против корупције и тамо може да се види тачно колика су примања сваког функционера.

Е сада, када је у питању извештавање и када кажете обелодањивање једном месечно ви морате да знате да ће то обелодањивање да изгледа овако, у једним општим бројевима где ви ништа не видите. И свако ко није економиста и ко није стручан за финансије неће уопште имати увид у то шта се дешава.

Вама ништа не значи извршење када не знате колико треба да буде динамика тог извршења по одређеној економској апропријацији. Можда би вам више значило, ал' ви нисте економиста, да имате балансне карте, па да их видите овако у бојама, па да видите да ли је црвена, зелена или жута. То би више можда значило. Али ви сте питали да ли би требало да се објављују чисто бројке. Бројке јавности ништа не значи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Господине Обрадовићу, сада имате основа за реплику.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Велико хвала, господине председавајући.

Наравно, знам да је осетљиво када откријемо још једну аферу у врху власти и да то није популарно за власт, јер ако се испостави да једна од ведета нове власти, а то је свакако ПУПС, који је лажни заштитник пензионера, прича о уштедама у држави, узима пензионерима 10%, избацује одредбу којом се усклађују висина исплате пензија са трошковима живота и висинама цена, а онда један од главнијих политичких заштитника пензионера, лажних, наравно, потпредседник ПУПС-а, Мира Петровић, остварује приходе на три стране.

Дакле, директор Поште, ако је као саветник имала 186.000, онда рачунајте колико има као директор Поште. Паушал који добија као народни посланик 27.000, место члана програмског савета РТС-а, рачунајте да госпођа Мира Петровић нема испод 400.000 динара примања на месечном нивоу.

А причамо о уштедама, и причамо о Саши Јанковић и причамо о не знам чему, а замислите када се сетимо, рецимо, Душана Бајатовића са милион динара, па се сетимо Јоргованке Табаковић са 700.000 динара, па дођемо до Мира Петровић из ПУПС-а са 400.000 динара и онда причамо о уштедама. Нема никаквих уштеда. Ово је плачка буџета и грађана Србије, јер ви стално причате да мора да се штеди. Ви узимате 10% од плате и пензије, али никада не штедите на себи.

Јуче сам открио и даље ме нисте демантовали. Да, ево сви министри ћуте, ћути и господин Вулин, ћути господин Шарчевић, ћути господин Недимовић, ћути господин Ђорђевић кад им кажем да сте

повећали буџет Владе за милијарду и шест стотина милиона, отварате нову владину канцеларију. То значи не штедите, него трошите народне паре.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Обрадовићу.

Видите, био сам исувише коректан. Основ јављања је била реплика на излагање министра Ђорђевића, а ово о чему сте ви говорили али баш ниједну додирну тачку није имало са излагањем министра Ђорђевића који се вама директно обраћао.

(Бошко Обрадовић: Могу ли сада да добијем реч?)

Не, сада нећете добити на вашу велику жалост, основ за реплику немате.

Реч има представник предлагача, министар Бранислав Недимовић. Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Чисто, само ради истине и ради појашњења.

Ова тврдња која је малопре изнесена везана је за трошкове који се праве у оквиру министарстава. Ја сам и пре неки дан, када је била начелна расправа, говорио о трошковима Министарства пољопривреде. Ја се извињавам ако нисте били ту, ја сам овде све време и током начелне расправе, расправе о амандманима и мислим да је то моја обавеза и мој посао. Осамдесет и седам посто трошкова, 87% буџета Министарства пољопривреде иде на субвенције и капиталне издатке, за 1.500.000.000 динара, тачније милијарду и 539 смањени су трошкови функционисања овог министарства.

Ово је једна ствар коју не желим да ми спочитавате, из једног простог разлога, прва ствар коју сам урадио када сам дошао у Министарство јесте смањење трошкова унутар функционисања раздела, а све смо пребацили за пољопривредне произвођаче и повећали квантум са 520.000.000 на милијарду и двеста да би 5.440 пољопривредних газдинстава добило средства по основу инвестиција од Управе за аграрна плаћања.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Господине Обрадовићу, само сте добили одговор на питање и констатације које сте изнели, а имали сте и додатна два минута да причате. Захваљујем.

(Бошко Обрадовић: Рекао је да нисам у сали, а у сали сам.)

Надам се да разумете и не можете добити основ за реплику. Не можете у овом тренутку добити основ за реплику.

На члан 9. амандман је поднео народни посланик Срђан Ного.

Реч има народни посланик Срђан Ного. Изволите.

СРЂАН НОГО: Поштовани грађани Србије, поштована господо министри, мој амандман је сличан као претходни амандмани и предвиђа обавезу да се на интернет страници Министарства финансија

објављују подаци о извршењу буџета до краја текућег месеца за претходни месец.

Видите, Влада је у свим одговорима на овакав тип амандмана доставила да министри квартално и на сваких шест месеци достављају извештаје Влади Републике Србије и да то Влада усваја и исти доставља Скупштини.

Постављам питање, после 5. октобра, све Досове владе, од Досове владе Зорана Ђинђића до Досове владе Александра Вучића, да ли је иједна доставила завршни рачун Скупштини на усвајање? Ми немамо представу о извршењу буџета. То је један велики проблем и зато што смо чули овде, када је била једна полемика и једна велика расправа где смо ухватили Владу Републике Србије да не говори истину, а тиче се компаније „Ендава“, око субвенција тој британској компанији... Закључили смо из одговора Владе и можемо да се сложимо да то што пише у буџету не мора да значи.

Дакле, може да буде, али не мора да значи. Све цифре и све ствари које су написане у буџету треба узети здраво за готово, па управо због тога да бисмо као народни посланици, па и сви заинтересовани грађани, а верујте да би много заинтересованих грађана са знањем из економије, господине Ђорђевићу, пратило то што се објављује на сајту и сасвим сигурно и новинари могли да преведу на прост језик обичним грађанима и да тако буду благовремено информисани како се троше наше паре.

Не видим шта је спорно, шта то Влада Републике Србије жели да сакрије. Верујем да већина ствари одлази на наменске трошкове, али нас занима управо онај део који ви желите да сакријете, а који сигурно није мали, и због тога апелујемо, ради транспарентности, поготово ако немате шта да кријете, да усвојите један овакав амандман.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има представник предлагача, министар Зоран Ђорђевић. Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Прво, да вам кажем да се буџет троши на основу неког плана који се усваја и који одобрава Влада Републике Србије. Тај план се након усвајања и након његове реализације не уништава. Он постоји и дан-данас. После сваког завршетка буџетске године, постоји Државна ревизорска институција која све то контролише и која до сада није имала примедбу на извршење буџета. Тамо где је имала примедбу дала је препоруке и можда је покренула прекршајне поступке. Генерално, није имала примедбе, а министар Вујовић и председник Владе Александар Вучић су вам рекли да ћете добити завршни рачун и за 2015. и за сваку следећу годину, и од сада ће то бити обавеза сваке Владе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Љубиша Стојмировић.

ЉУБИША СТОЈМИРОВИЋ: У принципу не бих се јављао. Слажем се да је овај амандман неприхватљив, али нешто ми је засметало код излагања наших колега, нарочито сад у овом излагању колеге претходног говорника. Они, људи, који се декларишу као Срби, као патриоте, као српска странка која поштује српски језик, српско писмо и традицију, изненађује ме да веома често употребљава речи: транспарентно, информације итд.

У нашем језику постоје једноставне, fine речи које обележавају то што сте ви хтели да кажете. Постоји реч обавештење, постоји реч јасно, па вас молим у духу тог српства и нашег језика и писма да убудуће употребљавате наш језик и писмо.

(Бошко Обрадовић: Реплика, један од нас двојице.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Основ за реплику има народни посланик Срђан Ного, јер је он предлагач амандмана. Изволите.

СРЂАН НОГО: Захваљујем се уваженом колеги и могу да се сложим са његовом констатацијом да је јако важно очување српског језика и сви, као народни посланици, треба да се трудимо да негујемо наш заиста изузетан и леп језик. Наравно, сви смо изложени разним садржајима са медија који кваре наш језик. Просто, и ми смо живи људи, па често нам заврше неке стране речи у изговору. Извињавам се и трудићу се да тога буде што мање.

Али ми је драго да су сва излагања на овај мој амандман ишла у правцу да заиста нема ниједан разлог да га не усвојимо, јер је и сам министар Ђорђевић, а и ви сте, колега Стојмировићу, јасно рекли да Влада Републике Србије апсолутно нема шта да крије, да је код ње све јасно и видљиво, и да би управо могла да се поноси са својим извршавањем буџета, тако да заиста не видим зашто не би Министарство финансија на свом сајту објављивало, онда, како се свакога месеца троши буџет.

Исто тако, сам захвалан што нико није демантовао да је и Влада СНС, само једна од постпетооктобарских Досових влада.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народна посланица Александра Томић. Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Реплика на излагање, помињање странке. Ко о чему, војник о скраћењу, а патриоте о поштењу. Је л' тако?

Према томе, данас говоримо о буџету и говоримо о јавним финансијама. Значи, опште непознавање ситуације када су у питању јавне финансије. Сваки буџет Србије се усваја годину дана пре саме реализације претходног. Данас усвајамо Предлог како ће се трошити паре грађана Србије у следећој години. У следећој години ћемо добити извештај о реализацији из претходне на који ћемо, на основу ДРИ, његовог извештаја, добити, у ствари, завршни рачун за претходну годину.

Према томе, грађани Србије, и на основу свих међународних стандарда, и свих закона који су донесени у Скупштини, који се односе на јавне финансије, моћи ће да виде како су трошене паре. И то је процедура, и то они који не знају морају да науче. Хвала.

(Бошко Обрадовић: Реплика)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: А основ за реплику сада је...?

(Бошко Обрадовић: Да ли сте чули шта је рекла о патриотама?)

А ви сте се препознали у..? Не мислим да имате разлог и основ за реплику. Желите повреду Пословника?

(Срђан Ного: Да.)

Реч има народни посланик Срђан Ного, повреда Пословника.

СРЂАН НОГО: Уважени председавајући, повређен је члан Пословника 107. мало је можда дегутантно и неумесно, моја уважена колегиница Томић, цитирала једну, онако, узречицу у српском народу, али не стидим се што сам патриота и, да, патриота треба да говори о поштењу, шта год она мислила под тим.

Ако нема никаквог спора да се достави тај завршни рачун, иначе, ми ћемо похвалити Александра Вучића, ако после пет година власти коначно буде доставио завршне рачуне и то ће бити велики изузетак и...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Ного, указали сте на повреду Пословника, али користите то, дао сам вам могућност да укажете на повреду Пословника, позвали сте се на члан...

СРЂАН НОГО: Повређен је члан 107, господине Милићевићу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Слажем се, позвали сте се на члан 107.

СРЂАН НОГО: Везано за члан 27. такође, ви сте дужни да се старате о реду на седници, господине Милићевићу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Управо се старам о реду на седници и мораћу да вас прекинем, јер користите право које сам вам омогућио кроз повреду Пословника да наставите дијалог и дебату са колегиницом, а морам вам рећи нико нема монопол на патриотизам. Убеђен сам, готово свако од 250 посланика у овој Народној скупштини сматра себе патриотом, и не видим ниједан разлог да сте се ви препознали у оном о чему је ...

Не могу у одговору и образлагању повреде Пословника додатно да повредим Пословник и да повредим оно о чему је говорио господин Ного.

(Бошко Обрадовић: Повреда Пословника.)

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Да.)

(Бошко Обрадовић: Повређен је други члан.)

Повреда Пословника, народни посланик Бошко Обрадовић. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала.

Господине председавајући, члан 104. јасно каже: „Ако се народни посланик у свом излагању на седници Народне скупштине увредљиво изрази о народном посланику“, дакле, ако члан владајуће странке каже, за све патриоте да су непоштени, а говори у контексту претходног говорника који је Срђан Ного, члан Посланичке групе Двери, онда је јасно на кога се односи његова инсинуација... (Искључен микрофон.)

(Бошко Обрадовић: Шта је вама проблем да дате могућност да одговорим? Искључили сте ми микрофон. Немам право да образложим. Како знате шта ћу ја да кажем?)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ја немам проблем, заиста.

Искључујем, јер рекламирате и упорно покушавате да кроз указану... Ваш колега каже...

(Срђан Ного: Мене неко може да вређа слободно.)

(Бошко Обрадовић: Ја нисам ништа рекао. Ја нисам завршио. Имам два минута.)

Само тренутак. Добићете додатно време да образложите, само тренутак, молим вас, до два минута.

(Бошко Обрадовић: Ви знате шта ћу ја у ставку да кажем.)

Довољно сте рекли у уводном излагању, да бих схватио да желите, да кроз указану повреду Пословника наставите да реплицирате колегиници.

А када помињете члан 104. и право на реплику, став 3. члана 104. каже: „О коришћењу права из ст. 1. и 2. овог члана одлучује председник Народне скупштине.“ И ја сам одлучио да немате основа за реплику.

(Бошко Обрадовић: Члан 104 јасно каже да ако је неко увредио другог).

Ја вам се захваљујем. Вас нико није увредио. Захваљујем.

Схватио сам образложење и нисам дозволио да у наставку вашег образложења водите дијалог и да наставите.

Ево изволите, да видимо шта ћете додатно образложити. Пријавите се. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Председавајући, ја сам вас, до сада, заиста изузетно ценио када сте преузимали улогу председавајућег, мислио сам да сте били објективни и да сте умели да, заиста, подједнако третирају и посланике власти и посланике опозиције. Немојте да нарушите ту слику у мојим очима.

Дакле, 104. јасно каже – ако је неко увредио другог народног посланика, ви сте дужни да се старате о примени Пословника и да дате реплику. Ви ту реплику нисте дали. Зашто је било основа за реплику? То сам почео да вам објашњавам. Било је основа за реплику јер је претходни

говорник, госпођа Томић јасно рекла да је у излагању претходног говорника, Срђана Нога, видела нешто што је асоцирало на њено паметовање по некој народној пословици о поштењу и непоштењу.

Дакле, то је толико јасно и толико прецизан основ за реплику, да не видим како и сами не видите да сте повредили Пословник.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Добили сте додатни минут.

Дакле, нити је колегиница поменула у свом излагању претходног говорника, нити сте ви имали основа за реплику. Не могу ја то да кажем са ове позиције. И даље користим право из става 3. члана 104, да о коришћењу права из става 1. и 2. овог члана одлучује председник Народне скупштине, што сам и учинио.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника?

(Бошко Обрадовић: Наравно.)

Захваљујем.

По амандману, народна посланица Мира Петровић. Изволите.

МИРА ПЕТРОВИЋ: Ево, биће нам мало и занимљиво.

Видим да сви јунаци ником поникоше кад сам ја овде, али када ме нема, богами, храбрих има. Е, па, ево, да вам се ја обратим.

Прво, нећу се много правдати, али морам да кажем, да је заиста непримерено да један народни посланик који сматра себе интелектуалцем, пошто истичете то шта сте завршили, да износи неистине. Ја имам и посланичко време, ја сам шеф посланичке групе, могу комотно да причам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Петровић, ви имате време као...

МИРА ПЕТРОВИЋ: Ја причам по амандману, враћам се на оно где сам лично ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ја сам управо желео да вас замолим да говорите о амандману на члан 9, који је поднео народни посланик Срђан Ного.

МИРА ПЕТРОВИЋ: Да, ја се извињавам, пошто сам ја шеф посланичке групе, а пошто се овде говорило врло увредљиво о мени лично, именом и презименом, ја, просто, морам да тражим време.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: О томе сте могли да говорите у тренутку када се о томе говорило.

МИРА ПЕТРОВИЋ: Пошто сам, нажалост, била на путу, за разлику од већине која не ради, из те посланичке групе, ја иза себе имам 36 година ...

(Марко Ђуришић: Сад се вређамо. Шта ми радимо цео дан овде. Она путује.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само тренутак, молим вас, господине Ђуришићу, свакако нећу дозволити да расправа иде у овом правцу.

Дакле, молим вас, колегинице Петровић, врло прецизно сам вам рекао, имате време посланичке групе, имате време као шеф посланичке групе. Могли сте да говорите (само мало) о овоме на шта указујете да сте били у сали у тренутку када се о томе водила расправа.

Не, сачекајте, молим вас.

У овом тренутку ја не могу да вам дам реч по том основу, и као шеф посланичке групе ви можете да говорите по амандману – у овом тренутку, на члан 9, амандман је поднео народни посланик Срђан Ного.

Изволите, молим вас, говорите по амандману. Изволите.

МИРА ПЕТРОВИЋ: Ја ћу као представник Посланичке групе ПУПС рећи да ми нећемо као посланичка група прихватити и гласати за овај амандман, да смо против њега. Ја, као неко ко није довољно квалификован да буде на месту директора Пошта Србије, јер по неким посланицима не испуњавам услове, што је нетачно, што је лаж изговорена овде јавно, пред свима, да нисам била на конкурс...

Конкурс за в.д. не постоји, да сам запослена на три радна места и да ...

Не, ја вам само кажем да ја, као неко ко све то нема, имам права да кажем из ког разлога ми нећемо прихватити. Значи, као неко ко није члан Програмског одбора, већ годину и по дана, ја сматрам да би овде посланици ипак морали, бар ови који се труде да се истичу, то да знају.

Посланичка група ПУПС никада, јер смо крајње лепо васпитани, пристојни људи, не износи неистине. Ми нећемо подржати овај амандман, зато што сматрамо да није у складу са ставовима које ми бранимо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

Немате основа за реплику, а повреда Пословника, народни посланик Срђан Ного. Изволите.

СРЂАН НОГО: Члан 106. господине председавајући. Молим вас да, просто, дужни смо да се говори о тачки дневног реда о којој се води претрес.

Ја знам да госпођа није била у сали и да не зна који је амандман у питању. Она је злоупотребила јављање по амандману и говорила је реплику на неко излагање које се десило пре неких 25 минута. Она је то видела, вероватно, па је дотрчала овде из Поште да се јави за реч.

Господине Милићевићу, ја мислим да је свима нама у сали јасно да ПУПС није озбиљан и дајте да не придајемо пажњу таквим безначајним појавама, јер, кога више интересује ПУПС. Ја мислим да ни чланове СНС не интересује ПУПС.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас, сада већ поново улазите у расправу и покушавајте повреду Пословника да искористите у смислу

реплике ка колегиници, шефу Посланичке групе Партије уједињених пензионера.

Да ли желите да се Народна скупштина у Дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.)

Захваљујем.

И, ако сте приметили, покушавао сам колегиници да укажем да ипак говори о ономе што јесте тачка дневног реда.

(Мира Петровић: Реплика.)

Желите по амандману? Не можете имати реплику на указану повреду Пословника. Не може реплика на повреду Пословника, можете по амандману добити реч, а не можете добити реплику, јер ако желите да се јавите по основу излагања колеге Срђана Ного, он је управо указао на повреду Пословника члан 106. и ја вама не могу дати реплику на указану повреду Пословника. Немам основ за то.

(Мира Петровић: По амандману.)

По амандману, да. Изволите.

МИРА ПЕТРОВИЋ: Извињавам се, али говорећи о члану 9. и амандману који сте ви предали, ја сам рекла да ми нећемо гласати. На то је господин указао на грешку, и притом се врло негативно изразио о мојој партији. Ја, наравно, на то морам да реагујем.

То ко је овде миниран а ко није миниран, показаше и следећи избори. Врло добро знате како сте ушли у овај парламент – финансирани и подржани споља. Никада у животу не бисте завршили у овом парламенту да сте се борили сами.

(Бошко Обрадовић: Ко то?)

Ви са балкона, ви који сте претили, ви који сте гурали, ви који сте силеџијски ушли у ову скупштину. Ја не дозвољавам посланичкој групи која постоји годинама...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Мораћу да вас прекинем, госпођо Петровић, уз дужно поштовање и уважавање, заиста, и вас и посланичке групе, понављам, и вас и посланичке групе Партије уједињених пензионера Србије, понављам, добили сте реч по амандману на члан 9. који је поднео народни посланик Срђан Ного. То заиста нема апсолутно никакве везе са ...

МИРА ПЕТРОВИЋ: Указујући на грешку вашу, на повреду Пословника, посланик је рекао да смо ми, ПУПС, минорна партија, небитна партија, ако ви сматрате да то није неозбиљна партија, ако ви сматрате да то није увреда, зашто тада нисте реаговали?

Извините, не можете да дозволите да неко може да говори такве ствари, а да ја као шеф посланичке групе не могу да узмем у заштиту своју посланичку групу...

(Председавајући: Наравно да можете, то је ваше...)

Ја вам кажем, сваки пут када будете изашли на изборе, поготово понашајући се овако...

(Бошко Обрадовић: Ко?)

Ви. Ви из ваше посланике групе, па једини сте ви овде непримерени. Једини. Лоше ћете проћи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Госпођо Петровић, легитимно је право да заштитите посланичку групу, као шеф Посланичке групе Партије уједињених пензионера Србије. Молим вас да то убудуће чините у складу са Пословником Народне скупштине Републике Србије.

С обзиром на то да сте говорили по амандману и да сте поменули Посланичку групу Двери, право на реплику сада има шеф Посланичке групе Двери, народни посланик Бошко Обрадовић.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Велико хвала, господине председавајући. Вратили сте ми веру у ваше председавање Домом Народне скупштине. Заиста је ово врло коректно са ваше стране. Дајете шансу опозицији да се чује.

Дакле, госпођо Петровић, нема разлога да путем телефона добијате инструкције од Милана Кркобабића, шта ћете говорити у овој расправи. Сигуран да Посланичка група ПУПС може и сама да учествује у дијалогу са Дверима.

Дакле, познато је да Партије уједињених пензионера Србије нема никакве везе са пензионерима, већ је једна интересна група која је лажни заштитник пензионера. Познато је да су, од када су они почели да заступају пензионере, пензионерима смањене пензије за 10% и укинута је уредба по којој су имали усклађивање висине исплате пензија са ценама трошкова живота.

Познато је, такође, да су подржавали све владе до сада које су упропастиле Србију. Дакле, није било ниједне владе која је упропастила Србију а да ПУПС није дао свој допринос. Дакле, није поштено увек оптуживати, рецимо, ДС или СНС да су за све криве. Ја никада не желим да заборавим да подједнаку кривицу са њима дели онај који им је давао подршку за владајућу већину, а то је увек непогрешиво био ПУПС.

ПУПС је наравно за то добијао надокнаду. Надокнада је била директорско место за једног или другог, можда у будућности и трећег Кркобабића. Такође, надокнада је била министарско место у измишљеном министарству, без портфеља, такође је надокнада ПУПС-у и ово лажно директорско место, без икаквог јавног конкурса, без факултетске дипломе, са места секретарице Милана Кркобабића на место директора Поште.

То се зове партијско-паразитски систем. То се зове пљачка ове државе. То се зове изношење пара из јавних предузећа у партијске руке. То се зове намештени партијски директори, партијско запошљавање и пљачка грађана Србије преко партијско-паразитског система.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Време, господине Обрадовићу.

Госпођо Петровић, имате право на реплику.

Реч има народна посланица Мира Петровић. Изволите.

МИРА ПЕТРОВИЋ: Волим што сте тако постали напрасно храбри, али пре тога сте морали то да имате написано. Па бих вас молила за мало пажње, ја сам вас слушала, врло, шта сте рекли.

Ја никада нисам била секретарица, али мислим да је увредљиво за све секретарице Србије то што ви говорите. Без добрих секретарица апсолутно нико од нас не би могао да функционише.

Са друге стране, ја сам вам малопре рекла, али то је ваше непознавање ствари и то је проблем Двери. Знате, ви не знате суштину, в.д. не иде на конкурс, тек ће бити расписан конкурс, али ћу се вратити сада на вас. Вратићу се на ПУПС и вратићу се на то ко је упропашћавао ову земљу.

Ви сте у овај парламент ушли, ако се не варам, са ДСС. Ја ћу вам рећи нешто, најгори период у историји Србије био је период од када је ДСС био на власти. Ви сте са њима овде у коалицији заједно. Тако сте ушли? Тада су пензије смањене на страшних 49%. То је буквално био геноцид пензионера.

И тадашњи министар Лаловић је рекао да није очекивао да ће толико пасти...

(Марко Ђуришић: Онда смо ми дигли пензије неоправдано. Договорите се шта је.)

Ја бих вас молила, господине Ђуришићу, да узмете реч када будете хтели. Ја ћу се вратити, није тачно да сам нападала ДСС. Рећи ћу вам да су у њихово време и у време када је Чеда Јовановић био са њима, пензије износиле 71% и ми тежимо ка томе. Али, за разлику од вас који се увек кријете иза неког, иза тих неких страних сила које вас овде уводе, ми се никада нисмо крили.

Тачно је да смо подржали смањење пензија сада, али није тачно оно што сте ви рекли, што намерно износите, ноторну лаж, 70% пензионера није осетило смањење пензија, 30% ни по којој рачуници, не могу да буду сви пензионери....

(Председавајући: Време. Захваљујем се.)

Нисам завршила, имам време посланичке групе.

Имали сте право на реплику, два минута је предвиђено за реплику.

А пошто смо се превише удаљили од теме, сада ћемо, сходно члану 112, да направимо паузу од пет минута да бисмо се вратили на дневни ред.

Захваљујем.

(После паузе – 15.35)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): На члан 10. амандмане у истоветном тексту поднели су заједно народни посланици Томислав Љубеновић и Зоран Красић, народни посланик Владимир Ђурић, заједно народни посланици Дејан Шкулић, Горица Гајић и Милан Лапчевић и заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Реч има народни посланик Дејан Шулкић. Изволите.

ДЕЈАН ШУЛКИЋ: На члан 10, председавајући, ја сам поднео амандман који по опробаном методу изузетком дерогира одређене чланове Закона о платама државних службеника и намештеника. За 2017. годину предвиђен је изузетак што се тиче напредовања државних службеника и чиновника – да средства нису планирана за напредовање у виши ранг по основу постигнутих резултата рада.

С позивом на члан 16. и на члан 48. став 4. истог закона, од којих управо члан 16. гарантује право на награду за остварене резултате, а члан 48. став 4, додуше, говори да се Законом о буџету одређује проценат издвајања у тој буџетској години, дакле, пошто се овде прави изузетак за 2017. годину како се не издвајају средства, значи, да је издвајање процентуално нула, па постављам питање Влади – како је могуће да нико од државних службеника и намештеника неће напредовати и заслужити на основу постигнутих резултата да напредује у виши ранг или како ћете обезбедити средства, и да ли ће то бити као и за јубиларне награде пре две или три година за запослене у образовању, када је министар био господин Жарко Обрадовић, када су локалне самоуправе добиле налог да не исплаћују јубиларне награде, па смо након притиска представника синдиката јубиларне награде морали као локалне самоуправе да исплатимо крајем једне буџетске године за две године.

И, поставља се питање – колика је уштеда или допринос запослених који ће на основу резултата напредовати, који на основу закона остварују право да напредују, дакле, колика је уштеда и са којим износом они доприносе макроекономској стабилности или покрићу буџетског дефицита за 2017. годину? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Владимир Ђурић.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Хвала.

Предлогом закона о буџету у члану 10, чије брисање предлагемо, наведено је да средства за рад државних службеника и намештеника за награђивање радног учинка нису предвиђена. Ми смо због тога предложили да се овај члан брише, као што су још неке колеге посланици такође предложили.

У образложењу зашто се амандман не прихвата Влада је навела да члан 48. Закона о платама државних службеника и намештеника

прописује да се Законом о буџету опредељује проценат који ће бити потрошен у ову сврху. Схватимо да је Влада онда предвидела нула процената.

Исто тако, члан 48. у ставу 1. експлицитно каже – намештеник има право на додатак за остварене резултате рада. Дакле, одредба је императивног карактера, тако да схватамо да је Влада, у суштини, Законом о буџету ушла у колизију са Законом о платама државних службеника и намештеника.

Ми заправо желимо овим амандманом да подржимо законом прописана права државних службеника и намештеника, који као људи од струке часно раде свој посао, како би били законски награђени за квалитетан рад, како би систем оцењивања радног учинка ових људи био мање обесмишљен и како би сачували начело напредовања и награђивања заснованих на квалитету, а не на партијској припадности и послушности.

Желимо да поручимо да они, људи, више нису дужни из свог цепа и на терет награде за свој квалитетан рад сносити последице неспремности Владе да спроведе истинске реформе у јавном сектору и ослободи те људе од струке терета партијски инсталираног менаџмента. Ако средстава у буџету нема, онда их нема, зато што РТБ Бор није истински реформисан, јер је тамо исти менаџмент који је фирму отерао у УППР упркос претходним инвестицијама након којих је направљен губитак, па се сада поново са две и по милијарде појављује у буџету да би трошио буџетски новац, а за награђивање квалитетних радника пара нема.

Ослободите јавни сектор партијских кадрова па ће се новац за награду квалитетних државних намештеника наћи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 10. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман је поднела народни посланик Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Да.)

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Захваљујем.

Поднели смо амандман на члан 10. Предлога где се каже да – изузетно у 2017. години нису планирана средства за напредовање државних службеника у виши платни разред итд. итд. Е сад, каже да нису сада планирана средства, што не значи да можда евентуално и неће бити, па смо због тога затражили, односно поднели амандман којим се каже: „Уколико се током извршења буџета промене услови на интернет страни Министарства финансија објавиће се податак о планираним средствима за напредовање државних службеника у виши платни разред“ и тако даље и тако даље.

Овим смо желели да рад Владе постане транспарентан или пошто стално причамо како треба да користимо српске речи – прозиран или

провидан, што значи да сваки грађанин, не само ми овде који дискутујемо о томе, не само било ко кога се то тиче, него сваки грађанин који буде желео да се увери у то како се ова средства расподељују, може да види ове податке. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Дали још неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Раде и Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: У овом предлогу закона имате неколико чланова који су апсолутно непотребни, пре свега зато што је оно што сте предвидели у овим члановима већ нормирано, регулисано неким другим законима, а Закон о буџету не може ни на који начин да мења друге материјалноправне прописе.

Један од таквих чланова је члан 11, чије смо брисање предложили. У овом члану 11. говори се о обавезама према корисницима буџетских средстава на начин како се оне сразмерно извршавају, па шта ће се десити ако корисници буџетских средстава не остваре приходе и примања, да ли ће се утврђивати приоритети итд. И онда кажете, између осталог, да не можете да нам прихватите амандман зато што се овим чланом прецизирају правила за употребу одобрених средстава из осталих извора финансирања и прихватањем овог амандмана могла би, замислите, да се угрози стабилност буџета Републике Србије.

Ово је заиста нешто што нема везе са логиком и пре свега што је апсолутно нетачно. Ово што сте ви написали и поготово што сте предвидели овим чланом 11, заправо, што предвиђа, ако би дошло до тога да не буде пуњен буџет на начин који је предвиђено, да дође до неке несразмере итд. ви бисте морали овде предложити ребаланс. Онда бисмо говорили о ребалансу, а не о ономе што је написано у овом буџету.

Ово заправо асоцира да ви, и ми вероватно због тога и немамо предлог закона о извршењу буџета, зато што ви очигледно радите како вам падне на памет – овде фали, ви узимате оданде, овде нема довољно, ви стављате тамо. Ви очигледно мењате и апропријације и разделе итд. То је још један разлог више да је крајње време да нам доставите завршни рачун, закон о завршном рачуну буџета и онда ћемо моћи релевантно да разговарамо о свему овоме што сте нам овде врло сумњиво у члану 11. предвидели.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Душан Вујовић. Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Пре него што почнем, прво, захваљујем се свима који су пажљиво читали ово и упућују примедбе.

Друго, молим вас да у вашим питањима оставите простор за одговор и да не квалификујете неке ставове ако за то немате јаке аргументе. Ништа није овде сумњиво у овом члану. Овај члан се труди да испоштује процедуре које постоје и у Закону о буџетском систему и свуда на другим местима у свету.

Значи, другим речима, ако је неким чланом предвиђено, на пример, да се користе средства из извора 01 из буџета, па је онда неко додао – па се користе средства из гранта, па се користе средства из кредита, ми кажемо: ако вам је неко ускратио грант, ви немате право да се окренете и потрошите средства из буџета. Ако је нешто планирано одређеним пропорцијама, у тим пропорцијама мора и да се реализује. Овим управо тражимо оно што ви имплиците тражите тиме да имамо резултате извршавања буџета.

Ми се управо овим обезбеђујемо да мора да постоји дисциплина у извршавању буџета, која је управо предвиђена буџетом. Зато и постоје извори финансирања, зато се они и распоређују на поједине категорије, да се сада тачно зна шта планирамо и из којих извора. Као што не може неко из кредита да финансира плате и ове друге ствари које се финансирају из извора 1, тако не могу из општих прихода буџета да се финансирају неке друге величине. Исто се односи на сопствене приходе и све друге изворе финансирања.

Према томе, ово је нужно, овај члан 11. нужен је да би се поштовала та правила. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману, колегинице Радета?

(Вјерица Радета: Реплика.)

Немате право на реплику.

(Вјерица Радета: Онда ништа, хвала.)

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић и Горан Богдановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици Мирослав Алексић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман је поднео народни посланик Ненад Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман је поднео народни посланик Горан Ћирић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланик Радослав Милојичић и народни посланик Ненад Константиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, уважени председавајући.

Не знам чему служи овај јаук преко пута кад год се ја јавим за реч или неко из Демократске странке...

(Председавајући: Наставите по амандману.)

Вратимо се на амандман. Предлажемо брисање овог члана у формулацији у ставу 3. Предлажемо брисање јер је она непотребна, јер је Законом о буџетском систему управо дефинисана проблематика око неизвршења буџета.

Такође, желимо исто да видимо завршни рачун који је већ требало да буде пред нама. Али овај амандман, ако га усвојите, показате да ли поштујете закон или не поштујете закон... Ако поштујете закон, пошто нема потребе да овај члан стоји, и онда прихватите наш амандман, што смо и рекли у формулацији у ставу 3, да је потпуно непотребно да се налази овај став и зато предлажемо брисање, онда ћете доказати да поштујете закона. Ако не поштујете закон, као што га не поштујете око нелегалних викендица, да ли вашег кандидата, господине Стојмировићу... (Искључен микрофон.)

(Радослав Милојичић: Не знам зашто сте ми одузели реч кад имам два минута.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Нисам вам одузео реч, ја сам вам искључио микрофон да вам не бих одузео реч.

(Народни посланик Радослав Милојичић додајује с места.)

Не, не, први минут је било образлагање амандмана, све остало није било.

Затражите поново реч, имате још неких 40 секунди.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Господине Арсићу, хвала. Ја сам управо рекао да је формулација у ставу 3. потпуно непотребна и зато сам образложио зашто смо поднели овај амандман, јер је управо Законом о буџетском систему дефинисана проблематика око неизвршења буџета. И рекао сам да ћете на основу овог амандмана показати да ли СНС, тј. владајућа већина поштује закон. Ако поштујете закон, ви ћете прихватити овај амандман, без обзира што долази од Демократске странке. И то сам упоредио са тим као што не поштујете закон око викендица и питао господина Стојмировића да ли је то зато што ће господин... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Душан Вујовић.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Уважавам вашу констатацију. Као што сам ја рекао пре два минута да то преносимо из Закона о буџетском систему, то уважавам. Ми ово понављамо не случајно, него намерно. Желимо овим да појачамо то. Не видим како тиме кршимо закон ако појачавамо оно што пише у закону. Само ми то објасните. Овде се два пута понављало – не поништава.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Александар Марковић.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Даме и господо народни посланици, наравно, предлагем да се одбије овај амандман, сагласно оном образложењу које нам је Влада доставила, а поготово једна реченица која је карактеристична и позивам предлагача да прочита још једном ту реченицу из образложења. Наиме, прихватањем овог амандмана могла би да се угрози стабилност буџета Републике Србије. За мене је ово веома јасан сигнал да овај амандман треба одбити.

Међутим, ја разумем да предлагача овог амандмана не интересује стабилност буџета Републике Србије. Он је то доказао и у пракси. Он је то доказао на неколико примера, када је само у једној трансакцији оштетио тај буџет локалне самоуправе за 14 милиона динара, а ми смо овде неколико пута износили и друге појединости из којих смо могли видети како се односи према буџету. Из тог разлога се надам да његова странка и да господин предлагач амандмана никада неће бити у прилици да брине и да управља буџетом Републике Србије, јер у том случају не би остао камен на камену од буџета. Захваљујем.

(Радослав Милојичић: Реплика!)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По основу чега реплика?

(Радослав Милојичић: Чули сте шта ми је све рекао.)

Шта вам је рекао?

Сачекајте, прво реч има народни посланик Љубиша Стојмировић.

ЉУБИША СТОЈМИРОВИЋ: Поштоване колегинице и колеге, нисам можда ни размишљао да се јавим по овом амандману, али одговорићу на питање које ми је поставио колега Милојичић.

Прво, био је један посланик овде који је стално имао те амандмане – брише се. Ја сам му у прошлом сазиву рекао – колега, не претерујте са тим „брише се“, може неко да вас избрише па да вас више не буде у Скупштини. Е, то ће се десити и колеги, највероватније.

А што се тиче Томислава Николића и његове кандидатуре, па, ко год са ваше стране стане против њега, изгубиће, немојте да се секирате.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, Радослав Милојичић.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, господине Арсићу.

Да ли могу сада да одговорим господину Марковићу пошто ме је он прво прозвао, а онда господину Стојмировићу, пошто ме је и он прозвао? Да ли имам право на две реплике?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на две реплике. Ви сте јако вешт посланик, одговорићете и једно и друго, верујем.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Господине Марковићу, како СНС брине о грађанима Србије можемо видети у Бачкој Тополи где позива грађане да у петак, 4. децембра 2016. године дођу на појачан пасуљ сви они грађани који су гладни. Па, да ли је то храна за све грађане? Да ли је то боља будућност коју сте ви обећали грађанима Србије 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, а ево и 2017. године? Па за пет година, колико сте на власти, упропастили сте земљу и честитам вам, зато што то нико није успео да уради за тако кратак период. Задужили сте нас десет милијарди евра, смањили сте нам плате, смањили сте нам пензије. Земља у којој штрајкују војска и полиција не зове се земља која иде у правом правцу.

Ево, овде имамо и молбу и апел радника ИМТ-а који штрајкују већ шест месеци, штрајкују шест месеци радници ИМТ-а, траже поништење незаконитог стечаја и поновно покретање производње. Па све је незаконито чега се ви дотакнете. Ако радите законито, ухапсите криминалца Звонка Веселиновића. Ово вас питам већ петнаести пут. Како поштујете закон? Сви криминалци о којима говорите су на слободи. Па, ви сте најубедљивију победу на свим изборима остваривали управо у затворима. Управо сте остваривали у затворима ви из СНС, зато што сте исти као они који гласају за вас. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Александар Марковић, право на реплику.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем.

Последња особа у овом парламенту која има право неком да спочитава било шта управо је претходни говорник. Дакле, он који је, чули смо, направио три милијарде минуса у својој локалној самоуправи. Али нећу да причам само о Смедеревској Паланци. Ми смо овде неколико пута износили разне примере бахатости и лоповлука у Смедеревској Паланци.

Ево, само ћу поменути његове пријатеље и колеге из његове странке који су до пре неколико месеци управљали општином Врачар. Салдо након њиховог вођења општине Врачар је да је пола имовине нестало, људи, пола имовине, 70 станова, хиљаде квадрата пословног простора, 5.354 квадрата пословног простора Врачара је нестало, обрисано, као да никад није постојало. Е, то је салдо њихове власти на Врачару, његових колега, 70 станова, 782 милиона динара. Да не причам о осталим установама и јавним предузећима чији је оснивач општина Врачар. Спортски центар Врачар, и ту је 32 милиона минуса, пословни простор –

рекли смо већ, „Божидарац“, установа културе коју сте уништили, ликвидирали.

Дакле, где год је Демократска странка управљала, било чиме, имали смо после само лоповлук, имали смо пљачку и имали смо несталу имовину, нестале квадрате, нестале локале, несталу имовину. И зато мислим да је претходни говорник последња особа која уопште може неке да спочитава било шта, а камоли неки лоповлук или нешто. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику због спомињања странке има народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала лепо.

Могу само, прво, да се сложим са наводима колеге Марковића да су неки овде дефинитивно последњи који треба да се баве неким темама.

Под два, желим да се захвалим на додатној прилици за реплику. Увек је, као што знате, велико задовољство неким неке ствари овде помало разјаснити. Све ово што неки овде наводе или, како сами кажу, „истачињу“, је л' тако беше?, заслужују понеки мали коментар.

Необично је да се питање покретања производње у овој земљи поставља Српској напредној странци. Необично је, утолико што управо захваљујући мерама које спроводи Српска напредна странка, Влада коју та странка подржава, ми имамо десетину за десетином хиљада, па реда величине стотине хиљада, нових радних места у овој земљи, на тему производње. Утолико је необичније да те оцене долазе од стране оних који су упропастили стотине хиљада радних места у овој земљи. И то не тврдим ја и нико не треба мени да верује на реч што се тога тиче, постоје релевантни извештаји и статистика институција које су за то надлежне. Ако икад ико буде желео да попричамо о бројкама, можемо, никакав проблем, напротив, велико задовољство.

Необично је да се помињу војска и полиција од стране оних чији су представници, председници, не знам шта им дођу, биле су ту неке разновразне владе, у хладовима, не могу више да испратим ко је на којој функцији, лично одговорни за 200 милиона штете у чврстој страној валути, управо према војним пензионерима, а што управо ми решавамо и Влада коју подржава Српска напредна странка. Необично је да неко ко је као народни посланик, уз све оно што смо ми разменили од цифара и података у овој сали и даље не може да се прерачуна, па помиње неких 10.000.000.000 некаквог дуга, иако је реч о једној врло једноставној проверљивој математици. Али није необично да ти неки буду фасцинирани појмом затвора. То је једино што је на месту, када је о тим људима реч. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Радослав Милојичић.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Па можемо јасно да измеримо како је радила Влада од 2008. до 2012. године, а како ради сада ваша погубна влада, Влада Српске напредне странке од 2012. до 2016. године. Влада између 2008. и 2012. године, коју је предводила Демократска странка са СПС-ом, са којим сте сада и ви у коалицији, повећала је плате, повећала пензије, субвенције за пољопривреду су биле 14.000 динара и имали смо асистенте за помоћ људима који се баве пољопривредом. Мислим да је 1.200 асистената, ево, министар Недимовић је ту, који су добили отказ чим сте ви дошли на власт, давали смо субвенције за први стан, изградили смо 30 обданишта, 20 домова здравља у Београду, а о мостовима и свим осталим инфраструктурним пројектима да не говорим.

То што је Демократска странка урадила и у Министарству одбране, изградивши 5.000 станова за војне пензионере и за војне кориснике, завршивши Аеродром „Морава“, изградивши војну базу „Југ“, где се сада обучавају наши војници за мултинационалне операције, ви то не можете ни да окречите. Али видим да сте позвали у помоћ министра полиције, да ће вам он сада помоћи у овој дебати, а једини искрени напредњак је Александар Мартиновић, ја му овом приликом честитам, који је рекао 17. јула 2012. године – да је Српска напредна странка мафијашка организација...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику има народни посланик Владимир Орлић.

(Радослав Милојичић: Не знам зашто сте ми искључили микрофон.)

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала још једном.

Дакле, ово је по основу помињања Српске напредне странке, а интересно, мада опет не необично да смо имали помињање председника посланичке групе др Мартиновића. Није необично, из само једног разлога – што неки овде имају довољно куражи да га помену само онда када изађе због обавеза везаних за Одбор. Само тада. Тако да, то је било потпуно очекивано и честитам на храбрости и на унапређењу храбрости од стране неких, не знамо којих, ни име им не знам па не бих могао ни да га споменем, све и кад бих хтео.

Што се тиче достигнућа од 2008. до 2012. године, не знам коме треба да честитам, да л' некој странци или неком појединцу, заиста не знам. Али хајде да упутимо једну заједничку честитку на овим феноменалним резултатима. Извор, званични, Републички завод за статистику 2008. година: број запослених – 2.821.724, а 2012. година, исти извор – 2.228.343. Разлика му дође, па, више и од оне статистике која се тим неким људима не допада, а која је такође у реду величине од стотине хиљада, овде дође шест стотина хиљада. Не знам коме, али чим га алоцирамо, предлагем да сви заједнички упутимо једну овако велику срдачну честитку.

Што се тиче питања којекаквих кречења нечијих достигнућа, што је изграђено, подигнуто, бог свети зна, око тога заиста могу да се сложим. То ми не можемо да окречимо, јер, као што је познато, физика не дозвољава да се кречи ваздух и празан простор. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По ком основу?

(Радослав Милојичић: Молим вас, реплика.)

По ком основу реплика? Споменуо вас уопште није, ни у једном тренутку. Ни у једном тренутку вас није споменуо.

(Радослав Милојичић: Молим вас, дајте да завршимо, само кратко.)

Завршили смо по овом амандману.

На члан 11. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман је поднео народни посланик Владимир Ђурић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман је поднела народни посланик Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман је поднео народни посланик др Драган Весовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик др Драган Весовић.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Амандман који је сличан и у духу је амандмана који је, такође, предлагала опозиција и идеја је била да Министарство финансија буде у обавези да сваког месеца на својој интернет презентацији објави месечно извршење буџета пре краја месеца за претходни месец. У образложењу смо добили да се ти извештаји два пута годишње предају Влади, а да онда Влада треба да извести Народну скупштину.

Наша идеја јесте била, у ствари, да обим и садржај тих извештаја одреди сам господин министар, који је у свом извештају, када је причао о формирању буџета наводио да се радило даноноћно, да је имао велики тим, сматрамо да ако би он сам одредио тај обим извештаја то не би било спорно, а то би се иначе уклапало у ону причу, која је врло често ових дана спомињана, да ми већ годинама не добијамо ни неки завршни рачун на крају године. У колико би се то радило на месечном нивоу, никакав проблем не би било то објединити да тај извештај добијемо на крају године. Тиме бисмо у ствари омогућили да тај извештај буде лакше и донет.

А иначе, да ли је транспарентно или је прозирно, или је провидно, то је нешто што се званично прокламује од СНС и то је можда једно од ретких места где се Српски покрет Двери слаже са СНС. Дајте, да

стварно то видимо, јер сви ми, грађани Републике Србије и ми народни посланици, као њихови представници, пунимо буџет и сматрам да је сасвим логично да будемо, колико-толико, упућени на начин како се тај буџет извршава. Уколико не знамо, ангажоваћемо оне који знају да нам то боље објасне. Хвала вам велико.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман је поднео народни посланик Срђан Ного.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Срђан Ного.

СРЂАН НОГО: Не могу да се сложим са одговором Министарства, јер заиста мислим да ако нема разлога да се крију подаци и ако, у ствари, немају ништа да крију пред грађанима Србије зашто не би изашли у сусрет и зашто не би, као што овај амандман који сам поднео предлаже, објављивали податке о трошењу буџета на интернет сајту Министарства, без обзира да ли је лаицима, обичним лицима, разумљиво или није разумљиво. Ако ја, као народни посланик и ако сви ми, као 250 народних посланика, не можемо да дођемо до тих података, јер не можемо да добијемо завршни рачун, јер нам Влада Републике Србије не доставља извештаје о утрошку буџета, како онда можемо данас да расправљамо уопште о буџету и како можемо да гласамо за буџет.

Логично је ако усвајамо неки акт, предлог буџета, то је само једна половина, нама треба и завршни рачун, односно да видимо каква је пракса трошење пара, да бисмо на основу тога имали једну целокупну слику.

Заиста сам забринут за трошење новчаних средстава грађана Републике Србије, јер ако знамо, рецимо, да нам се 15 милијарди узима на акцизу за струју, да нам се 22 милијарде скида од запослених у јавном сектору, па, рецимо, у министарству господина Стефановића, у полицији, најављују штрајк, па у министарству господина Ђорђевића, због тога најављују штрајк, јер су заиста бедно плаћени, код господина Шарчевића, чули смо, у Министарству просвете, да су просветни радници плаћени испод просека, а њихов образовни статус је далеко изнад републичког просека, јер у просвети раде људи махом са факултетским дипломама, великом већином.

Ми заиста онда морамо да видимо како се троше та средства, јер је заиста велико, велико неповерење, јер смо од самих предлагача овога буџета чули да оно што пише у буџету није тачно. Па, тако, иако стоји фирма „Ендава,, ми смо чули да њима неће бити обезбеђена средства. Ви сте задужили 11.000.000.000 динара и инвестирате у стране инвестиције. Иначе, планирате да нас задужите за 850.000.000 милијарди да бисте, наравно, рефинансирали, неће то повећати за толико страни дуг, али грађани Србије морају да знају те бројке и те цифре.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Право на реплику министар унутрашњих послова, др Небојша Стефановић. Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Истини за вољу, у МУП-у постоји 26 синдиката. И, значи, у зависности како којем синдикату одговара, како којој политичкој странци одговара, како одговара онима који сарађују са којим од синдиката, то се у медијима представља овај синдикат је рекао ово, овај синдикат је рекао оно. Нису сви једнаки ни по броју чланова које имају у МУП-у, али ниједан од 26, укључујући и два репрезентативна синдиката, није најавио штрајк. Ниједан од синдиката.

Најавили су протест, који ће се одржати у недељу. Нисам најбоље разумео због чега у тренутку када смо повећали плате припадницима полиције од 5% и када ће они на годишњем нивоу добити бруто од 50 до 100 хиљада динара. Дакле, један велики број људи ће добити једну целу плату на годишњем нивоу у односу на оно што примају. Један део људи је добио нове униформе, после више година да нису добијали нове униформе. Затим, модернизована, оклопна возила која су заиста била у тешком стању, лошем стању, добиће један део нових патролних возила, један део већ следеће недеље, један део у наредном периоду и, радимо на томе да подижемо стандард људи који раде у полицији. Наравно, у складу са економским моћима земље.

Да ли бисмо сви волели да повећавамо све много више, много више. Наравно, али у периоду када смо се задуживали да бисмо неке повећали плату, па смо онда за пар година долазили у минусе у милијардама евра, данас то радимо из реалних извора. Разговарао сам са свим људима из полиције, мислим да је важно да разумеју да оно што сада радимо да радимо на дуге стазе. Они су тражили једнократну исплату, ми смо понудили повећање плате. Много је веће повећање плате за те људе него једнократна исплата, за Владу би било лакше да да 20.000 динара. (Председавајући: Приводите крају.) Много више добијају овде, од 50 до 100 хиљада на годишњем нивоу, и мислим да је важно да то људи знају.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар др Душан Вујовић. Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Желим само кратку информацију да дам поводом предлога садржаног у амандману који се односи на члан 11. Значи, ми, као што је наведено у образложењу, већ сада дајемо Републици, односно Републичкој влади извештаје, шестомесечне извештаје, као што је то дефинисано Законом о буџетском систему.

Поред тога, колико ја знам, а нисам проверавао лично, морам да признам, на е-парламенту ви имате месечне податке о извршењу буџета. Према томе, било би добро да проверите то. Што се тиче интернета, то је оно што ви тражите овде, ми немамо ништа против, јер ако извештавамо Парламент, можемо да извештавамо и све, али то морамо да обезбедимо да буде у складу са законима. Према томе, морамо да обезбедимо да то буде

дефинисано тачно – шта се даје, у ком формату и коме је то доступно. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Љубиша Стојмировић. Изволите.

ЉУБИША СТОЈМИРОВИЋ: Поштоване колегинице и колеге, не желим уопште да сумњам у добру намеру предлагача овог амандмана и његову жељу да грађанима Србије сви подаци буду видљивији, односно боље доступни. Али, с обзиром на то да Министарство и представници Владе кажу да у овом тренутку то није у складу са законом и да није могуће, нема могућности ни да се прихвати овај амандман, али верујем да ће у некој будућности бити прихваћено нешто овако или слично.

Хтео бих да кажем још једну ствар везано за ону моју препоруку коју сам дао малопре и ја стојим иза ње да треба користити наше речи, наше писмо, наш језик. А ко ми то не верује, нека прочита Завештање о језику и писмо Стефана Немање, па ће све да види у њему. Није велики текст, једна страна. Оног тренутка када изгубимо језик и писмо и своје речи, изгубили смо све, не треба нам војна сила, не треба нико да нас нападне, сами смо се предали.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 11. амандман је поднео народни посланик Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман је поднео народни посланик др Ана Стевановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик др Ана Стевановић. Изволите.

АНА СТЕВАНОВИЋ: Хвала вам.

Иако су моји амандмани потпуно различити, Влада је дала готово истоветно образложење као и на амандман за члан 9.

У мом амандману тражила сам да све обавезе извршене према корисницима буџетских средстава објављују на месечном нивоу на интернет презентацији Министарства финансија и то на начин да се сваког месеца најкасније до десетог дана у месецу, а за претходни месец да Министарство финансија објави тачно колико је буџетских средстава извршено сразмерно оствареним приходима и примањима буџета.

У образложењу Влада истиче да се Законом о буџету Републике Србије не може дефинисати обавеза Министарства финансија у смислу објављивања на интернет презентацији Министарства колико је буџетских средстава извршено сразмерно оствареним приходима и примањима буџета. У образложењу се даље наводи да је у складу са чланом 76. Закона о буџетском систему, између осталог, утврђена обавеза министра да најмање два пута годишње информисе Владу о извршењу буџета.

У свом амандману ја ово нисам доводила у питање. Оно што сам тражила јесте да јавност у сваком тренутку на интернет презентацији Министарства финансија може да погледа колико је буџетских средстава извршено сразмерно оствареним приходима и примањима буџета. Однос Министарства према Влади је једно, а сасвим је друго да јавност, односно сваки грађанин ове земље може да се упозна са овим подацима. То су две сасвим другачије ствари. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман је поднео народни посланик Милош Бошковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Красић и Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Сви ови наши амандмани од члана 9. па надаље пре свега имају за циљ да вас подсетимо да наше законе о буџету и Закон о буџетском систему они који су писали да су писали по систему – имам 126 гласова, па могу да убацим шта год хоћу у та два закона. И зато ти закони овако изгледају.

Али, само да вам скренем пажњу, није то највећи проблем. Ми имамо и ставку, каже – приход од смањења зарада у јавном сектору. То је она Млађина дијалектика. Каже, да повећамо потрошњу, а шта ћемо да трошимо, трошићемо оно што немамо. А онда га замене ови други, па кажу – ми треба да идемо на штедњу. Па шта ћемо да штедимо, од чега да штедимо? Па да штедимо од онога што немамо. Порука је ништа. Имамо стварно буџетску ставку, каже – приход од смањења зарада у јавном сектору. То би нормалан човек помислио, одавде се узме, па се пребаци овде. Међутим, нема шта да се узме. То је та прича, то је та математичка школа и поглед на економију.

Али овде има још врло интересантних ствари. Видите, за државне службенике ми плаћамо порез на лична примања. Држава сама себи плаћа порез. Интересантна ствар. Ми за државне службенике плаћамо и обавезне доприносе, а држава је гарант. Значи, држава сама себи плаћа. Зашто? Да би се изједначили са реалним сектором, са приватним сектором којима се узима. Има још тако неких интересантних ствари.

Онда имамо интересантну ствар, синдикати и привреда разговарају о најнижој цени рада по сату колико то кошта, али када дођете код државних функционера, онда нема те цене, него је каже – основица за

обрачун, па је код њих основица за обрачун 26.000, а код ових јадника по радном часу 102 динара, колико беше радни час.

Ја мислим да је у складу са стандардима Светске банке да се донесе пропис, па да се каже – радни час је толико и толико, за пуно радно време то износи толико и толико, за све ове који раде мало сложеније послове повећавамо само коефицијенте, и сваке године само мењамо основицу за обрачун по једном радном часу. Али неће они то, него баш желе нешто друго, да се замува, да се закукуљи, да се не види.

Када би овај систем радио, онда ми не бисмо мењали наше прописе следећих 20 година, пошто донесемо, а овде не. Како 126, е, убацићемо у буџет. Како 126, убацићемо у буџетски систем. И када кренете са неком нормалном дискусијом, како би то требало, одмах истрчи математичар и објашњава и на крају се преиграју па нам кажу да је 100 много веће него 120. Е, то је тај проблем ових наших прописа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар др Душан Вујовић.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Уз дужно уважавање, мислим да можда нисте прочитали овај члан онако како је замишљен, или смо ми направили грешку у формулацији, пошто ту ништа нисмо мењали, претпостављам да је више питање како ви то доживљавате.

Овде пише буквално: „Корисник буџетских средстава, који одређени расход и издатак извршава из других извора“, значи, кад није само из буџета, није само 01, него су неки грантови, сопствена примања, кредити, – „обавезе може преузимати само до нивоа остварења“... Значи, ако сте ви, рецимо, имали 100 из буџета, а 100 из сопствених прихода и ми кажемо – не можеш ти да се задужиш 100 плус 100 ако остварујеш мање од сопствених прихода од оних 100, само кажемо не можеш ти на основу пројекције и обећања да се задужујеш. Ми гарантујемо за онај део који је из буџета, али кажемо – не смеш ти буџет имплиците да оптеретиш више него што имаш.

И према томе, каже – само до нивоа остварења тих прихода или примања уколико је ниво остварених прихода или примања мањи од апропријације. Значи, ако смо рекли 100 плус 100, у овом простом примеру, и ви сте остварили већ 100 и прешли на 120, нема проблема, али ако остварујете мање од онога што сте планирали немате права да преузимате обавезе, јер ћете пренети то на нас. Ми штитимо буџет, ништа друго. То је смисао овог члана. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Зоран Красић, реплика.

ЗОРАН КРАСИЋ: Ја мислим да експерт Светске банке није схватио о чему се ради.

(Душан Вујовић: Нисам ја експерт Светске банке.)

Добро, експерт, украјински, тамо сте били десет година. Добро. Нисте ви то лепо схватили. Да ли ви знате од кад постоји овакав члан у нашим буџетима? Од 2005, 2006, 2008, 2011, 2012, 2013. године? Не знате. Ето видите. Не знате, а држите нам предавања.

(Душан Вујовић: Не држим вам предавања.)

Не, саслушајте ме даље. Зашто у Закону о буџетском систему не постоје сва могућа правила и за ванредне ситуације и за веће приходе и за мање приходе у буџету, него их уносите овако?

(Душан Вујовић: Пазите шта говорите!)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине министре, молим вас, сачекајте ...

ЗОРАН КРАСИЋ: Уносите их овако. И шта радите на овај начин?

(Душан Вујовић: Ви злоупотребљавате говорницу! Немате права на то!)

Чекајте, ко води седницу? Арсићу, је л' ти водиш седницу или министар?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ја водим седницу.

Господине министре, молим вас, дозволите колеги Красићу да заврши.

ЗОРАН КРАСИЋ: Видите, он ми не да да причам.

(Душан Вујовић: Ти мене вређаш!)

И ви мене вређате. Ви вређате све грађане Републике Србије!

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Пауза у трајању од пет минута.

(После паузе – 16.15)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Настављамо даље са радом.

(Зоран Красић: Колико ми је остало?)

Даћу вам, господине Красићу, још тај један минут који вам је преостао од реплике. Још један минут водио сам рачуна. Само минут за реплику коју сте имали.

Замолио бих све посланике и министре, радимо већ дуго, мало су живци на измаку, да дозволе да ову седницу завршимо и да не урушавамо углед Парламента.

Реч има народни посланик Зоран Красић, још један минут, право на реплику.

ЗОРАН КРАСИЋ: Ја врло лепо стојим са живцима, да знате.

Молим вас, понављам, како је када формирана која већина онда су долазиле до изражаја способности, умна решења и ми смо добили овакве омнибус законе у којима се налази све и свашта, прописују се нека правила, уместо да се то реши системским прописом, као што је Закон о буџетском систему. И тамо постоје нека правила.

Ако је јавни дуг већи од 45%, онда се ванредно стање уписује, ванредни програми. Молим вас, и принцип – може да се троши колико се има. Прво обавезује Владу да обезбеди што више, а овде не. Овде нам причају неке бајке, а на крају видимо лоше. Е зато смо и поднели амандман, да то изађе то на чистац.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Красићу.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман је поднео народни посланик Радослав Милојичић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, господине председавајући.

Надам се да се смирила атмосфера и ја сам, читајући сада овај амандман, помислио да је ово влада Демократске странке, пошто је више од половине ових министара, господин Кнежевић, Недимовић, Вујовић на директан и индиректан начин било у ДС.

(Председавајући: Наставите по амандману, господине Милојичићу.)

Предлажемо брисање у члану 12. става 1. зато што је у члану 56. Закона о буџетском систему дефинисана процедура преузимања обавеза већих од планираних апропријација. Надам се да ћете избрисати овај амандман. Мени није заиста јасно, да од 300 амандмана колико је предложила опозиција ниједан амандман није довољно добар да буде прихваћен. То је иста ситуација као у предлагању закона, ДС има преко 15 измена и допуна закона, и ниједна није довољно добра. Молим вас да не гледате ко је предложио овај закон, тј. измене у члану 12. става 1, да ли је то ДС или нека друга опозициона странка, већ ако је то у компатибилности са вашом политиком да то онда урадите и да избришете овај члан.

Жао ми је што се министар мало пре изнервирао. У ова два дана је заиста одговарао адекватно и коректно на предлоге и на амандмане и у расправи и у начелу. Наравно, дуго се сви налазимо овде, ја заиста молим све, али наравно министар нема право тако да се понаша према посланицима. Надам се да посланици нису урадили нешто за извињење, од стране посланика. Ово је наш дом, дом посланика у Народној скупштини, а не Влада и не место где министри треба нама да одређују шта ћемо радити. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Решили смо тај проблем, господине Милојичићу. Захваљујем.

На члан 12. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић и Ненад Константиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман је поднео народни посланик Горан Ћирић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман су заједно поднели народни посланици Мирослав Алексић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман је поднела народни посланик Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман су заједно поднели народни посланици Немања Шаровић и Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман је поднела народни посланик Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман је поднела народни посланик др Ана Стевановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик др Ана Стевановић.

АНА СТЕВАНОВИЋ: Хвала вам.

Својим амандманом тражила сам да су директни корисници буџетских средстава Републике Србије пре најављивања нових обавеза на начин прописан ставом 1. овог члана у систему извршења буџета обавезни да пријаве преузете, а неизвршене обавезе из претходне буџетске године и исте објаве на месечном нивоу на својој интернет презентацији.

Такође, сваког месеца, а најкасније до петог дана у текућем месецу, а за претходни месец, индиректни корисници буџетских средстава Републике Србије пријавиће преузете, а неизвршене обавезе из претходне буџетске године.

У образложењу предлагач наводи да је већ прописана обавеза за директне кориснике буџетских средстава Републике Србије да пре најављивања нових обавеза морају да пријаве у систем извршења буџета преузете неизвршене обавезе из претходне године, што чини несврсисходно и нецелисходно прописивати обавезу да се пријаве неизвршене обавезе из претходне буџетске године објављују на својој интернет презентацији.

Да појасним, инсистирала сам да се сваког месеца, а за претходни месец објављују преузете, а неизвршене обавезе из претходне буџетске године, а не укупне неизвршене обавезе из претходне године, како је наведено у образложењу предлагача. То једноставно нису исте ствари и предлози, тако да образложење самим тим није добро и није ни јасно. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман је поднео народни посланик Милош Бошковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман је поднео народни посланик Владимир Ђурић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман је поднела народни посланик Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандмане у истоветном тексту поднели су заједно народни посланици Зоран Красић и Немања Шаровић и заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Само да вам скренем пажњу. Зар је могуће да у Закону о буџету за 2017. годину треба да стоји одредба у којој Влада Републике Србије каже гласно, јасно – не верујемо нашим у локалној самоуправи? Ево овако каже: „Изузето од става 3. овог члана, уколико јединица локалне самоуправе не обезбеди у буџету и не пренесе средства основним и средњим школама за финансирање расхода у складу са Законом о основама система образовања и васпитања“, и тако даље и тако даље.

Па како је могуће у једном правном систему да се ове ствари регулишу Законом о буџету, а да није регулисано одговарајућим правним прописима, пре свега о образовању, о финансирању локалне самоуправе, о надлежностима локалне самоуправе итд? Молим вас, шта све стављате у закон? Само што не ставите још и угаљ, додуше, и реновирање ве-цеа итд.

Не иде, људи, ово у Закон о буџету. Погледајте Закон о буџетском систему, тачно је прописано шта све мора да садржи Закон о буџету: општи део, посебни део, рачун финансирања. Зашто дограђујете ове ствари? Зашто то не решите системски? 'Оћете ли сваке године ово да решавате? Прозвали сте оног човека да је имао 16 јавних предузећа. Колико Ковачица има јавних предузећа? Не знате. Десет. А један Вршац? Има само једно јавно комунално предузеће и фантастично ради. Што не узмете тај пример, па тако проширите на све локалне самоуправе, осим на градове? Нећете ви системски да решавате. Ви бисте то ако може, овако, у магли, у гужви.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Младен Шарчевић. Изволите.

МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ: Слажем се да треба системски решити неке добре примере, али у пракси има локалних самоуправа које поштују одређена правила и неке које то не раде. Ово се односи на оне управе које наменски добију новац. Говорим када су школе у питању и, рецимо, превоз радника, као категорија. Дешава се да не исплате, па онда крећу тужбе, онда се направи још много већа штета. Тих градова има на десетине. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Мирослав Алексић. Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Предлажемо да се овај члан 14. Брише, зато што је он непримењив у ситуацији када се градовима и општинама у Србији одузимају средства која сте одузели смањењем износа пореза на зараде који је приход локалним самоуправама, а са друге стране дајете за право себи да дајете налоге градовима и општинама шта ће прво плаћати. Па кажете, измириваће сталне трошкове, трошкове текуће поправке, одржавање, и материјала, а што се тиче трошкова за капиталне инвестиције и друге расходе, мораће да исплаћују у складу са Законом о буџету, односно у складу са прописима где је РИНО дефинисао рокове плаћања.

Ви сада имате ситуацију да је велики број градова и општина у претходном периоду и претходним годинама имао блокиране рачуне школа и других установа зато што нису били у стању да обезбеде редовно функционисање и финансирање средстава која треба да се финансирају из локалних буџета. Дакле, наставља се пракса да се градовима и општинама узимају средства, са друге стране им се дају веће надлежности, а притом ви овим чланом сада желите да њима кажете за шта ће још они трошити та средства.

Дакле, овај члан потпуно губи смисао и мислим да је, пре свега, требало да размишљате о томе како да помогнете градовима и општинама, а не да им одузмете 4,8 милијарди кроз смањење пореза. Трансферна средства су иста уназад неколико година и вама градови и општине, као и грађани Србије, служе да финансирају буџетски дефицит, уместо да га финансирају на уштрб губиташа, јавних предузећа, који се и даље бахате Србијом на рачун јавних предузећа, на рачун пензионера, на рачун запослених радника у јавном сектору, и МУП-а, и Војске и здравства, и свих других сектора. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Бранислав Недимовић.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Мислим из досадашњег искуства, ви то врло добро знате, али разлог из ког желите да се брише овај члан вероватно је само да бисте још једном покушали изнети неистине везане за трансферисање средстава локалним самоуправама.

Оно на чему Влада упорно инсистира у претходном периоду јесте да локалне самоуправе за наменске трансфере морају да подносе

рачун, и то је оно што је, у ствари, идеја. Јако је важно да се успоставе правила игре. Ви то знате, били сте председник општине. Сећате се и неких времена од пре 10, 15 година када сте на бази само једног захтева на А4 обрасцу могли да добијете средства и да их можда никад не оправдате.

Суштина целе приче није то.

(Мирослав Алексић: Може и сад.)

То сада не може више, знате ви то боље него ја, можда, а знате бар исто колико и ја. Ако ништа друго макар сам тај посао радио осам година, и знам како се развијао систем контроле финансија у локалним самоуправама. Суштина целе приче је, код наменских трансфера мора да постоји систем контроле, мора да се оправдају средства како бисмо ми на најадекватнији начин могли да заштитимо средства.

Мислим да је ово само један од оних амандмана у којима се једноставно покушава да се потенцирају ствари које не стоје. А што се тиче самог система финансирања локалних самоуправа...

(Председавајући: Приводите крају.)

Захваљујем.

(Мирослав Алексић: Реплика. Само кратко.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на реплику, господине Алексићу, једино од времена заменика.

(Мирослав Алексић: Само кратко.)

Нема потребе.

На члан 14. амандман су заједно поднели народни посланици Дејан Шулкић, Горица Гајић и Милан Лапчевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Дејан Шулкић.

ДЕЈАН ШУЛКИЋ: Хвала, председавајући.

Честа је пракса да локалне самоуправе не измирују обавезе, између осталог, и основним и средњим школама, и мислим да је, господине министре, прошле године било преко 100 школа којима нису измириване обавезе.

Међутим, у прилог заштите локалним самоуправама, био сам председник општине у три мандата, ниједном нисмо каснили са измиривањем обавеза, али то није хир локалних самоуправа да одбијају да измирују обавезе према основним и средњим школама, дакле, то је последица неких околности.

Подношењем овог амандмана само иницирам да се разговара о узроцима, да се траже узроци зашто до тога долази. Дакле, узроци су објективни, по природи. Локалне самоуправе кубуре са новцима, као и држава што кубури. С друге стране, локална самоуправа кубури и са државом, зато што је пре неколико месеци ускраћено, преусмерено, прерасподељено око 4,8 милијарди динара. То су све околности које утичу на рад локалних самоуправа. Али постоје и субјективни разлози.

Ја само апелујем, то је можда више за министра финансија, у сваком случају, да и други корисници буџетских средстава треба да буду на овакав начин санкционисани. Имате пример Велике Плана, где је снагом притиска партијских чиновника из Министарства, на партијске колеге у Великој Плани, општина Велика Плана измирила 4.000.000 обавеза, за шта није била дужна. Дакле, у питању је пресуда по којој је основна школа била дужна да плати.

Молим Вас и апелујем да преиспитате тај случај, и да Велика Плана, ако не са враћањем средстава, барем са тих 3.500.000, 4.000.000 кроз подршку некој програмској активности буде на неки начин обештећена. Дакле, не залажем се за одговорност, никога не прозивам, већ само желим да се и ту сада направи нека буџетска прерасподела, да се испоштује и општина Велика Плана, ако је она у једном тренутку залегла за Министарство, измирила нешто што Министарство у једном тренутку није могло. Али шта тражим? Тражим да преиспитате запошљавање више ...

(Председавајући: Приводите крају, колега.)

Завршавам ... више десетина новозапослених без одобрења Комисије, што угрожава ликвидност општине Велика Плана, и сада... (Искључен микрофон.)

(Дејан Шулкић: И сада плате у управи расту.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандмане у истоветном тексту поднели су заједно народни посланици Гордана Чомић, Александра Јерков, Балша Божовић, Маја Виденовић, Душан Петровић, Верољуб Стевановић, Томислав Жигманов, Наташа Вучковић и Весна Марјановић и народни посланик Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Александра Јерков.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, потпредседниче.

Сложила бих се са члановима Владе који су рекли да поједине локалне самоуправе не испуњавају своје обавезе. У крајњем, то су у већини случајева ваши људи. Знате ви са ким имате посла, нису то баш неки људи који поштују закон и придржавају се процедура, то бар грађани најбоље знају.

Међутим, настаје проблем у формулацији начина на који министар надлежан за послове финансија санкционише локалне самоуправе које се понашају на тако незаконит начин према средствима која су добиле за одређене намене.

Наиме, у закону пише, ја бих молила, господине Вујовићу, да одговорите, да министар надлежан за послове финансија може привремено обуставити пренос трансферних средстава из буџета Републике Србије.

Шта та реч „може“ значи? Да ли то значи да он у сваком случају то ради када се локалне самоуправе понашају незаконито, да ли одлучује од случаја до случаја, а када може, када не може, ако буде одлучивао када ће одлучити да обустави од извршења буџет, када неће, да ли ће се водити неким критеријумима који ће бити унапред одређени?

Да ли ће то одређивати на основу тога ко је у којој локалној самоуправи на власти, и, генерално, због чега се ова конструкција може привремено обуставити, пренос трансферних средстава, зашто се не замени речју „обуставља привремено пренос трансферних средстава“, па да то не буде остављено вама, господине Вујовићу, на слободан избор када ћете неку локалну самоуправу да санкционишете зато што не поштује закон, а некој ћете мало прогледати кроз прсте када не поштује закон, јер овако како је стављено, чини се, да вам је управо то намера. Тако да би требало да ставите то да министар у свим таквим случајевима или реагује, или да не реагује уопште.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

Уз подршку аргументима које је госпођица Јерков већ изрекла, овде имамо још једну необичну ствар везано за одговор Владе, или реакцију Владе на ове амандмане. Као што је већ речено у истоветном тексту су амандмани које су поднеле колеге из ДС као и ја, посебно у члану 14. став 5 – брише се.

У одговору колегама из ДС је седам реченица, то се види овде, овде су четири, овде су три. У одговору на потпуно исти амандман у истоветном тексту, ја сам добио одговор на једно шеснаестак реченица. То је врло необична ствар, то се никад није десило. Када се одбије амандман, онда се каже овај други, који је истоветни, одбије се из разлога због којих је одбијен и овај претходни.

Тако да, овде имамо ситуацију да Влада, односно ко је писао те разлоге за одбијање, има око исте ствари два става, један став у седам реченица, други став у шеснаест реченица. Када се уђе у суштину, види се да се и суштински разликују ова два става, па бих волео да ми министар стварно каже шта значи – „може“, јер има ту пуно правника који знају да када ставите тако неку реч у неку законску норму то „може“ испадне све и свашта може, не мора, не зна се када, не зна се зашто. То значи, да је тај висок ниво одокативног оцењивања, који не треба да постоји у озбиљној држави. Треба да се направи један јасан правилник или подзаконски акт друге врсте који каже – у случају да, то, то, то, онда министар или министарство прекидају трансфер, а не овако (Председавајући: Време, колега Живковићу.) да то остане слободно уверење министра.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Душан Вујовић.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Ја могу да се сложим са вашим размишљањем, да би било боље да не пише „може“, него да буде дефинитивно одређени.

Међутим, ја сам присталица истовремено тога да на предлог који узима у обзир све елементе, министар сигурно не одлучује сам него одлучује у склопу овог закона, у склопу наменских трансфера, казна се, односно ова мера се односи на ненаменске трансфере, који су такође дефинисани овим буџетом, а контекст је такозвани РИНО, закон о плаћању обавеза између корисника буџетских средстава. Значи, ово су обавезе локалних самоуправа према школама, односно од буџета према локалној самоуправи. Било би боље да је то прецизније дефинисано, о томе можемо да разговарамо.

За објашњење колеге су вероватно сматрале, мислим да су постојале две верзије овде, могуће је да се догодила и штампарска грешка. Једна је била да се брише цео члан 14, а друга да се брише 14. став 5. Погледао сам, овде су идентични текстови ако ви говорите о вашем наредном амандману, ту делим вашу упитаност.

Да се вратим на суштину. Суштина је да се овим стварно појачава оно што пише у Закону о буџетском систему, поготово имајући у виду то да је ступио на снагу тај такозвани РИНО закон, који ово ради само привремено. Ово више служи као мера у току године, пошто на крају године у децембру морају све кумулативне доспеле обавезе, трансфери по РИНО систему, да се измире.

Значи, ово је само привремена мера у току године да би општине осетиле да нешто не раде по правилу. Значи, ако добију наменска средства да плате професорима, односно наставницима у школама и то не ураде, и ако ми то сазнамо онда следи таква мера. Чисто да их упозори да то није у реду, да добијају наменска средства којима можда подмирују неке друге обавезе, а не оне које су по нашем мишљењу приоритетне. (Председавајући: Приводите крају, господине министре.) Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Зоран Живковић: Реплика.)

Немате право на реплику, чак је и господин говори похвално о вашем амандману.

(Зоран Живковић: Ја сам хтео да похвалим. Стварно.)

Немојте да хвалите.

На члан 14. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман је поднела народни посланик Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Александра Чабраја. (Да.)

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: У члану 14. став 3. каже овако: „Уколико корисници средстава буџета Републике Србије у извршавању расхода и издатака поступе супротно одредбама става 2. од члана, Влада, на предлог министарства надлежног за послове финансија – Одељења за буџетску инспекцију, може донети одлуку о обустави извршавања осталих апропријација утврђених овим законом за тог корисника.“

Па даље у наредном ставу каже – „министар надлежан за послове финансија може привремено обуставити пренос трансферних средстава из буџета Републике Србије“ и тако даље. Сличан је и наредни став.

Ја само пре него што прочитам амандман да прокоментаришем да није сасвим јасно до када ова обустава траје и чијом одлуком се обуставља. Дакле, када се каже привремено.

А наш амандман иначе предлаже да се после става 5. додаје нови став који гласи: „Министарство финансија ће путем своје интернет странице редовно, а најкасније до двадесетог у месецу за претходни месец, објављивати списак корисника средстава буџета локалне власти којима је привремено обустављен пренос трансферних средстава из буџета Републике Србије, односно припадајућег дела пореза на зараде и пореза на добит правних лица са образложењем разлога обуставе.

Мислим да је јасно да ако би се ово објавило, односно ако бисте усвојили овај амандман, да би нам било много јасније шта се овде дешава, када, докле и како? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Срето Перић.

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: У члану 15. предвиђени су рокови и начин исплаћивања дела средстава републичких јавних предузећа у буџет Републике Србије.

Ми смо предложили да се то брише, зато што је то већ регулисано другим законским прописима, дакле, ово је иста група амандмана, као и сви ови о којима говоримо данас поподне.

Влада је рекла да амандман не може да се прихвати из разлога – „што би се предложеним нашим амандманом“, замислите, „приходи буџета значајно смањили, а што би довело до повећања фискалног дефицита, односно угрожавања стабилности буџета и финансирања

надлежности Републике Србије.“ Још мало па би амандман довео до државног удара.

Е, господине Вујовићу, ово је вређање. Ово је вређање здравог разума, али ми, наравно, немамо намеру да се свађамо као ви, зато што знамо шта је наш посао. Ви говорите овде о јавним предузећима, о некаквим средствима и о некаквим евентуалним губицима када би се наш амандман усвојио.

Да ли ви то говорите, господине Вујовићу, о овим милионским губицима републичких јавних предузећа? Да ли говорите о Србијагасу, Железницама, о РТБ Бору? Да ли говорите о Ресавици? Да ли имате одговор на питање – шта ће бити са 5.000 запослених у Ресавици? Да ли имате одговор на питање – јесте ли им предвидели у буџету, случајно, дугујете им плате по пет година, ни динара по пет година 5.000 људи у Ресавици није добило. Нисте то предвидели овим буџетом.

Дакле, наше примедбе се у овом делу односе чисто на форму и непотребно пренормирање овог буџета. Суштину нисте урадили како бог заповеда и суштина није оно од чега ће грађани Србије да осете неки бољитак. Можете овако да радите како год хоћете све дотле док нам не доставите извештај о завршном рачуну буџета за претходну годину, па ћемо тек онда видети како ви то располажете и како сте располагали средствима буџета који се пуни из џепова грађана Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДСЕВАЈУЋИ: Реч има министар Александар Антић.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Уважени народни посланици, ја напосто морам да реагујем на излагање колегинице Радете, везано за „Ресавицу“.

Пре свега, апсолутно одговорно тврдим, сви запослени у „Ресавици“ сваког месеца примају зараду. Не постоји дуг ни за једну неисплаћену зараду запосленима у „Ресавици“. Од када је ова влада, дуг према запосленима је нула динара.

Дакле, све плате примају на време и све плате примају на основу субвенција које им дефинишемо из буџета: 4.470.000.000 динара годишње је субвенција која иде директно уз зараде запосленима.

Постоје два проблема када је „Ресавица“ у питању. Један је проблем неког неисплаћеног старог сменског рада, који је настао у периоду од 2005. до 2013. године, значи не из домена ове владе. Други је то што им нису плаћене обавезе за ПИО за читаву 2011. годину и један број месеци у 2012. години.

Дакле, ова влада није оставила динара дуга када је „Ресавица“ у питању. Све обавезе се решавају, и сада планирамо и улазимо у систем да ту компанију консолидујемо. Морам да напоменем да је током ове године људима плаћено 300.000.000 за неисплаћени сменски рад, понављам, од 2005. године, с једне стране и, с друге стране, ове године у буџету смо одвојили још додатних 600.000.000 динара за, да кажем, процес социјалног

програма и почетка затварања одређених рудника који су потпуно неекономски. И, са друге стране...

(Председавајући: Приводите крају, господине министре.)

У овај буџет смо ставили и гаранцију за инвестицију за рудник „Соко“, значи и инвестициони програм за повећање производње у руднику „Соко“, који је један, да кажем, од најпрофитабилнијих и са највећим залихама угља.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Вујовић.

Прво је министар затражио реплику у тренутку када сам дао реч господину Антићу.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Господин Антић је тражио реплику зато што је спомињана „Ресавица“ ван контекста овог члана.

Ја тражим да одговорим на ваш амандман на члан 15. и да само појасним.

Овде, у ставу 1. говори се о томе да, у складу са осталим законима – предузећа, па укључујући јавна предузећа, до 30. јуна морају да искажу свој резултат финансијског пословања у претходној години и имају обавезу да уплате 100% тако израчунате добити, по динамици коју одреди министарство надлежно за послове финансија.

Значи, то се обично договара и то зависи од тога у ком се облику ликвидности налазе средства појединог јавног предузећа. Нека имају слободна средства, неким су средства пласирана и траже динамику која им одговара.

Па онда, наредни став дефинише да у оквиру тога најмање 50% треба да се реализује до 30. новембра, а остатак наравно поново по договору, који пише у ставу 1. То је изузетно важно зато што ћете приметити да у буџету за ову годину постоји ставка – непореских прихода, која је врло значајна ставка и сматра се ризичном ставком кад не бисмо имали елементе којима је потврђујемо.

Значи, ми елементе пореских прихода планирамо на основу пројектоване макроекономске динамике, а елементе непореских прихода управо пројектујемо на основу ових величина. Зато је то важна величина. То је величина која је прошле године допринела 50.000.000.000 у реализацији. Значи, то је скоро пола бољег финансијског резултата који је дошао између осталог и одавде, али и од наплате дигиталних лиценци и других непореских прихода.

И коначно, последњи члан дозвољава Влади да им, у складу са размотреним, обично вишегодишњим, плановима реструктурирања или плановима развоја јавних предузећа, одобри да део тако исказане добити реинвестира, било да покрије губитак из претходних периода...

(Председавајући: Приводите крају, господине министре.)

Било да инвестира у инвестиције или да повећа ликвидност.
Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Вјерица Радета, право на реплику.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Најпре кратко министру Вујовићу, сами сте почели одговор реченицом – „У складу са осталим законима“. О томе ми и говоримо, све је ово регулисано неким другим законима и зато смо рекли да вам не треба члан 15.

Што се тиче одговора министра Антића, мислим да ће запослени у „Ресавици“ да се штипкају од среће да виде да ли су то они о којима министар Антић говори.

Господине министре Антићу, и остали министри, када смо вам говорили да не смете да прихватате бриселске споразуме, онда је одговор био, односно да не смете да их потписујете на основу свега онога што су ваши претходници у владама радили везано за Косово и Метохију, ви сте нам тада одговарали да ви као озбиљна власт морате да будете континуитет неке претходне власти, јер тако ваљда раде озбиљне државе.

Па, онда – зашто нисте прихватили континуитет и у враћању дуга радницима „Ресавице“? Зашто нисте прихватили континуитет у плаћању доприноса радницима „Ресавице“?

И, наравно, није тачно, господине Антићу, не знам да ли сте ви били скоро тамо код тих рудара у коповима, да ли ви уопште знате каква паника тамо влада? Да ли ви знате колико се људи плаше овог што им претите затварањем, отказима, некаквим социјалним програмима, који су апсолутно неприхватљиви? Дакле, ја сам навела случај „Ресавице“ као пример. Могла сам на исти начин да говорим и о „Бору“ и о „Железници“ и о сваком јавном предузећу и о сваком предузећу где је држава сувласник дела капитала.

Јер ви, господо драга, одлично причате, лепо вас је слушати, али не радите ништа.

(Председавајући: Приводите крају, колегинице.)

И то је истина. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Александар Антић, право на реплику. Изволите.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Дакле, апсолутно не могу да прихватим да ова влада не ради ништа. Ова влада је направила кључне кораке у консолидацији јавних предузећа. Понављам, у фокусу су били Електропривреда Србије, Србијагас, Железнице. Направљен је велики помак.

Кад је „Ресавица“ у питању, само вас молим, немојте ви да браните рударе од мене и ви мени да причате како је у руднику. Ја с тим људима живим већ трећа година и решавам најтеже могуће проблеме. Сви они који би хтели да зараде политичке поене на њиховој муци, ја их

позивам нек се спусте у ту јаму да виде како је доле и онда би знали да то није ствар за игру, госпођо Радета. Политичке поене прикупљајте на некој јефтинијој адреси од рударске муке.

Понављам вам, ова влада, захваљујем се на подршци свим колегама, министрима и Вујовићу, и колеги Кнежевићу, али и председнику Владе, али понављам, целој Влади, која је показала посебан осећај према људима из „Ресавице“.

Понављам, повећали смо им буџет, дали гаранцију и спремамо им доста добрих ствари. Нажалост, ту нема демагогије, тамо где нема угља, тај рудник мора да се затвори, та јама мора да се затвори. Али ми те људе нећемо на улицу, препаковаћемо их на друго место где има... Ако у руднику, у јами „Вршка Чука“, у општини Зајечар, нема више угља, а има у „Лубници“, која је исто у Зајечару, па, препаковаћемо те људе, нећемо те људе оставити на улици, верујте ми, бринемо о њима више од оних који се само лупају у груди.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Право на реплику, народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Одговор министра Антића је безобразан и морао је председавајући да реагује. Не може министар на овај начин да се опходи и на овај начин да говори народним посланицима. Много сте ви бахати, господо министри. Много ви нешто умишљате, као што малопре рече министар Вујовић – мене је овде бирала већина. Јесте вас бирала већина, али, господо, ви сте министри и водите рачуна о томе.

Господине Антићу, нико, бар не ми српски радикали не прикупљамо јефтине поене и никада се ми тиме нисмо бавили. Зна се ко и на који начин прикупља јефтине поене. Ви сте ти који се дневно снимате, дневно држите конференције, отварате погоне да запослите 20 људи, а на конференцији кажете да се запослили 200 или 2.000.

Али господине Антићу, ево, само на једно питање одговорите, пошто видим да добро знате све шта се дешава у „Ресавици“, наравно нећете да кажете све, али очигледно да знате, дакле, одговорите само зарад јавности – коме и по којој цени „Ресавица“ продаје угаљ? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику министар Александар Антић. Изволите.

(Неђо Јовановић: Повреда Пословника.)

Извините, министре.

Прво по Пословнику Неђо Јовановић.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Рекламирам члан 107. Пословника Народне скупштине Републике Србије. Зашто? Па коначно се данас види да је достојанство Скупштине угрожено. Прво на примеру министра Вујовића, а сада на примеру министра Антића.

Сензибилитет посланика не може да буде ни у ком случају осетљивији од сензибилитета министара који су овде. Ја сам јуче рекао да министри не могу да буду воштане фигуре, да их ми посматрамо овде на одстрелу и да критикујемо неумерено и непримерено како бисмо их дезавуисали, односно како бисмо дисквалификовали њихов рад.

Ако је то циљ, онда ова скупштина не иде у добром правцу, онда то нису добре поруке грађанима, онда шаљемо јако лоше поруке.

С друге стране, нико не може да оспори право министра да одреагује. Министар Антић је чињенично и, заиста, чињенично утемељено одговарао на питање које му је постављено и због чега се такав приступ министра, који се одређује према питању народног посланика, посматра малициозно.

Морамо као народни посланици коначно да схватимо како ћемо успоставити дијалог са министрима. Тај дијалог не може да буде дисквалификација, омаловажавање ни са једне ни са друге стране.

Морамо коначно да успоставимо речник који је примерен не само Скупштини, него речник који треба да одсликава нас као праве представнике грађана, које заиста и треба да представљамо.

Ја вас молим да у том смислу народни посланици заиста убудуће наставе рад и воде један коректан дијалог са министрима, а не на начин како је то малопре било. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни? (Не.)

Реч има министар Александар Антић.

Сачекајте, господине министре.

Прво Наташа Јовановић, повреда Пословника.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Управо рекламирам члан 27, господине Арсићу. Да ли вам је попустила концентрација или то тенденциозно радите, али ви као председавајући морате да поштујете право народног посланика да рекламира Пословник и ја вас упозоравам да сте прекршили овај члан, јер нисте реаговали са места председавајућег на такве квалификације од стране министра Антића, да не говорим о оном инцидентном понашању министра Вујовићу.

Јер, ми нисмо овде слуге министара, већ смо изабрани народни посланици, а они као нижи по рангу, јер ми представљамо највишу законодавну власт, дужни су да слушају наше критике, наше опсервације и наше аргументе.

Господине Антићу, не можете ви да кажете, а ту је требало да га прекинете, господине Арсићу, колегиници Радети да она не може да штити. А што не може? Пет хиљада пута боље ћемо да заштитимо и раднике, и рударе, и пензионере и пољопривреднике од вас.

Када смо, после НАТО зликовачке агресије 1999. године, наследили такво стање у привреди у Србији, захваљујући управо владавини

у којој је учествовала Српска радикална странка, заједно са вама, вероватно сте то заборавили, пошто сте сад велики Европејци, подигли смо све фабрике које су биле срушене од стране данас ваших пријатеља, којима хрлите у загрљај.

Према томе, за вас је било конкретно питање од стране колегинице – коме и по којим повлашћеним ценама, којим трговцима „Ресавица“ продаје угаљ? А што се тиче радника, што се тиче њихове опреме, што се тиче њиховог збрињавања, када нам буду грађани указали поверење, много боље ћемо да водимо... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Јовановић, ви сте већ ушли у реплику, а не рекламирање Пословника. Слажем се ја са вама, али делимично. Министри треба да саслушају народне посланике и да одговоре на њихова питања, а ако народни посланик није задовољан да добије право поново да дискутује, да постави потпитање или да демантује министра, а не да омаловажава.

Неђо Јовановић, по Пословнику. Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Ви сте реаговали, али сте реаговали касно. Већ је моја претходница урадила нешто што је апсолутно недопустиво, чиме је повредила члан 106...

(Бошко Обрадовић: Који члан Пословника?)

... Чиме је повредила члан 106. у вези члана 27...

(Бошко Обрадовић: Који члан?)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Извините.

Господине Обрадовићу, рекао је члан 106.

(Бошко Обрадовић: Није.)

Рекао је, ја сам га чуо.

(Бошко Обрадовић: Нисам чуо.)

Како да га чујете када урлате, малтене.

Затражите поново реч. Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: То је само тренутна слика Народне скупштине, нажалост, недопустива, нажалост, онаква каква не треба да буде пред грађанима, али ми је драго да грађани могу да препознају ко ту слику ствара.

Ја сам рекламирао врло јасно члан 106. и, молим вас, да убудуће на повреди или злоупотребе пословничких права реагујете одмах. Дозволили сте да народна посланица заврши комплетну реплику. Позвала се на повреду Пословника, а реплицира министру, што је апсолутно недопустиво. Молим вас да убудуће такве злоупотребе пословничких овлашћења санкционишете одмах, а не на самом крају.

Ја, наравно, нећу узурпирати право министра да одговори на сва питања. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Верујте, господине Јовановићу, да нисам прекинуо колегиницу Наташу, далеко је било од тога да је она завршила целу своју реплику, ја је мало више познајем него ви.

Реч има министар Александар Антић. Изволите.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Уважени народни посланици, наравно, уз апсолутно поштовање према овом високом дому, из кога сам и ја ушао управо у министарску клупу, и разумевања, наравно, улоге Парламента и народних посланика, и извињење уколико је, можда, моја дискусија имала једну дозу тензије, молим да се разуме да је она пре свега последица тога што огромну енергију поклањамо управо консолидацији Јавног предузећа „Ресавица“. И, онда, када из дискусије народног посланика, који има толико искуства и којег ја респектујем са становишта изношења озбиљних и одговорних података, чујем податак да радници „Ресавице“ пет година нису примили плату, дозволите да је то нешто што ја не могу да прихватим и на шта мало бурније реагује, са једне стране.

Са друге стране, Влада и Министарство, понављам, раде озбиљан пројекат консолидације тог јавног предузећа, заиста, на првом месту и пре свега водећи рачуна о судбини тамо тих људи, рудара који раде у тим тешким условима и у општинама и деловима Србије који су, нажалост, неразвијени, и узимајући у обзир укупну и економску, али и социјалну проблематику која тангира читав тај пројекат.

Када је у питању производња угља у Ресавици, она, нажалост, није велика, она ће у 2016. години бити негде испод 600.000 тона. Највећи део тог угља, негде готово 80%, јесте угаљ који иде за потребе Електропривреде Србије, затим Енергетике из Крагујевца, мањи део тога, до 100.000 тона је комадни угаљ, који се продаје на лицитацијама.

Госпођо Радета, ја нисам комерцијалиста у јавном предузећу „Ресавица“.

(Председавајући: Без личног обраћања, министре, и два минута је истекло.)

На сајту Јавног предузећа имате листу свих купаца са количинама, тако да вас позивам да се тамо информишете.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Више нико нема прво на реплику.

Настављамо даље са радом.

На члан 15. амандман је поднео народни посланик Владимир Ђурић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Владимир Ђурић. Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Хвала.

Чланом 15. оригинално је предвиђено да јавна предузећа и други облици организовања чији је оснивач Република, уплаћују до 50% добити у буџет до новембра. Ми амандманом предлажемо да се то поштри до 75% добити до септембра. Интенција овог амандмана је да се склони

новац од партијских менаџера и њихових политика, да се новац склони у буџет што пре и у што већем проценту, јер више верујемо Министарству финансија, па предлажемо да се новац тамо што брже централизује.

Пример, рецимо, зашто је то потребно урадити јесте Аеродром „Никола Тесла“. Добит Аеродрома у 2015. била је 20.000.000 долара, а у 2014. години 30.000.000 долара, што је укупно 50.000.000 милиона добити, од које држава треба да повуче дивиденду, да се новац слије у буџет и да од тога користи имају сви грађани Србије. Међутим, та добит би била знатно већа да, рецимо, држава није извршила отпис потраживања Аеродрома од компаније „Етихад“, и то за период октобар 2014. септембар 2015. године 22.000.000 долара, и за период јануар – септембар 2014. године 17.600.000.

Дакле, укупна добит Аеродрома је 50 милиона, а отпис који је учињен ка „Етихаду“, дакле опрост „Етихадових“ обавеза је 39.600.000, што је отприлике сличан ред величина. За толико је умањен профит Аеродрома, за толико је мање могло бити уплаћено у буџет, јер отпис потраживања је учињен на предлог „Етихада“, да се „Етихадови“ дугови пребију Аеродрому са обавезом државе, према Уговору, према члану 72, који то и предвиђа. То јавност треба да зна.

Тако да, уместо да Аеродром равноправно опслужује све авио-компаније, Аеродром је натеран од стране политичара да отпише потраживање које је његова и наша, дакле, имовина грађана, да се за толико прокњиже трошкови. Грађани треба да знају – отпис потраживања је расход текућег периода, за толико се умањује добит. Тиме је, дакле, умањена добит Аеродрома и приходи буџета.

Сматрамо да је легитиман један такав политички договор који је учињен од стране политичара, али грађани то треба да знају. Треба да знају и да се по основу таквих договора мање новца уплаћује у буџет, а не да се то представља грађанима Србије као посао миленијума. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Душан Вујовић. Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Са вашом логиком и целим објашњењем могу да се сложим, али све је то потпуно конзистентно са последњом половином реченице 1. става. Прочитајте – према динамици коју одреди министарство надлежно за послове финансија. Значи, све ово што сте рекли је саставни део тог дијалога и овај рок је само крајњи рок. Значи, ми гледамо и нашу динамику очекиваних месечних прихода, како пореских, тако непореских, и могућности појединих јавних предузећа, стање ликвидности. Неки од њих имају добит која не може тако лако да се извуче, јер је пласирана у неке дугорочније пласмане, или има нека потраживања која мора да реализује.

Према томе, потпуно се слажем са логиком коју сте рекли, али мислим да је то саставни део политике која је садржана у овом делу члана, по динамици коју одреди министарство. Можда можемо следеће, али

пазите, ово се односи на 2016. годину, а на другим местима се не прецизира та година. Значи, ми ово прецизирамо за ову годину и ми смо већ гро... Значи, сад завршавамо 2016. годину, а већ у марту ћемо знати отприлике где су они, па ћемо сачекати да буде ревизија тих извештаја до јуна, па се онда договара ко ће када и како уплаћивати добит, односно тамо где нема или ће неко задржати.

Према томе, ово је сад потпуно конзистентно са овим што пише у члану 15. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 15. амандман је поднео народни посланик Мирослав Алексић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Суштина овог амандмана којим је предвиђено да се најмање 50% добити коју остваре јавна предузећа уплати у буџет јесте да се практично уведе обавеза да управни одбор, као управљачки орган, доноси одлуку о томе шта је то најмање 50% средстава. То може бити 50, може бити 70, а може бити и 80%.

Али, са друге стране, да би јавна предузећа имала било шта да уплате у републичку касу, њих је прво неопходно реформисати. И за пет година ваше владавине једино што нисте успели да урадите то је да решите највећи проблем о коме говорите пет година – реформисање јавних предузећа, која су извор највећих губитака. Половина планираног дефицита одлази на губитке јавних предузећа по основу издатих гаранција из претходног периода и губитака из пословања која она остварују.

Према томе, потпуно је илузорно у овом тренутку говорити о тој добити, зато што њу и немамо, изузев у случају Телекома, можда Поште и пар таквих предузећа, не знамо колико је ко уплатио јер у извештају о буџету нисмо видели, која би та средства могли да користе као што је наведено у овом члану, за инвестиције, али по одобрењу Владе, која може да им да сагласност за то или да им не да.

Према томе, да бисте уопште могли да говорите о томе, прво је неопходно створити услове да предузећа буду профитабилна, очистити их од разноразних партијских кадрова, јер она у овом тренутку и даље служе за удомљавање политичких чланова из владајућих странака, пре свега из СНС. И, све док је то тако, не можемо говорити о професионалним институцијама које раде у циљу постизања резултата за Републику Србију и грађане који у њој живе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Студенка Ковачевић. Изволите.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем.

Још један у низу бесмислених амандмана. Чули смо колегу Алексића где каже да су у члану 15. ставом 1. поред јавних предузећа обухваћени и други облици организовања, чији је оснивач Република Србија, као и облици организовања у којима Република Србија има учешће у власништву.

С обзиром на то да су овим облицима, осим управних одбора, заступљени и други органи управљања, примера ради, надзорни одбори, не може се прихватити амандман у коме се наводи управни одбор као једини субјекат управљања.

Знате, ми овде слушамо како се амандмани подносе да би се побољшали закони и да је то, нормално, у корист грађана. Искрено, сумњам да предлагач амандмана није био свестан овога што сам изнела, дакле, да је амандман потпуно бесмислен, с обзиром на то да осим управних одбора постоје и други облици управљања у јавним предузећима и другим облицима организовања чији је оснивач Република Србија.

Дакле, бавимо се кампањом, тј. наша опозиција се бави кампањом, која, просто, наводи – одбијте све, односно будите против свега што долази од Владе. Но, грађани Србије су разумели какве су намере колега посланика из опозиције и ја позивам колеге посланике да не подржимо овај амандман у дану за гласање. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 15. амандман је поднео народни посланик Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Јелена Жарић Ковачевић. Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, поштовани министри, амандманом се тражи да се у члану 15. став 1. речи – „и други облици организовања“ бришу.

Овај амандман не треба прихватити, јер се у члану 15. јасно каже: „Јавна предузећа и други облици организовања чији је оснивач Република Србија“. То могу бити акционарска друштва, могу бити друштва са ограниченом одговорношћу која ће добро пословати и остваривати добит.

Прихватањем овог амандмана приходи буџета би се смањили, што би евентуално угрозило стабилност буџета. Зато овај амандман не треба прихватити и позивам колеге народне посланике да се у дану за гласање не изјашњавају за овај амандман. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 15. амандман је поднео народни посланик Марко Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман је поднео народни посланик Горан Богдановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман је поднео народни посланик Ненад Константиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Ненад Константиновић.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, уважени министри, ово јесте један од сличних амандмана који смо поднели. Ја мислим да иначе ово што пише у овом члану, а то је да најмање 50% добити мора да се уплати у буџет, не значи много. Не значи много из два разлога. Прво, не може да се предвиди колики је тај проценат. Он може да буде и 100%, може да буде и 80, и 70% и мислим да би било боље да је тај проценат одређен.

А, са друге стране, имамо проблем што предузећа у којима је држава власник у суштини и не остварују добит онолико колико би требало да остварују добит. Ја иначе мислим свуда где је држава власник да се у тим предузећима краде и да је то озбиљан проблем који имамо, да су много ефикаснија и боља предузећа у којима нема државног власништва, а мислим да то можемо да видимо и на примеру ВПП-а и Теленора у односу на Телеком. Мислим да би Влада требало тиме да се бави, да видимо на који начин да ми то променимо и на који начин да уведемо у праксу да та предузећа воде људи који имају знање и искуство, а не да то буду партијски кадрови. Докле год буду били партијски кадрови у предузећима где је држава власник или сувласник, у тим предузећима ће се красти и држава од тога нема ништа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 15. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман је поднела народни посланик Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман су заједно поднели народни посланици Дејан Шулкић, Горица Гајић и Милан Лапчевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман је поднео народни посланик Бошко Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштоване колеге народни посланици, настављајући праксу, да се изразим српским језиком, да учинимо што провиднијим и јаснијим оно што Влада Републике Србије ради и што се дешава са коришћењем буџетских и народних пара, предложили смо још један амандман: „Јавна предузећа и други ентитети чији је оснивач Република Србија обавезују се да објављују на својој интернет презентацији све вишкове прихода над расходима и исте врате у буџет Републике, најкасније до истека месеца за претходни месец.“

Дакле, наш циљ је веома јасан – да утврдимо шта се заиста дешава у јавним предузећима чији је оснивач Република Србија, да утврдимо колико Мира Петровић седи у нашим јавним предузећима...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: опомена, господине Бошко Обрадовићу.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Шта сам урадио?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Наставите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Извињавам се, само да ми образложите шта сам урадио, да бих знао да не грешим више.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Нема потребе да ми образложите, слушао сам вашу дискусију.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: А имате право да ми дате опомену кад хоћете и како хоћете? Је л' то поента?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Наставите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Морате да ми образложите зашто сте ми дали опомену.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Наставите по амандману.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Чекајте, да ли ви, господине председавајући, разумете да ви не можете да делите опомене како ви хоћете, него морате да образложите зашто то радите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ја то управо радим у складу са Пословником.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Јесам ли прекршио Пословник о раду? Шта сам урадио?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Јесте.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Не смем да помињем нека имена? Забрањена су нека имена да се помињу? Шта?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Наставите по амандману.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Господине председавајући, ја вас молим да образложите пред грађанима Србије због чега сам добио опомену. Због чега? Значи, ви имате право да мене опоменете, да ме кажњавате, да кажњавате народне посланике опозиције, а да чак не образложите зашто то радите. Па, објасните то грађанима Србије. Ево, грађани Србије вас гледају. Објасните шта сам лоше рекао, кога сам увредио, шта сам повредио, шта је проблем, где сам прекршио Пословник. Па не можете опомињати како ви хоћете. Не можете више кажњавати посланике опозиције како хоћете.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Два минута, господине Обрадовићу. Истекло је време.

Е сад ћу да вам објасним. Све ове расправе које водите, ви намерно прозивате народне посланике, износите неке чињенице, само због тога да бисте овде у Парламенту испровоцирали расправу и разлоге за реплику. Бавите се својим амандманом. У вашем амандману пише: „Јавна предузећа и други ентитети чији је оснивач Република Србија обавезују се да објављују на својој интернет презентацији све вишкове прихода над расходима и исте врате у буџет Републике, најкасније до истека месеца за претходни месец.“

Нисте се тиме бавили.

(Бошко Обрадовић: Нисте ми допустили да завршим. Немате право да то урадите. Немате право на то. На помен нечијег имена ви дајете опомену.)

Какве сад везе има колегиница Мира Петровић? Нема никакве. Верујте да нема никакве.

Настављамо даље са радом.

Да ли се још неко јавља по овом амандману?

На члан 15. амандман је поднела народни посланик Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

По Пословнику, народни посланик Александра Јерков. Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Господине Арсићу, да ли је вама познат садржај члана 109. Пословника Народне скупштине?

У том члану пише у којим случајевима се народном посланику изричу опомене. Ми смо сви седели у овој сали и ниједан од услова који би требало да се испуне да бисте ви народном посланику изrekli опомену, у случају претходног говорника, није испуњен. Колико видим, у њему не постоји одредба да председавајући може уколико говорник каже нешто што се њему не допадне, из било ког разлога, да изрекне опомену.

Молим вас, или да повучете опомену или на други начин да исправите ово што сте урадили, јер то што сте урадили апсолутно је у супротности са Пословником. Молим вас, образложите ми на основу које сте одредбе члана 109. ви народном посланику, Бошку Обрадовићу, изrekli опомену?

Нити је он пришао говорници без дозволе председника Народне скупштине, нити је говорио пре него што је затражио и добио реч, нити сте га упозорили да не говори о питању које је на дневном реду, па он наставио, нити је прекидао говорника у излагању, ни добацивао, непосредно се обраћао, употребљавао псовке, увредљиве изразе. Мислим, шта сте ви малопре урадили, господине Арсићу?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Јерков, нисте прочитали најважнији део – који се непосредно обраћа другом народном посланику.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Он је изрекао име и презиме...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Рекао је име и презиме колегинице Мире Петровић.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Да ли ви знате шта је непосредно обраћање?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли желите да се у дану за гласање Скупштина изјасни о повреди Пословника?

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Наравно да желим, с тим што имам утисак да ви не разумете шта је непосредно обраћање.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изјасниће се.

Немате право на реплику, реаговао сам на време. Молим вас, настављамо даље.

На члан 15. амандман је поднела народни посланик Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман је поднела народни посланик др Ана Стевановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик др Ана Стевановић.

АНА СТЕВАНОВИЋ: Хвала вам.

Својим амандманом предложила сам да су јавна предузећа и други облици организовања чији је оснивач Република Србија обавезни да објављују, на месечном ниво, на интернет презентацији све вишкове прихода над расходима и уплате у буџет Републике Србије. Такође, сваког месеца, а најкасније до петог у месецу, а за претходни месец, јавна предузећа и други облици организовања чији је оснивач Република Србија ће објавити тачно све вишкове прихода над расходима и уплате у буџет Републике Србије.

У образложењу се наводи да се амандман не прихвата из разлога што се Законом о буџету Републике Србије „не може дефинисати обавеза јавних предузећа и других облика организовања чији је оснивач Република Србија“, односно обавеза „објављивања вишка прихода над расходима и уплата у буџет Републике Србије на месечном нивоу.“

Ово образложење није добро из разлога што предлагач у претходним образложењима прихвата могућност о извештавању о приходима и расходима, а овде затвара као могућност без образложења разлога за такав став. Посебно због разлога зато што се Закон о буџету може сматрати за лекс специјалис у односу на извршење буџетских расхода и прихода. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

На члан 16. амандман су заједно поднели народни посланици Немања Шаровић и Милорад Мирчић.

Изволите, реч има Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Чланом 16. Предлога закона, на неки начин, добили смо поруку да посебни и појединачни колективни уговори у делу који се односи на исплате божићних, годишњих и других врста награда и бонуса неће да се примењује.

Ето, онда се поставља питање, а зашто су синдикат и послодавац преговарали и направили колективни уговор, када је то уговор између две уговорне стране, када се појави неко и каже – пуј-пике, не важи то што сте потписали. А овамо имамо сијасет прописа у складу са европским стандардима о колективном преговарању, договарању, па мирном решавању спорова итд. итд. И ево га пример, неко се сетио и каже – забрањено, нема више, не важе више посебни колективни уговори у овом делу кад су у питању директни и индиректни корисници средстава, јавних средстава. Зашто? Рекла је Влада Републике Србије и изгласала већина. Овде се уопште не поставља питање да ли је то могуће, јер је у овој згради могуће све уколико се 126 ручица до лаката подигне приликом гласања. И како ви сад кажете, ово је бесмислено што смо ми тражили?

ПРЕДСЕДНИК: На члан 16. амандман у истоветном тексту поднели су заједно народни посланици Дејан Шулкић, Горица Гајић и Милан Лапчевић и заједно народни посланици Марко Ђуришић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Реч има народни посланик Дејан Шулкић. Изволите.

ДЕЈАН ШУЛКИЋ: Захваљујем.

Чланом 16. предлагача овог закона прибегава још једном изузетку. Да будем прецизан у овом члану имамо два изузетка. Имамо прво изузетак да се у 2017. години неће исплаћивати сва ова издвајања са нивоа републичког буџета, буџета локалних самоуправа, а други изузетак, дакле, да се тај изузетак не односи на јубиларне награде.

Дакле, попут члана 10, о коме смо говорили малочас, ова издвајања ће доћи на наплату. Закон даје могућност да се послодавац и запослени, односно представници запослених договоре о одређеним издвајањима. Па, побогу, постоји Социјално-економски савет на нивоу државе. Постоје социјално-економски савети на нивоу локалних самоуправа. Локалне самоуправе, послодавци, запослени учествују у томе, договарају се. Дакле, на један овакав начин суспендују се ти договори. То је, како бих рекао, једна вишегодишња тековина, а са друге стране се охрабрују послодавци да избегавају обавезе које су преузели било у директним преговорима са запосленима код закључивања, било да је у питању грански, односно посебни и појединачни колективни уговор. На такав начин суспендују се договори који су постигнути са запосленима.

Што се тиче изузетка од овог изузетка, дакле, јубиларне награде, зашто то Влада ради? Зато што смо имали пре неколико година случај да су и јубиларне награде биле изузете за запослене у образовању, па смо онда под притиском синдиката и протеста били принуђени на локалне самоуправе да у једној години, о чему сам говорио у току данашње расправе, измире двогодишњу обавезу зато што није могла да се избегне та обавеза. Дакле, не можете оно што је прописано законом, што је прописано или уговорено посебним и појединачним колективним уговорима на онакав начин да суспендујете. Дакле, држава, односно локалне самоуправе кад су оне у питању, ти нивои буџета, биће дужни кад-тад да измире ово што се сада изузима. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљује.

На члан 16. амандман су заједно поднели народни посланици Гордана Чомић, Александра Јерков, Балша Божовић, Маја Виденовић, Душан Петровић, Верољуб Стевановић, Томислав Жигманов, Наташа Вучковић и Весна Марјанови.

Реч има Александра Јерков.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Ово је још један члан који говори о непослушним општинама које не поштују закон и о казни министарства надлежног за финансије, али не о казни која ће уследити, него о казни која може да уследи, како пише у закону.

Када нам је министар прошли овакав случај образлагао он је исправно рекао да општине треба да знају да уколико не поштују закон, и министарство надлежно за послове финансија сазна за то да општина не поштује закон, да ће следити такве и такве последице.

И ви бисте, господине Вујовићу, били апсолутно у праву само што то у закону не пише. У закону не пише да ће следити последице и да ће министарства надлежно за послове финансија казнити такве општине. У закону пише да министарство надлежно за послове финансија може казнити такве општине, али не и да ће у свим случајевима то и учинити.

Тако да вас ја поново питам, када ћете казнити те општине, а када нећете? Како ћете доносити одлуку о томе, на основу чега? Да ли сматрате да би било примерено да у и другим законима када говоримо о казним одредбама пишемо да уколико неко прекрши закон казна може бити наметнута, а и не мора и да је то нечија произвољна одлука.

Тако да вас молим да нас обавестите о критеријумима на основу којих ћете доносити одлуке када ћете неку општину казнити за непоштовање закона, а неку општину нећете казнити или ће, како ми сумњамо, та ваша одлука бити заснована искључиво на томе ко чини власт у тој општини, што би превазилазило ваше надлежности као министра.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Министре, ви сте се јавили по овом амандману или је то у систему? Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Хвала вам за добра питања. Ово су стварно одлична питања за све нас.

Значи, шта да радимо са правима која закон гарантује у условима када немамо довољно ресурса, и то сопственом одлуком одлучујемо да немамо довољно ресурса. Обратите пажњу, ово је дефинисано у овом закону зато што се односи на конкретну фискалну годину. Ми смо отприлике знали да ће се односити на три године за које планирамо програм фискалне консолидације. И ово је мера која све боли.

У многим другим ситуацијама се опредељује ресурсно. Свуда се каже, све ове ствари из колективних уговора, све ове ствари које овде дефинишемо, све награде, бонуси и остало, обично пише или би требало да пише – у оквирима расположивих средстава. То је ограничење на нивоу појединачних јавних предузећа. Свако, у ствари, оперише на основу расположивих средстава.

Пошто сматрамо да то код нас уводи допунски елемент неједнакости, неслагања, разлике у перцепцијама и остало, онда смо ишли на формулације које ову врсту бонуса на неки начин замрзавају и одлажу током целе фискалне 2017. године. То је нужна последица наше решености да изађемо из ове ситуације. Надам се да нам је још јако мало остало, али већина света тако функционише.

Друга је ствар кад неко потписује колективни уговор и тиме гарантује неким другим ресурсима. Ми ово одређујемо за јавни сектор, не за приватни сектор. И пошто ми сами себи намећемо ограничење били бисмо лицемерни да Парламент изгласава ограничења и прихода, и расхода и дефицита, а да с друге стране пустимо да могу да се испуњавају права према индивидуалним одлукама.

Значи, ово је потпуно конзистентно. Да ли боли? Сигурно боли. Да ли овоме видим крај? Ја видим овоме крај релативно скоро. Хвала лепо.

Два имплицитна питања. Једно питање је – на чији предлог? Значи, ми се овде сигурно наслањамо на предлог ресорног министарства, не можемо то без њих да радимо, ни случајно. Друго, обично се наслањамо и на предлог ситуације на локалу, у градовима итд., зависно од тога каква је ситуација код њих итд. Значи, то је суштина. Гледамо реалне услове.

Према томе, нема разлога да министар не донесе ту одлуку, ако има такав предлог, ако постоје разлози за неко друго решење, онда ће сигурно да се гледа реалност. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем.

Имам утисак да ви нисте, господине Вујовићу, разумели о чему сам ја говорила. Ја говорим о ставу 3. овога члана, где пише да – уколико јединице локалне самоуправе не обезбеде у буџету и не исплате јубиларне награде итд. на предлог надлежног министарства, министар

надлежан за послове финансија може привремено обуставити пренос трансферних средстава.

Моје питање вама је – зашто ту не пише обуставља пренос трансферних средстава? На основу чега ћете ви одлучивати, господине Вујовићу, када ћете обуставити, а када нећете? Да ли постоје некакви унапред одређени критеријуми када ћете обуставити, а када нећете? Како ћете ви донети ту одлуку? Због чега то није направљено као ваша обавезна мера, него као ваша произвољна одлука? Управо оно што ви говорите, да не треба да имамо ситуације кризе, мени се чини да сте управо ви то право себи доделили овим и да ми немамо јасне критеријуме на основу којих ћете ви некада донети ту одлуку, а некада нећете, а знате колико имају проблема просветни радници, па чак и са том исплатом јубиларних награда.

ПРЕДСЕДНИК: Реплика, министар Душан Вујовић.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Само кратак одговор.

Начин на који ја читам ово – може, значи, следеће: министар има одговорност да донесе одлуку на предлог ресорног министарства и да одреди меру привременог обустављања трансфера. Немамо трајну меру, само привремено обуставља те трансфере у току фискалне године. Наша могућност да то „кажњавамо“, под знаком навода, врло је ограничена. То је, малтене, као неки укор. Али таква је ситуација код нас. Ми више од тога не можемо.

Неко је овде предлагао да се то публикује на интернету. Немам ја проблем са тим, али ситуација је таква да ми због самосталности локалне самоуправе, због независности, не можемо њима трајно да укинемо трансфере чак и ако не испуњавају те обавезе. Можда ови људи овде, који видим да знају градове и општине, знају како то функционише. Значи, ми једино можемо на предлог ресорног министарства ту меру, и сада у оквиру РИНО система, да активирамо после 45 дана без проблема, али морамо у децембру све то да ...

Ја немам ништа против да стоји – мора, али – „може“ у нашим условима дефакто значи мора.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 16. Амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланик Мирослав Алексић и народни посланик Зоран Живковић.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Поштовани министре, и ја сматрам да је члан 16. потпуно обесмислио друге законе и ви настављате са усвајањем контрадикторних закона, где један закон искључује други. Ви овде, практично, супротно законима који предвиђају појединачне и колективне уговоре забрањујете индиректним и директним корисницима буџета и локалним самоуправама да исплаћују надокнаде новогодишње, божићне или друге видове бонуса, а с друге стране, такође, у истом члану предвиђате казну укидањем

трансферних средстава за оне локалне самоуправе које не уплате јубиларне награде запосленима у основном и средњем образовању.

Прво, потпуно је бесмислено да општине и градови плаћају јубиларне награде, јер им не исплаћују зараде. Зараде исплаћује Министарство финансија, а нама налажете да општине из својих буџета, од којих сте већ узели паре, треба да финансирају јубиларне награде. Ако сте већ узели паре општинама, онда бар преузмите на вас обавезу исплаћивања јубиларних награда. Онда, ако неко не плати, кажете даље – биће кажњен укидањем трансфера. На овај начин ви сврставате све у исти кош и оне градове и општине који су имали блокиране рачуне школа, блокирање јавних установа, па сте им онда нетранспарентно додељивали средства из буџета за текућу ликвидност, као што је то Крагујевац – 300.000.000, Ниш – 200.000.000, Лесковац – 160.000.000, Нови Сад – 120.000.000, случајно или не, то су све градови којима управљају кадрови СНС, а они попут, рецимо, Трстеника који ниједан дан није имао блокирану ниједну школу и установу, где су сви тоалети направљени, где се ниједној школи не дугује ништа, њих сврставате у исти кош као и ове којима већ дајете паре из буџета.

Према томе, овај члан заправо угрожава рад и нормално функционисање локалних самоуправа и других директних и индиректних корисника буџета и обесмишљава постојање колективних уговора, и треба га укинути...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, време.

Реч има Зоран Живковић, па министар.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Уз подршку аргументима које је дао мој колега који је говорио пре мене, поново морам да укажем на један парадокс, а то је да на амандман у истоветном тексту колега добије одговор у седам редова, а ја добијем одговор у 16 редова. Баш бих волео да видим методологију која доводи до тога. Значи, или је нека врло озбиљна методологија или неко нема појма шта пише.

Али да уђемо у суштину, у образложењу које је дато колеги Алексићу каже се у једном делу текста – „На захтев репрезентативних синдиката у основним и средњим школама, предвиђено је да на предлог министарства надлежног за послове образовања, министар надлежан за послове финансија може привремено обуставити“ итд. Од када синдикати имају право да захтевају нешто од Владе, или у овом случају од Парламента који треба да донесе овај закон? Која је то формулација? Зашто те формулације нема у образложењу које је дато мени? То је потпуно бесмислено.

Синдикати могу да апелују, могу да се боре за своја права. Ја подржавам ту њихову борбу, али да ви одбијате амандман који ускраћује министрима образовања и финансија да по својој слободној вољи и оцени укидају нека средства локалним самоуправама, и то правдате синдикатима,

то је бесмислено. Постоји буџетска инспекција, постоји ДРИ и њихов посао је да се баве тиме како се троше буџети и да ли се испуњавају све обавезе.

Коначно, још једну реченицу, ако ми дозволите, то одокативно одлучивање доводи до тога да се пре пет дана из дела буџета за пензије пребаци Београду 65.000.000 за кићење Београда.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам пуно.

Реч има министар Душан Вујовић. Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Мислим да је јако важно да се разумемо шта смо ми мислили, шта је намера била људи који су писали овај члан, односно став 3. овог члана, који је посебно предмет разматрања, и шта је стигло, и да имамо ту потпуну јасноћу око тога шта овде пише.

Значи, овде пише следеће – у обрачуну плата се између осталог обрачунавају и јубиларне награде. Прва два члана говоре о томе да се ове ствари које се дешавају годишњом фреквенцијом... Ту постоје ограничења. Ако неко коме 20 година службе пада 2017. године, због тог краткорочног ограничења буде прескочен, он неће добити следећу за наредних девет година. Зато сматрамо да дугорочне ствари не треба да буду предмет краткорочних ограничења, јер јако мали број људи добија то и зато што се оне и иначе буџетирају.

Према томе, овде кажемо – уколико локална самоуправа која то преноси школама не поступи по ономе што је трансферисано, онда Министарство финансија на захтев, на предлог ресорног министарства, има право да обустави трансфере у том износу. Другим речима, да би обезбедили средства да може да директно да ... То пише ту. Погледајте шта пише, ево, читајте. Пише – „на предлог министарства надлежног за послове образовања, привремено обуставити пренос трансферних средстава из буџета Републике Србије, односно припадајућег дела пореза на зараде, у износу неисплаћених јубиларних награда запосленима у основним и средњим школама“. Значи, ми рачунамо њима јубиларне награде и кажемо, ако то не исплатите, ми ћемо то обуставити.

Ја сам објаснио интенцију овог члана. Интенција члана је да се то изузме, пошто се прво ограничење односи на годишње, божићне итд. награде, а ово се односи на десетогодишње награде, разумете? Желели смо да њих изузмемо из тих краткорочних ограничења кроз која сада пролазимо. То је била наша намера и то овде пише. И према томе ми желимо да останемо при тој намери. Ако немате друго решење...

(Зоран Живковић: Има боље решење.)

Онда предложите на Одбору.

(Зоран Живковић: Реплика.)

ПРЕДСЕДНИК: Вама или Алексићу? Не могу обојици да дам реплику.

(Зоран Живковић: Мени, пошто сам старији.)

Добро, млађима не могу. Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Постоји боље решење које је суштински, генерички потпуно логично, пошто већ држава, министарство исплаћује плате просветним радницима, где је логика да ове награде исплаћују локалне самоуправе? Нема никакве логике у томе. Значи, промените закон. Ово је писало у закону па може да се промени, није то аргумент. Промените закон и потпуно је логично да те награде исплаћује министарство, односно из буџета. То је тако било до 2007. године. Не знам ко је то променио, није имао добру намеру.

Генерално, потпуно је бесмислено да локалне самоуправе то плаћају, јер може да се деси, рецимо, да је неки учитељ девет година радио у Београду, а онда из неког разлога се пресели у Свилајнац и сад неко у Свилајнцу треба да му да награду за 10 година радног стажа. Потпуно бесмислено. Он није локални учитељ или локални наставник, него је он наставник, државни чиновник у Министарству просвете.

Према томе, прво прихватите овај амандман и тиме покажите добру вољу, а врло брзо нам дајте предлог закона о измени Закона и ми ћемо гласати апсолутно за то, и то је решење где онда нема потребе да ви будете арбитар, па да видите да ли је нешто у реду, да ли нешто није у реду. Мислим да треба око тога да се сложимо и да се слажемо, и очекујем да кажете да је мој предлог добар. Хвала, министре.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Пошто су се стекли услови, предлажем да констатујемо потврђивање мандата народном посланику у Народној скупштини за упражњено посланичко место, како бисмо омогућили његово учешће у раду у Народној скупштини.

Уручена вам је Одлука Републичке изборне комисије о додели мандата народног посланика. Такође, уручен вам је Извештај Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања Народне скупштине, који је утврдио да су се стекли услови за потврђивање мандата народном посланику, те констатујем потврђивање мандата народном посланику Горану Пекарском изабраном са изборне листе Александар Вучић – Србија побеђује.

На основу одлуке РИК и извештаја и предлога Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања Народне скупштине, а сходно члану 27. став 5. Закона о избору народних посланика, констатујем потврђивање мандата народном посланику Горану Пекарском.

Честитам и молим да приступимо полагању заклетве.

Поштовани народни посланиче, у складу са чланом 17. Закона о Народној скупштини, приступите полагању заклетве.

(Председавајућа чита текст заклетве, а народни посланик понавља.)

„ЗАКЛИЊЕМ СЕ ДА ЋУ ДУЖНОСТ НАРОДНОГ ПОСЛАНИКА ОБАВЉАТИ ПРЕДАНО, ПОШТЕНО, САВЕСНО И ВЕРНО

УСТАВУ, БРАНИТИ ЉУДСКА И МАЊИНСКА ПРАВА И ГРАЂАНСКЕ СЛОБОДЕ И ПО НАЈБОЉЕМ ЗНАЊУ И УМЕЋУ СЛУЖИТИ ГРАЂАНИМА СРБИЈЕ, ИСТИНИ И ПРАВДИ.“

Молим народног посланика да приступи потписивању текста заклетве.

Честитам у своје име и у име посланика Народне скупштине Републике Србије. Желим вам успешан заједнички рад. (Аплауз.)

На члан 16. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

(Мирослав Алексић: Реплика.)

Не можете обојица. Реплицирао је једноме, а не обојици.

На члан 16. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандман је поднела народни посланик Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман су заједно поднели народни посланици Срето Перић и Вјерица Радета.

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Предложили смо да се брише члан 17. који говори о накнадама за рад председника и чланова комисија и других сталних и привремених радних тела у јавном сектору. Предлог закона о буџету каже да се те њихове накнаде неће повећавати у 2017. години.

Као и за неколико претходних чланова, где смо предлагали брисање, за овај члан такође мислимо да није било потребе да буде у Предлогу закона о буџету, зато што је ово већ регулисано другим законима. Ваљда се забрана повећања зарада у јавном сектору односи и на све ове које сте овде набројали. Овде, такође, говорите да директни и индиректни корисници средстава буџета Републике Србије могу формирати комисије и друга стална или привремена тела у складу са посебним законом. Дакле, опет говорите да постоји посебан закон или други пропис, па је нама и даље нејасно због чега то сервирате овде.

Иначе, у Србији има 11.470 директних и индиректних корисника буџета и свако од њих има своја општа акта, на основу којих послује и делује.

Ви не прихватате амандман зато што кажете – чланом 17. Предлога закона задужују се надлежни органи и корисници јавних средстава да преиспитају потребе постојања и висине накнада које се исплаћују. Ово једноставно није тачно. Ово не стоји у закону, ово што сте ви написали у образложењу због чега не прихватате амандман. Можда сте

били уморни, можда је много амандмана па нисте успели да испратите на који се члан односи који амандман.

Ваше образложење се не односи на члан на који смо ми поднели амандман. Ово говори да сте радили онако тек да урадите посао да бисте у ону недељу имали као припремљен Предлог буџета. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има министар Вујовић.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Испред себе имам, надам се, исти текст Предлога закона о буџету за 2017. годину. Ваш амандман се односи на члан 17. Члан 1, који сте већ прочитали, гласи: „Накнаде за рад председника и чланова комисија и других сталних и привремених радника тела у јавном сектору не могу се повећавати у 2017. Години“. Члан 2. каже: „Задужују се надлежни органи и корисници јавних средстава да преиспитају потребу постојања и висину накнада из става 1. овог члана, ради смањења издатака по овом основу, и у том циљу иницирају измене закона, других прописа, општих и других аката којима је уређено плаћање ових накнада“.

То код мене пише, ја не знам, да ли ту постоји неки несклад између варијанте закона који ви имате и који ми имамо? Код нас то пише и зато се образложење управо на то позива.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 17. амандман су заједно поднели Марко Ђуришић и Горан Богдановић.

Да ли неко жели реч? Нико.

На члан 17. амандман је поднео народни посланик Радослав Милојичић.

Желите ли реч? (Да.)

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, уважена председавајућа, даме и господа народни посланици.

Поштовани министре, питали сте где да уштедимо новац, како не би смо одузимами од плата и пензија грађана, како је предлагала ДС и ево једног конкретног примера.

Ако желите, заиста, да уштедите новац, а не да финансирате партијске послушнике, ДС је предложила да се овим амандманом укину награде за рад председника и чланова комисија и других радних тела. Јер, ако узмемо на пример Министарство правде, где је запослена особа икс, та иста особа икс, у току радног времена, одржи састанак комисије пола сата и добије озбиљна финансијска средства за ту комисију. Запослен у јавном сектору, запослен у Министарству правде. Ви сте поставили да у том истом Министарству буде члан или председник одговарајуће комисије или одговарајућег радног тела, и та особа у своје радно време одржи ту комисију и добије додатна средства. То је само задовољење партијских послушника, који не могу да се задовоље на други начин и зато ДС предлаже овај амандман.

У теми, колико је овај амандман добар, говори податак да сте такође ви, из СНС, у општини Пећинци, само за прошлу 2015. годину потрошили 14.000.000 динара за рад комисија радних тела. Људи, општина Пећинци је једна мала општина у Војводини и у тој малој општини ви из СНС потрошили сте 14.000.000 динара за рад комисија.

Због тога ДС предлаже конкретно овим амандманом, да се укине плаћање чланова комисија и радних тела за особе које су већ у радном односу, тј већ раде у јавном сектору.

Ако желите да сузбијете партократију, ако желите да се залажете и за децентрализацију и за департизацију система, онда је то...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, захваљујем.

На члан 17. амандман су заједно поднели Дејан Шулкић, Горица Гајић и Милан Лапчевић.

Дејан Шулкић. Изволите.

ДЕЈАН ШУЛКИЋ: Хвала.

Дакле, господине министре, надовезујем се на део дискусије претходног говорника, размере злоупотребе, када су у питању комисије и разновразна привремена тела која се оснивају заиста су велике. Подржавам контролу у овој области.

Међутим, ставовима 2. и 3, за које сам предложио да се бришу, мислим да то нећете постићи, ако вам је то намера. Дакле, она је, овако, алтернативна, више договорна, онако, задужују се буџетски корисници, надлежни органи да преиспитају и тако даље.

Да ли ће преиспитати, нема никакве казне, попут казне за локалне самоуправе уколико не измирују своје обавезе, нема рокова. Дакле, нећете моћи да исконтролишете надлежне органе и кориснике јавних средстава у фази преиспитивања неопходности исплате, уопште накнада за рад комисија и привремених радних тела, посебно када је у питању висина. Када будете добили неко истраживање, добићете извештај да то тако треба и на томе ће се завршити. Дакле, немате никакву заштиту у овом члану да можете да делујете.

Тако да, мој предлог јесте, мислим није амандман, али можете да размислите убудуће, а можда ће бити и неке измене овога предлога буџета, касније у току буџетске године, да се министар задужује да у року од шест месеци, три месеца, колико је времена потребно, да донесе правилник, којим ће се регулисати, прописати како се формирају комисије, ко их формира, за које послове, које услове треба да испуњавају чланови и, наравно, када су у питању распони о висини накнада. Ето то је један допринос да се на бољи начин исконтролише трошење буџетских средстава. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 17амандман су заједно поднели посланици посланичке групе ДС, значи од присутних Александра Јерков, Верољуб Стевановић. Ви? Александра Јерков.

Александра Јерков. Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, председнице.

Као што смо имали прилике да чујемо од колега који су већ говорили о овом члану, у њему се ради о накнадама за рад председника и чланова комисија и других сталних и привремених радних тела у јавном сектору, и постоји тај став 2. који каже да се задужују надлежни органи, корисници јавних средстава да преиспитају потребу постојања и висину накнада из става 1. овог члана, ради смањења издатака по овом основу, и у том циљу иницирају измене закона и прописа, општих и других аката којима је уређено плаћање ових исплата.

С обзиром на то да се овакав исти члан, са оваквим истим ставом, налазио и у претходном буџету за 2016. годину, мене интересује да ли ви имате некакав податак колико је тих корисника јавних средстава заправо укинуло накнаде за рад комисија, колико их је у том циљу иницирало измене закона, прописа и колике су уштеде остварене или се, просто, ради о једној одредби која овде стоји тако да би се стварала слика како ви имате намеру, једнога дана, да укинете накнаде за рад у различитим комисијама. Мислим да свако зна да тих комисија има колико хоћете и да су накнаде у њима више него издашне. говорили

Пошто је то, мени се чини, једна начелна одредба којој уопште није ни место у закону, јер нема ни података шта се дешава ако неко не испуни то задужење, интересује ме, да ли знате колико је корисника јавних средстава поступило са истим оваквим задужењем које им је дато у буџету за 2016. годину и у колико је њих заправо укинута? Да ли имате неке податке или нешто овде очито треба да се мења ако сте толико посвећени томе да се заиста на тај начин уштеде средства, чини ми се да баш и нисте.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Реч има министар.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Већ два посланика говоре о томе да ставови 2 и 3 члана 17, имају више карактер, апела и понављају се из претходне године. Ту потпуно можемо да се сложимо. Желео бих да они остану, и желео бих да направимо напор да замолимо све кориснике средстава, поготово велика јавна предузећа, да нам дају извештај о томе. Министарство правда је већ радило анализу, и колегиница Нела Кубуровић може да нам каже шта су урадили до сада. Али могу да вам кажем једну ствар, а то је, да се 100% спроводи закон о томе да за свако такво место мора да постоји сагласност о томе да не постоји конфликт интереса и о томе да постоји сагласност Агенције за борбу против корупције. Према томе, тај део испуњавамо.

Овај део, да ли су они смањили, уподобили или укинули те накнаде, тај део још увек немамо, зато што ту очигледно постоје

противречни интереси људи који сматрају да је то трошење времена и ресурса. То је пракса у великом броју земаља у свету, где се службеници у јавном сектору често компензирају за свој труд учешћем у различитим таквим одборима. Није лако наћи решење, али минимум који можемо да урадимо то је да покушамо да видимо како се то реализује.

ПРЕДСЕДНИК: Министар Нела Кубуровић. Изволите.

НЕЛА КУБУРОВИЋ: Захваљујем.

Само да прецизирам, пошто је малопре било поменуто Министарство правде, као неко ко има комисије где учествују запослени. Морам да скренем пажњу да у Министарству правде нема таквих комисија где у њиховом раду учествују запослени, већ се организују комисије искључиво када је реч о додатним испитима, као што је правосудни испит, јавнобележнички испит или испит за извршитеље, где се ангажују судије или професори и они примају накнаду. С тим што те накнаде не иду из буџета, с обзиром на то да сами кандидати већ плаћају накнаде за полагање испита.

И оно што је битно јесте да је Министарство правде смањило те накнаде, с обзиром на то да је раније постојала пракса да испитивачи добијају накнаду према броју кандидата који учествују на испиту, па је до 2012. године постојала могућност да један испитивач на јавнобележничком испиту добије и накнаду до милион динара по месецу. То је укинато и сада су те накнаде на неки начин врло симболичне.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 17 амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17 амандман је поднео народни посланик Мирослав Алексић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17 амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17 амандман је поднео народни посланик Владимир Ђурић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Владимир Ђурић. Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Захваљујем.

Ми смо предложили овим амандманом на члан 17. да се на неки начин обузда поплава ових комисија и радних тела. Колега Душан Павловић је током расправе у начелу нешто и говорио о томе, па је тамо наводио примере из разноразних локалних самоуправа – Комисија за утврђивање услова на плажи и слично.

Добили смо одговор од Владе да Закон о буџету није место где се то ограничава, па ћемо видети који закон јесте, па ћемо предложити измене и допуне тог закона.

Али зашто је ово битно? Дакле, 11. јула 2016. године ДРИ објавила је извештај о ревизији сврсисходности формирања тих разних комисија и других разних сталних тела у јавном сектору и констатација ДРИ је да се стотине милиона динара пореских обвезника троше на комисије које су основане без јасних критеријума и контроле њиховог рада. У највећој мери се рад ових комисија преклапа са редовном делатношћу за које чланови ових тела иначе примају плату, па нема никакве потребе да се оне посебно оснивају.

Руководиоци имају обично дискреционо право да одређују накнаду за рад у овим телима, а чест је случај да се оснива и више комисија за исте послове. Све су ово констатације ДРИ. Из наведеног је јасно да се формирање комисије и других сталних и привремених радних тела практично злоупотребљава како би се привилегованим кадровима омогућио додатни извор зараде у ситуацији када, између осталог, Влада и овим законом о буџету не предвиђа средства за повећавање зараде запосленима по основу оствареног радног учинка. Тиме се, заправо, ствара систем да се запослени свесно доводе у положај саучесника у сумњивим радњама тако што им се зараде држе на неразумно ниском нивоу, па се онда селективно привилегованима на овај начин обезбеђује, кроз бесмислене комисије, да стварају додатни приход, чиме се заправо стварају партијски послушници. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 17. амандман је поднела Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман је поднела Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман је поднео Бошко Обрадовић.

Бошко Обрадовић. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштована председавајућа, ја бих вас пре свега замолио да, ако вам време дозволи, погледате стенограм док нисте председавали, јер заиста није имало разлога за изрицање опомене, јер сам говорио искључиво о конкретним стварима и амандману.

А, исти случај је и сада када нашим амандманом предвиђамо да се накнаде за рад чланова органа управљања у јавним предузећима обавезно објављују на званичној интернет презентацији ентитета који врши исплату, најкасније до истека месеца за претходни месец.

У образложењу јасно стоји, на овај начин јавност ће бити упозната са трошковима јавних предузећа. Шта то конкретно значи? То значи да ми у нашој државној администрацији и управи имамо низ запослених на највишим државним функцијама који истовремено остварују

и разне исплате по чланствима у радним управним одборима, комисијама и у низ других парадржавних органа у којима се заправо, такође, остварују додатна примања.

Да ли, рецимо, примера ради, да наведем можда госпођу Јоргованку Табаковић, чија је плата 550.000 динара, е сада замислите да поред места гувернера Народне банке Србије она остварује још, рецимо, чланство у неком управном одбору, у некој комисији, у још не знам ком државном органу који плаћа дневнице за њен рад, или као што сам говорио овде у случају в.д. директора Поште госпође Мире Петровић која остварује додатна примања кроз паушал на месту народног посланика у Скупштини Србије?

Веома је важно да знамо ко и колико примања добија у овој држави по различитим основама, јер онда Јоргованка Табаковић примера ради нема плату само 550.000 динара, већ можда и више, јер је можда у неким управним одборима, комисија. Исто тако, госпођа Петровић нема само 200.000 или 300.000 као директор Поште, него још као и народни посланик.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Свакако ћу погледати белешке.

На члан 17. амандман је поднела Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман је поднела Ана Стевановић.

Ана Стевановић. Изволите.

АНА СТЕВАНОВИЋ: Захваљујем се.

Мојим амандманом предложено је да се накнада за рад председника и чланова комисија и других сталних и привремених радних тела у јавном сектору објављује на месечном нивоу на интернет презентацији органа који исплаћују предметне накнаде сваког месеца најкасније до петог у текућем месецу, а за претходни месец сви органи који исплаћују предметне накнаде за рад председника и чланова комисије и других сталних и привремених радних тела у свом саставу.

У образложењу предлагача наводи се да се не може дефинисати обавеза објављивања накнада за рад председника и чланова комисија и других сталних и привремених радних тела у јавном сектору. Даље се наводи да је Законом о буџету прописан начин и рокови за подношење финансијских извештаја за све буџетске кориснике.

Подношење финансијских извештаја није и не може бити исто што и обавештавање јавности. Обавеза извештавања је суштински иста као и обавеза обавештавања. Предлагач прихвата да може да се дефинише извештавање, а не може обавештавање, што уопште није логично. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 18. амандман су заједно поднели Миљан Дамњановић и Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман је поднео Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман је поднела Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандман су заједно поднели Зоран Крисић и Вјерица Радета.

Вјерица Радета. Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Предложили смо брисање овог члана зато што му, такође, није место у овом закону о буџету. Члан 19. говори о другим корисницима јавних средстава који користе пословни простор и покретне ствари којима управљају директни или индиректни корисници буџетских средстава, односно буџета локалне власти и плаћају настале трошкове текућег инвестиционог одржавања, односно закупа, у складу са критеријумима које прописује Влада, односно извршни орган локалне власти.

Дакле, ово је већ негде прописано и није било потребе да стоји у овом закону. Ви не прихватате амандман кажете зато – „што се из образложења не виде разлози који упућују на неопходност усвајања“, па баш се виде и врло су прецизно написани, кажете, „имајући у виду да ће Влада приликом прописивања критеријума на основу којих ће други корисници који користе пословни простор и покретне ствари којима управљају директни или индиректни корисници буџета плаћати настале трошкове, трошкове текућег и инвестиционог одржавања, односно закупа, узети у обзир врсту трошкова“ и тако даље.

Овде је потпуно нејасно који су то трошкови закупа. Ваљда закупци плаћају трошкове закупа. Ваљда инвестиционо одржавање, ако плаћају закупци онда се закључују уговори па се онда пребијају ти трошкови на име закупа на неки период, односно умањује се закуп на неки период.

Ви сте ово прилично нејасно написали тако да просто не може да се разуме шта сте, у ствари, хтели да кажете у овом образложењу. Ништа мање није нејасно ни ово што је у самом члану 19. написано. Опет говорите и о локалним властима и о Влади. Да ли овде постоји разлика чији су пословни простори, ко је власник пословног простора, на који начин се додељују, а да не говоримо о разним злоупотребама када је у питању додела и пословног простора и закупа пословног простора и злоупотребе код инвестиционог одржавања, фиктивног, стварног и тако даље? Дакле, много је проблема везано за ову материју и не може то само овим једним чланом да се регулише, онако, тек да се помене.

Зато смо рекли да не може то овако, не треба овде овај члан, него наравно у другим законима, у другим прописима, у другим актима је ово регулисано. Надамо се на прихватљив начин ...

ПРЕДСЕДНИК: Вјерице, претерасте са временом. Хвала.

На члан 19. амандман је поднела Бранка Стаменковић.

Извињавам се. Изволите министре.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Члан 19. је директно повезан, макар у нашем тумачењу, са чланом 18. Члан 18. дефинише како неки корисник буџетских средстава може, и то се често дешава, ући у закуп неких просторија које су власништво неког другог корисника. Значи, постоји зграда, постоји спрат који неке припада и неко други, или министарство или служба, уђе у тај простор. Ми кажемо – добро, закуп неће плаћати, али члан 19. каже да мора да плати настале трошкове, трошкове текућег инвестиционог одржавања, односно закуп на основу критеријума које Влада одреди. Значи, ако не постоји и ако су директни корисници онда неће плаћати закуп.

Али ове директне трошкове мора да плати, пошто ће иначе то министарство или корисник имати трошкове које не би имао да тај простор није неке уступио. То је једини смисао овога, да у буџету кажемо да одржавамо ту дисциплину. Хвала.

(Марко Ђуришић: Реплика!)

ПРЕДСЕДНИК: Каква реплика сад вама? Никаква.

(Марко Ђуришић: На оно од јутрос што сте ми обећали. Рекли сте да ћете да тражите стенограм.)

Јесте и пише овако – уважени посланиче.

(Марко Ђуришић: Нема имена?)

Пише, пише. Прочитајте наглас колегама.

На члан 19. амандман је поднео Владимир Ђурић.

(Марко Ђуришић: Споменули сте ме именом.)

Јесте, како је рекао – уважени посланик. Ако то није лепо да вам ја кажем „уважени посланик“, не знам шта је. Знате како сам шкрта у тим комплиментима, „уважени“ и то кад неко није коректан. Стварно сам рекла како је рекао „уважени посланик“.

На члан 19. амандман је поднео Владимир Ђурић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандман је поднела Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандман је поднела Ана Стевановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Ана Стевановић. Изволите.

АНА СТЕВАНОВИЋ: Хвала вам.

У амандману сам навела да други корисници јавних средстава који користе пословни простор и покретне ствари којима управљају

директни и индиректни корисници буџетских средстава Републике Србије, односно буџета локалне власти, плаћају настале трошкове, трошкове текућег и инвестиционог одржања, сходно критеријумима које прописује Влада, и да их објављује на месечном нивоу на интернет презентацији органа који плаћа предметне трошкове и води се предметним критеријумима.

У образложењу се наводи да се не може дефинисати обавеза Владе и извршног органа локалне власти да објављују на интернет страници критеријуме за плаћање трошкова насталих услед коришћења пословног простора од стране других корисника, а који нису директни или индиректни корисници буџета Републике Србије.

Влада наводи да, наводно, не може да дефинише обавезе, а с друге стране се прописују обавезе за доношење критеријума које прописује Влада. Другим речима, могу да пропишу обавезе за Владу, али не могу и за друге буџетске кориснике. Слично као и поводом претходног образложења амандмана, закључујем да ово уопште није логично. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вама.

На члан 19. амандман је поднела Александра Чабраја.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандмане у истоветном тексту поднели су Зоран Живковић, Томислав Љубеновић и Милорад Мирчић, заједно Гордана Чомић, Александра Јерков, Верољуб Стевановић, Томислав Жигманов, Наташа Вучковић, Весна Марјановић и заједно Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић и Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Прво, реч има Александра Јерков. Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, председнице.

Овај члан говори о томе да Влада Србије може да отпише дугове одређеним привредним субјектима или да их претвори у капитал. Да ли је могуће да ви у другој години смањења плата и пензија, у којој нам је јавни дуг достигао 74% БДП, у којој се опет најављују поскупљења акциза, у којој нема пара за плате запослених у високом образовању, у којој вас просветари моле преко телевизије за 15 хиљада динара једнократне помоћи, ви доносите одлуку да Влада и даље може да преузима дугове одређених привредних субјеката, па нам још у образложењу говорите да је то ради некаквог остваривања стабилности и побољшања општег стања у Србији?

Ево, објасните нам, очигледно да никоме од народних посланика који су поднели исти амандман којим вас моле да обришете ову великодушну понуду коју дајете појединим привредним субјектима, значи, није јасно како можете да имате пара да преузимате дугове одређених привредних субјеката на штету буџета Републике Србије, а да немате пара ни за враћање пензија, ни за повећање плата, ни за враћање плата на оно што је било, ни за једнократну помоћ, ни за Фонд за младе таленте, низашта од онога другог што смо ми предлагали у ова два дана расправе.

Ја не могу, господине Вујовићу, да прихватим да нема пара за младе таленте, а да има да преузимате дугове пропалих јавних предузећа и других привредних субјеката, исто тако пропалих, очигледно, али не знам што бисте преузимали њихове дугове, осим опет ако се не ради о некаквим вашим приватним диловима, о чему треба да нас обавестите одмах, јер то је очигледно све што радите.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Томислав Љубеновић.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала.

Овај амандман Посланичка група СРС је, поред разлога које смо навели у образложењу, поднела због тога што смо у члану 20. Предлога закона о буџету Републике Србије за 2017. годину препознали нешто што нам се не допада, нешто на шта је СРС много пута до сада упозоравала, а то је намера да се на један скривени начин држава одрекне својих средстава која потражује по основу датих позајмица, плаћених обавеза по основу издатих гаранција привредним субјектима, а познато је да се у највећем броју случајева ради о јавним предузећима, јер је за њихове зајмове, које нису имали, држава давала гаранције.

Члан 20. даје могућност Влади да се одрекне својих средстава која јој се дугују по овом основу, тако што ће та своја потраживања претворити у капитал или, једноставно, отписати. Наравно, много је мањи проблем претварања у капитал, али овим чланом је предвиђена и могућност отписивања потраживања, што значи преливање средстава из буџета у јавна предузећа.

Српска радикална странка се противи оваквом понашању Владе са државном касом и сматра да је то изузетно недомашинско понашање. С једне стране имамо и те како изражен удар на грађане и то кроз смањење плата и пензија, док са друге стране имамо могућност да се јавним предузећима отпишу дате позајмице или средства која је држава плаћала као гарант онда када јавна предузећа, која су узимала зајмове, нису била у прилици да отплаћују доспеле рате тих зајмова.

Овом приликом је важно истаћи да је и овим предлогом закона о буџету за 2017. годину предвиђено давање гаранција Републике Србије у износу од 24.900.000.000 динара, члан 3. Предлога закона, и то управо за зајмове јавних предузећа Електропривреди Србије, Србијагас...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Хвала пуно.

Министре, даћу реч прво свим предлагачима, па онда ви.

Реч има Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

Члан 20. је, ако је веровати министру финансија, разлог зашто ће ове године дефицит бити толики колики ће бити, а и наредне године ће бити поново 1,7%. Јер, слушали смо министра, објашњавао нам је овде у начелној расправи да ми имамо примарни суфицит, али онда када се додају неке друге ствари, а то су ове друге ствари, значи, отписивање дугова

јавних предузећа, односно прво преузимање обавезе од стране државе, а затим отписивање или евентуално извршење тих обавеза које је тада Влада преузела јесу разлог дефицита.

То што Влада ово ради, ја могу да разумем као политику, али мислим да један овакав начин да држава преузима обавезе захтева и одговорност оних који су обавезе направили. Ако ће овим чланом буџета да се регулишу обавезе, рецимо, Железаре Смедерево, да видимо ко је одговоран за 145.000.000 милиона евра дуга само у 2015. години, или преко 250.000.000 од 2012. године наовамо. Ако ће под овим чланом закона да буде Петрохемија, да видимо зашто је дуг у 2015. години три пута већи, односно губитак, са 17 на 51.000.000 евра, а цене инпута су биле мање. Ко је за то одговоран? Тоба у закону нема и нема ни намере Владе, јер су тамо били људи које је Влада поставила. Ја се питам да ли је Влада њих поставила тамо да реше и побољшају перформансе тих предузећа, или да из њих извлаче паре на приватне рачуне појединаца из врха власти? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

Чули смо већ од мојих претходника шта је идеја. Идеја је да Влада може да одлучи о отпису, а онда пише исто једна необична ствар за закон, пише – да одлучи о отпису, па коса црта, и/или. То нема у законима. Не знам ко вам је био правни редактор овога, али то није никако добра ствар.

У образложењу за одбијање амандмана каже се да ово омогућава окончање процеса приватизације, бар у образложењу за мој амандман, што је мало тешко схватљиво, али се бојим да то ствара могућности за многе лоше ствари. Рећи ћу вам један пример тога шта може да се деси када у односу према уговорним обавезама, према обавезама из закона Влада може да се понаша одокативно. Не говорим о вама, говорим генерално.

Имамо у Параћину „Српску фабрику стакла Параћин“, која је приватизована, па реприватизована пре једно пет, шест, седам година, коју је купила нека фирма из Бугарске неки „рубин“, па неки „глас“. У последњих 16 месеци они су дужни Србијагасу 30.000.000 евра, пише овде, и ЕПС-у 60.000 евра. Власник фирме који је то приватизовао зове се Цветан Василев, кога јури бугарска држава, који је на интернационалној потерници, који се налази код нас, могу да вам кажем и у којој улици, и кога наша држава не испоручује. Остају дугови за гас, остају дугови за струју, држимо криминалца под патронатом државе и то све омогућавају закони који су на трагу овог члана чије брисање тражимо. Ја мислим да се сви слажемо да је то недопустиво.

Ја вас молим да озбиљно ово схватимо. Приватизација је имала своје контроверзе, у то нема никакве сумње, али на овај начин сигурно неће

бити завршено. Ја ћу поставити и формално питање – зашто држава Србија чува криминалца под заштитом..?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, посланиче, баш смо прекорачили време. Министар жели да одговори.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Прво да будемо прецизни. Ја сам још једном погледао пажљиво, сећам се кад смо писали, тим из Министарства финансија, овај члан. Нисмо мислили на потраживања, нисмо мислили на старе дугове. Дугови се преузимају, не преузима Влада одлуком, него преко Закона о јавном дугу. Према томе, овај члан се не бави дугом.

Друго, овде је реч, прво и важно – Влада одлучује. Значи, овде постоји документ са неком анализом и Влада експлицитно одлучује и прихвата на себе одговорност. Значи, оно што је најважније у целом овом процесу, без обзира, ово се решава од случаја до случаја, експлицитним закључком Владе и према томе тачно се зна ко одлучује, на основу ког предлога, знају се последице и фискалне и све друге. То значи ово Влада одлучује. Али то се зна, пазите.

Друго, ово се односи само за позајмице, које су поново резултат одлука Владе. Значи, тренутно, да вам кажем пример, да не узимамо ствари које ћете интерпретирати политички – РТС има позајмицу која се продужава и сада је питање да ли ће та позајмица, да ли ће они наћи начина да врате или ће она да буде, рецимо, ако се дешава нешто као што је приватизација, а ово је са том намером писано, да ли ће она, и сада ово „и/или“ само значи – може делимично да се отпише, а делимично да се конвертује у капитал којим даље може да се управља у процесу реструктурирања, стечаја, приватизације или било чега другог.

Шта то значи? То значи да држава на основу претходно донетих одлука о позајмици, које су посебне одлуке, о гаранцијама, које су биле посебне одлуке о прихватању гаранција и самим тим активирању тих гаранција, да након тога, и тамо у Закону о приватизацији, који смо ми припремали пре три године, пише – у циљу и у склопу тражења трајног одрживог решења да понуди ово. Значи, ово се не даје бланко, ово се не даје унапред, него као саставни део или унапред припремљеног програма реструктурирања или приватизације, или неког другог стратешког решења, да би се то решило.

(Председник: Време, хвала вам.)

Нема проблема, само да завршим још пола реченице. Значи, у том контексту се ово предлаже и ово решава.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

(Зоран Живковић: Реплика.)

ПРЕДСЕДНИК: Не, нема реплике, све је било у феноменалном тону.

На члан 20. амандман је поднео Горан Ћирић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман је поднела Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандмане у истоветном тексту поднели су Божидар Делић, Милорад Мирчић и Владимир Ђурић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандман је поднела Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандман је поднела Александра Чабраја.

Реч има Александра Чабраја. Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Хвала.

Ево, ја ћу прочитати члан 21. „У 2017. години могу се закључити послови са финансијским дериватима у складу са стандардизованим оквирним уговором о финансијским дериватима који је уобичајен у пословној пракси, односно на начин уобичајен у пословној пракси, ради заштите од промене девизног куса и/или ризика промене каматне стопе у вези са зајмовима и државним хартијама од вредности закљученим, односно емитованим у складу са овим законом и/или раније важећим законима о буџету Републике Србије.“

Дакле, с обзиром на то да овај члан оставља разноразне могућности закључивања послова са финансијским дериватима, амандманом који смо поднели на овај члан додаје се нови став који гласи: „Послови закључени сходно одредби става првог овог члана објављују се на месечном нивоу на интернет презентацији органа који закључује предметне послове. Сваког месеца најкасније до двадесетог у текућем месецу, а за претходни месец сви органи и Министарство финансија објавиће све послове који су закључени сходно одредби става првог овог члана.“

Дакле, овим ће се омогућити да се види тачно који су то послови, као и да све ово што се по овом члану буде закључило буде потпуно транспарентно, свима доступно, ја се надам и свима јасно. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 21. амандман је поднела Ана Стевановић.

Реч има Ана Стевановић. Изволите.

АНА СТЕВАНОВИЋ: Хвала вам.

Амандманом сам предложила да се послови закључени сходно одредби става 1. овог члана обавезно морају објављивати сваког месеца на интернет презентацији органа који закључује предметне послове. Сваког месеца најкасније до десетог у текућем месецу, а за претходни месец сви органи и Министарство финансија објављује све послове који су закључени сходно одредби става 1. овог члана.

У образложењу се наводи да ће се све обавезе и потраживања по основу трансакција са финансијским дериватима приказивати у финансијским извештајима.

На основу наведеног закључујем да предлагач не разликује основне појмове извештавања и обавештавања. Извештаји су обавезни и ту ништа није спорно, али ја говорим о обавештавању јавности и грађана који у сваком тренутку могу овим подацима приступити путем интернет презентације. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

На члан 22. амандман су заједно поднели Зоран Красић и Петар Јојић.

Реч има Зоран Красић. Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Ја сам био пријављен и за 21, али нисте ме видели.

Да пређемо на овај 22. Не знам зашто би прописи који се баве рачуноводством били присутни у Закону о буџету. И ви сте сад овде прописали – не исказује се амортизација у 2017. години. Како овај члан може да буде у овом закону? Дилема. Како уопште може бити, рецимо, члан 21, који говори о трговини финансијским дериватима – форварди, фјучерси, опције?

Значи, ови чланови су потребни да би се дезавуисале одредбе бројних других прописа. Ето, то је та цела операција. Закон о буџету за 2017. годину биће мали Устав и зато су они убацили све и свашта у ово, па тако да може и отпис, буразерски... Имате јавно предузеће дужно 1.600.000.000 евра, капитал му није ни 800.000.000 евра, терај... Ући ће то све у причу о продаји банака. А ви сте кукали на Млађана Динкића и на оне који су ове ствари радили. Шта радите ви? Идете упорно Динкићевим стопама. А ових 15 секунди пожурите у Европу.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 22. амандман су заједно поднели Дејан Шулкић, Горица Гајић и Милан Лапчевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман су заједно поднели Јово Остојић и Милорад Мирчић.

Реч има Јово Остојић. Изволите.

ЈОВО ОСТОЈИЋ: Поштовани посланици, председнице, на основу члана 161. став 1. и став 3. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС“, број 20/12 - пречишћен текст) подносимо на Предлог закона о буџету Републике Србије за 2017. годину следећи амандман.

Амандман XXVII. Члан 23. Предлога закона „брише се.“
Образложење – предложено решење измена члана 23. Предлога закона. Објашњење предложеног решења: „Амандманом се брише члан 23, јер све што се регулише наведеним чланом већ је садржано у другим законима и Законом о буџету не сме да се мења материјалноправни пропис“. Значи, фактички, тај члан 23. само се обнавља, он не доноси ништа ново, него га има и у другим законима, а посебно у Закону о буџету. Значи, не сме да се

мења материјалноправни пропис. Закон о буџету је и техничко средство исказивања, у нумеричком смислу свега онога што представљају права, обавезе и одговорности.

Ако је овај члан 23. и у неку руку већ приказан у Закону о буџету, а јесте, ми сматрамо да би овај члан 23. требало да се избрише. Циљ који се жели постићи је усвајање амандмана. Хвала, истекло ми је време.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам, посланиче.

На члан 23. амандман је поднео Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман је поднела Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман је поднела Ана Стевановић.

Реч има Ана Стевановић. Изволите.

АНА СТЕВАНОВИЋ: Хвала вам, председнице.

Поднела сам амандман који се односи на то да се расходи и издаци, извршени сходно одредби из става 1. овог члана, обавезно објављују на месечном нивоу на интернет презентацији Владе Републике Србије. Сваког месеца, најкасније до десетог у месецу, а за претходни месец Влада Републике Србије објавиће све расходе и издатке извршене сходно одредби става 1. овог члана.

У образложењу се каже да се Законом о буџету Републике Србије не може дефинисати обавеза Владе Републике Србије у смислу објављивања на својој интернет презентацији, односно објављивања расхода и издатака органа и организација Републике Србије. Како се наводи, Законом о платним услугама уређују се услови и начин пружања платних услуга, носиоци платних услуга, заштита права и интереса корисника платних услуга, област која се односи на тајност и заштиту података о платним услугама.

Дакле, наводе се услови, начини, носиоци заштита, област, али се нигде не наводи транспарентност о којој ја говорим. Значи ли то да Закон о буџету не обавезује Владу. Други став образложења амандмана не потврђује да је другим прописом, заправо предвиђена обавеза која се предлаже амандманом, него се понавља оно што је предложено као и измена. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 23. амандман су заједно поднели Зоран Красић и Срето Перић.

Реч има народни посланик Зоран Красић. Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Када смо покретали поступак пред Уставним судом и тражили оцену уставности Закона о утврђивању надлежности АП Војводине, и прилично успели пред Уставним судом, да се Уставни суд изјасни да велики број одредби тог закона нису у складу са Уставом, па, практично од 2012. године, и више и нису део тог закона.

Ми смо имали у виду да поред такозваних изворних надлежности које припадају АП Војводини у складу са Уставом Републике Србије, Република Србија, републичким ниво може и да повери неке послове из своје надлежности АП. Били смо опрезни, а када смо сада видели како изгледа Предлог закона о буџету Републике Србије за 2017. годину и када смо видели како је написан члан 7. тог закона, и када смо видели шта сте све разврстали под одговарајућим позицијама, економским класификацијама у оквиру 8. члана, онда сматрамо да гора ствар од непостојања доброг закона јесте управо овај члан којим практично тумачите шта сте написали у претходним члановима закона.

И, овај члан вам је потпуно непотребан да у оваквом облику буде у Предлогу закона. Потпуно непотребан, јер сви нумерички бројеви већ постоје и у члану 7. и у члану 8. под одговарајућим позицијама. Слажем се да је мутно, јер сте направили збрку шта су изворне, а шта су пренете надлежности.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 24. амандман је поднео Душан Павловић. Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандман је поднела Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандмане у истоветном тексту поднели су Наташа Јовановић и Милорад Мирчић и заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Реч има народни посланик Наташа Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Овај амандман се односи на средства која су из програма Националног инвестиционог плана и сматрали смо, ми српски радикали, да не треба да постоји овај члан, јер су посебним законима регулисани начини расподеле средстава. Овде је по нумеричким, дакле, и по контима то распоређено за одређене пројекте и њихову реализацију.

Господине министре, СРС је изричито против наставка политике Млађана Динкића коју ви спроводите и ви као човек и неко ко је био стручњак у другим земљама ван Србије врло добро знате да та политика, такве интервенције државе на начин да се политика директно меша у одређене пројекте, како су то замислили Динкић и Верица Калановић, може само да штети држави.

Уместо тога, требало је да одбаците нешто што је постојало још у време Јосипа Броза. Сећате се оних зајмова за препород, седамдесетих, осамдесетих година, који су касније довели до огромног задуживања у које нас је тадашњи комунистички режим довео, па смо на крају завршили са неколико стотина милијарди долара спољног дуга. Требало је да се ви усредсредите на, као Влада, као неко ко се представљао, мислим на СНС, као противник политике претходног режима, на развијање

индустријских паркова. Имате Закон о слободним царинским зонама и могли сте, да сте били способни за то, уместо ових субвенција које дајете страним компанијама – по десет хиљада за свако ново радно место, да привлачите оне компаније и страни капитал, пре свега руски и кинески, без такве врсте условљавања да развијате српску привреду. Онда би се пуњењем буџета остварила средства...

(Председник: Хвала вам, посланице. Хвала.)

Наставићу, пошто је сличан амандман и на члан 26. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Из године у годину, у буџету се налази овај једна прилично конфузно написан члан који треба да обезбеди финансирање, реализацију започетих пројеката Националног инвестиционог плана до њиховог окончања.

Овај буџет је буџет за 2017. годину. Национални инвестициони план је почео негде 2006. године и 2007. године је кренула реализација пројеката. Просто не могу да верујем да десет година после постоје пројекти који нису завршени.

Могу, нажалост, да поверујем да се у земљи Србији све то дешава, па и то, а постављам питање ко је одговоран за то што те ствари нису завршене и после десет година. И, када ће се оне коначно окончати.

Ми смо за брисање овог члана, јер он не даје одговоре на ова два питања. Он не даје одговоре којом динамиком када ће се пројекти из Националног инвестиционог плана завршити, ко ће одговорати за њих. Овде се из става у став нека средстава негде пребацују, појављују се надлежна министарства, управе, па онда Министарство привреде, па онда Управа за сарадњу са црквама и верским заједницама и све је то потпуно нетранспарентно, и служи да се покрије одговорност оних који раде на завршетку ових пројеката.

Докле год се у Предлогу буџета јасно не нађе о којим износима се ради, о којим пројектима се још увек ради, када ће се ти пројекти окончати ми ћемо бити за брисање једног оваквог члана. Наравно да брисањем оваквог члана ти пројекти не би могли да се заврше. Питање је да ли уопште и треба да се заврше? Ми не можемо да дискутујемо о томе када имамо овако написан буџет, са овим чланом буџета који нам не даје одговоре на кључна питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 25. амандман је поднео народни посланик Владимир Ђурић. Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Члан 25. у оригиналном тексту предвиђа могућност преусмеравања средстава Националног инвестиционог плана Управи за сарадњу са црквама и верским заједницама. Средства која су опредељена Националним инвестиционим планом у буџету су 422.000.000 динара на Програму 1505, који се зове Регионални развој,

Пројекат 4001 – Подршка развоју локалне и регионалне инфраструктуре. Питам, какве то везе има са црквама?

Дакле, пројекти који су буџетом предвиђени за реализацију Управе за сарадњу са црквама и верским заједницама немају никакве везе са развојем локалне и регионалне инфраструктуре. То су пројекти намењени подршци у раду монасима и свештеницима и обнови црквене имовине. Тако су у буџету декларисани и описани, а не локалне и регионалне инфраструктуре, па је бесмислено новац који је буџетом опредељен инфраструктури преусмеравати у цркве.

Ми сматрамо да су грађанима потребнији инфраструктурни, а не црквени објекти. И зато овим амандманом заправо предлагемо да се кроз текст члана 25. Влади експлицитно онемогући да средства Националног инвестиционог плана преусмери, тј. реалоцира Управи за сарадњу са црквама. Мислимо да нешто темељно у овом друштву није у реду са расподелом новца, а то се најбоље види када се упореди возни парк испред Патријаршије и стање, рецимо, комуналне инфраструктуре на локалним заједницама или, рецимо, стање здравствених установа у локалним заједницама. Грађани то могу врло лако да виде.

Коначно, Влада је у образложењу одбила овај амандман наводећи да се ради о средствима намењеним раније преузетим обавезама, вероватно по већ започетим пројектима. Онда морам да питам – да ли то значи да смо ми већ средства намењена развоју инфраструктуре усмерили у развој црквене имовине. Хвала.

(Владимир Ђукановић: Пословник.)

ПРЕДСЕДНИК: Ја могу по амандману да вам дам реч. Не може повреда Пословника.

(Владимир Ђукановић: Онда по амандману.)

Можете да дискутујете по амандману. Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Хвала, уважена председавајућа. Врло ћу кратко. Не бих никада реаговао, заиста, али ако ћемо амандман да образлажемо на такав начин да се вређа црква и наша верска осећања, то је заиста скандал.

Мало пре сте морали чак и да реагујете. Човек је извређао комплетно наше свештенство и жао му је што новац иде да се негде направи црква. Извините, ја сам јако радостан што ће се на пример уложити у Храм Светог Саве, зато што ћемо имати један такав велелепни објект и зато што ће свако доћи то да посети. Мислим да је то нешто што је у интересу ове државе. А овако вређати цркву и овако вређати уопште наше свештенство, то је заиста срамотно и скандал и замолио бих вас да убудуће реагујете. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Ја не могу...

Чекајте, чекајте, даћу вам реч. Само полако, да одговорим, пошто сам и ја прозвана.

Значи, ја не желим да реагујем сваки пут, треба да се чују ставови свих посланика. Ако посланик Владимир Ђурић на тај начин дискутује о томе, то треба да се чује у јавности. Није добро да ја све то цензуришем и прекидам.

Изволите, реплика.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Хвала.

Ја, наравно, немам ништа против свештенства. Крштен сам, верник сам, био сам на више крсних слава него на сопственим рођенданима, то могу слободно да кажем.

Нико није увредио свештенство. Споменуо сам возни парк испред Патријаршије. Немам ништа против да свештена лица возе аутомобиле какве год желе, али само сматрам да је грађанима прече опремање домова здравља на нивоу локалних заједница и локалне инфраструктуре.

Амандманом на члан 8. такође смо предложили да се одређена средства намењена Управи за сарадњу са црквама реалоцирају, образлажем зашто не вређам свештена лица, дакле, предложили смо да се део средстава реалоцира у опремање домова здравља на нивоу локалних самоуправа, а да нисмо дирали административна средства намењена Управи за сарадњу са црквама и доприносе за социјално осигурање.

Само смо предложили да и црква схвати у каквој се тешкој економској ситуацији налазимо, да се суздржи од својих пројеката неко време, док не опремимо домове здравља и остале здравствене установе на нивоу локалних заједница. Ја сам сигуран да, уважени свештеници, разумеју у каквој се тешкој ситуацији налазе грађани и да не виде проблем у оваквом предлогу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вама.

На члан 25. амандман су заједно поднели посланици Гордана Чомић, Александра Јерков и Балша Божовић.

Реч има народни посланик Александра Јерков. Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, председнице.

Амандман се односи на последњи став овог члана где се као инвеститор јављају и цркве и верске заједнице. Ми смо неколико пута јавно истицали да сматрамо да црква не треба да се јавља као инвеститор, посебно не када су у питању објекти који нису намењени за верску употребу, с обзиром на то да је познато да црква гради објекте који имају комерцијалну намену. То су различити туристички објекти и тако даље.

Поставља се питање какви су то објекти који се 11 година не завршавају, зашто се не завршавају, да ли постоји икаква прилика да они буду завршени? Због тога предлажемо да се овај став овог члана брише, ако не и цео члан, зато што заиста и ви треба да сагледате да ли ти објекти, који 11 година не могу да се заврше, уопште и треба да се заврше. Очигледно да постоје некакви мало озбиљнији проблеми од тога да се из године у годину,

у годину, у годину, стално појављује исти члан у сваком буџету који усвајамо или ипак треба нешто да променимо, јер ту нешто мало озбиљније није у реду.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Дужна сам само да кажем да сам обећала посланику Марку Ђуришићу ако сам споменула његово презиме да ћу дати реплику. Споменула сам његово презиме. Он је рекао да неће реплицирати. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председнице.

Нећу, наравно, дискусија је завршена и нећу да користим то време, али сам само хтео да се установи да сам имао право. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Поштено је да признам ако сам направила грешку. Јесам, направила сам грешку. Извињавам се ја вама.

На члан 25. амандман је поднео Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман је поднела Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман су заједно поднели Дејан Шулкић, Горица Гајић и Милан Лапчевић.

На члан 26. амандмане у истоветном тексту поднели су Зоран Красић, Наташа Јовановић и заједно Мирослав Алексић, Горан Богдановић и Ненад Константиновић.

Реч има народни посланик Наташа Јовановић. Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Госпођо Гојковић, да наставим ову причу о НИП-у.

Дакле, Динкић и ДС, а ви настављате тим путем, господо напредњаци, користили су пројекте из НИП-а да би се сликали у кампањама, отварали школе, вртиће, путеве, а то је био огроман извор корупције. До дана данашњег немамо извештај, то је неко малопре овде поменуо, како су коришћена та средства, ко је и колико узео за себе и на који начин су додељивана.

Имамо случај, госпођо Гојковић, пошто сте ви председник Одбора за културу и информисање, аранђеловачког „Старог здања“, и ви знате, а верујем и неки посланици у сали, да је то објект од националног значаја и та средства из НИП-а која су била опредељена за „Старо здање“ у Аранђеловцу, нажалост, користила су само за мало крпљење крова. Сада је поништена приватизација, то пропада, као и многи започети пројекти који су служили за политичку промоцију.

Ми морамо, а то ћемо чинити ми српски радикали, наш кандидат за председника, који је, верујем, и будући председник Србије, и ако будемо имали парламентарне ванредне изборе, свуда и на сваком месту да говоримо грађанима Србије да није посао политичара да се на такав начин баве привредом. Будите способни, доведите стране инвеститоре који

неће узимати новац из буџета Србије, већ по узоре на земље Евроазијске уније и Кине, коју сам већ поменула, направите индустријске паркове, активирајте слободне зоне. Усвојили смо закон још 2007. године. Запослите људе и праве и велике светске компаније, ако сте способни, за радна места која ће бити пристојно плаћена. Отворите такве фабрике овде у Србији. Лако је Јеремићу и њему сличнима, који иде, и плаћен је, ко зна куда по свету камче паре...

(Председник: Хвала.)

Ево завршавам, али учините и ви то, а не као стопама претходника, Динкића, Тадића, Јеремића и осталих да радите и да тако упропашћујете српску привреду. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 26. амандман је поднела Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман су поднели Марко Ђуришић и Здравко Станковић.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Члан 26. се и даље бави разрадом на који начин ће се даље трошити средства Националног инвестиционог плана.

Ми смо у овом члану имали интервенцију да се једном годишње доставља Народној скупштини извештај о спровођењу пројеката Националног инвестиционог плана. Значи, оно што сам говорио и код претходног амандмана и шта је наш проблем са овим члановима јесте то што народни посланици не знају о којим пројектима се ради, колико је још потребно средстава и времена да се они заврше, ко су одговорне особе што се ти послови не завршавају, ево већ 11 година како су започети. То нису били не знам какви пројекти који нису могли да се заврше у две, три, четири године. Углавном су били мали пројекти на пуно места. Неко ће рећи зато да би се неко сликао за изборе. Била је идеја да се тај новац капиларно распореди по целој Србији како би грађани Србије брзо видели неке резултате. Очигледно је да се у неким пројектима то није десило.

Да ли је било злоупотребе? Сигурно. Са толиким буџетом сигурно је било неких злоупотреба. Не видим ниједан проблем да о томе разговарамо и да видимо ко је одговоран за то. Најгоре је оно што се дешава сада, да се стално бивши оптужују да су лопови, да су ово или оно урадили, а да нема никаквог доказа за такве тврдње. Све се води у политичкој арени, оптужујемо једни друге за једну или другу ствар, а нико нема доказе за такве ствари.

Зато вас молим да прихватите овај амандман. Не видим шта је спорно. Ви спомињете неку уредбу по којој се Скупштина извештава. Не извештава се по тој уредби, одмах да вам кажем. Ја никад нисам видео тај извештај. Не знам где се он изгуби и да ли стварно постоји.

(Председавајући: Приводите крају, господине Ђуришићу.)

Не видим шта је проблем да се једном годишње достави извештај Скупштини о реализацији програма из Националног инвестиционог плана.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем.

Моје је да вас опоменем кад је два минута.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандмане у истоветном тексту поднели су заједно народни посланици Момчило Мандић и Милорад Мирчић и заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: За разлику од оног претходног дела буџета где има пуно бројева овде нема много бројева али има пуно речи, конфузних реченица из којих не можете да схватите шта је намера. А шта је намера? Овај члан 28. говори о коришћењу средстава за реализацију пројектног инвестиционог одржавања и управљања непокретностима. Уместо да нама Влада заједно са буџетом достави тај план и каже – у наредних годину дана, колико траје буџет, држава ће инвестирати у ово, ово и ово, са оволико средстава, нешто ће се завршавати дуже или краће, Влада овим оставља могућност да сама одлучује, у неком неодређеном периоду времена, на који ће се начин трошити средства везана за инвестиционо одржавање које треба да се утврди на предлог Републичке дирекције за имовину Републике Србије.

Сматрамо да овако не треба да се ради. Ако хоћемо да имамо транспарентан буџет, да знају и посланици и грађани на који начин се троше средства свих грађана Републике Србије, онда је нормално да у буџету све ове ставке буду јасно исказане. Да заједно са буџетом, као што ћемо усвајати и планове Републичког фонда за здравствено осигурање, Пензионог фонда, не знам ни ја, Пuteва Србије и других већих корисника буџетских средстава, буде и овај план за коришћење и реализацију пројеката и да знамо шта је то, да онда када дође крај године видимо шта је од тога завршено, шта није завршено, ко је био одговоран за неке послове који су завршени па да ту особу похвалимо, а онога који није да сменимо. То је одговорно понашање према парама грађана Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандман је поднела народни посланик др Ана Стевановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик др Ана Стевановић. Изволите.

АНА СТЕВАНОВИЋ: Хвала вам.

Амандманом предлажем посебан акт, односно да се на интернет презентацији Владе Републике Србије, Републичке дирекције за имовину Републике Србије и интернет презентацији подносиоца предмета иницијативе објављују средства за реализацију пројекта инвестиционог одржавања и управљања непокретности, као и предлог Републичке дирекције за имовину Републике Србије и иницијативе осталих директних корисника буџетских средстава.

У образложењу, мог одбијеног амандмана, Влада наводи да се посебан акт којим се уређује распоред и коришћење средстава за реализацију пројекта инвестиционог одржавања и управљања непокретностима објављује у Службеном гласнику Републике Србије, чиме је, како наводи предлагач, испуњен услов транспарентности трошења буџетских средстава.

Распитала сам се и тираж Службеном гласнику Републике Србије износи 4.200 примерака. Дакле, овако мали тираж треба да обезбеди транспарентност. Да ли предлагач заиста мисли да је овај број примерака довољан како би сва заинтересована јавност и сви грађани имали увид у трошење средстава? Објављивање у „Службеном гласнику“ је превазиђено, потпуно недовољно и никако не може да испуњава услов транспарентности. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандмане у истоветном тексту поднели су заједно народни посланици Вјерица Радета и Милорад Мирчић и заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ономе ко је писао предлог овог члана 28. гарантовано је Вучић у поверењу шапнуо да ће ипак бити парламентарни избори, јер је овај члан заиста онако припрема за отварање којекаквих поправки и дорада, сређивања тоалета, дворишта, фасада и тако даље, зато што ће то бити на иницијативу функционера у чијем разделу је ово предвиђено и директора Републичке дирекције за имовину.

Дакле, душу дало за предизборну кампању, али ми наравно немамо појма шта је то. Конкретно, ни у којим деловима Србије, ни који објекти, ни које су то инвестиције, ништа, то је све државна тајна или тајна једног човека, па ћемо онда у кампањи да се задивљујемо шта се то урадило или шта се припрема за рад.

Али у образложењу одбијања амандмана, овде откривам нешто интересно, што у члану 28. и нема, да се део овога односи на инвестиције које одређује Министарство спољних послова, као и остали директни буџетски корисници у зависности од утврђеног стања предметних објеката и тако даље. Интересно ми је ово Министарство спољних послова, па се питам и питам представнике Владе – да ли се ово односи на објекте који су у власништву Републике Србије по белом свету? Шта је са објектима где смо били власници? Како су продавани, на који начин, колико пара је Србија добила, која је улога, под наводницима, „поштеност“ Вука Јеремића у прошлости била у свему томе?

(Председавајући: Приводите крају, колегинице Радета.)

Шта кажеш? Па да завршим реченицу.

Дакле, молим министре, ако имају одговоре на ова питања.

Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Нисам вас ја прекидао, само сам рекао да приводите крају, ништа више.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Овај члан 28. повезан је са чланом 27, али ја никако не могу да схватим образложење за неприхватање амандмана које је исто за ове чланове, јер се у члану 28. нигде не спомиње ни министар спољних послова, ни инвестиционо одржавање објеката у иностранству.

Могу да разумем да је Министарство финансија, које је, претпостављам, припремало ове одговоре, имало мало времена, па је можда направило грешку. Јер, никакве везе нема ово што пише у образложењу за неприхватање амандман ни са садржајем амандмана, ни са садржајем члана. Али могу да разумем грешку, јер је и Министарство имало мало времена, као што смо и ми имали још мање времена. Знам да смо ми направили неке грешке. Верујем да је ово грешка Министарства финансија, али би било лепо да се то каже.

Проблем са овим члановима је недовољна транспарентност. То што се заједно са буџетом не усваја тај програм инвестиционог одржавања, да ми тачно видимо колико ће средстава и за које намене бити потрошено, а не сада, очигледно у кампањи која нам следи – то ће се отворати градилишта, за кречења, мењања прозора, не знам ни ја чега још и, ја верујем, као што рече госпођа Радета, колегиница, да треба да се дају одговори на питања на који начин су у прошлости трошена средства. Верујем да је зато Вук Јеремић тако експресно добио позив да колико сутра оде у полицију и пријави се и, не знам, тамо подели све оно што зна, па ако га већ тужилац буде питао – шта је то било везано за обнављање зграде у иностранству, верујем да ће дати одговор.

(Председавајући: Приводите крају, колега Ђуришићу.)

Али добро је што држава тако брзо сада, видим, реагује, зато очекујем да ће и премијер врло брзо бити позван да каже који су то комплетни идиоти који су тада организовали рушење...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Красић и Љиљана Михајиловић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Пре неколико месеци Уставни суд Републике Србије је утврдио да, чини ми се, два члана, из два закона која се тичу судија и судова, нису у складу са Уставом и законом, односно са Уставом. То се у суштини тиче много мање значајног питања, оперативно врло значајног за функционисање правосуђа, али, ето, Уставни суд је одлучио.

Када би Уставни суд погледао члан 29. овог предлога закона, вероватно би се изјаснио и рекао – законом о буџету Републике Србије не могу да се решавају ове ствари које се тичу организације и, ако се може рећи, финансијског пословања Високог савета судства. Додуше, можда и не би то рекао с обзиром на то да ће ускоро да се пробегу нове судије. Вероватно ће поново да се изаберу оне старе које су рекле да је Бриселски споразум политички памфлет, а не правни акт, јер не производи правно дејство и никога не обавезује да се поштује, тако да је то све могуће.

Значи, у омнибус закону имамо све и свашта, па после овога, вама уопште нису потребни ови други прописи, јер се од 9. до 40. члана налазе норме из подзаконских аката, норме из неких закона, а и имагинације на тему како да изиграмо неки закон, а све се правда са финансијском стабилношћу и врло тешком ситуацијом у којој се Србија налази.

Предлажем да усвојите ове наше амандмане и да сведете Закон о буџету Републике Србије на оно што би рекле комшије – прорачун. Само прорачун. Више цифарски, него текстуални.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандман је поднео народни посланик Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

Идеја амандмана је да се промени почетак члана 29. који каже: „Председник Високог савета судства надлежан је за давање налога за пренос средстава“ и тако даље, а да пише – да је Високи савет судства надлежан за то, а не председник Високог савета.

И ово је мој покушај да носиоце највиших функција растеретим обавезе која им не треба. Лакше без самара, лакше без обавеза, које су иначе дискутабилне и дају један велики ниво одокативности.

У одговору на амандман каже: „Амандман се не прихвата из разлога што је чланом 6. став 2. Закона о Високом савету судства прописано да председник Врховног савета судства представља Савет, руководи његовим радом и врши друге послове у складу са законом“...

Ово је аргумент за мој предлог? Ово је, како је дефинисан положај председника Високог савета, аргумент за мој предлог? Да Високи савет по буџету добије овлашћење да дели средства, а онда ће председник тог савета, у оквиру својих надлежности, по Закону о Високом савету судства, да одреди да ли ће то радити он, направиће неку нормативу кад може, кад не може, може то да пребаци секретару, може да овласти неко пето лице. Предлогом у амандману који сам дао, понављам, као и у случају министара, растерећују се појединци цезаристичких овлашћења, а самим тим и ризика да погреше, или, још горе, да намерно ураде нешто лоше, и да се то стави у систем да институције буду надлежне за нешто, а онај ко тренутно води ту институцију, по закону који дефинише посао те институције, преузима свој део одговорности.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандман су заједно поднели народни посланици Гордана Чомић, Александра Јерков, Балша Божовић, Маја Виденовић, Душан Петровић, Верољуб Стевановић, Томислав Жигманов, Наташа Вучковић и Весна Марјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандман је поднела народни посланик др Ана Стевановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик др Ана Стевановић.

АНА СТЕВАНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Предложила сам да се сви налози дати од стране председника Високог савета судства за пренос средстава која се остваре по основу наплате судских такси обавезно објављују на месечном нивоу и то

најкасније до десетог у месецу за претходни месец, на интернет презентацији Министарства правде и Високог савета судства.

У образложењу се наводи да је Законом о буџетском систему, Уредбом о буџетском рачуноводству и Правилником о начину припреме, састављања и подношења финансијских извештаја корисника буџетских средстава, корисника средстава организација за обавезно социјално осигурање и буџетских фондова, прописан начин и рокови за подношење финансијских извештаја за све буџетске кориснике, па и Високог савета судства, тако да предлагач сматра да нема основа да се овим законом само за један орган прописују другачији рокови и начини извештавања.

Даље се каже, цитирам: „Правосудни органи укључени су у Систем извршења буџета, тако да је њихово пословање, као и пословање директних буџетских корисника врло видљиво у систему“.

Питам предлагача, којом је то методологијом могуће установити појам „врло видљиво“? Да појасним, у образложењу се прво каже да се не може установити обавеза за један орган, а ја установљавам исту обавезу за све. Ако се држи тог става – да не можете да установите обавезу, зашто у другој реченици образложења амандмана предлагач сада објашњава где је прописана обавеза, за коју је претходно Влада казала да не може да је установи.

Дакле, остаје потпуно нејасно да ли предлагач може да је установи, не може да је установи или она уопште не постоји? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч?

По амандману, народни посланик Саша Радуловић.

Имате један минут.

САША РАДУЛОВИЋ: Потпуна транспарентност и транспарентност су кључни за борбу против корупције. Они су кључни за увођење реда, они су кључни за то да можемо да видимо како се троши новац пореских обвезника, колико ефикасно ради државна управа у свим могућим областима, колико добро и домаћински се понаша?

Потпуна транспарентност треба да се односи на све државне органе, да сви објављују, сваког месеца за претходни месец, и колико је новца потрошено, и коме је тачно отишао новац, значи списак правних и физичких лица који су добили новац. Не запослених, него оних који раде по уговорима. Сви уговори морају да буду објављени. То је једини и најбољи начин да спречимо корупцију, која изједа буџет, изједа јавне финансије.

Значи, и овај амандман, као и много других амандмана које смо поднели траже ту потпуну транспарентност и сваки од њих је Влада одбила. (Председавајући: Приводите крају.) Значи, не постоји ниједан разлог, зашто не би све државне органе натерали да транспарентно сваког месеца, за претходни месец, објављују како је сваки динар из буџета потрошен и сваки отпор...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Радуловићу.

Ваша посланичка група нема више времена.

Да ли још неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Иван Манојловић. Изволите.

ИВАН МАНОЈЛОВИЋ: Поштовани господине председавајући, даме и господо народни посланици, уважени министри, врло ћу кратко о овоме.

Ово је већ не знам који по реду амандман где се једна политичка партија понаша, по свему судећи и по ономе што можемо да закључимо овде, као да има тапију и као да је измислила интернет.

Од самог уласка у Парламент, једино је интернет оно што је њима битна ствар, интернет, интернет. Заиста, ако се нешто не би објавило на интернету као да то не постоји. И можемо да разумемо, јер они изгледа једино на интернету могу да буду у некој већини, на интернету могу да пруже грађанима Србије бољи живот, боље услове, али бојим се да ће ипак, а на срећу грађана Србије, све на том интернету само и да остане. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Саша Радуловић: Реплика.)

Нема те право, колега Радуловићу. Није споменуо ни име, ни посланичку клуб, ништа. Немојте, молим вас.

(Саша Радуловић: Странка је поменута.)

Није, ни у једном тренутку. Није, не.

Речено је – једна посланичка група, а не странка, није чак ни име посланичке групе. Знате и сами колико имамо пуно посланичких група.

(Саша Радуловић: Мени је јасно на кога се односи.)

Мени није јасно. Ево, мени није јасно.

Реч има министар др Душан Вујовић.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Ја сам, лично, велики присталица транспарентности и саопштавања свих података, али у складу са свим законима који важе код нас.

Према томе, не можемо да саопштавамо податке о појединачним трансакцијама, не можемо да саопштавамо податке који нису прошли одговарајућу проверу конзистентности, проверу ревизије и одлуке Владе, ако се ради о подацима о којима је Влада надлежна да одлучује, не можемо да тражимо неке ствари.

Сад ћу вам цитирати примере из мог искуства где неки независни органи траже да се саопштавају подаци које је неко добио на увид по службеној дужности, а нема право да те податке држи и саопштава. Значи, то је еклатантни пример кршења принципа података. Нема право.

Милиционер има право да вас легитимише, ал' нема право да ваше личне податке даље дели.

Оно што сам ја добијао као захтев у Министарству финансија је било да Министарство финансија даје увид у документе које је оно добило да по службеној дужности оцењује питања државне помоћи, питања неких мера, питања неких уговора и тако даље. Према томе, такве примере морамо да избегнемо.

Зато, понављам, са пуном одговорношћу, да, присталица сам пуне транспарентности, пуног извештавања. Радимо све што је у нашој надлежности да завршни рачуни буду завршени. Очекујем да ћемо врло скоро завршити завршни рачун за 2015. годину и очекујем да ћемо у свим елементима овог буџета који сада усвајамо то урадити у наредној години.

Такође, прихватам имплицитне сугестије бројних посланика овде, да овај део од члана 9. до краја представља резултат, чини ми се, несрећеног навођења појединих законских решења и њиховог прецизирања да бисмо обезбедили све неопходне стране за извршење буџета.

(Председавајући: Приводите крају, господине министре.)

Потпуно је на месту сугестија да се то реши законима којима те области природно припадају и када то будемо имали срећено онда ћемо следеће године, надам се, моћи да кажемо – у члану 9. следећи закони регулишу извршење буџета, и само да наведемо називе тих закона и да не морамо да понављамо све ове ствар.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине министре.

(Саша Радуловић: Реплика.)

Немате господине Радуловићу никакво право на реч.

(Саша Радуловић: Немојте да читам став 104.)

Хајде, прочитајте ми став 104.

САША РАДУЛОВИЋ: Став 104. вам каже: „Ако се народни посланик“, а односи се и на говорника, „у свом излагању на седници Народне скупштине увредљиво изрази о народном посланику који није члан исте посланичке групе, наводећи његово име и презиме или функцију, односно погрешно протумачи његово излагање, народни посланик на кога се излагање односи има право на реплику.“

И то што ви одлучујете као председавајући о томе да ли ће неко добити реплику или не, не значи да можете да одлучите како вам падне на памет. Значи, ако је ово тачно, а тачно је, и у случају првог обраћања посланика СНС и у случају министра, дозволите једну нормалну дискусију и поштовање Пословника.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Радуловићу, ствар је у томе што је министар изнео неке чињенице, није он вас погрешно протумачио, и на изванредан начин чак и изразио слагање са вашим амандманом.

Сад ми није јасно шта сте ви погрешно протумачени.

(Саша Радуловић: Што се толико упињете да спречите два минута разговора?)

На члан 30. амандман су заједно поднели народни посланици Александра Белачић и Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 30. амандман је поднео народни посланик Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Сличан је разлог као и на мој претходни амандман, с тим што се овде ради о Државном већу тужилаца. Амандманом тражим да Државно веће тужилаца буде одговорно за трансфере средстава и све те друге ствари.

Опет у образложењу имам одговор да је по члану 6. став 2. Закона о Државном већу тужилаца прописано да председник Државног већа представља Државно веће, руководи његовим радом и врши друге послове у складу са законом. Управо то и предлажем, господине министре са сарадницима. Управо то и предлажем, да се на основу тог закона промени овај став, да Државно веће има ту одговорност, а у складу са Законом о Државном већу одговорност ће у оквиру своје надлежности преузети или председник или неко други.

Тиме, још једном, покушавам да заштитим од грешке, намерне или ненамерне, која је последица знања или незнања или превише знања. Уме некад да се преучи, да се праве грешке које су недопустиве.

Ми смо пре неки дан имали пример да један високи руководилац каже да нисмо ратовали 17 година и да је то рекорд. Тај високи руководилац нема појма. Нисмо ми ратовали и по 45 година. Према томе, кажите Вучић Александру да 17 година без рата није рекорд.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не видим какве то везе има са вашим амандманом.

Да ли још неко жели реч? (Да.)

Реч има министарка Нела Кубуровић.

НЕЛА КУБУРОВИЋ: Захваљујем.

Само да разјасним. Закон о буџету не утврђује надлежности ВСС, ни Државног већа тужилаца зато што је то већ прописано и Законом о ВСС, и Законом о Државном већу тужилаца, и Законом о уређењу судова и Законом о јавним тужилаштвима, где управо прописују зашто су надлежни ови органи када је у питању расподела средстава из буџета. И Закон о судским таксама управо, који се помиње овде, говори који је то део судских такси који се расподељује на плате запослених у судовима и тужилаштвима, а Закон о буџету у овом делу само прописује процедуру на који начин се та средства прерасподељују и ко је одговоран.

Значи, Закон о буџету не установљава надлежности ових органа које су већ установљене другим законима.

(Зоран Живковић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на реплику.

(Зоран Живковић: Како? Министарка је мислила на мене.)

Можда и јесте мислила на вас, али није ништа лоше рекла о вама.

На члан 30. амандман су заједно поднели народни посланици Гордана Чомић, Александра Јерков, Балша Божовић, Маја Виденовић, Душан Петровић, Верољуб Стевановић, Томислав Жигманов, Наташа Вучковић и Весна Марјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 30. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 31. амандман су заједно поднели народни посланици Срето Перић и Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 31. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 32. амандман је поднео народни посланик Горан Ћирић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 32. амандман је поднео народни посланик Радослав Милојичић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, господине председавајући.

Врло конкретан амандман, предлажем повећање финансијских средстава локалној самоуправи. Ви сте, као најгора Влада у историји Србије, само у овој години локалним самоуправама одузели 5.000.000.000 динара. Српска напредна странка је, за пет година своје бахате, корумпиране владавине, локалним самоуправама одузела 50.000.000.000 динара. И одатле вама тај лажни суфицит о коме ви причате, док грађани са друге стране гладују.

Мени је жао што и ваши посланици који долазе са локала, као господин Марковић, на пример, у ходницима говоре да је ово скандал што се тиче локалних самоуправа, а овде морају да дигну руку или да звоне када ви притиснете то звонце. То не треба да буде улога народних посланика. А на шта сте довели локалне самоуправе, чак и оне у којима ви владате, говори податак да у Краљеву као најбољу инвестицију ви отварате семафор, док са друге стране на Вождовцу, ви као напредни, отварате пешачки прелаз. Па шта ће нам сада бити, отварање конзерве? Хоће ли то бити успешан пројекат Александра Вучића и... (Искључен микрофон.)

(Радослав Милојичић: Па зашто сте ми искључили микрофон, молим вас?!)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само сам хтео да вас...

(Радослав Милојичић: Немате ни за струју.)

Господине Милојичићу, само сам хтео да вам кажем, да вас подсетим да сте ви у вашем амандману тражили да се увећа износ за вашу општину Смедеревску Паланку, а да се одузме износ од града Новог Сада. Е сада, образложите у преосталих 35 секунди зашто тражите да се умањи Новом Саду, то би волели Новосађани да чују, шта жели Демократска странка, и зашто да се увећа ...

(Радослав Милојичић: Само ми дајте реч.)

Даћу вам реч. Изволите, још 35 секунди.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Зато, господине Арсићу, што Нови Сад предњачи у инвестицијама. Једва сам чекао да ме то питате, то јесте тема. Нови Сад отвара надстрешницу за бицикле. Градоначелник Новог Сада, што је још срамније, уз присуство генерала Војске Србије, министре Ђорђевићу, отвара капију. Па, да ли је сваког јутра када изађе из спаваће собе и то отварање нове инвестиције? То је срамота за грађане Србије. Срамота!

(Игор Бечић: Пословник!)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, реч има Игор Бечић.

ИГОР БЕЧИЋ: Члан 107, достојанство Народне скупштине.

Ја не разумем да човек који је уништио своју локалну самоуправу, који је своје пословање превео на фудбалски клуб, који, као и Демократска странка која је за све ове године уништила све што је могла да уништи, прозива градоначелника Новог Сада који отвара радна места, који је отворио хиљаде радних места у Новом Саду, који је спровео инвестиције у Новом Саду. Па како вас није срамота?

Ја вас молим, председавајући, да заштитите достојанство Народне скупштине, да не дозволите да људи на овакав начин блате људе који раде у интересу својих грађана и за подизање квалитета живота својих грађана.

ПРЕДСЕДНИК: Реците, господине Бечићу, је л' била повреда Пословника, члан 107?

(Игор Бечић: Јесте, била је повреда Пословника, и не тражим да се Скупштина изјасни, јер ове лажи које је претходник изрекао...)

Не, нема потребе, стварно.

Значи не тражите.

Дајем паузу од пет минута, зато што мислим да је узаврела атмосфера зато што се нисмо одморили, наставићемо, а и доста сам у процесу размишљања о Милојичићу, па да видим шта да радим.

Полако само.

Пет минута пауза, нисмо имали ниједну паузу, мислим да је време. Ето, поштено.

(После паузе – 19.30)

ПРЕДСЕДНИК: Хајде сад на реплике.

Реч има Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, госпођо председнице.

Велика је штета што неке ствари треба да објашњавамо, иако су разумном човеку потпуно јасне. Велика је штета што то морамо да радимо само зато што неки људи упорно покушавају да приграбе мало пажње за себе. Али то је можда и најмањи проблем, људи који ово гледају све виде и разумеју. Можда је већи проблем када се то ради и сирово и примитивно, и када се дословце овде урликом привлачи пажња. То је много већи проблем и то је начелна напомена. Учи стара мудрост, даме и господо – галама није ни песма, ни доказ. Већ смо разговарали, неки начини апсолутно нису начини како се постаје добар народни посланик. Штета је што постоје људи који упорно одбијају да извуку одређени закључак и у том смеру.

Помиње се СНС и замера се нама и нашим представницима на локалном нивоу, на многим местима, што се постижу резултати у смислу изградње неке инфраструктуре, што се постижу резултати у смислу успостављања одређене сигнализације, и то смо слушали данас. Што се то све, сваки такав резултат, обележава. И заиста је чудно да неко оспорава право да се било чији труд примети, да неко оспорава право да ће се неки људи, макар и симболично, тиме што ће се ставити до знања кроз присуство надлежних људи из локалне заједнице, наградити, тако што ће се рећи – да, заједници је ово што сте ви успели да изградите, подигнете, инсталирате важно и хвала вам на томе.

А заиста је чудно да тако нешто долази управо од стране оних који су се по својим заједницама односили на најбахатији, најружнији могући начин, оставили их у дуговима до гуше, а једино што им данас преостаје то је да нешто нама спочитавају. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам, посланиче.

Реч има Александар Марковић.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Овде је потпуно јасно да претходни говорник није имао шта да замери Предлогу буџета, да није причао о амандманима, да није причао о Предлогу буџета, већ да је причао о неким неистинама, на начин потпуно неприкладан за Дом Народне скупштине, да вређа овде и министре и нас као народне посланике. Ја знам да он нема шта да каже о Предлогу буџета, јер њега буџет не интересује, када он уме само да злоупотреби буџет.

Њега не интересују мере штедње, фискална консолидација, јер то он не уме да ради, он је навикао само на бахатост и лоповлук. Њега не занима одговорна финансијска политика, јер је он пример управо за

неодговорну политику коју је показао у својој општини. Њега не занима како да се заустави тренд раста јавног дуга, јер он једино што зна јесте да прави дуг и да задужује своју општину. Оставио је три милијарде дуга, три милијарде.

Још једна ствар, не знам зашто је споменуо Нови Сад. Нови Сад је ових дана постао европска престоница културе, док је у њихово време био престоница европске корупције. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Ђорђевић.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Један леп догађај који се десио у Новом Саду, а то је да једна општина и један град брине о својој војсци, овде је приказан на један ружан начин, и уместо да то буде понос и пример како други треба да се односе према својој војсци показали су да неки други не мисле тако о својој војсци, да мисле ружно, а све оно што се њој даје и што се донира представља се на један ружан начин и кажу да то у суштини не би требало да се чини.

Иронија је још већа у томе што то ради неко ко је у својој општини дозволио да пропадне један водовод, да цена воде буде скупа, да се у име тога можда и зарад тога, што можда у општини и нема воде, купује и дели пиво уместо те воде и да се још притом ненаменски троши.

(Радослав Милојичић: Реплика.)

ПРЕДСЕДНИК: Немојте, ви сте изазвали реплику, извређали сте, да не идемо даље.

(Радослав Милојичић: Само за цену воде, најјефтинија је вода.)

Немојте. Добро, најјефтинија, најскупља, није важно.

На члан 32. амандман је поднео Зоран Живковић. Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Ови амандмани и овај мој, нећу да оптужујем за то колеге које су поднеле сличне амандмане, али могу да личе на локалпатриотске амандмане, па ајмо сад мало за Паланку, мало за Ниш, мало за Крагујевац, мало за не знам који други и то, наравно, није циљ. Циљ је, бар са моје стране, сигуран сам да и колеге имају ту амбицију, да укажемо на потпуну неправедност општина и градова у односу на новац који им је додељен по овом основу. Каже се да постоје некакви критеријуми, нисам видео какви су, али по којим критеријумима, рецимо, Лесковац може да добије скоро за 30% више ненаменских трансфера од Ниша? По чему? Мањи је, беда је и у Нишу и у Лесковцу, не знам који то може да буде разлог. Или, како Нови Пазар може да добије, уз све уважавање становника Новог Пазара, политичких институција, то није тема, али то је град који је за сто и нешто хиљада становника мањи од Ниша, а добија само за 70 милиона мање? Лесковац је упола мањи од Ниша, дакле, добија 300.000.000 више.

Било би добро да нам министар да објашњење који су то критеријуми који су довели до тога да имамо ове одокативне цифре које су као извлачење лотоа, па шта испадне – испадне. Или ту постоји неки лични

анимозитет или нека лична симпатија према неком граду, да ли је због тазбине, да ли је због прве љубави, да ли је не знам због чега, резултата на изборима, али, генерално, овде не постоји систем.

(Зоран Живковић: Хвала, министре, на одговору.)

ПРЕДСЕДНИК: На члан 32. амандман је поднео Верољуб Стевановић.

ВЕРОЉУБ СТЕВАНОВИЋ: У образложењу које је дато или које сте дали, господине министре, одбијајући мој амандман, између осталог, рекли сте да сте распоређујући ова средства ненаменског трансфера у свему поштовали критеријуме који се налазе у закону којим се уређује финансирање локалне самоуправе. Ја кажем да то није баш тако.

Дозволите да постоје и неки који се мало разумеју у те критеријуме, који су мало то читали, које то занима и који разумеју и шта је ту уједначавање као критеријум, и шта је то компензација, и шта је то солидарност, и шта је то функционални део и шта је то општи део и, дакле, ако то разумеју, морају да кажу да ту нешто не штима. Ако је то све у реду, како ви кажете, врло добронамерно ово причам, наравно, онда како да објасним случај Трстеника и Крагујевца? Трстеник је пет пута мањи по броју становника и по површини, ту су негде по развоју, Крагујевац је пао доста, па су ту негде, а има 40.000.000 већа средства у овом делу. Краљево, неупоредиво мањи град од Крагујевца, има готово двоструко већа средства. Кнић, неразвијена суседна општина, само 50% мања, а готово десет пута је мањи од Крагујевца.

У исто време, град Нови Сад, и то ћу покушати ја да објасним, зашто, немајући, наравно, ништа против Новог Сада, најразвијенији град у Србији, велики град, који има двоструко више становника од Крагујевца и негде 50-60 хиљада више од Ниша, Нови Сад има средства у висини од 918.000.000, Ниш 663.000.000, Крагујевац 426.000.000...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Време, захваљујем.

ВЕРОЉУБ СТЕВАНОВИЋ: Ево, само реченица.

Тражио сам да се Новом Саду скине 100.000.000, да Крагујевац добије 80. 000.000...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Стевановићу.

На члан 32. амандман су заједно поднели народни посланици Славиша Ристић, др Санда Рашковић Ивић и Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 32. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 32. амандман је поднео народни посланик Ненад Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 32. амандман је поднела народна посланица Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 33. амандман су заједно поднели народни посланици др Санда Рашковић Ивић, Славиша Ристић и Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 33. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 33. амандман је поднела народна посланица Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 34. амандмане у истоветном тексту поднели су заједно народни посланици Вјерица Радета и Милорад Мирчић и заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Реч има најпре народна посланица Вјерица Радета. Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: У члану 34. Предлога закона предвиђен је износ од 100.000.000 евра, на предлог министарства надлежног за послове финансија, а ради наступања, евентуално, или отклањања последица ванредних околности које могу да угрозе живот и здравље људи или да проузрокују штету и тако даље. Када је ово на дневном реду и у питању, опет нам недостаје извештај о трошењу средстава везано за оне поплаве које су се десиле у Србији пре, већ, три године.

Није стање онако како се представљало у медијима и дан-данас у Крупњу имамо незавршених објеката, имамо кућа које нису поправљене, иако су заиста биле оштећене у поплавама. Једноставно, никако да дођемо до овог. Говорите сви о транспарентности, али никако да дођемо до тога да стварно једном кажемо – ево, људи, ово је овако, ово је коштало оволико, добили смо оволико пара, оволико кредита, овај нам дао, онај нам поклонио, онај нам позајмио.

Дакле, немамо ништа конкретно на основу чега бисмо могли да закључујемо да ћете ви и ова предвиђена средства, не дај боже да затребају та средства, али ми морамо да знамо како су потрошена она која су такође не дај боже, нажалост, била потребна и које нисмо имали. И онда се наравно поставља питање у овом контексту, коме то смета помоћ Руске Федерације, њиховог министарства за спољне послове и дан-данас се то провлачи кроз медије и код појединих политичара и тако даље. Дакле, фали нам више информација и података да бисмо рекли да вам верујемо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Радета.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић. Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем председавајући, у члану 34. ви предвиђате могућност даљег задуживања у случају ванредних ситуација. То је недопустиво и предлажемо да се овај члан брише, управо због нивоа јавног дуга који сте ви направили за претходне четири године, или пет, ваше владавине. Ви, у ствари, ништа друго нисте ни радили, него сте се задуживали, узимали кредите, а паралелно са тиме узимали и средства грађанима Србије.

Дакле, за пет година, односно четири године ваше владавине, задужили сте грађане Србије за 10.000.000.000 евра, то су подаци Министарства финансија. При томе сте за свега 100.000.000 евра подигли БДП. Дакле, све Владе, од 2001. до 2012, у просеку су годишње за 2.500.000.000 евра подизале ниво БДП-а, а свега за 100.000.000 јавног дуга.

Ви сте урадили нешто немогуће и подигли јавни дуг за 74% и сада предвиђате у овом члану могућност и даљег задуживања, што је недопустиво, па макар то било и ванредне ситуације. У буџету је имало толико позиција где је то могло да се предвиди, чак сте подигли и текућу буџетску резерву. Према томе, ми сматрамо да овај члан треба избрисати и не допустити даље задужење, јер смо говорили о томе да нисте предвидели средства ни у Министарству унутрашњих послова за превенцију могућих последица услед ванредних ситуација.

Паралелно са тиме, имамо ситуацију да људи који су запослени у Сектору за ванредне ситуације раде уз помоћ штапа и канапа, а штрајкује нам војска, ево штрајкује и полиција, најавили су штрајк, у здравству, у просвети катастрофална ситуација, пензионерима смо узели, свима смо одузели и даље предвиђамо задуживања.

Дакле, недопустиво је подизати јавни дуг и зато предлажемо да се овај члан обрише, јер грађани Србије довољно дугују, довољно сте их задужили са преко 24.000.000.000.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има, најпре по амандману, представник предлагача министар др Душан Вујовић. Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Разумем вашу забринутост, али ово није задужење, ово је право да се задужи за случај који не бих желео да се никада догоди. Значи, ово је за случај природних катастрофа, и практично, ово се зове осигурање, а не дуг.

Ми ћемо ово заменити чим се појаве инструменти. Један од њих нуди Светска банка, где се при минималној цени ангажују средства која могу да се активирају за случај природних катастрофа. Значи, за случај, не дај боже, земљотреса, великих поплава и тако даље. Сетите се како је било 2014. године, притекли су нам у помоћ многи и у свим земљама где се то догодило очекују да се након тога, поучени тим искуством, дефинишу неки програми који ово објашњавају. Што каже неко, ово ће бити свима јасно, кад се догоди оваква ситуација онда ће сигурно Министарство у

садејству са Парламентом ово покренути, а онда доћи по Закону о јавном дугу и то накнадно верификовати у Парламенту. Поента је у томе да је ово осигурање од катастрофалних последица да би се то спречило и предупредило.

Светска банка има инструмент, имају други инструмент који се зове Осигурање за случај катастрофалних догађаја и он има сличност, само што он иде до 150.000.000, процењују да би за нас било адекватно и по некој минималној интеркаларној стопи да се та средства држе ангажована и расположива за случај непогода, односно природних катастрофа. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре.

На члан 34. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 34. амандман је поднео народни посланик Ненад Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 34. амандман је поднела народна посланица Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 35. Амандмане у истоветном тексту поднели су заједно народни посланици Зоран Краси и Дубравко Бојић и заједно народни посланици Мирослав Алексић, Горан Богдановић и Ненада Константиновић.

Реч има народни посланик Зоран Красић. Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Влада каже: „Амандман се не прихвата из разлога што предложеном одредбом Влада регулише да уколико дође до смањења прихода по основу доприноса за обавезно социјално осигурање, управни одбори могу својим одлукама да прилагоде расходе тако смањеном облику прихода, осим за расходе за социјално осигурање и на тај начин обезбеђују редовне исплате одређених права из социјалног осигурања.“

Па, ваљда у свим нашим прописима који регулишу обавезно осигурање постоје одредбе које дефинишу и ситуацију када се појави мањак прихода. Постоји нешто што је и законска одредба на бази једне уставне норме где је држава гарант свим организацијама обавезног социјалног осигурања. Па, у Закону о буџету дефинисали сте и те трансфере до одређеног износа. Па ћете сигурно у оквиру и резерве бити у могућности да евентуално и та средства користите. Па, у крајњем случају, ако је хитно и да се евентуално дође и до неког задуживања на ту тему. Али не, овде је порука следећа – нису важни други закони, важан је Закон о буџетском систему, све што радимо, радићемо на основу тог закона.

И наравно, нама следи период интензивног доношења преведених хрватских закона који треба да докажу да смо на добром путу

ка ЕУ. То је та брзина. Ништа се није променило. Ко има 126 може да угради шта год хоће у било који пропис, а што би рекао претходник Ђорђа Милићевића, Радован Божовић, када имам 70 гласова и земљу ћу да прогласим да је...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић. Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Предлажем брисање овог члана 35. јер он у ствари обесмишљава буџет, јер он заправо каже да уколико се остваре мањи приходи од организација за обавезно социјално осигурање у текућој години да ће њихови управни одбори смањити издатке за социјална давања. То значи, да ми отприлике планирамо буџет и сада може бити остварен у планираном износу мање или више.

Оно што је озбиљан проблем јесте начин и критеријум доделе социјалне помоћи и да ли он препознаје све оне групе социјално угрожених становника у Републици Србији. Ви данас имате безброј случајева, и то можете видети у медијима, да се различите фондације и медији организују да помогну породицама које немају решено стамбено питање или онима који су на било који други начин угрожени, а имају петоро, шесторо, седморо, осморо или више деце, или било који други вид социјалне угрожености. То није системски решено у буџету. То није системски решено законима и зато се та права данас тешко и остварују.

Са друге стране имате ситуацију да се у одређеним центрима за социјални рад злоупотребљава то право. Па, имате ситуацију да се у граду Крушевцу који има 130.000 становника, заправо нешто мање, а Трстеник 43.000 становника, у Трстенику имате свега 700 корисника социјалне помоћи, а у Крушевцу имате 7.500, дакле, десет пута више зато што се то злоупотребљава у предизборним кампањама и што се кроз разна давања, кроз центар за социјални ради људи терају да подрже одређену политичку опцију, и то је реалност са терена.

Према томе, не сме се ни дозволити да се произвољно опредељују средства и да се претпоставља да може доћи дотле да одређене социјално угрожене категорије не могу остварити своја права, јер ће их бити све више, јер их остављате без посла, јер су примања у Србији недовољна...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Време. Захваљујем.

Реч има народни посланик Ђорђе Комленски, по амандману.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Па нормално да овај амандман не треба прихватити, јер је истина апсолутно супротна од свега овога што је уважени колега овде навео. Министарство и ова влада у довољној мери брину о најосетљивијим категоријама становништва и заиста је стварно постало дегутантно слушати више овакве коментаре који су потпуно непримерени, а оно што је најважније и потпуно неутемељени у

чињеницама и у ономе што је овај буџет, а и пракса и рад Републичке владе показују. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Вујовић.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Само неколико чињеница.

Колега Вулин је у неколико наврата рекао да се средства фондова пуне динамиком која је боља од плана, да се средства која из буџета по договору трансферишемо смањују као резултат бољих перформанси, а права се дефинишу оним што дефинишемо годишњим планом и ПИО фонда и свих других фондова. А, овде пише да уколико се догоди ситуација, и очекујемо за случај нечега што не можемо да предвидимо, да ти фондови не остварују и да то што њима фали превазилази оно што је планирано у буџету, ми кажемо – морате да стегнете трошкове, али у последњем делу реченице, осим за расходе на социјално осигурање.

Ми искључујемо, то се штити, али кажемо – не можете да наставите да трошите паре у другим стварима, ако сте започели неке инвестиције или неке друге трошкове, то морате, ако уђете у ванредну ситуацију, то морате да скрешете. Потпуно нормално понашање сваког фонда. Овде само то обелодањујемо, али искључујући средства за социјално осигурање. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре Вујовићу.

На члан 35. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић и Здравко Станковић.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Суштина овог амандмана је да пробамо још једном да наведемо Владу да искључи, односно да укључи запослене, конкретно кроз овај амандман, у локалној самоуправи, што смо покушали кроз неколико амандмана за промену политике према запосленима у државним органима како на нивоу Републике, тако и у локалним самоуправама и аутономној покрајини, да они после две године од када је највећем броју запослених, значи, онима који имају већу плату од 25.000 динара смањена плата за 10%, дакле, да укључимо и њих, нашим предлогом у овом амандману, да им се врати плата на онај износ од пре две године.

Слушали смо овде, иако то није тачно, и од председника Владе да су сада мање-више свим запосленима кроз повећање прошле године и повећање које је предвиђено за јануар месец следеће године те плате исте, што је лаж. Никоме није иста плата. Значи, можда су најближе тој плати дошли запослени у образовању. Они ће добијати 99% плате коју су добијали пре смањења. Али, ако гледамо реалне трошкове раста цена и осталог што се дешавало за две године, значи, сви су на губитку.

Нисмо добили одговор зашто су запослени у државној управи толико небитни и како ћемо да се боримо за ефикаснији рад државних органа, за мању корупцију и друге ствари.

И на крају, неколико речи по овом амандману. Овај наш амандман, нажалост, требало је Влада да одбије, јер ово што сам ја говорио везано је за члан 36, а ми смо овде погрешили и ставили смо члан 35. Ја сам све ово говорио зато што не могу да говорим на члан 36, али је то и Влада морала да констатује. Ако смо ми били брзи у жељи да реагујемо, погрешили смо, ја то умет да признам, онда је и Влада морала да каже – погрешили сте, а не да полемише са нама у образложењу за одбијање амандмана.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Време. Захваљујем.

(Марко Ђуришић: Ја имам још минут и по.)

По амандману сте желели да говорите?

(Марко Ђуришић: По оном претходном.)

Нисам схватио да желите по амандману. Дао бих вам реч свакако.

На члан 35. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 36. амандман су заједно поднели народни посланици Наташа Јовановић и Милорад Мирчић.

Реч има народна посланица Наташа Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине министре, овај амандман се односи на расподелу средстава јединицама локалне самоуправе за исплату плата и, такође, а и ви сте рекли да ће то убудуће бити другачије регулисано, тај начин исплате је садржан у другим пратећим законима, зато смо и тражили да се члан 36. брише.

Међутим, оно на шта ја желим да укажем јесте да до данашњег дана није донет закон о платним разредима, односно установљен платни разред од, рецимо, један до три за ниво локалне самоуправе и за државну управу. Морам само да вам кажем за период када је СРС била на власти у општини Земун, ми смо одлуком СО 1997. године донели такву одлуку и то је сада, да вам то приближим, у распону као када би неко имао најнижу плату 50.000, 100.000 и 150.000. То је једини начин да се установи висина зараде, како би људи могли пристојно колико-толико да живе од свог рада.

Али ми имамо други проблем, огромну презадуженост многих јединица локалне самоуправе, немогућност да многобројна јавна предузећа функционишу, па тако, као што је случај у Крагујевцу, Предузеће за изградњу града Крагујевца, нажалост, после толико година постојања је пред гашењем, јер не може више да поднесе терет дуговања које је наслеђено и које се гомилао, али и не само ту, него и у многим другим градовима, где такве, у правом смислу речи, са најбољим стручњацима које један град и јединица локалне самоуправе имају – људи ће остати без посла, а они треба да буду носиоци развоја и да учине све како би тај град имао нове инвестиције. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Јовановић.

На члан 36. амандман је поднео народни посланик Мирослав Алексић.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Дакле, у оквиру члана 36. дајете могућност да локалне самоуправе могу да планирају увећање плата запослених у установама социјалне заштите, предшколским установама и установама културе.

С обзиром на то да ово није обавезно, већ зависи од тога да ли ће нека општина имати средства да подигне зараду или не, ја предлажем да се ови износи увећају и то: за запослене у установама социјалне заштите на 10%, а предшколске установе за 10%. Дакле, оне општине и они градови који се домаћински понашају, који имају услова да подигну зараде својим запосленима у локалној самоуправи сматрам да им треба дати могућност да то и учине, да остваре задовољење барем тих службеника који раде те јако важне послове, а да не говорим о томе колико је важан посао и у предшколским установама и у установама социјалне заштите.

Наравно, то треба да прати повећање зарада и у другим секторима, али то није везано за овај члан. Зато ми сматрамо да овај амандман треба прихватити, јер постоји јако велики број општина и градова који неће бити у стању да испрате ово повећање и то представља један озбиљан проблем у систему овог предложеног члана закона.

Дакле, оно што је био тренд у свим претходним годинама ваше владавине у задње четири године, коначно се сада даје могућност да се мрдне са мртве тачке. Ја не бих волео сада да говорим о томе да је то у циљу предизборне кампање за изборе који су најављени за 9. априла, и председнички и парламентарни, али ћу вас подсетити да кад су неки други давали могућност да се повећа, тада сте ви говорили, представници данашње власти, како је то предизборно повећање пензија, плата итд. Дакле, наши радници да немају кредите и картице не би могли да саставе крај са крајем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 36. амандман су заједно поднели народни посланици Гордана Чомић, Александра Јерков, Балша Божовић, Маја Виденовић, Душан Петровић, Верољуб Стевановић, Томислав Жигманов, Наташа Вучковић и Весна Марјановић.

Да ли се неко јавља за реч? (Не.)

На члан 36. амандман је поднео народни посланик Зоран Живковић.

Реч има народни посланик Зоран Живковић. Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Значи, један из серије оних амандмана којима покушавам да растеретим одговорности носиоце неких функција за нешто за шта не би требало да буду одговорни.

Наиме, овде се тражи, поново је питање ускраћивања средстава кроз трансфер, даје се могућност министру за послове финансија да укине трансфере за оне општине које или нису планирале или не исплаћују плате запослених, можемо да их ... Значи, опет је идеја да министар својом одлуком, без битних критеријума, донесе одлуку да се један део средстава општина и градова ускрати тим локалним самоуправама. Моје питање је – зашто је то посао министра? Каже, то је ефикасност, то ће да доведе у ред, имамо ДРИ, имамо пореску инспекцију, ваљда имамо још, имамо финансијску полицију, имамо МУП, имамо синдикате у локалним самоуправа који могу око тога да праве галаму, зашто би то радио министар? То је по истом резону по којем су прављени они износи трансфера за локалне самоуправе. Мало пре сам питао министра, питам га поново – по којим критеријумима и по ком систему је то направљено?

И коначно, пошто је ово последњи мој амандман, мислим да ће после ове расправе и мислим да се министар сложио највећим делом са тим да има пуно грешака у овом буџету, да је он могао да буде боље направљен, да је било времена да се направи боље, да је било времена да раније дође у парламентарну процедуру и да ми имамо квалитетније амандмане од ових које смо сада имали. Петнаести децембар је рок за усвајање, колико знам, данас је још далеко од тога. Значи, било је седам, осам дана више да завршимо овај посао како доликује озбиљном парламенту.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 36. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 37. амандман су заједно поднели народни посланици Дејан Шулкић, Горица Гајић и Милан Лапчевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 37. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Члан 37. говори о томе да су директни корисници буџетских средстава дужни да министарству надлежном за послове финансија достављају месечне извештаје о реализацији пројеката и програма који се финансирају из Примања од иностраних задуживања.

Оно што смо ми тражили је да се у овом члану дода став 3. који каже: „Влада извештава најмање једном годишње Народну скупштину о реализацији обрачунских налога из ставова 1. и 2. овог члана.“ Не могу потпуно да разумем образложење за неприхватање које каже да се не прихвата зато што ће Министарство финансија у редовним месечним извештајима обухватати и трансакције дефинисане овим чланом.

У реду је што ћете ви да обухватите и те извештаје, али ми хоћемо да Скупштина добије те извештаје. Ми их не добијамо. Не, па ви тврдите да их има у Парламенту. Ја нисам успео да их нађем. Да их има у е-парламенту, могли сте да напишете – има у е-парламенту, нисте пратили на часу. Али, очигледно, то није случај. Ми имамо проблем са контролом трошења буџетских средстава, са сталним кашњењем слања завршног рачуна сваке године, са чињеницом да се завршни рачун Републике Србије није расправљао никада у Парламенту и није се усвајао Парламенту.

Министар нам је у току ове расправе рекао – ево, спремили смо завршни рачун за 2015, биће до краја године. Проблем је што Закон о буџетском систему налаже да је тај рок 15. јун. Значи, закон. Не ваља тај закон, промените га. Следећа расправа је расправа о Закону о буџетском систему. Могла је тамо Влада да интервенише. Каже, рок за достављање завршног рачуна, не знам ни ја, 31. децембар, па да не кршимо закон, да макар ми уведемо ред. Али очигледно нема намере да се уведе ред, да се поштују сви закони, да се искрено приступи транспарентности у раду и да се помогне да Скупштина оствари своју контролну улогу коју има по Уставу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народна посланик Александра Томић. Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Уважени председавајући, поштовани министри, колеге посланици, зарад истине, треба рећи да је Одбор за буџет и финансије и јавну потрошњу у прошлом сазиву формирао подбор који се бавио извештајима ДРИ по институцијама, али оно на чему се инсистирало, и даље ће се радити у овом сазиву, то је да за сваки завршни рачун, значи, извештај који се односи на реализацију буџета, прво буде одрађена ревизија од стране ДРИ, а затим у сарадњи и са Министарством финансија и са ДРИ, значи, о таквим извештајима расправља Одбор.

Наша интенција је да заједнички сви вршимо надзорну улогу, ону коју има Парламент. Једноставно, када се буду усагласили стандарди, о којима је говорио господин Вујовић, заједно са ДРИ и јединствено изашли пред Одбор у Народну скупштину, пред све посланике тада ће, на крају крајева, моћи сви да присуствују таквим седницама, односно јавним слушањима, и мислим да ће то бити у интересу свих нас. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 37. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 37. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 38. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 39. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 39. амандман је поднео народни посланик Ненад Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 39. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 40. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 40. амандман је поднео народни посланик Бошко Обрадовић.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани председавајући, морам пред вама и пред свим колегама народним посланицима, као и комплетном јавношћу Србије да признам да је ово мој омиљени амандман. Разлог за то је што ми овде предлагемо да након сваког тромесечног утрошка буџетских средстава Министарство финансија организује отворену телевизијску дебату на Првом програму РТС-а на тему – утрошка буџета за претходни период, уз обавезу да на телевизијску дебату позове све представнике посланичких група из актуелног сазива Народне скупштине Републике Србије.

Е, ово је амандман који је симбол демократије у Србији. Ја сам сигуран да ће представници владајуће већине да га подрже из разлога што немају шта да крију. Након свака три месеца трошења народних пара, министар финансија, на челу са својим тимом, мојим уваженим земљацима госпођом Ђојбашић и господином Мијаиловићем, доћи ће на РТС, доћи ћемо сви ми из свих посланичких група у овом сазиву Народне скупштине и заједно дебатovati како се троше народне паре.

Ако Министарство финансија и власт немају шта да крију, онда они немају разлога да не подрже овај амандман. Наравно, Влада је одговорила да се Министарство финансија не бави организацијом емисија на РТС, али се Министарство финансија бави плаћањем из буџета активности РТС-а. Дакле, РТС би, када већ дотирамо из буџета њен рад, могла макар четири пута годишње да организује дебату о начину трошења народних пара из буџета. То би ваљда била елементарна ствар да грађани коначно добију на Јавном медијском сервису могућност сучељавања власти и опозиције по овом кључном питању које интересује сваког грађанина Србије – како Влада троши наше паре?

Дакле, господине Вујовићу, да сам на вашем месту, ја бих устао и рекао – свака част опозицији, прави амандман, са највећим задовољством ћу доћи да испричам народу како трошим сваки динар из буџета.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Обрадовићу.

Реч има народни посланик Александра Томић. Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Уважени председавајући, поштовани министри, колеге посланици, од реализације буџета и извештаја не треба правити позоришну представу. Значи, Скупштина Србије има своју такозвану контролну или надзорну улогу. То се све дешава на Одбору или кроз јавно слушање у Народној скупштини Републике Србије, где су присутни новинари РТС-а, али не само те телевизије и тог радија, већ свих медија да не би дошли у ситуацију како ми у ствари фаворизујемо државне медије.

И на крају крајева, на таквим седницама треба постављати питања крајње отворено свима, па и како се троше средства од грађана Србије за финансирање РТС-а, и то је сасвим прихватљиво и нормално да питамо све буџетске кориснике, али је зато место где се о томе прича управо овај дом. Не треба, једноставно, улогу Народне скупштине пребацивати на неке телевизијске емисије. И оно што сте добили као одговор за овај амандман је потпуно, у ствари је одговор због кога не треба прихватити овакво решење, али слажемо се да тако нешто треба у будућности да буде пракса овде у Скупштини. Хвала.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате основа за реплику, колегиница се сложила са оним што сте ви говорили, колико сам ја схватио. Није у негативном контексту говорила о вашем излагању. Захваљујем.

(Бошко Обрадовић: Значи, гласаћемо за амандман.)

По амандману, реч има народни посланик Владимир Ђукановић. Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Хвала.

Ово је јако занимљив амандман, морам да признам, по оном принципу залудни попови и јариће крсте.

Знате, то вам је онај систем кад неко хоће да деградира институцију као што је Народна скупштина Републике Србије, иначе где једино министри долазе да одговарају људима које је народ изабрао. Ви хоћете, односно неко хоће да организује циркус на телевизији, да се види како се троше паре. Па по тој логици онда би искључиво требало представници Министарства једини да дођу и да представе грађанима на телевизији како се троши новац, а не да водите телевизијске дебате и да правите хаос од тога. Према томе, ово је толико глупо, да ја немам речи, и заиста свака част Влади што је ово одбила.

(Бошко Обрадовић: Мислим да су се стекли услови за реплику.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Па нису, верујте. Није вас поменуо.

(Бошко Обрадовић: Немогуће. Замислите да ја вама кажем да глупо водите седницу.)

Господин Ђукановић је изнео свој став о садржају амандмана, али пре свега говорио о образложењу Владе Републике Србије.

По амандману реч има народни посланик Владимир Маринковић. Изволите.

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Првенствено морам да кажем да по свим истраживањима, а поготово по истраживању ЦРТЕ, дакле, организације која се и бави анализом Парламента и отворености Парламента, али и неких других међународних организација и институција, наш парламент спада у најотвореније парламенте у региону југоисточне Европе, и да је рад овог парламента веома отворен, поготово у смислу контроле рада извршне власти и рада Одбора за финансије, буџет и контролу трошења јавних средстава.

Само ћу напоменути, да смо ми пре годину и по дана са *Westminster foundation* ушли у пројекат формирања Буџетске канцеларије, која се исто тако бави контролом јавних финансија и извршења, дакле, и реализације буџета. Све што радимо у Парламенту је отворено, сваки грађанин може да се заинтересује, да дође, да разговара, како са члановима Одбора, са људима који раде у Одбору као администрација, са људима који су запослени у Буџетској канцеларији и да се информише о сваком аспекту трошења буџетских средстава. Као неко ко је председник и Пододбора за контролу и разматрање извештаја ДРИ, исто тако, позивам колеге оне које нису чланови Одбора и који су заинтересовани за рад и сарадњу са ДРИ, како бисмо што боље и квалитетније контролисали рад државних институција и буџетских корисника, да нам се придруже да заједно радимо на једном од најважнијих послова у нашој земљи, а то је да досегнемо један ниво да се средстава грађана Републике Србије троше на сврсисходан, и наравно законски уредан начин. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Маринковићу.

По амандману, реч има народни посланик Марко Ђуришић.

Господине Ђуришићу, вама је преостало минут и 16 секунди. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

Мислим да је важно да разговарамо о овом амандману и о томе на који начин се грађани Србије упознају са трошењем њиховог новца, али и са различитим погледима на то, да ли је то добро или није добро, да ли може боље и слично. Мислим да је ова дебата, оне који су имали стрпљења

да у претходних четири, пет дана прате ову дискусију, када она није била претерано жестока и када смо се бавили буџетом, могла да покаже грађанима да има различитих политика и различитог виђења на који начин треба да се троши новац грађана Србије. Мислим да би овај предлог само томе допринео.

Ове приче да ће нешто бити да ће да се формира, не знам ни ја, одбор, комисија, да ће да буде, од тога нема ништа. Од тога нема ништа.

(Александра Томић: Формиран је.)

Формира се већ пет година, и никако да се формира. Доћи ће онда избори, распустиће Парламент, па ћемо шест месеци да чекамо да се формира нови парламент, и онда ћемо за годину дана опет када дође последњи тренутак водити расправу о буџету за 2018. годину, и, нажалост, готово сам сигуран да ћемо водити на исти начин као и ове године, јер тако водимо последњих пет година. Значи, нема расправе о програмима, нема дискусије о томе који су резултати трошења новца.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману, реч има народна посланица Александра Томић. Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Уважени председавајући, због истине треба рећи да је формиран Пододбор и председник је господин колега Маринковић, који се јавио и објаснио у ствари чиме се бави Пододбор када је у питању ДРИ, и извештаји свих институција. Значи, чланови свих странака су чланови тог пододбора и они једноставно припремају материјал за седнице Одбора, да заједно са Ревизором разматрамо извештај. Међу тим извештајима имаћемо и извештај Министарства финансија и, практично, извештај о реализацији буџета.

Према томе, када дођу те седнице на дневни ред, наравно, сви ће бити обавештени, све странке, сви посланички клубови и практично све ће бити јавно као што је и до сада било. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 41. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Овај амандман је требало да Предлог закона о буџету уподоби са Уставом, који каже да закони ступају на снагу „осмог дана по објављивању у Службеном гласнику“. Ово је поново један закон који каже „наредног“ дана по објављивању, иако не могу да разумем разлог, као што не могу да разумем разлоге и из образложења Владе за неприхватање овог амандмана.

Наиме, ево, ово је последњи члан закона, ми ћемо колико сутра, претпостављам, усвојити овај закон у Скупштини, биће 10. децембар, значи, чак и пре рока из Закона о буџетском систему који каже да је 15.

децембар последњи рок за усвајање закона. Значи, то што буџетска година почиње 1. јануара 2017. не видим какве везе има са ступањем на снагу овог закона. Значи, инсистирамо на томе да се код сваког закона поштује Устав и да овај закон, пошто нема тих разлога за хитност, значи били су разлози за хитност у процесу доношења, али у процесу ступања на снагу стварно не видим разлоге за хитност, јер ћемо усвојити овај закон у крајњем законском року и сви буџетски корисници имаће довољно времена да се припреме и да започну буџетску годину у складу са законом и буџетским календаром.

Проблем је што Влада очигледно по инерцији пише ове прелазне и завршне одредбе и на сваком закону каже – ступа одмах на снагу, и то је проблем, тај немаран и неодговоран однос према грађанима Републике Србије и корисницима, у овом случају, буџета, који треба да имају довољно времена да се припреме. И, имаће.

Јесте, усвајани су буџети и у претходном сазиву, и у неким претходним сазивима у року крајем који није дозвољавао ступање на снагу осам дана, по усвајању, али сада имамо ту могућност и стварно не видим зашто Влада инсистира да се поново овај рок скрати. Јер, коначно поштујемо Закон о буџетском систему, усвајамо у року и нема разлога за скраћење...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Ђуришићу.

Пошто смо заврши претрес о амандманима закључујем претрес предлога закона у појединостима. Пошто смо обавили претрес предлога закона у начелу и у појединостима Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 5. тачку дневног реда – **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О БУЏЕТСКОМ СИСТЕМУ** (појединости).

Примили сте амандмане на Предлог закона поднели народни посланици Саша Радуловић, Милорад Мирчић, Вјерица Радета, Марко Ђуришић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић, Здравко Станковић, Душан Павловић, Маја Виденовић, Дејан Шулкић, Горица Гајић, Милан Лапчевић, Мирослав Алексић, др Санда Рашковић Ивић, Горан Јешић, Весна Марјановић, Зоран Красић и мр Јасмина Николић, као и амандман Одбора за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава.

Примили сте извештај Одбора за финансије републички буџет и контролу трошења јавних средстава и Одбора за уставна питања и законодавство, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Саша Радуловић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Саша Радуловић. Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Поштовани грађани, даме и господо, ово је амандман на Закон о буџетском систему, који тражи да се уведе потпуна транспарентност.

Значи, да се за све директне и индиректне кориснике буџета за све фирме које су у директном или индиректном власништву државе пропише обавеза да сваког месеца за претходни месец објаве тачно колико су новца потрошили, да за сваки динар који су потрошили објаве тачно ком правном и физичком лицу је тај новац дат, за коју услугу, да се објаве сви уговори по којима држава троши сваки динар и то не само за републичка јавна предузећа, за републичка министарства, републичке установе, него такође и за покрајинске и за све државне органе у општинама, градовима у целој Србији.

Не видимо ниједан разлог зашто овај амандман не би био прихваћен, ако је Влада заиста искрена у погледу потпуне транспарентности и транспарентног вођења јавних финансија, трошења новца пореских обвезника.

Наравно, амандман предвиђа да ако су неки подаци тајни, а они могу бити тајни само ако су тако прописани Уставом или неким законом, онда се они не објављују, тако да не стоји било каква примедба Владе, као, како би се тобож објављивали неки тајни подаци, зато што амандман то предвиђа, односно све оно што је покривено законом и Уставом, где су подаци тајни, односно не објављују се, не би ни били објављивани.

Ово је кључни корак, ако би урадили, за борбу против корупције. Ако Влада ово не усвоји, односно ако већина не усвоји Покрет „Доста је било“ победиће на изборима и ово ће бити једна од првих ствари које ћемо увести. За сваки динар у држави мора да се зна како се троши, мора да се објави уговор по коме је тај новац потрошен и морамо да знамо тачно колико новца иде ком кориснику тих средстава. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Радуловићу.

По амандману, реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Господине Ристичевићу, време је преостало вашем посланичком клубу 34 секунде. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, ово треба одбити због неписмености, елементарне неписмености. Не постоји Закон о „буџетском“ систему, не постоји „аутономона“ покрајна, као што је колега написао, не постоји „покрајна“, постоји покрајина. Ја мислим да ће у недостатку времена то, ову неписменост, мој колега Орлић најбоље објаснити. Ово треба одбити због елементарне неписмености мог колеге Роднија. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику народни посланик Саша Радуловић. Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Ја се захваљујем посланику који ми је омогућио реплику са пар увреда, па да подвучем ове ствари које сам рекао.

Значи, један проблем код свега овога је био јако кратко време, тако да су службе које су ово састављале направиле пар грешака.

Међутим, без обзира на то, кључна ствар јесте да тражимо увођење потпуне транспарентности. Значи, за сваки динар да се зна како је потрошен, не видим ниједно могуће образложење које ће да каже да држава не треба овако да се понаша, да не треба јасно и транспарентно да објављује својим грађанима како троши тај новац.

За све ствари, који су то тајни подаци који би могли да нанесу штету, рецимо, држави или некоме, за то морају да постоје законска решења која проглашавају такве податке тајним.

Значи, ово је јако важна ствар. Држава би морала да се обавезе. Такође, било би добро да се уведу и казне за све оне који не поштују овај закон, да сви који руководе државним органима, а не објављују сваког месеца за претходни месец тачно колико је новца потрошено и не објаве сами све уговоре онда када су потписани.

То што ДРИ проверава буџете, то што дају неке своје извештаје не замењује ово што тражимо. Тражи се потпуна транспарентност. Поред тога тражи се да се објави тачан попис имовине, посебно од Дирекције за имовину па надаље, да тачно знамо којом имовином располаже Република Србија да бисмо онда могли на основу тога да пратимо како се та имовина користи, коме је дата у закуп, па да онда не бисмо имали, рецимо, покушаје да се кроз Закон о становању провлачи могућност за партијске кадрове да купе станове које су добили у закуп од државе будзашто, на 20 година у динарима без камате.

Требало би тај закон да дође у понедељак. Видећемо да ли је овај срамотан члан повучен.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Радуловићу.

Право на реплику народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, да је мој колега мање трчкао по сали, да је мање махао пословницама и јеловницама, транспарентима, свакако би схватио да искористи право на реплику и отклони своју елементарну неписменост. Могао је макар рећи – извините, ја сам управљао са 15 фирми, ја сам у исто време добијао по милион и по евра месечно, ја сам добио 49 милиона, ја од имовине немам ништа. Па замислите кад би државу водио онај ко са 49 милиона није направио ништа. Па ако за себе није направио ништа, шта ће направити за мене, шта ће направити за грађане? Ко за себе није направио ништа не може ни за друге да направи нешто.

Ја сам очекивао да он отклони ову елементарну неписменост и да каже – дајте, људи, тамо, исправите то, јер ја никада нисам чуо за „закон о буџетском систему“. Нисам ја баш економска громада. Можда у Америци, па ови амерички порески бегунци то знају, постоји тај неки „буџетски“ систем. Можда тамо постоји „аутономна покрајна“. Ја за такву „аутономну“ покрајну нисам чуо, нити сам чуо за закон о „буџетском“ систему.

Молим све колеге посланике да добро погледају овај амандман и да убудуће исконтролишу шта ради овај бивши стечајни управник, човек који би да добије државу Србију све гурнуо у стечај, све раднике оставио без посла, као што је оставио оне у Шећерани, у „Новом аутопуту“, „Делта легалу“. Није намиривао повериоце, већ је намирио само себе, своје најближе пријатеље и свог кума и куму. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Саша Радуловић.

САША РАДУЛОВИЋ: Ја се још једном захваљујем посланику што ми је дао још два минута да говорим о овим суштинским стварима у буџету.

Наравно, ја сам поносан што сам штитио интересе свих тих поверилаца у стечајевима који су написани. Бранио сам њихову имовину од лупежа који су преко партијских веза хтели да пљачкају ту имовину и који су користили корумпиране државне агенције да до њих дођу.

Међутим, што се самог стечаја тиче, ја ћу са задовољством спровести стечај СНС на наредним изборима, тако да би повериоци, грађани који су дали глас добили ово што су добили и могли да добију бар део задовољења свог потраживања.

Што се тиче овог закона и овога што предлагемо, предлагемо потпуну транспарентност и сваки покушај вређања, скретања са теме практично говори о томе да владајућа већина не жели да разговара о томе. А зашто не жели потпуну транспарентност? Зашто потписује тајне уговоре? Зашто се не зна где се троши сваки новац па ми морамо рецимо од запослених да добијамо информације да Електромрежа Србије гради на Копаонику одмаралиште за руководство? И наравно да читава та прича... Јесте, хвала колегинице, зове се „Тетреб“... Да ту информацију немамо, самим тим онда када се потписују уговори, када се расписује тендер.

И које је то објашњење да се новац троши, рецимо, на такве ствари, а са друге стране узима од пензионера?

Значи, у Србији је највећи проблем партијски паразитски систем и решење тог проблема, односно спречавање партократије да пљачка грађане, да живи као паразит на леђима свих је оно што ће у ствари спасти Србију.

Један од кључних лекова за то је потпуна транспарентност. Значи, за сваки динар да се зна како је потрошен, ко га је потрошио и по

ком уговору је потрошен и онда ћемо се тиме у ствари и одбранити од корупције која је појела целу Србију. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, помињање странке, најпре реч има народна посланица Александра Томић, овлашћени представник СНС. Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Ја на основу овлашћеног представника, а реплику ће користити мој колега Орлић.

Само да нагласимо, када причамо уопште о транспарентности и питању стечаја Српске напредне странке, па стручњаци за стечај треба да знају да су правна лица политичке странке и да су овлашћена лица, по закону, председници тих странака. На рачуну Српске напредне странке стоји сав новац који је финансиран из буџета Републике Србије и нисмо направили толике трошкове да би отишли у стечај. То се никада неће десити, докле год је господин Александар Вучић председник те странке.

За нас се зна где је који динар у држави, а за фирме које је водио онај који прича сада о стечају и како је успешно заступао – немојте више, молим вас, да нас браните. Пријатно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има представник предлагача, министар др Душан Вујовић.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Као што знате и као што је већ више пута речено у овој расправи о буџету за 2017, а сада, ево, и у расправи о Изменама и допунама Закона о буџетском систему, морамо да се придржавамо у формату предложених амандмана онога што закон налаже.

Значи, овде потпуно подржавам захтев да транспарентност буде један од принципа којима ће се руководити Закон о буџетском систему, да извештавање буде примерено захтевима и Парламента и Владе да прати извршење и обавезе извршења буџета и да извештавање буде усклађено са свим законима.

Нажалост, овај предлог не задовољава ниједан од техничких и правних захтева за амандман. Прво, транспарентност се дефинише као један од термина и као тачка 61а, али он, сем, чини ми се, непотпуне и непрецизне дефиниције термина, дефинише кориснике на један доста литераран начин, не користећи терминологију која је уобичајена у закону дефинисања корисника буџетских средстава. Друго, он на истом месту дефинише, сем термина, покушаја дефиниције термина, дефинише које су то обавезе, која је динамика извештавања, шта ту извештавање укључује, значи, он превазилази, у једној тачки дефинише све, од почетка од краја. То је, чак и да се слажем 100% са свим што желите да предложите, то је немогуће дати под дефиницијом термина и према томе не може да буде прихваћено.

Друго, постојећи закони већ дефинишу како се врши извештавање о извршењу буџета. То што сте ви имали примедбе на то да ли ми одржавамо то што је у склопу тих наших обавеза предвиђено, то је друго

питање. Али ми не можемо у закону да пишемо нешто што противречи другим обавезама.

(Председавајући: Захваљујем, министре.)

Треће, ово што ви предлагете изискује неке информације које нису нужно усклађене са осталим законима о доступности информација. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре Вујовићу.

Господине Радуловићу, ви се налазите у систему. Имате могућности да се јавите по амандману. Време које је преостало вашој посланичкој групи је минут.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала вам.

Драго ми је да се министар слаже да је потребна већа транспарентност и сасвим дозвољавам да је могућа много боља и прецизнија дефиниција, па бих молио онда министра и Владу да ту дефиницију и да. Ми ћемо подржати такав један предлог, ако га Влада достави, у коме ће дефинисати прецизно, онако како Влада сматра, да је у складу са свим прописима.

Али немојте да избегнемо ову тему, пошто мислим да је изузетно важна. Значи, да све мора да буде објављено. Ја не познајем тајно трошење јавних средстава. Оно мора да буде јавно. Практично, сви подаци би морали да буду јавни, то нам већ говори Закон о доступности информација од јавног значаја и треба га направити таквим да је то проактивно.

Сигуран сам да би једна оваква транспарентност помогла министру финансија, и вама и будућем министру финансија, да боље води рачуна о томе како се троши буџетски новац и да не дозволи партократији и политичким странкама, које су практично појеле цело друштво, да троше новац... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Радуловићу.

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Члан 2. се бави таксама и Влада предлаже неке измене везано за начин одређивања такси. Речи, по нама потпуно оправдано, „одређеном субјекту“ у законском предлогу, замењује се речима – “јединицама локалне самоуправе“. Међутим, ми смо предложили да се ово прошири, да таксе могу да уводе и државни органи и органи АП или орган јединице локалне самоуправе у складу са законом.

Не могу да разумем образложење за неприхватање овог амандмана, јер се оно, прво, позива на одбијање неког другог амандмана и говори да је идеја да се предлогом Владе обезбеди већа предвидивост трошкова грађанима и привреди. Мислимо да је управо намера да се нађе

овде, односно да се уведе у Закон о буџетском систему могућност да и државни органи и органи аутономне покрајине буду ти који уводе таксе, у складу са законом, што је могуће, и управо наш амандман иде ка томе да се обезбеди већа предвидљивост трошкова грађана и привреди.

Иначе, та предвидљивост је за ових четири, скоро већ пет година, везано за ове скривене трошкове, погоршана, што се тиче грађана. Значи, ова влада је у једном од својих обећања најављивала смањење свих такси, сечу итд., међутим, крајњи резултат је да тих такси, са 320 и нешто, сада има 380. Очигледно да је ово сада поново најава да ће да се држава обрачуна, али исто је очигледно да ће због нових избора ово обећање бити заборављено и догодине ћемо имати исти број такси.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Господине Ђуришићу, време.

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Вјерица Радета. Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: У члану 17. Закона о буџетском систему регулисано је да се таксе могу уводити само на основу закона који утврђује висину таксе, али и могућност да се то право на основу закона даје неком одређеном субјекту. И то је заиста била преширока формулација. Ви сте покушали у овим изменама закона да то мало уредите, па сте уместо тога рекли да су то органи локалне власти. Ми мислимо да уместо тога треба да стоји да су у питању корисници јавних средстава.

Наравно, ваше образложење каже да не можете прихватити амандман зато што су ова важећа решења, за која и ви и ми кажемо да нису добра, довела до тога да су таксе прописивали разни корисници, а да се нису базирале на Закону о републичким административним таксама. То је, наравно, лоше, али наш амандман не може допринети да то и даље буде тако. Сада, колико год је ово „одређеном субјекту“ било прешироко, толико је сада „орган локалне власти“ преуско.

Постоје једноставно корисници јавних средстава, постоји потреба да се издају и одређена уверења на основу Закона о општем управном поступку итд, дакле, за одређене правне субјекте који нису органи локалне власти, али нису предвиђени ни Законом о републичким административним таксама. Једноставно, мислимо да би требало да прихватите овај наш амандман зато што би било мање забуна сутра код утврђивања висине такси и органа који те таксе могу да прописују. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Радета.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народна посланица Маја Виденовић.

Реч има народна посланица Маја Виденовић. Изволите.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Хвала, господине потпредседниче.

Господине министре, и у начелној расправи сам се у неколико реченица осврнула на ово. Верујући да смо ових пет дана посвећени овоме и да сте уморни, ја вас молим да само са мало пажње саслушате оно што сматрам изузетно важним.

Наиме, поднела сам амандман да се брише, а ви продужавате рок у коме важи забрана запошљавања младих људи, младих научника, младих лекара, младих професора, младих учитеља и то сматрам неправичним и неправедним, то није поштено. Порука коју овај буџет пружа младим људима је да за њих нема никакве наде и да за њих нема шансе. Они млади вредни људи који су студирали и вредно радили са надом да држава препознаје да за њих има простора и који нису одлучили да оду из ове земље и да побегну зато што им држава поручује да за њих нема наде, има наде само за уговоре о делу и само за страначко запошљавање, ја вас молим да размотрите овај амандман, од овога апсолутно нећемо одустати.

Оно што сматрам потпуно невероватним је образложење које сте ви дали на мој амандман да се укида забрана запошљавања и да је недопустиво да константно тај рок продужавате. Ви сте рекли да се не прихвата „из разлога што је мера привременог режима забране запошљавања у јавном сектору дала изузетне резултате у смањењу обима расхода за плате“ и допринела је фискалном дефициту.

Прво, никаква привремена мера забране запошљавања за младе људе није зато што ви продужавате из године у годину, а друго, да је то дало изузетне резултате у смањењу обима расхода сматрам недопустивим образложењем Владе и најјаснијом поруком, молим вас да запамтите да фискална консолидација не сме постати некаква идеологија која је јача од живота. Уколико се овај закон у овом обиму усвоји, ја ћу предложити измене закона на првој наредној седници.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има представник предлагача министар др Душан Вујовић. Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Мислим да морамо да интерпретирамо све у контексту у ком је донето и са намером која је донета. Ви знате јако добро да је, пре него што је ова влада која и у другом сазиву предлаже овај буџет, одлука донета децембра 2013. године о забрани запошљавања. Онда је, да би се ублажиле ове последице тога о чему ви говорите, донета одлука да Комисија може, на основу оправданих разлога, тражити изузеће од тог правила, значи, да може укључујући права да запошљава и младе лекаре и младе научнике и читав низ других изузетака од правила. Да ли она добро ради или не ради, то је питање посебне анализе и оцене.

Оригинални план је предлагао да се прелазак на нови систем припреми до 1. јануара 2017. године и да Министарство државне управе и локалне самоуправе почне, на основу темељних функционалних анализа, да предлаже по свим секторима, односно по свим деловима јавног сектора, циљане вредности, максимални број запошљавања, планирајући и природни одлив и потребе и све ово о чему сте говорили.

Нажалост, они још увек нису довољно развили свој капацитет да то раде и, према томе, ми ово продужавамо. Требало би Министарство државне управе и локалне самоуправе да има надлежност, по закону, да планира и да каже – имаћемо толико и толико лекара, договорено са РФЗО, договорено са вама, договорено са буџетом, да то имамо као планско развијање, да запошљавамо тамо где треба и где имамо људи, а не запошљавамо тамо где не треба, укључујући и све друге политичке, социјалне...

Зашто нисмо то развили, позваћемо колегиницу Ану Брнабић да нам тачно каже стање. Ми смо у неким министарствима и неким секторима урадили функционалне анализе. Пазите, то објективно касни. И због тога што то објективно касни, они ће негде у марту дати иновирано стање максималног броја запослених, а тек крајем наредне године ће имати, ја вам кажем каква је ситуација, ја вам кажем искрено.

(Председавајући: Захваљујем, господине Вујовићу.)

Према томе, ми ово продужавамо само због тога што на овај начин, преко Комисије то регулишемо...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Даћу вам могућност да одговорите, пошто ћу омогућити и колегиници Виденовић додатна два минута, као право на реплику.

Изволите.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Хвала вам, господине потпредседниче.

Хвала и вама што разумете важност овог питања. Ја разумем ваше оправдање и не улазим у ваше намере. Искрено речено, оне нису ни релевантне. Релевантне су последице и релевантно је, као што смо и говорили пре неколико дана, да цену ваших напора за смањење дефицита и за смањење фискалне консолидације плаћају грађани. За људе, за младе лекаре који данас уписују курсеве немачког језика и одлазе да раде негде другде, никакво оправдање није то што Министарство за локалну самоуправу и за државну управу није урадило нешто што је требало да уради. Напротив. То што сте сада изнели је још један минус који нисам ни стигла малопре да аргументујем.

Ја вас молим још једном да размислите добро, да покушате. Значи, у овом буџету не само што сте продужили забрану запошљавања, него нигде ни на једној апропријацији не видимо нове програме за младе, нове мере којима ћете помоћи да се млади људи запошљавају, нити се регулише ово.

Са друге стране, оно што морам да кажем, Комисија, некаква комисија у Београду која анализира да ли у неком малом месту недостаје лекар, последицу тога што то мало место нема лекара плаћају грађани. Не само тај лекар који чека на свој посао, уписује курс и спреман је да оде из ове земље, него чињеница да се млади људи не запошљавају, цену тога плаћају грађани, зато што је обим њихових права, која они имају, тим смањен.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, представник предлагача министар др Душан Вујовић. Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Да бисмо тачно знали о чему говоримо, морам да вам прочитам други став, ви цитирате 1. став: „Корисници јавних средстава не могу заснивати радни однос са новим лицима ради попуњавања слободних, односно упражњених радних места до 31. децембра 2016. године“, па сад мењамо „2017. године.“ И кажемо: „Изузетно од става 34, овог члана, радни однос са новим лицима може се засновати уз сагласност тела Владе, на предлог надлежног министарства, односно другог надлежног органа, уз претходно прибављено мишљење Министарства.“

Значи, ово је формулација која дозвољава да све то што сте рекли буде урађено. Нико нема божанску силу да зна где тачно недостају људи, где имамо лекаре који нису запослени. Према томе, постоје планови, министар Лончар је већ о томе говорио. И према томе, ми на томе радимо, покушавамо да направимо систем, али је потребно много више времена, много више знања и информација да бисмо то урадили на ваљани начин. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Мирослав Алексић.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Поштовани господине министре, ја такође предлажем да се обрише став 1. где се предвиђа продужавање ове мере забране запошљавања у 2017. години, која је уведена крајем 2013. године и четврту годину заредом ми имамо исти проблем.

Дакле, са једне стране имате јединице локалне самоуправе, ако говоримо о њима, као део јавног сектора, које по Закону о максималном броју запослених имају далеко мање него што им је прописано и не могу да остваре право од Комисије на пријем нити једног радника. Ја ћу вам навести свој пример. Био сам градоначелник четири године, имамо далеко мање радника него што је прописано: за четири године добили смо само једну једину сагласност за запошљавање. Да не говорим о Параћину и другим местима.

Са друге стране, имате оне који се понашају незнабоштински и добијају сагласност и те владине комисије, која заправо има за циљ само да

се запошљавају страначки и партијски кадрови СНС, како по општинама, тако по јавним предузећима, ЕПС-у, ЕМС-у, Србијагасу и тако даље. Што се тиче тога колико је та комисија дала сагласности, па то нико не може да утврди, то сам бог зна.

Бојан Цвејић, новинар „Данаса“, добио је судски спор против Владе Републике Србије због недостављања података колико је људи запослено у јавном сектору после Одлуке о забрани запошљавања. Према томе, то нико не зна. Влада плаћа казне зато што не поштује одредбе закона које је она усвојила.

Даље, такође, у овом амандману предлажем да се повећају позиције где се предвиђа повећање пензионерима са 1,5 на 5%, запосленима у Министарству унутрашњих послова, Министарству одбране на 10%, запосленима у средњем и основном образовању 10% и установама социјалне, здравствене заштите на 10%, као и предшколским установама на 10%. То предлажем зато што грађани данас живе захваљујући...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Време, господине Алексићу. Захваљујем.

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Дејан Шулкић, Горица Гајић и Милан Лапчевић.

Реч има народни посланик Дејан Шулкић. Изволите.

ДЕЈАН ШУЛКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Амандман је поднет на Предлог буџета, а оно што смо чули у току расправе што се тиче образложења буџета само ме је учврстило у намери да останем при амандману. Дакле, што се тиче става 2, где се предвиђа повећање и за пензије, предлажемо са 1,5 на 5%, а за све структуре запослених на 10%, дакле, и за образовање и за научноистраживачке делатности, култура, здравствена заштита, предшколске установе и сва министарства која представљају такозвана министарства силе.

Што се тиче става 1, где се продужава забрана запошљавања до краја 2017. године, односно ограничење или под одређеним условима, предлажем да се тај став брише зато што то ретко ко поштује, с једне стране. С друге стране, ова забрана, зато што се не поштује, она спречава с једне стране квалитативно побољшање кадровске структуре, дакле, то је оправдање, као што рече колегиница, када треба да се приме млади лекари или други стручњаци, али зато када треба да се приме партијски кадрови, онда се то не поштује.

Дакле, има и примера што се тога тиче. У Великој Плани је повећан број запослених за више десетина, имамо два помоћника, један је пекарски радник за развој предузетништва, а за информисање је наш бивши колега посланик из СРС, пензионер, директор дома здравља, није из ПУПС-а, пензионер, док је оправдање онда када треба да се приме млади лекари у дому здрављу да постоји ограничење, односно забрана запошљавања, али

када треба пензионер да буде директор дома здравља за 200.000 динара, онда то није супротно закону.

Тако да предлажем да се овај став брише. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има представник предлагача, министар др Душан Вујовић. Изволите, министре.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Хвала лепо.

Да се вратимо на суштину овог члана, као што је већ било познато из саопштења у медијима, тешком муком смо нашли простор у буџету за ово ограничено повећање пензија од 1,5% и повећање плата на начин на који је описано у закону.

Буџетски простор, тј. ограничење овде је кључна реч. Не добра воља, не добра жеља, не то да желимо да помогнемо свим запосленима у јавном сектору, не то да желимо да помогнемо Србији, него у могућности.

Очигледно је да ваш предлог, ако га ја добро читам овде, предлаже замењивање постојећих процената неким другим процентима. Ако је тако могуће, моје питање вама је – зашто стављате са 1,5 на 5%, а не на 18%? Зашто стављате са 5 на 10%, а не на 17 или 16 или 25%? Значи, другим речима, ако нема буџетског и ресурсног ограничења, зашто спутавате добре жеље? Покушавам све време да кажем да није питање шта желимо, него је питање шта у оквиру онога што имамо, ресурсно у фискалном простору све заједно, можемо да расподелимо и да останемо у тим габаритима?

Такође, рекли смо јавно, ја сам то рекао о презентацији буџета, односно закона о буџету за наредну годину и који се односи и на овај предлог, да имамо два параметра: једно је да се учешће плата у јавном сектору, у БДП, смањује и минимално се смањује са 8,5 на 8,4% ,и да се учешће пензија у БДП смањује на средњи рок, плате буду 8%, не више од 8%, а пензије не више од 11%. То су ограничења која су нам дата.

(Председавајући: Време, господине министре. Захваљујем.)

Једини излаз је да брже расте бруто домаћи производ и да самим тим повећавамо губер.

Према томе, разумем вашу добру жељу, али ви покушајте да разумете да имамо реално ограничење које морамо да поштујемо. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине министре.

Господине Шулкићу, основ вашег јављања?

Изволите, реплика.

ДЕЈАН ШУЛКИЋ: Разумем, министре, који су буџетски оквири. Али сами сте рекли више пута у току расправе у ова два, три дана и то пише негде у образложењу, а то можемо да чујемо и свакодневно на телевизији, да овај буџет представља у ствари прерасподелу. Дакле, он има своје оквири и ја на то немам примедбу. Ви сте толике оквири пружили, вероватно толико може, али имам примедбу на прерасподелу.

Дакле, ово је резултат прерасподеле, зато што сада постоје неки договори и процене, дакле, да овде треба да буде повећање за 1,5%, 3%, 6%, и тако даље, онако како сте предложили. Зашто 10%? Зато што већ неколико година траје та такозвана привремена обустава, а да при томе ми не знамо колико та обустава може да потраје.

Ви сами у образлагању или у одбрани овога буџета говорите оптимистички да су те пројекције добре и да ће оне ускоро довести до тога да нећемо бити принуђени да ово ограничење траје. Онда се поставља питање – зашто то не кажемо људима? Оволико мора да траје до 2018. године, до 2020. године. Зашто се то не каже, ако може сада да се прорачуна? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

Ово је занимљив члан закона који постоји и могао би да се гледа као неко историјско штиво, јер видите кроз њега промену разних политика кроз године, и онда Влада почиње свој предлог закона тако што мења овај члан реченицом, изузетно од ставова 27 – 31, и онда спроводи своју политику за следећу годину, која није у складу са фискалним правилима о којима говори овај члан.

И, ако је Влада хтела да стварно уведе ред онда није могла да донесе предлог овог закона који садржи „изузетно од“, него, рецимо, министре, требало је да кажете да, рецимо, ако спољни дуг пређе тих чувених мастрихтских 60% да ће Влада нешто да уради, а не да стоји 45 колико сад стоји у закону.

Тако да, мислим да ово не доноси ред у систем. Али шта је наша суштина, хајде да пређем на суштину нашег амандмана. Понављам, не могу да разумем зашто су запослени у државним органима, органима аутономне покрајине и локалне самоуправе изузети већ другу годину од изузетака из буџета. Зашто омаловажавамо њихов рад? Стално се позивамо – треба нам ефикаснија државна управа, а онда донесемо у буџету да нема онога што је предвиђено законом да се награђују они који добро раде, који пређу у виши статус и слично. Значи, то је лоше.

И сада, ја министре, ви вероватно у свом свакодневном раду, ваши најближи сарадници који су данас овде са вама, сигурно су добро награђени за свој рад, Скупштина НИС-а, Управни одбор Комерцијалне банке, а шта ћемо са хиљадама других. Ових хиљаду и по страна, рецимо, није урадило вас троје. Десетине сигурно, стотине људи је радило на овоме. Они немају никакву надокнаду и признање за свој рад...

(Председавајући: Захваљујем, господине Ђуришићу.)

И ви их поново заборављате.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народна посланица др Санда Рашковић Ивић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднело народни посланик Горан Јешић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народна посланица Весна Марјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Красић и Милорад Мирчић.

Реч има народни посланик Зоран Красић. Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Ми смо поднели амандман зато што сматрамо да је потпуно непотребна интервенција на овом члану, а то је 27ј. Зато што све ово што је дограђено, на неки начин већ постоји. Али обично то тако иде кад се узму лоши преводи неких страних докумената.

Међутим, пошто се ради о приоритетима јавних инвестиција, мислим за следећих шест месеци Влада може да направи нешто што би било историјски епохално, без пара направила би огроман резултат. Ево, шта вам предлагем.

Пошто Народни музеј има великих проблема, Народни музеј преселите у ову зграду Савезне скупштине и да она има два наслова: Привремени народни музеј и Трајни музеј пропалих држава Југославије. Овде је пропала Краљевина Југославија, баш у овој згради. Па је СФРЈ пропала. Па је СРЈ пропала. Па је Србија и Црна Гора пропала, и само због тога што је Тадићу у оној старој згради говорница била много близу до посланика, само два метра, он је пребацио овде. Ако се ми тамо будемо вратили, ево, Народном музеју, не треба реконструкција.

Тамо се боље ради. Тамо се доносе срећнији закони. Тамо ниједна држава није пропала. И зато вам не треба ни средњорочни план приоритета. То можете одмах да урадите, на општеном задовољство. А 2000. године тамо је било 80 запослених радника, који су опслуживали Народну скупштину. Сваки народни посланик је имао своју канцеларију, своју столицу, а видите овде не можемо ни да се по'ватамо по овим ходницима. Колико сада имате, једно 600 запослених? Па то све кошта.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљује.

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Красић и Милорад Мирчић.

Реч има народни посланик Зоран Красић. Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Да, то је интервенција на члан 31. Ево, ја морам стварно да кажем, ја не дозвољавам да Влада напада Владу. Ви, у овом сазиву нападате претходни сазив владе. Ви сматрате да ништа не ваља

у оном закону који је донела претходна влада. И, ви сад мењате, чак и шта треба да садржи, рецимо, буџетски календар, шта треба да садржи буџет. Па, то је све код нас било идеално. Овај закон је донет 2009. године и десет пута је мењан, ово му је 11 пут како га мењамо. Молим вас, а нама све горе и горе после тих ваших измена.

Шта се овде предлаже – да до 15. марта, значи, сваки корисник средстава достави и годишњи извештај о учинку програма за претходну годину.

То се у оригиналу каже – учинковитост, али пошто ви идете ка Европи, ја бих вам препоручио да ставите један други термин овде, то је – извештај о – проактивној исходности програма. То би било много боље, то би разумели ови у Селичевици, знате како фино.

Корисник јавних средстава сам пише извештај о себи и о свом мишљењу како је он у претходној години био успешан. Па, молим вас, где то још има? Где то још има?! Шта желите више да компликујете са овим прописима? Па, сиђите мало у јединице локалне самоуправе, отидите у Раковицу па да видим да ли ћете да разумете завршни рачун и буџет који они тамо напишу. Па, то нико живи не може да схвати. Они га пишу ногама, а не рукама, знате.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар др Душан Вујовић. Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Мени је драго што ваш тон сад иде у илустративном правцу и што оно што смо пре имали више немамо. И то ми је врло драго.

Друго, желео бих овде само боље да разумем ваше примедбе на члан 31. У овом члану ми све задржавамо што је било пре, само у другом кораку буџетског процеса, ово што сте рекли за Парламент итд. то прихватам као доста добру менталну конструкцију и можемо о томе да размишљамо сви, али овде ми додајемо само следеће, у другом кораку 15. марта ми додајемо само – „као и годишњи извештај о учинку програма за претходну годину“. Па, овде смо провели три дана, четири дана, сви траже извештај. Ми сада то стављамо овде и ви сада кажете да вам то није јасно. Ја не разумем. Ми управо то тражимо.

Друга ствар коју тражимо допуном, тражимо да нам до 1. септембра доставе – извештај о учинку програма за првих шест месеци текуће године. Значи, то је исто оно што ви тражите.

Треће, тражимо извештај који садржи учинак програма првих шест месеци текуће године, за локалну власт. Све тражимо оно што ви тражите. Значи, ми на нивоу локалне власти тражимо исти однос и према ограничењима, и према програмима и према циљевима.

И најважнија ствар коју овде тражимо, тражимо да се у априлу, када утврђујемо, такозване, приоритетне области финансирања, ми се стално овде мучимо где мала средства да расподелимо, ми тражимо да нам

сви доставе пројекте на нивоу припреме да бисмо могли да оценимо где да улажемо паре: у пут, у железницу, у струју, у далековод, у цевовод итд. То је, чини ми се, врло логично и то раде све нормалне земље у свету. Према томе, ово што ми овде предлажемо је једно продубљавање постојећег, прво, да се држимо календара и, друго, продубљавања кључних корака по том календару.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Омогућићу вам додатно два минута да одговорите, пошто ћу омогућити и господину Красићу право на реплику. Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Је л' ја могу нешто да кажем. Е, мени је драго да сте ви напоскон мене схватили. Ја сам вас похвалио што ви немате поверење у локалну власт. Ја вас хвалим. Када бисте ви знали шта се све тамо дешава, још више би били седи, верујте ми. Ја не верујем ни Државној ревизорској институцији, ја не верујем ни Фискалном савету, али немојте ви да се оптерећујете мојим мишљењем о њима.

Пазите, ја вам само скрећем пажњу, ако ви очекујете да ће једна локална самоуправа сама да напише свој извештај о себи шта је радила, то, извините на изразу, може о реп да иде. Може.

И мени је драго што сте ви прихватили да постоји велики проблем ненаменског трошења средстава у локалној самоуправи. И мени је добро што сте то дигли на државни ниво, није то сад само партијски ниво, партијски проблем. Ја знам да то јесте партијски проблем.

Видите, ови вас оптужују за запошљавање. Ја вас не оптужујем, ја вас подстичем. Што више запослите ваших, што више оптеретите финансије, то ћете пре да пропаднете. Зашто? Па, нема капацитета да се исплате. Онда ће ваши да грабе, вама очи да ваде. Ја то хоћу да постигнем. Ја хоћу што пре да дођем мирним путем до велике промене. Ја хоћу да вас посвађам, да очи повадите. И сада кажем – ви у локалу, Министарство финансија ништа вама не верује, они мисле да сте ви криминалци, да ви крадете. Ја вас ту подржавам, господине Вујовићу. Напоскон сте ви схватили. Па ја сам мајстор за борбу против НАТО-а. Ја знам како се непријатељ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Време, господине Красићу.

Господине Вујовићу, желите ли? (Не.)

Реч има народна посланица Александра Томић, по амандману.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Уважени председавајући, поштовани министри, колеге посланици, па, јачина тона којим се обраћамо не може да надвлада аргументе.

Оно што данас имамо овде као Предлог буџета уопште не доприноси некој конструктивној расправи на основу овог амандмана. Овим амандманом је предлагач хтео, министар, да објасни комплетну ситуацију која се односи и на јавни сектор и уопште на закон који се односи на забрану запошљавања и за 2017. годину, али за потребу да се календар, о

коме причамо, Закон о буџетском систему, унапред дефинише са датумима, да бисмо када говоримо о буџету, као данас, имали унапред већ припремљен план и једноставно лакше разматрали све ове тачке.

Због тога овакав амандман не треба прихватити. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Ми се слажемо са идејом предлагача да се коначно и јасно законом дефинише у буџетском календару да се програмске активности и извештавања о програмским активности експлицитно нађу и мислимо да је то добро.

Оно што смо ми предложили нашим амандманом, то је да управо у овом тренутку, када директни корисници буџета у складу са овим законом доставе извештај о извршењу годишњег програма, то је 15. март, односно тамо, чини ми се, 1. септембар, полугодишње извештаје о реализацији програма, да се ти извештаји у том тренутку објаве и на интернет страници, како би сви грађани могли да виде на који начин су трошена средства у претходној години.

Министарство, односно Влада, одбило је наш предлог, са образложењем како се сада законом дефинише објављивање усвојених буџета, завршних рачуна и програма на интернет страницама директних буџетских корисника, односно институција органа који усвајају буџете. Али проблем је што то није случај, што се буџетски календар не поштује. Не видимо разлога да не стоји ова одредба, да оног тренутка када корисници доставе Министарству тај извештај о извршењу програма, о реализацији програма, тај извештај буде и на сајту.

Подсетићу вас, још нисмо добили завршни рачун, иако је рок 15. јул. По овом закону о којем говоримо рок је 15. јул и ми га још нисмо добили. Да ли ће то бити у наредним годинама, ја сам сигуран да хоће, а не видим никакав проблем да се и онај извештај, онако како оде у Министарство, по овом закону, такав извештај објави на интернет страници институције која га шаље Министарству. И не може то да се замени усвајањем, па тек онда објављивањем завршног рачуна.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Време. Захваљујем.

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Богдановић.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Ово је сличан амандман претходном. Треба да допринесе већој транспарентности и упознавању грађана са начином трошења новца. Члан 8. мења члан 37. закона и говори о томе како

се доносе финансијски планови директних корисника средстава буџета Републике Србије, и да сада у оквиру тих предлога финансијског плана треба да стоје програмске информације, и то је добро.

Оно што смо ми тражили јесте да се те програмске информације нађу и на званичној интернет страници буџетског корисника. Значи, тај извештај који иде Министарству да буде јавно објављен, да могу са њим да се упознају пре свега корисници, а на крају и грађани, пошто се ради о буџетским корисницима.

Мислим ту на ПИО фонд, на Фонд за здравствено осигурање и друге институције, које треба сада да пређу и да раде на том програмском финансирању, да ти програми, онако како оду у Министарство на припрему за одобравање тих програма и планова, буду објављени на интернет страници.

Не видимо ниједан разлог да се то не прихвати. Значи, понављам, објављивање буџета и завршних рачуна тек када буду усвојени од стране нашег парламента, од стране локалних парламената не може тек онда да се то објави, по нама то није довољно брзо и довољно квалитетно. Не видимо ниједан проблем да они извештаји који иду према Министарству не буду доступни и грађанима. Ако у њима нема ништа да се крије, зашто Министарство не прихвата наш амандман и зашто неће да подржи већу транспарентност у раду и трошењу државног новца?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Ђуришићу.

Реч има министар др Душан Вујовић. Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Морам да вам кажем једну ствар. Ми се овде систематски залажемо за боље, транспарентније, правовремено информисање о свему. Ја стичем утисак да овде... Чitam реченицу на коју ви дајете амандман – као прилог предлога финансијског плана, директни корисници буџетских средстава достављају извештај о учинку програма за првих шест месеци текуће године. То се односи на инвестиционе пројекте које они припремају и реализују, које нисмо још ни погледали.

Немам ништа против. Ви њих убедите да они то ставе на своју страницу. Ја не могу без одговарајуће процедуре да стављам то све на страницу. Чини ми се да је вама тај захтев, жеља да све буде транспарентно мало исхитрена. Она мора да буде саставни део процеса. На овај начин можете да направите тотални хаос, да свако сваког дана све своје избаци на ходник – ево вам комплетна информација о свему што имам ја код куће, па гледајте. Немам ништа против, али морамо да имамо уређен систем, пре тога.

Овде покушавамо да уредимо систем, да нам пројекти не падају с неба, да знамо који број пројеката конкурише за ресурсе које имамо, да о томе одлучујемо, да о томе знамо на време, од идентификације до реализације пројеката, да Министарство финансија зна у априлу који ће се пројекти појавити да конкуришу за буџет. Ове године укључујемо

пројекте у буџет. Према томе, јако је битно да то планирамо врло прецизно и не смемо да претерамо. Треба да имамо информације, али немојте да се обавезујемо за нешто што нећемо моћи да испоштујемо.

Друго, прецизна информација, значи колеге из Трезора потврђују, сваког месеца шаљемо комплетну информацију на нивоу троцифрене класификације на Портал за контролу јавних финансија од децембра 2015. године, она каже, ако треба било коме техничка помоћ, доћи ће екипа овде да вас проведе кроз тај портал и да вам покаже. Значи, то је месечни извештај о извршењу, а све ове информације које тражите морамо прво да тестирамо, да додамо на тај портал, па ћемо после да видимо када ће да буду доступне свима. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре Вујовићу.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

Основ јављања реплика. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

Значи, нама није била идеја да ми сада оптеретимо Министарство и затрпамо вас. Ми кажемо да корисник, тај извештај који упуту вама објави на својој интернет страници. Да ли смо ми сада као друштво за то зрели или нисмо, можемо о томе да дискутујемо. Да ли би када би се сада одједном објавило много података грађанима било јасније на који начин се троше њихове паре, могу да се сложим да не би било, у првом тренутку, али би их можда научили. Грађани би имали прилику да лако дођу до информација, а не да чекају оно што ви сада предвиђате, објаву буџета, па онда објаву завршног рачуна да би видели на који начин су ти програми извршени и колико новца је потрошено, мање или више, да ли по планираној динамици или не.

Често смо овде у дискусијама чули ових дана, постоји буџет, постоји скупштинска поткомисија, постоји тај портал о коме сте говорили, колико то људи реално користе? Знате, то је као аргумент када се овде укину директни ТВ преноси и онда кажете – имате те преносе на интернету. Рећи ћу вам, пре два дана када су прекинути преноси, пренос Скупштине је гледало 412 људи. Значи, то можете да видите, 412 људи је гледало, од седам милиона грађана Републике Србије. Да ли је то реално и да ли то доприноси информисању грађана Србије о томе шта се ради овде у Парламенту и када ми расправљамо о најважнијем закону у току године, о буџету и о томе како ће грађани да троше паре?

Значи, није жеља да оптеретимо вас, значи институције које ураде већ тај извештај, пошаљу га вама, да га објаве на својој интернет страници. Не видим да је ту нешта спорно и да је ту ишта тајно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 11. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланик мр Јасмина Николић и народни посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Красић и Милорад Мирчић.

Реч има народни посланик Зоран Красић. Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: То је промена једног члана који се односи на принудну наплату. Сада ја вама постављам питање – зашто овај члан мало не моделирамо и кажемо да се примењује на грађане Републике Србије? Значи, када би овај члан применили на физичка лица, грађане Републике Србије, је л' знате када би повериоци наплатили потраживање? На свети никад.

Сад ви мени кажите – зашто је држава заштићена, држава као дужник, држава као неко ко треба да испуни неку своју обавезу, у односу на физичка лица? Е, то је један разлог.

Други разлог, чуо сам да отварате дупле рачуне код корисника јавних средстава. Отварате рачуне где ће да се склањају средства за редовни рад, нешто овако да се остави за принудну наплату, јер долазе на наплату неке ствари, што из Стразбура, што са неких других страна и тако даље, и тако даље.

И, трећа, најважнија, примедба – зашто сте средства ЕУ ставили у исту раван са средствима за плате запослених код корисника јавних средстава? Зашто? Европска унија нам отима Косово и Метохију. Европска унија им је дала телефонски број – 383. Зашто их онда штитите? Биће некада неког времена да причамо. Ја бих све ресетовао ова њихова потраживања према нама. Ресетовао бих, ресетовао бих, јер банкарски мултипликатор прави чудо, прави такозвани нумерички жирални новац који не постоји. Ако саберете шта се све у свету дугује...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Красићу.

На члан 19. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Красић и Милорад Мирчић.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Па ето, прекинули сте ме, а ја сам у континуитету могао да наставим.

Овим чланом на који ја подносим амандман ви тражите од грађана да потказују злоупотребе у коришћењу средстава ЕУ, али не да би се казнио онај ко врши злоупотребе, него да Влада Републике Србије буде тужабаба према ЕУ. Значи, ово је обрнути процес. Некада је био процес – драги пензионери, врло радо бисмо ми вама подигли пензију, али не смемо од ЕУ, од ММФ-а, а сада је ситуација друга, знате, ми се залажемо за ЕУ, али имамо проблема, те паре краду у коалицији ови из Брисела и ови из локалне самоуправе – и онда ви потказујете њих, а све под фирмом буџетске контроле трошења средстава, да то буде лепо, чисто.

А нама се 35% свих средстава која дођу из Брисела изгубе у консалтинг услугама, наплати – знате, имам течу у Бриселу, он ће да вам помогне, поготово ће бити око екологије, да знате. Што ће ту да буде

дрпања пара, видећете. И зато се сви у Влади грабе да буду у Европским интеграцијама, да им прст буде мало поред оног кајмака тамо и очи повадише. Јадни Ружић није могао да састави ни шест месеци да буде министар, одмах га ове жентураче променише. Ето то је тако, тако функционише.

Знам да ви ово нећете да прихватите, али мени је битно да јавност прихвати.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Красићу.

На члан 19. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

Реч народни посланик Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Ми се доследно залажемо, што овај амандман и показује, за већу транспарентност и јачање контролне улоге Парламента. Ми смо нашим амандманом тражили да се цео овај извештај о раду мреже која треба да контролише неправилности у трошењу пара које долазе у Србију, од стране Европске комисије, једном годишње подноси надлежном скупштинском одбору, значи Одбору за финансије и буџет.

Влада је одбила овај амандман позивајући се на члан 56. Закона о Народној скупштини, који говори о томе да Влада подноси свој извештај о раду Народној скупштини и затим, онда, даље говори о томе да надлежни скупштински одбори кроз тромесечне извештаје министарства могу да врше контролу рада сваког министарства. Чињеница је да сви министри не испуњавају ову обавезу по закону и по Пословнику, не долазе најмање једном у три месеца да подносе свој извештај о раду.

Друго, ова тема је посебно важна, чим се посебно налази у закону, посебно је дефинисана, начин на који се троше средства добијена од стране Европске комисије, а она су сигурно највећа која долазе по разним програмима у државу Србију и мере се стотинама и стотинама милиона евра годишње, сматрамо да она не могу да буду део укупног извештаја о раду одређеног министарства, односно о раду Владе.

Зато сматрамо да је потребно, као што овај члан посебно дефинише организацију рада министарства, да се тако по овом доставља и посебан извештај надлежном одбору Скупштине Србије. Жао ми је што Влада константно одбија наше амандмане који подижу транспарентност и јачање контролне улоге Парламента.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Време, господине Ђуришићу.

Господине Вујовићу, ви сте желели реч по овом амандману. Извините.

Реч има министар др Душан Вујовић. Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Ако се са овим бројевима добро разумемо, ваш амандман се односио на предлог измена члана 19, који се односи у ствари на члан закона 686, је л' тако. У том члану, оно што је ново,

то је да се после оперативна техничка сарадња са Европском канцеларијом за борбу против превара и друга надлежна тела и службама Европске комисије додаје само – као и административне провере пријављених неправилности у поступању са финансијским средствима Европске уније. Ово се односи искључиво на средства ЕУ, они само траже да постоје тела и то је предуслов да би нам давали без контроле у Бриселу. Значи, потпуно је обрнуто. Они кажу направите тела која по стручности и по својим правилима одговарају нама, и ми ћемо онда да вам дамо средства да ви сами на основу програма који сами дефинишете трошите и нас о томе извештавате.

Они нам дају више слободе. То је Глава 32 проширена на све ове области. Битно је, да то интерпретирам, можемо ми да кажемо шта желимо, али нам они кажу научите ви како то да водите, па ћемо вам ми дати средства. Овде се само додаје, са такозваног олафа, проширује на административну проверу пријављених неправилности. Ништа друго. Ми ту већ пишемо извештај и према томе, немам ништа против да се тај извештај да, да се прошири на портал Скупштине, али немојте да га пишете као посебан – само да се извештај копира између осталог Парламенту и нема проблема. Хвала лепо.

(Марко Ђуришић: Реплика.)

ПРЕДСЕДНИК: Не.

На члан 20. амандмане у истоветном тексту поднели су заједно Зоран Красић и Милорад Мирчић и Јасмина Николић, и заједно Дејан Шулкић, Горица Гајић и Милан Лапчевић, Душан Павловић и Мирослав Алексић.

Изволите. Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Од када је донет Закон о буџетском систему текућа буџетска резерва је одређена до 2,5% од укупних прихода и примања од продаје нефинансијске имовине. Било је сигурно проблема, али је то било прихваћено као стандард који мора да се поштује, и то је функционисало. Просто сам запрепашћен, после овако успешне 2016. године, да ви ово са 2,5% дижете на 4%. Зашто то радим? Ионако имате тако лепе апропријације економске класификације, толико магловите са износима, имате тај буџетски контни план који вам омогућава – сад га видиш сад га не видиш. Све можете да радите, не знам одакле вам потреба да један тврди стандард 2,5% подижете на 4%. Да ли је могуће да постоји толика потреба за незајажљивошћу да се попуњавају, наводно, неке рупе, пошто је то текућа резерва, а истовремено имате и могућност краткорочног задуживања ради очувања ликвидности, за попуњавање буџета, неравномерни прилив средстава, а хвалите се како је добар прилив средстава. Никад боља наплата.

Просто, ако се узме шта су разлози за ово, ти разлози не постоје. Разумео бих ово да је проблем велики са буџетским системом.

Међутим, ви се хвалите како све добро иде. Немате потребе да дижете проценат текуће буџетске резерве, немате потребе. Ако ово урадите овако, онда ви нама сужавате могућности да вас контролишемо. Поред тога што сте нам сузили, јер не доносите завршне рачуне.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам пуно.

Реч има народни посланик Милан Лапчевић. Изволите.

МИЛАН ЛАПЧЕВИЋ: Ево и ми смо предложили да се овај проценат од 2,5% на 4% врати у првобитне оквире као што је то било претходних 15, 20 година. Не видимо ни један једини разлог зашто би ове године текућа буџетска резерва била за проценат и по већа, односно номинално за неких 16, 17 милијарди већа него што је била у буџету прошле, претпрошле или свих претходних година. Шта ће се то специјално десити наредне године да Влада има дискреционо право да располаже са 15, 16 милијарди динара више и да та средства може да пласира према неком свом нахођењу, коме год хоће?

У образложењу сте рекли да се изузетно средства резерве могу користити за извршавање обавеза буџета локалне самоуправе услед смањеног обима прихода буџета. На основу којих претпоставки ми унапред знамо да ће се буџети локалних самоуправа у смањеном обиму пунити, када смо чули пре два месеца када се мењао Закон о финансирању локалне самоуправе да то неће угрозити локалне самоуправе и да постоји већ резерва и компензациони фонд који ће надоместити те мање приходе.

Заиста нам није јасно зашто се ова средства повећавају, када је интенција сваког буџета у демократским друштвима да буде што транспарентнији, да грађани знају где њихова средства иду. Зашто баш 4%? Зашто није 24%, на пример? Ако оваквим резонима идемо па увек ће се наћи нека специјална ситуација где треба Влада да интервенише. Интенција сваког нормалног друштва је да та резерва буде што је могуће мања.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем пуно, посланиче.

На члан 20. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Наш амандман иде ка томе да уместо што Влада повећава буџетску резерву са 2,5 на 4%, треба да се даље смањује, као што је било претходних година. Ако идемо ка већој транспарентности буџета, трошења пара, не видимо разлог зашто се сада буџетска резерва, после неколико година како се смањивала, то је чињеница и то похваљујемо, поново повећава. Једини разлог да разумем ово повећање је то што је 2017. изборна година. Наравно, не можете у буџету баш да покажете где ћете ви ових скоро две милијарде или не знам колико пара потрошити – на изборе; где ће све ићи министри и кандидати да се сликају, да отварају нешто, постављају камене темељце и причају шарене лаже.

Сасвим је сигурно, пошто смо чули од премијера да ћемо имати парламентарне изборе, да ћете, министре, из ове резерве морати да издвојите 64.000.000 за трошкове парламентарне кампање.

То је оно што ће да добију све политичке странке које буду учествовале на изборима и прешле цензус. Али питање је како ће ти избори на крају бити одржани, да ли ћете пре тих избора похапсити све потенцијалне кандидате. Кренули сте, ево, да хапсите једног, овог једног ...

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, то баш нема везе са амандманом.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Па има везе са чим ће се трошити буџетска резерва.

ПРЕДСЕДНИК: Е нема везе са тим, немојте да причате.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Да, зато што Влада намерава да потроши много више пара грађана Србије у изборној кампањи. Мало им је оно што су сами узели последњих година од грађана, сад им треба још више из буџета да би они добили изборе. А пошто се плаше тих избора, кренули су и да хапсе.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, посланиче.

Реч има министар Вујовић.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Ви видите предложене измене.

Значи, прво, вратите се првог дана кад смо дискутовали о основним карактеристикама и димензијама овог буџета констатовали смо да смо 43.500.000.000 додали пројектних кредита и са њима смо додали и читав један вектор неискоришћених делова тих кредита. Повећање текуће буџетске резерве до 2.000.000.000 је релативно мало у односу на повећање обухвата буџета и представља сигурност да бисмо могли да одреагујемо на све елементе у одржавању ликвидности који су потребни. Ви јако добро знате да се локалне самоуправе јављају са захтевима за покривање текуће ликвидности. Ви јако добро знате да, ако не можемо да предвидимо било који елемент, нико не може сад са сигурношћу да каже колики ће бити трошкови избора и колика ће бити права појединих странака, као и колики ће бити административни трошкови да се избори отпрате.

Према томе, прошле године смо покривали из текуће буџетске резерве. И ове године имамо ту неки простор да то обезбедимо.

Али немојте да бркате резерву и извештавање о томе. То су две потпуно различите ствари. Резерва ликвидности вам служи да можете да реагујете, као што је ових 100.000.000 предвиђено као резерва, а извештавање, као што вам ја кажем, треба да буде што пре после извршења и што прецизније, што транспарентније. То су две потпуно различите ствари.

Ако мислите тиме, ми смо били дошли дотле историјски да смо све поделили у мале фиоке и онда бисмо за сваку ствар уместо мале шибице узели упаљач, ми смо морали све то да радимо преко ходника,

разумете, да бисмо пребацили из једне у другу фиоку. Е то је када нисте сигурни онда још увек компензирајте правила. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, министре. Захваљујем.

Александра Томић, по амандману.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Зарад истине, госпођо председавајућа и поштовани министре Вујовићу, пошто не знам да ли сте пратили колики је био буџет РИК-а за прошлу годину и ову. Планирано је за 2017. годину 100.000.000 мање него прошле године када смо имали парламентарне изборе. Према томе, излагање да се спремају много веће паре за изборе за ову годину једноставно не стоји. То је политичка подметачина кроз овај амандман, а када причамо о томе да ли има хапшења или нема, свако мора да се одазове када треба да да изјаву полицији.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 21. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Красић и Милорад Мирчић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Размишљај да ли да похвалим одмах или у реплици, па рекох хајде одмах.

Важно је да није промењено у овом члану. И даље је остала обавеза да до 15. јула Влада достави Народној скупштини предлог закона о завршног рачуну буџета. Само да констатујем да 15. јула није достављен завршни рачун, Предлог закона о завршном рачуна буџета за 2015. годину. Очекујем да ће 15. јула 2017. године да буде достављен за 2016. годину.

Да вас похвалим, нисте променили одредбу да 1. новембра Влада достави Народној скупштини оно што треба да достави, али ове године нисте доставили. Ето.

А што се тиче оних проактивних исходности, знам да то траже ови из Брисела, ови што дају паре, што преко буџета то треба да иде па да се нешто прати, па да се праве папири како су сви нешто радили, то ја врло добро знам, ја њих знам од 2004. године, али немојте то цабе да убацујете у овај закон.

Када овако нешто убаците одмах се појачају апетити у локалу, одмах кажу – аха, ево га још један вентил, овде ћемо да се уградимо. Делујете подстицајно за њих, јер ово третирају као нормативни оквир за политички утицај и „кам ги паре“. Свето Тројство. Избегните то, а све то долази после на наплату грађанима Републике Србије. Е зато смо поднели овај амандман.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 22. амандман су заједно поднели Зоран Красић и Милорад Мирчић.

На члан 22. амандман је поднео Одбор за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава.

Представник предлагача је на седници Одбора за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава прихватио амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је

амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије па констатујем да је овај амандман постао саставни део овог Предлога закона.

Реч има Александра Томић.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Ово је резултат рада у претходне три године Женске парламентарне мреже и свих одборница које чине локалне скупштине које су имале конференцију овде у пленуму, последњу националну конференцију 4. новембра, када је практично 700 жена из Србије присуствовало тој конференцији. Одржан је и састанак 1. децембра заједно са ОЕБС-ом са циљевима да родно одговорно буџетирање постане саставни део буџета Србије. Тако је практично у члану 22. допуњено амандманом да финансијски извештај за извршење буџета мора да укључи учинак на унапређењу родне равноправности.

То значи да ће сви они аспекти који се односе на родно одговорно буџетирање бити саставни део извештаја о реализацији буџета. Тачно ће се знати колики је учинак жена, колики је мушкараца и то је оно што су главни циљеви родно одговорне политике, који су иначе и основни стандарди демократије и чланица ЕУ, али и земаља које желе да иду тим смером.

Још ћу рећи да ове циљеве такође покушавају да уведу и земље у региону које нису чланице ЕУ у своје локалне буџете и у републичке буџете. Овом приликом се захваљујемо министру Вујовићу што је имао слуха, пре свега, и прошле године и ове, да иде по фазама у корацима један, два и три, по дубини, практично, да родну равноправност сведе и постане саставни део родног буџетирања у Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала пуно.

На члан 27. амандман је поднео народни посланик Мирослав Алексић.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Поштовани министре, ја сам предложио да се изврши корекција овог члана 27, где се у једном делу каже, уколико буџетски корисник средства не утроши у складу са законом, односно ненаменски их потроши, да се може издати налог да се обустави пренос буџетских средстава, уколико то утврди надлежна буџетска инспекција.

Дакле, ја предлажем да се уместо „може“ стави – „да издаје налог“, јер ако неко прекрши закон и то утврди буџетска инспекција, неопходно је да он сноси одређене консеквенце. На тај начин ћемо избећи одређене слободне процене да ли ће неко неког казнити или не, избећи ћемо било какву дискриминацију и сви ће бити под истим условима и једнаким критеријумима.

Дакле, ми имамо ситуацију да говоримо сад и о томе и о текућој буџетској резерви, која између осталог служи да се одређеним

градовима и општинама пребацују средства за текућу ликвидност уколико немају адекватна пуњења буџета, а ја бих пре рекао уколико се не понашају домаћински и рационално, и на тај начин дискриминишемо оне који су добри.

Сада стално помињемо, слушамо овде, господина Милојичића, кога помињу као градоначелника или председника општине Смедеревска Паланка, који је оставио велике дугове, а могу вас подсетити и рећи вам да имате сијасет таквих случајева и примера градоначелника и председника општина из Српске напредне странке којима се дају средства из буџета. Па ево, рецимо, више пута помињани и Крагујевац, и Ниш, и Лесковац, и Нови Сад и многи други, са стотинама милиона из републичког буџета.

Дакле, не можемо имати различите аршине и морамо бити једнаки према свима, уколико желимо да поштујемо закон. Хвала.

(Радослав Милојичић: Реплика.)

ПРЕДСЕДНИК: Неуспео покушај.

На члан 28. амандман су заједно поднели Дејан Шулкић, Горица Гајић и Милан Лапчевић.

(Радослав Милојичић: Реплика.)

Није успео покушај. Смејете се, кажете – спомени ме и тако.

(Радослав Милојичић: Могу само да добијем реч? Много сам повређен.)

Све је у реду, и ја сам исто повређена и увређена. Немојте да вичете.

Да ли Лапчевић жели реч? Не жели, очигледно. Хвала вам пуно.

На члан 30. амандман је поднео народни посланик Мирослав Алексић. Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Нисам имао никакву лошу намеру, просто, само сам га поменуо у контексту и других председника општина.

Дакле, што се тиче члана 30, предлажем да се избрише категорија фискалног аналитичара, зато што, прво, Закон о буџету не треба да третира заправо систематизацију Фискалног савета. Фискални савет је независни државни орган који је одговоран Народној скупштини Републике Србије и они имају одређену систематизацију на коју не би требало ми да утичемо.

С друге стране, ја не знам шта ће то друго радити фискални аналитичар у односу на до сада запослене у Фискалном савету и људе који већ обављају одређене послове. Тако да, предлагач није ни образложио нужност ове промене фискалног аналитичара у овом члану Закона о буџетском систему. Сматрам да је уколико је то била идеја за запошљавање неког новог члана Фискалног савета то могло да се уради на један другачији начин. Сматрам да све послове које Фискални савет треба да

обавља могу да обављају људи који данас чине Фискални савет, а он се састоји од три члана која су задужена за вршење стручних и административних послова везано за функционисање буџета, да унапреде културу фискалне одговорности у Републици Србији независном анализом фискалне политике.

Дакле, нисам сигуран да је Фискални савет и у претходном периоду и везано за овај буџет консултован као независни орган, као што се не консултују ни Заштитник грађана ни Повереник за информације. Једноставно, то је у маниру ове владе и не видим да ће се рад Фискалног савета више уважити уколико убацимо категорију фискалног аналитичара, и стога предлажем да се тај део овог члана 30. обрише.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 31. амандман је поднео Мирослав Алексић.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Члан 31. је такође у вези са чланом 30, а тиче се систематизације, да се тако изразим, у Фискалном савету, где се заправо поред фискалних аналитичара бришу и специјални саветници, јер постоји главни економиста у Фискалном савету. То су, заправо, лица која треба да помогну Влади и да покажу пут којим она треба да иде.

Оно што је добро, јесте да је Фискални савет везано за овај буџет много пута упозоравао на оне слабости буџета. Ту пре свега мислим на јавна предузећа. Заправо, Фискални савет је више пута упозорио и данас је упозоравао да је најкритичнија тачка овог буџета за 2017. годину управо нерешен проблем са јавним предузећима и да то може повећати дефицит који је предвиђен за 2017. годину. Заправо, неопходно је извршити реформу јавних предузећа, неопходно је решити те проблеме који трају годинама, како бисмо, заправо, истински могли да оздравимо наш буџет, а не да се фискална консолидација своди само на уштеде из џепова грађана и на терет грађана Републике Србије.

Према томе, сматрам ко год буде радио у Фискалном савету, да ли су то специјални саветници, главни економисти, да ти људи раде свој посао и њих треба уважавати приликом њихових анализа и њихових ставова у погледу буџета.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 32. амандман је поднео народни посланик Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Овај амандман је заправо у вези са претходна два амандмана и тиме завршавам, пошто се и последњи односи такође на то, а ево и господин Недимовић ме је питао када ћу завршити. Ево, сада завршавам.

Дакле, што се тиче Закона о буџетском систему и Закона о буџету, сума сумарум, ја могу рећи да када треба да се штеди, штеде обични грађани, када треба да се троши, троши Влада и троше министри, када треба да се примењује закон, он се примењује селективно и важи...

ПРЕДСЕДНИК: И шта, нису потребни послови фискалног аналитичара или треба?

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Не, говорио сам и о аналитичарима, па сам се...

ПРЕДСЕДНИК: А нисте још, ја вас нисам прочитала на следећи амандман.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Одустајем од тог амандмана.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала пуно.

Само да ја то прочитам, да не испадне после да сам прескочила.

На члан 34. амандман је поднео народни посланик Мирослав Алексић.

Реч има министар Зоран Ђорђевић, по амандману.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Ја имам обавезу сада на крају да кажем опозицији, а чекао сам да видим да ли ће још неко да каже нешто, све време обмањујући јавност да тобоже не постоји нека транспарентност о извршењу буџета, а посланици врло добро знају да на сајту Парламента, на Порталу за надзор над јавним финансијама, па читам овде шта постоји, приступ сваком посланику, а то је да – Портал садржи податке о утврђеним апропријацијама буџета за текућу годину по директном кориснику буџета, са приказом учешћа сваког појединачног буџета директног корисника у укупном буџету, као и приказ буџета по планираним средствима по функционалној класификацији и извору финансирања. Поред ових података, Портал садржи и извештаје о извршењу буџета по директним корисницима по апропријацијама, на основу којих ће за потребе народних посланика моћи да се врше унакрсне анализе података о извршењу буџета по директним корисницима.

Портал за надзор над јавним финансијама представља софтверски алат којим је обезбеђено повезивање Народне скупштине са постојећим системом у Министарству финансија – Управи за трезор, на начин који ће народним посланицима омогућити непосредан приступ информацијама и обезбедити да на једноставан и ефикасан начин прате трошење средстава из буџета Републике Србије и врше надзор над јавним финансијама.

Народна скупштина сврстава се у малу групу националних парламената који на сличан начин врше надзор над трошењем јавних финансија: Државни због Републике Словеније, Парламент Бразила, Парламент Шкотске и други.

Толико о томе да не постоји, народ може да провери, на сајту Парламента постоји ово и трошење по троцифреним апропријацијама можете у реалном времену да гледате. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала пуно.

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлог закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

(Марко Ђуришић: Пословник!)

Реч има Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Поштована председнице, сматрам да сте повредили члан 106. који говори о томе да говорник може да говори само о тачки дневног реда о којој се води претрес. Ми смо мало пре на дневном реду имали амандман колеге Алексића којим се брише члан 34. Закона о буџетском систему, који говори о броју специјалних саветника и фискалних аналитичара.

Значи, ни једном једином речи се не ради о транспарентности буџета, о извршењу буџета, о контролној улози Парламента и о томе где је Парламент Србије у односу на друге парламенте у свету. Ви сте морали ово кратко предавање које је господин Ђорђевић, министар одбране, хтео да одржи посланицима Народне скупштине да не дозволите, јер није у складу са Пословником, јер то није тема дневног реда. Могао је министар када смо говорили о томе на који начин и да ли се довољно транспарентно или не троше средства грађана Србије да се јави за дискусију и да нам одржи ово предавање, и то би било на месту. Он је очигледно сад добио овај припремљени текст, али је то прекасно.

Као што нама некад не дате реч зато што закаснимо, јер јесмо или нисмо у сали, па ја због тога добијем и две опомене, онда сте морали да прекинете господина Ђорђевића и да га замолите да ово своје предавање одложи за неку другу прилику и ја бих био рад да га саслушам и о овоме и о нечему другоме, али мора за све да постоји време и место.

Томе служи овај Пословник и зато и постоји у њему члан 106. који каже да говорник може да говори само о тачки дневног реда. Ја вас молим, јесте, дуго смо радили, али чека нас наредне недеље нова седница, заказали сте нам нову седницу са двадесет две тачке дневног реда, значи радићемо дуго, молим вас да се придржавамо Пословника и овако при крају рада. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. У праву сте.

(Радослав Милојичић: Је л' могу реплику?)

Нема реплике. Како реплика када је министар прочитао нешто што сте сви дискутовали? Нема реплике, таман посла.

Значи, у праву сте, има на сајту, све што причамо да није транспарентно, транспарентно је, и идемо даље.

Прелазимо на 7. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ДОПУНИ ЗАКОНА О ПРИВРЕМЕНОМ УРЕЂИВАЊУ НАЧИНА ИСПЛАТЕ ПЕНЗИЈА (појединости).

Министар жели да се извини. Нисам му дала да се извињава. Извињавам се ја што га нисам прекинула.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандман су заједно поднеле Вјерица Радета и Александра Белачић.

Реч има народна посланица Вјерица Радета. Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Што би рекао министар Вујовић, е да видимо о чему се овде ради, о Предлогу закона о допуни Закона о привременом уређивању начина исплате пензија. Да би народ који ово евентуално гледа тачно знао о чему се ради, овај закон је требало да се зове закон о привременом, ако је привремено, отимању дела пензија. Иако је обећавано да ће то отимање пензија трајати знатно краће, ово се поприлично већ одуговлачи. Планирате и за наредну годину са неким 1,5%, ви то зовете повећање, али то није повећање, пошто тамо где су узете пензије, пензионерима којима се узимају већ скоро три године, пензије морају да се врате на ниво који је био 2014. године, па онда мора да се врати све оно што је од 2014. године до дана исплате, односно тог повећања, све то да се исплати и тек после тога се може говорити о повећању пензија. Ово је неко усклађивање које је јад и беда и које, нажалост, неће ништа допринети нити буџетима наших пензионера, нити ће имати богзна какве користи од овога.

Дакле, ништа овим, господо министри, нисте урадили, нити сте помогли у побољшању стандарда, али ми је овде и интересантан Уставни суд који ћути ко заливен, а својевремено су донели одлуку да неће расправљати о овом закону зато што је привременог карактера. Али о томе ћемо када будемо код Уставног суда.

(Председник: Хвала. Време.)

Молим вас, само једно кратко питање министру Вујовићу.

(Председник: Питаћете га у оквиру другог амандмана.)

Немам више амандмана, али заиста десет секунди. Само молим министра Вујовића да ми објасни шта је – родно буџетирање. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Објасниће, прошао је тај амандман, на крају ћу му дати прилику, али не у оквиру овог закона. Молим вас, не у оквиру овог закона, не могу.

На члан 1. амандман су заједно поднели посланици Зоран Красић и Мирослава Станковић Ђуричић.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Је л' ово на члан 21. претходног закона или на овај последњи?

ПРЕДСЕДНИК: Последњи закон, члан 1. Предлога закона мења се и гласи.

ЗОРАН КРАСИЋ: Па како ме нисте видели да сам пријављен?

Добро, хајде, пошто се вама жури у ЕУ.

ПРЕДСЕДНИК: А где се вама жури?

Не.

Овим чланом сте ви рекли да се европски лимити за одређивање пензија, 15.000, 25.000 и 40.000, то су европски стандарди, усклађују са европским процентом раста од 1,5%. Ја вас враћам на нешто што одражава промене у социјалном стању, у социјалној политици. У социјалној заштити важи један принцип, да сва социјална давања прате кретања на тржишту. Некада је то био раст трошкова живота, а сада је то потрошачка корпа, инфлација, јер то су људи који не могу да приходују.

И само сам предложио оно што већ постоји у постојећим законима, али ви сте рекли – мора по европским, пензија од 15.000, пензија од 25.000, пензија од 40.000, то су граничне вредности. У зависности од тог износа кажњава се пензионер по прописима ЕУ. Ја као велики противник ЕУ која нам отима КиМ, да вас подсетим, тражим да се врати на нешто што је нормално за Србију. Ево, преклињем вас, молим вас, ради живота у Србији, прихватите овај амандман, ништа не боли, а и није тешко бити фин.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман су заједно поднели посланици Срето Перић и Весна Николић Вукајловић. Изволите.

На члан 1. амандман су заједно поднели посланици Милорад Мирчић и Јово Остојић.

Реч има народни посланик Јово Остојић.

ЈОВО ОСТОЈИЋ: Хвала.

Председниче, посланици, пошто је већ ова дискусија полако начета, ја ћу да образложим да у ствари овај амандман 3. има изузетно добру намеру, ко жели да разуме. Онај ко не жели да разуме, онда је та намера лоша, односно зато је лоша што онај ко треба да разуме, не разуме.

Овде се ради о драстичном смањивању пензија. Значи, не иду пензије нити горе нити доле, него падају. Како год расту цене, тако пензије падају, а овде се хтело да се тај пад нижих пензија заустави. Ви не дозвољавате да се то заустави, ви то још више рушите. Расту цене, а пензије падају. Па нећете ми сада ваљда рећи да расту?

Због чега нисте прихватили овај амандман који је СРС поднела, која види напред, која не гледа уназад? То је странка која је странка будућности. Ово што сте ви сада овде урадили са овим амандманом, то није у реду. Морате признати да није у реду и ја вас молим да то исправите. Не исправљате ви то због оних који подносе амандмане,

него исправљате због пензионера, због оних који живе од тога веома бедно и јадно. Навели сте овде да има пензија од 15.000, од 25.000...

(Председник: Хвала. Време. Морам да вас прекинем.)

Молим вас, дајте само да завршим, имам две секунде још.

ПРЕДСЕДНИК: Немате. Све је у реду. Не причате о амандману.

На члан 1. амандман су заједно поднели посланици Никола Савић и Томислав Љубеновић.

Реч има народни посланик Никола Савић.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о привременом уређивању начина исплате пензија.

Ја сам овим мојим амандманом тражио да овај закон, о коме је овде реч, престане да важи од Нове године, значи од 1. јануара 2017. године. Због чега сам то тражио и шта то у суштини значи? То значи да је истекло оно време које је било потребно да се пензије смање и да пензије треба вратити на ниво од пре две године, до 2014. године, а свако повећање које евентуално буде донето и прописано треба да се односи на овај износ који је важио пре овог повећања.

Све друго би била манипулација и била би медвеђа услуга пензионерима, прича о повећању од један или 1,5% није ништа друго него вређање пензионера, па чак и оно једнократно повећање у износу од 5.000 динара које је Влада определила пензионерима ништа не значи пензионерима, бар већини пензионера ништа не значи. Ја претпостављам да је Влада размишљала о овоме. Имајући у виду чињеницу да смо се од Владе, од министара, од премијера, од свих овде из владајуће коалиције наслушали на сваком кораку, и у овој сали, како нам добро иде, како је ова влада постигла незапамћене резултате, једноставно, ево, ово вам је прилика да покажете да нам је заиста кренуло, да су ти резултати заиста онакви каквим их ви представљате и да изађете напокон у сусрет пензионерима и да им вратите оно што су поштено зарадили. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман су заједно поднели Миљан Дамјановић и Немања Шаровић.

На члан 1. амандман су заједно поднели и од предлагача ту су Марко Ђуришић и Мирослав Алексић.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Ово је врло важно и Влада је била крајње неискрена када је предложила овај закон, јер је онда морала у његовом називу да обрише реч „привремено“. Значи, овај закон је привремен, тако стоји у називу, дакле, ово је закон о привременом уређивању начина исплате пензија.

Оно што, ова измена како је Влада предложила, чини овај закон трајним, ово значи да пензије неће онако као што је било обећано када је закон усвајан, бити умањене, већ 20, односно 25%, а не 5,8% како је овде премијер говорио. Мене пита мој комшија Воја – рачунао сам целу ноћ и сваки пут кад рачунам видим да ми је пензија мања за 25%. Никако не могу да дођем до тог броја од 5,8% колико је говорио председник Владе.

И ево вам речи господина Вулина од пре две године и два месеца, када смо усвајали закон и када је дат амандман да се обрише рок трајања овог закона до исплате за децембар 2017. године, господин Вулин каже: „Овој влади остало је још најмање три године“. Лаж – имали смо изборе пре годину дана. Онда каже: „На овај начин ми смо хтели да кажемо само једну ствар – ми се надамо да ће приходна страна буџета да се поправи и много пре 2017. године. Зашто би себе ограничавали? Ми верујемо у ову земљу и верујемо у њену привреду и верујемо у њене људе. У сваком случају, то ћемо урадити пре 2017. Године.“

Сада ја вас питам, на крају 2016. године – шта ви радите? Закон о привременом умањењу пензија постаје трајан закон. Трајан закон и то је овде премијер свим грађанима Србије поручио – нисам смањио пензије 20-25%, него 5,8% и ја ћу да их дижем сваке године за 1%. И оних 700.000 грађана којима је отето 20 и 25% од пензије, треба да знају да док је Александар Вучић ту, никад их неће добити назад.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Време. Немате више времена. Не, ваша група је потрошила све време.

На члан 1. амандман су заједно поднели посланици Александра Јерков, Радослав Милојичић, Маја Виденовић.

Реч има народна посланица Александра Јерков.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, председнице.

Осим саме чињенице да ви очигледно немате намеру да пензионерима вратите пензије на старо, нити да им вратите оно што су за време умањења имали, просто нас забрињава тај један невероватан одијум који и сам премијер, а очигледно и политика Владе, има према оним пензионерима који имају веће пензије. Највеће понижење од власти Српске напредне странке је то што сте ви некако успели да убедите грађане да су пензије од 40.000 динара велике, да је то богатство за те људе који имају 40.000 динара пензије.

Ја мислим да је то најпоразнија чињеница, да су људи са пензијама од 40.000 динара заиста почели да важе за људе који располажу некаквим великим парама и да су то људи којима остали пензионери завиде. А то што је премијер у неколико наврата рекао да он лично сматра да су пре умањења те разлике биле неправедне, неправичне итд., да су његовим родитељима смањене пензије, да се оне сада неће вратити на ниво пре смањења, да његови родитељи неће добити повећање, знате, то је његова приватна ствар. Његова приватна ствар је ако он мисли да његови

родитељи имају превелике пензије. Он треба то да реши са својим родитељима, да се са њима договори да они те пензије уплате у хуманитарне сврхе или нешто друго да ураде, али он нема права да другим пензионерима који су имали пензије веће од 40.000 динара тај новац који им је отео не враћа.

Поновићу још једном – највећа неправда и највеће понижење за грађане Србије је то што сте их убедили да су пензије од 40.000 динара велике и то је слика и прилика ваше трогодишње власти и овог целог умањења пензија.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реплика, реч има Владимир Орлић?

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Слободно књижите по амандману, госпођо председнице, пошто је ово, верујем, последња амандманска расправа.

А образложење зашто сматрам да не треба прихватити амандман било би исто као и образложење за све остало амандмане на које нисмо давали одговор желећи да покажемо економичан однос према времену, из врло очигледног и једноставног разлога – што нема никакве потребе ни смисла да подржавамо амандмане за које нису заинтересовани ни њихови предлагачи, предлагачи који су овде опет у два минута правили неку начелну расправу и причали о свему осим о ономе што су предложили сами. Све то показује не само однос према амандману, него и однос према питању ових пензија и генерално било шта што је од интереса за грађане ове земље. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Бошко Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Да ли министар жели реч? (Не.) Хвала.

Пошто смо завршили претрес о амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и целини.

Поштовани посланици, с обзиром на то да је Народна скупштина завршила расправу о свим тачкама дневног реда ове седнице, сагласно члану 87. став 5. Пословника Народне скупштине, одређујем суботу, 10. децембар 2016. године, са почетком у 10.00 часова, као Дан за гласање о тачкама дневног реда Пете седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2016. години.

(Седница је прекинута у 22.00 часа.)

